

TRANSYLVANIAN MOONRISE

A large, glowing full moon is positioned in the upper right quadrant of the image, set against a dark, cloudy sky. Below the moon, a range of dark, rugged mountains stretches across the middle ground. The overall color palette is dominated by deep blues, greys, and the warm yellow of the moon.

RADU CINAMAR
WITH PETER MOON

Transilvanya'da Ayın Doğuşu: Tanruların Gizemli Diyarında Gizli İnisiasyon

Orijinal olarak Romencede yayınlandı

Oniki Gün: Tanruların Gizemli Diyarında Gizli İnisiasyon

Copyright (Part 1) © 2006 by Radu Cinamar Copyright (Part 2) ©

2011 by Peter Moon First English language printing, May 2011

International copyright laws apply

Cover art by April Pinsonneault

Typography by Creative Circle Inc.

Published by: Sky Books

Box 769

Westbury, New York 11590

email: skybooks@yahoo.com

website: www.skybooksusa.com

www.digitalmontauk.com

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Cinamar, Radu / Moon, Peter

Transylvanian Moonrise

Önsöz - Radu Cinamar

Geçtiğimiz iki yıl boyunca dahil olduğum şaşırtıcı olaylar Bucegi Dağları'ndaki olağanüstü keşiflerle sınırlı kalsaydı (ki bunları bir önceki kitabım “Transilvanya'da Gün Doğumu ”nda anlatmışım), belki de yeni bir kitap yazmak için geçerli bir nedenim olmazdı. Cezar'ın önderliğinde Projeksiyon Odası'ndan başlayarak muazzam esrarengiz yeraltı tünellerinden geçen Büyük Keşif Gezisi bile, ana yönleri hakkında yazmak için beni yeterince güçlü bir şekilde etkilemezdi. Bunun iki nedeni var. Bir yandan, bu şu anda Romanya'nın en büyük devlet sırlarından biri. Cezar dönüşünde, tam da beklediğim gibi, en iyi eğitilmiş on beş ordu mensubundan oluşan seçkin bir komando birliğiyle giriştiği keşif gezisinin en önemli olaylarını ve keşiflerini benimle paylaşma sözünü tuttu. Görevleri belki de İnsanlık tarihinin en maceralı ve büyüleyici keşfi.

Her ayrıntısını bilmesem de, Cezar ile sefere başladıktan bir yıl sonra, Ekim sonunda (2004) görüştüğümde öğrendiğim şaşırtıcı gerçekler hakkında genel bir bakış açısına sahip olduğumu söyleyebilirim. Seçimlerin hemen öncesindeki o kritik dönemde siyasi iklim oldukça 'sıcaktı'. Anladığım kadarıyla Cezar'ın raporu beş gün sürmüş ve özel bir Romen-Amerikan komisyonu tarafından denetlenmişti. Hatta bazı siyasi faktörlerin yeni keşifler ve ortaya çıkarılan kanıtlardan radikal bir şekilde etkilenmiş olması da muhtemeldir. Denetleme komitesi üyelerinin sunulan veri ve kanıtlardan o kadar rahatsız olduklarını duydum ki, birkaç saat boyunca herhangi bir karar veremediler veya bilgileri devletin en üst kademesine doğru bir şekilde aktaramadılar.

Tüm değerler sistemleri tamamen ters yüz olmuştu ve eski inançlarını destekleyecek başka argüman kalmamıştı. Belki de bu nedenle ülkedeki okült sistemin ve etkilerin radikal bir şekilde dönüştürülmesinin gerekli olduğu sonucuna varıldı.

Bucegi dağlarındaki büyük keşifle başlayan ve yeraltı tünelleri boyunca yapılan büyük keşif gezisiyle devam eden olaylar zincirinin, bazı insanların düşünce tarzını ve kaderini neredeyse tamamen değiştirmesi şaşırtıcıdır. Kendi varlığımdaki önemli değişikliklere hızla uyum sağlamak zorunda kaldığım için kendimi de bunlar arasında sayıyorum. Bu dönüşümler esas olarak içsel varlığımla ilgiliydi. Cezar tarafından yavaş yavaş inisiye edildiğim okült evren ve yaşamın fiziksel ve süptil süreçlerinin bazı şaşırtıcı yönlerine artık ikna olmuş olmam, konuyla ilgili kitap ve makaleleri büyük bir ilgiyle incelemeye zaman ayırmamı sağladı ve böylece insanların çoğu tarafından çoğunlukla tamamen göz ardı edilen bu yönler hakkındaki bilgimi artırdı.

Bununla birlikte, sıradan bir zihniyet için absürd sınırında olan bazı durum ve olayları inandırıcı bir şekilde tasvir etmenin inanılmaz derecede zor olduğunu fark ettim. Büyük Keşif Seferi'ni anlatmayacak olmamın bir diğer nedeni de bu. Cezar'ın bu konuda yazmamı kabul etmemesinin yanı sıra, bu olağandışı yolculuğun anlatımının çoğu insanın bilincinde gerçek bir etki yaratmasının da pek olası olmadığını düşünüyorum. Elbette bu sadece geçici bir durum olabilir, çünkü olayların küresel düzeyde, özellikle de İnsanlık tarihinin bu kritik döneminde ortaya çıkış biçimi öngörülemez ve çoğu zaman şok edicidir. Bu, bir zamanlar küçümsenen bir olayın daha sonra gerçek değeriyle yeniden ele alınmasına neden olabilir. Yakın bir analizle, bu dünyada olup biten her şeyin, parlayan ışığı diğer pek çok olasılık arasından bunu fark edebilen bazı insanlar tarafından zaten görülen yönlendirilmiş bir yol izlediğini görebiliriz. O zaman insanların bilincinde hızlı ve şaşırtıcı bir dönüşüm bekleyebiliriz; ve ancak o zaman Bucegi Dağları'nda başlayan Büyük Keşif Seferi'nin unsurları takdir edilecek ve hak ettikleri değerde anlaşılacaktır. Büyük halk kitleleri açısından durum budur.

Cezar, Büyük Keşif Seferi'nin vahiylerinin insanlığın geri kalanı tarafından özümsemesini kolaylaştırmak amacıyla bir tür bilgi ve hatta pratik veri tabanı oluşturmayı amaçlayan birkaç grup olduğunu bizzat bana bildirdi. Aynı zamanda, Bucegi keşfi ile ilgili olarak ulusal güvenliğin en üst düzeyinde alınan her türlü kararı kontrol altına almak isteyen gruplar olduğunu da bana bildirdi. Cezar, Sinyor Massini'yi bir daha görmedi ama onun ve dünya mason elitinin diğer iki “beyninin” Romanya'daki ve daha da önemlisi Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bazı siyasi figürlerle birden fazla kez temas kurduklarını ve önemli görüşmeler yaptıklarını öğrendi.

Bir yıldan uzun bir aradan sonra Cezar ile yaptığım sohbetlerden birinde bana hem kendisinin hem de General Obadea'nın bu konuda baskı hissettiklerini söyledi. Bu açıdan bakıldığında, büyük keşfin ve keşif seferinin olumlu etkilerine rağmen, “iyi ve kötü arasındaki savaş” daha da yoğunlaşmış gibi görünüyor. Olay örgüsü çok daha karmaşık ve Cezar'la yaptığım konuşmadan bilmeme rağmen şu anda açıklamama izin verilmeyen ultra gizli unsurlar içeriyor. Ancak eminim ki “büyük ifşaatların” olacağı bir zaman gelecek ve bazı işaretlerin şimdiden gösterdiği gibi bu çok uzak değil.

Bazen, olayların uyumlu ve tutarlı bir şekilde gelişmesine izin vermek için, bunu yapmak mümkün olsa ve niyet görünüşte son derece faydalı olsa bile, bazı şeyleri “zorlamamamız” önemlidir. Sonuçta, hepimizin mikrokozmos düzeyde yaşadığı gerçeklik, makrokozmos düzeyde işleyen evrensel yasaların bir yansımasından ibarettir. Dünyamızda meydana gelen değişim ve dönüşümlere derin bir anlam verilmeli ve ritmin bozulmasını veya rahatsız edilmesini önlemek için akıllıca kullanılmalıdır.

Romanya halkının ve tüm insanlığın mevcut durumu, kanser hastalarının durumuna benzemektedir. Hastalık ciddidir ama tedavi edilebilir. Hemen tedavi edilebilecek basit

bir soğuk algınlığı değildir. Bir kanser hastası için metastazdan kaçınmak hassas ve akıllıca hareket etmeyi gerektirir. Örneğin, şifa bulma arzusuyla yanıp tutuşan kişi mucizevi bir tedaviden haberdar olur ve bunu herhangi bir muhakeme yapmadan hemen uygularsa, bedeni henüz şifa enerjisi akışına hazır olmadığı için büyük olasılıkla bununla başa çıkamayacaktır. Bu nedenle, önce birkaç ön arınma aşamasına ihtiyacı vardır ve ancak ondan sonra kendisini iyileştirecek gerçek tedaviye sahip olabilir.

Aynı şekilde, modern toplumun karmaşık ahlaksızlıkları ve zorluklarıyla delik deşik olmuş kitlelerin bilinci, alıcılığının kapanmasına veya geri tepmesine bile neden olabilecek bazı bilgi ve enformasyonu doğru bir şekilde özümsemek için her zaman gerekli seviyede değildir. İşte tam da bu nedenle Cezar'ın benimle paylaştığı şok edici gerçekleri açıklamadan önce doğru zamanı beklemekte fayda var, özellikle de bunlar kendi ülkemizi ve bir bütün olarak insanlığı ilgilendirdiği için. Başka bir deyişle, bu küresel bir etkiye sahip ve eğer almaya hazırlarsa kitlelerin bilincine nüfuz etmek için yeterli güce sahip bir konudur.

Bireysel düzeyde ise durum çok daha basittir. Katıldığımız olaylar olağanüstü bir hal aldığı anda, içgüdüsel olarak kaderin bizi bir şeye hazırladığını hissederiz. Kendimizi neredeyse kontrolsüz bir şekilde öyle koşulların içinde buluruz ki, pratikte olayların yeni gidişatına uyum sağlamak zorunda kalırız, aynı zamanda daha fazlasını bilmek ve daha etkin bir şekilde hareket etmek için canlı bir ilgi ve yoğun bir istek duyarız. Şu anda içinde bulunduğum durum tam olarak bu. İşin içindeki ince güçleri ve bunların gizli nedenlerini sadece kısmen biliyorum, ancak gelecekte çok iyi tanımlanmış bir ana doğru beni adım adım yönlendirdiklerini çok güçlü bir şekilde hissediyorum. İddia edebileceğim şey, bu kitapta anlatacağım olayların inanılmaz yoğunluğu ve aynı zamanda tüm varlığını temelden dönüştürdüğü gerçeğidir. Cezar'la buluşmalarımın ve konuşmalarımın, sunduğu inisiyatif açıklamaların, hatta Bucegi Dağları'ndaki büyük keşif yerinde bulunmamın ve onun önderliğindeki keşif gezisinin ana yönlerini öğrenmemin sadece bir tür bekleme odası, daha sonra deneyimleyeceklerim için kesinlikle gerekli bir hazırlık olduğuna inanmak istiyorum. Gerçekler birbiriyle çok iyi ilişkiliydi ve her eylemin, bir zamanlayıcı hassasiyetiyle belirli bir hedefe doğru ilerleyen daha büyük bir nedensel topluluğa entegre olduğunu seziyorum.

Karşılaştığım şey, bir rüya sırasında yaşadığımız “yanılsamayı” bile açık ara aşıyor. İtiraf etmeliyim ki, yaklaşık iki haftalık bir süre içinde gerçekleşen tüm bu olaylar boyunca, tam bir şaşkınlık hali sürekli olarak mevcuttu. Hatta bunun varlığımdaki temel bir dönüşümün arkasındaki “motor” olduğunu bile söyleyebilirim; bu dönüşümün derin ruhsal doğası, onu kesin ve anlamlı terimlerle tanımlamayı daha da zorlaştırıyor. Aşağıda yazacaklarımın bazı okuyucular için büyük bir soru işareti yaratabileceğinin ve hatta belki de bunu bir fantezi olarak değerlendireceklerinin farkındayım. Böyle bir durumda, her birimizin kalbinin ve ruhunun söylediği gibi hissetmesi ve

düşünmesinden başka ne söyleyebilirim ki?

Bana gelince, sadece hiç anlamadığım değil, varlığından bile haberdar olmadığım birçok yönün ve gerçekliğin “sisinden” kurtulmuş ve arınmış hissediyorum. Hayatımın her anını yoğun bir şekilde hissediyor ve yaşıyorum ve varlığıma çok daha derin bir anlam yüklüyorum.

Bu kitabı okuyan herhangi biriniz onun gerçekliğinden şüphe etmeden önce, ben de sık sık rüya mı görüyorum yoksa tüm bunlar gerçek mi diye düşünmeme neden olan şüphe ve şaşkınlık duygularıyla karşı karşıya kaldım. Okuyucunun da yaşayacağından emin olduğum bu zihinsel şokların ötesinde, gerçeği fanteziden ve hakikati illüzyondan ayırt etmeme yardımcı olundu. Daha da ötesi, öyle bir şekilde yönlendirildim ki bu ifşaatlar bilincimde derin bir yer edindi ve her şeyin temelini oluşturdu. Bu temel süreci sürdüren şey, varlığımda meydana gelen büyük bir enerjisel dönüşümdü.

Bu “mucizeyi” birkaç gün boyunca oruç tutan, hiçbir şey yemeyen ve sadece su içen bir adamın durumuna benzetebilirim. Metaforik olarak konuşmak gerekirse, bu, istendiği takdirde anında erişilebilecek muazzam potansiyel kapasitelerden şüphelenmeden hayatlarını neredeyse larva benzeri bir durumda yaşayan sıradan insanların normal halidir. Elbette, orucunun sonunda adam zayıf ve güçsüzdür. Yine de, bu analogiyi sürdürerek, içinde bulunduğu durumun farkında değildir ve bunun normal durumu olduğuna inanmaktadır. Yemek yemeye başlar başlamaz, tüm varlığından ne kadar güçlü enerji akışlarının aktığını, ona yaşam gücü, hareket etme gücü, ilham, irade gücü, mutluluk ve daha önce farkında olmadığı birçok başka duygu ve algıyı aşıladığını fark edebilir. Çoğu zaman yavan olan ve yavan ve önemsiz hedeflerle sınırlı olan yaşamın daha az önemli noktası ortadan kalkar. Bu, varlığımızın enerjik derinlikleri tarafından yaratılan “mucizedir”.

Şu anda Cezar Brad'in bilincini ve süptil enerjisel durumunu kısmen de olsa daha iyi anlayabiliyorum, çünkü ben de şu anda daha önce sahip olduğumdan çok daha zengin ve coşkulu farklı bir hayat yaşıyorum. Bu kitabı hazırlamadan önce Cezar'a yaşadığım inanılmaz şeyleri anlattım. Kendine has sakin ve anlayışlı üslubuyla benim adıma gerçekten mutlu oldu ve aynı zamanda hızlı evrimime yardımcı olacak bazı değerli tavsiyelerde bulundu. Benimle ilgili seçimlerinin ve çabalarının sonuçsuz kalmadığını görmekten çok memnun olduğumu hissettim.

Mutlu olmayı ve evrenin gizemlerini bilmeyi istemeyen kimse olduğunu sanmıyorum, ancak o zaman temel bir soru ortaya çıkıyor: Böyle bir şeyi nasıl başarabiliriz? Bildiğim kadarıyla bunun pek çok yolu var; ancak hepsinin ortak bir unsuru var: zaman alan bir oluş süreciyle karşı karşıya olduğumuz gerçeği.

Belki de bu yüzden bazı insanlar varlıklarında gerçek bir içsel dönüşüm elde etmeden hemen önce ruhsal bilgi yolundan vazgeçiyor: harcayacakları çaba ve sebat fikri onları korkutuyor. Benim durumumda dönüşüm son derece hızlı oldu ve sadece on iki gün sürdü. Muhtemelen daha uzun sürseydi, zihnim tanık olduğum şaşırtıcı olayların neden olduğu şoku hafifletmek için bazı “yıkıcı” yollar bulacak ve daha sonra daha düşük bir anlayış seviyesinde takılıp kalacaktım. Kim bilir bir sonraki sıçramamdan önce orada ne kadar kalmam gerekecekti?!

Hayatımın o yüce on iki gününde yaşananlar şu anda elinizde tuttuğunuz kitabın konusunu oluşturuyor. O günleri kendi öznel geçen zamanıma referans verecek olursam, aslında birkaç yıl yaşadığımı söyleyebilirim, ama çok yoğun bir şekilde ve varlığımın karmaşık bir boyutunda. Bu boyutu anlayabilmek için kader, Machandi ile olağanüstü buluşmama kadar olan yolculuğumu tam olarak belirleyen, her zaman insan olmayan çeşitli varlıklarla buluşmamı kolaylaştırdı. Bu, hiç kuşkusuz, varoluşumun dönüm noktasıydı. O andan itibaren hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Başka bir dünya, başka bir evren...

O zamandan bu yana sadece birkaç ay geçti ve o zaman yaşadıklarımın yoğunluğu ve karakteristik titreşimi beni bir an bile terk etmedi. Bu nedenle, ilgisini çekebilecek okuyuculara bu araçla bunu duyurmaya karar verdim. Hayatımızın her alanının bir nedeni ve anlamı var. Belki de bu muazzam toplulukta, başıma gelenleri paylaşmam, varlığınızda derin bir ruhsal dönüşümü tetikleyecek mucizevi bir dişli gibi olacaktır. Tüm bu dönüşümler sırasında süptil kalbe girmek esastır...

RADU CINAMAR

ANTEN İSTASYONU

Bu, Sfenks'ten görebileceğiniz bir anten istasyonudur. Kendi başına gizli tesisin bir parçası değil, ama hükümetin bölgedeki resmi varlığını gösteriyor. Çok bulutlu bir gündü ve net bir görüntü elde etmek zordu. Anten çoğu zaman sisle kaplıydı.

Bölüm 1 - Zamanın Unuttuğu Adam

“Transilvanya'da Gün Doğumu” yayımlandıktan birkaç hafta sonra editörümden bir telefon aldım. Benimle telefon irtibatının sadece çok acil durumlarda kullanılacağına dair bir mutabakatımız vardı. İlk kitapta sunulan unsurların naifliği nedeniyle, okuyucularımdan veya bazı devlet kuruluşlarından çeşitli tepkilerle karşılaşmam beklenebilirdi. Bu nedenle editörümden bu tür tepkilerle ilgilenmesini ve sadece en önemli olanları dikkatime sunmasını istedim. Ancak bu özel telefon görüşmesinin hayatımı bu kadar hızlı ve inanılmaz bir şekilde değiştireceğini hiç düşünmemiştim.

Yayınevinin müdürü biraz mahcup bir şekilde, birkaç gündür cep telefonuna çok önemli bir konuyla ilgili olarak benimle konuşmaktan başka bir şey istemeyen bir adam tarafından düzenli olarak arandığını açıkladı. Editör, adamın kendisine daha fazla ayrıntı vermediğini ve kendisini tanıtmak da istemediğini açıkladı. Adam çok nazik ve iyi huylu olduğu için, farklı bahanelerle birkaç kez kibarca reddedildi. Bu tür onlarca talebin ardından tartışmalar kesin bir şekilde sonlandırıldı. Yine de bu meseleler basit bir şekilde sonlanmadı.

“Son” telefon konuşmalarından sadece iki ya da üç gün sonra, editörüm aynı adam tarafından bir kez daha arandı, ses tonu çok daha sert ama yine de kibardı. Bu kez, konuşmanın enerjisel etkisi editörü diğerlerinden daha fazla etkiledi ve birdenbire benimle o kişi arasında bir görüşme ayarlamasının her şeye rağmen bir fırsat olup olmayacağını merak etmeye başladı. Kararını belirleyen unsur, adamın telefon görüşmesinin sonuna eklediği özel bir söz oldu. Benimle ısrarla görüşmek isteyen asıl kişinin Tibetli bir lama olduğunu söyledi. Bu beni şaşırttı ve dikkatimi vermeye başladım.

Editöre konuştuğu kişinin kimliği hakkında birkaç soru daha sordum, ama cevabı adamın adını ya da başka bir ayrıntıyı vermeyi reddettiği şeklinde oldu. Sadece bunun çok özel bir durum olduğundan bahsetti. İşte tam da bu nedenle bu saygılı ama bir o kadar da gizemli kişi, benimle iletişime geçmesinin çok önemli olduğu konusunda bir kez daha ısrar ederek anlayış istedi. Sonunda editörüm, herhangi bir görüşmeye rıza göstereceğime dair söz vermeden beni durumdan haberdar etmeyi kabul etti. Adam teklifi kabul etmem durumunda kullanabileceğim bir cep telefonu numarası bıraktı.

Editörüne teşekkür ettim ve benimle temasa geçerek doğru şeyi yaptığını söyledim. Durumu ilgi çekici buluyor ve biraz meraklanıyordum. Daha önce hiç Tibetli bir lama ile tanışmamıştım; ayrıca onun gibi birinin neden benimle ilgilendiğini merak ediyordum. Daha fazla beklemeden ve garip bir içsel his eşliğinde görünmeyen bir güç tarafından itildiğimi hissederek bir ankesörlü telefona gittim ve yazdığım numarayı aradım. Birkaç kez çaldıktan sonra, hafif Transilvanya aksanıyla konuşan karınca sesli bir adam telefonumu açtı. Kendimi tanıttım ve görüşmenin amacının bana önceden söylenmesi halinde konuşmaya hazır olduğumu söyledim.

“Size şu anda söyleyebileceğim şey,” dedi adam, ”bu konuşmayı telefonda yapmayacağımızdır. Sizinle bir toplantıya aracılık etmem bizzat benden istendi ve bu toplantının gizli olması konusunda ısrar etmek istiyorum.”

“Benimle konuşmak isteyen Tibetli bir lama olduğu söylendi,” dedim ve daha fazla ayrıntı istedim.

“Bu doğru ve eğer kabul ederseniz size adresi hemen şimdi verebilirim,” dedi ve başka bir açıklama yapmaktan zarif bir şekilde kaçındı.

İki gün sonra buluşmak üzere sözleştik. İtiraf etmeliyim ki, bu iki günlük bekleyiş sırasında giderek daha sabırsız olmaya ve bu buluşmanın ardındaki nedeni merak etmeye başladım. Konuştuğum ve kendini tanıtmaktan kaçınan kişinin gizemli havası ve bu buluşmaya verdiği özel önem ilgi çekiciydi. Ayrıca konuşmanın konusunu bile bilmeden Tibetli bir lama ile konuşacak olma ihtimalim de vardı. Tüm bunlar bende Cezar'la ilk kez karşılaşacağım zamanki heyecana benzer bir heyecan yaratmıştı. Bir bakıma merakım ve tedirginliğim haklıydı. Her ne kadar her şeyin Bucegi Dağları'ndaki büyük keşifle ilgili olduğundan şüphelensem de, Tibetli lama ile olan bağlantının ne olduğunu hâlâ anlayamamıştım.

Cezar'ın Tibet platosuna doğru uzanan yeraltı tünelini bilen bir Tibetli'den hiç bahsetmemiş olması kafa karışıklığımı daha da derinleştirmişti. Büyük Keşif Seferinin Mısır kolundan ve ardından Tibet kolundan ilerlemeyi kapsayan ilk bölümünde inanılmaz şeyler keşfedildi - modern toplumun inançları ve değerleri açısından inanılmaz şeyler (bunlar daha önce de belirttiğim gibi henüz kamuoyuna açıklamama izin verilmeyen hususlar); ama hiçbir insanla karşılaşmadı. Cezar'dan Tibet bölgesinde, oraya giden tünelden başlayarak yüzeye doğru bir kol oluştuğunu ancak bunun tamamen bloke edildiğini öğrendim. Topografik çalışmalar, tünelin bu özel kolunun ikiye ayrıldığını, birinin çok eski bir lama manastırının bulunduğu Kailasa Dağı'na doğru gittiğini, diğerinin ise muhtemelen kraliyet sarayı ile gizli bir bağlantısı olan başkent Lhasa'ya doğru gittiğini gösterdi.

Ana tünelden Gobi platosu yönüne giden bir başka büyük tünel daha vardı, ama bu yön keşif gezisinin ilk aşamasında takip edilmemişti.

Yine de, bu yakın buluşma sırasında yaşayacağım sürpriz, en fantastik beklentilerimi bile aştı. Kesinlikle söyleyebilirim ki, bu benim varoluşumu derinden değiştiren en önemli anlardan biriydi. Sonraki birkaç gün içinde gelişen olaylar, varoluşsal olduğu kadar mantıksal olarak da şok terapisinin etkilerine benzer bir şeydi.

ELINOR

Telefon görüşmesinden sonraki ikinci günün öğleden sonrasında verilen adrese gittim. Bükreş'in seçkin bir mahallesinde تنها bir sokaktı. Şık evler, sessiz öğleden sonra yavaşça hareket eden büyük yapraklı ağaçlar tarafından gölgeleniyordu. Evi çok kolay buldum. Çok modern ve ustaca bir tasarımla yakın zamanda yenilenmiş tek katlı bir villaydı. Dahili telefonu çaldıktan sonra hemen içeri alındım. Biraz tedirgin bir şekilde, yeşilliklerle dolu küçük bir avluya girdim ve iki tane iyi bakılmış taş döşeli patika yola çıktım. Hızlıca birkaç merdiven çıktıktan sonra kendimi güzelce oyulmuş bir ön kapının önünde buldum ve kapı tamamen açıldı.

Sonunda aksanını hemen tanıdığım gizemli adam beni karşıladı; ancak çok genç olduğunu fark ettiğimde oldukça şaşırdım. Yirmi altı ya da yirmi yedi yaşından büyük görünmüyordu, sarışındı, orta boyluydu ve yeşil bir gömlek ile ona uygun bir pantolon giymişti. Sakin ve gülümseyen yüzü güven ve dürüstlüğü davet ediyordu ama gözlerinde gizli derinlikler vardı. Gençliğine rağmen, hareketlerinde ve düşüncelerinde çok olgun olduğu izlenimini bıraktı bende.

Beni kibarca oturma odasına davet eden adam kendini tanıttı; ama görüşme gizlilik içinde gerçekleştiği için gerçek adını açıklamayacağım. Bu kitabı yazacağımı bildiği için kendi adı yerine Elinor takma adını kullanmamı önerdi.

“Ancak benim durumumda,” dedi, ”bu isim meselesi göreceli. Zaman zaman uyarlanması gereken bir aile 'yadigârı'.”

“Nasıl yani?” Şaşkınlığımı ifade ederek sordum. “Anlamıyorum - adınızı mı değiştiriyorsunuz?”

“Herhangi bir sorun yaşamamak için mecburen değiştiriyorum,” diye cevap verdi. “Ama neden? Doğrusu şaşırdım,” dedim, deri bir koltuğa oturup Elinor'un ikram ettiği doğu çayını yudumlarken.

Odanın ambiyansı harikaydı. Antika ve modern parçaların karışımından oluşan,

rahatlama ve yüksek moral hissi uyandıran ustaca bir tasarım vardı. Genç adam Lama'nın yakında geleceğini söyledi, böylece doğal bir şekilde akan bir sohbe başladı ve bu sohbet kısa süre içinde bir dizi şaşırtıcı ifşaata dönüştü.

“Tartışmamızın bu noktasına çabucak varacağımızı biliyordum,” dedi Elinor. “Ancak mevcut koşullar altında, sizinle korkunç bir sırrı paylaşmanın makul olduğuna karar verdim, bazılarının uğruna öldürmeye hazır olduğu bir sır. Ayrıca, bu bilgi konusunda bu kadar dikkatli olmamın ana nedeni de bu, ama dürüstlüğünüzün şüphe götürmez olduğunu ve iyi niyetinizin harika olduğunu biliyorum.”

Elinor'a mutlak gizliliğimi garanti ettim ve aynı zamanda bana anlatmak istedikleriyle çok ilgilendiğimi anlamasını sağladım.

“Yakında,” diye devam etti, ”adımı tekrar değiştirmek zorunda kalacağım, aksi takdirde istenmeyen bazı dikkatleri üzerime çekebilirim. Bunun nedeni fiziksel görünüşümün gerçek yaşımıyla uyuşmaması.”
Ben hala meselenin özünü kavrayamamıştım.

“Ben herhangi bir tutarsızlık göremiyorum!” Kendimden emin bir şekilde söyledim. “Sonuçta otuzunda bile olmayan genç bir adam için çok iyi görünüyorsun.”

Elinor bir süre sessiz kaldı ve bana çok ciddi bir şekilde baktı.

“Sorun şu ki ben aslında altmış iki yaşındayım,” dedi çok sakin bir şekilde. “Zaten bazı insanlarda şüphe uyandırıyorum ve bunu daha fazla beslemek istemiyorum. Bunu yapmanın tek yolu kimliğimi ve Romanya'daki adresimi tamamen değiştirmek. Muhtemelen daha uzun bir süre için ülkeyi terk etmem de gerekecek.”

Uzaklara bakarken şaşkınlık içinde kaldım. İlk düşüncem, deli bir adamın kapisine kanıp günümün birkaç saatini boşa harcadığımdı.

Yine de, nuna neden inandığımı anlayamadım. Sonuçta, adam banasaygıyla davranmıştı ve nazik ve kibar olmuştu ve dahası, evi, tasarım ve mimari sağduyunun etkili bir ifadesiydi.

Kendini ölümsüz sanması dışında, deli olduğuna inanmak için başka bir nedenim yoktu.

“Duygusal tepkini anlıyorum,” dedi mesafeli bir ses tonuyla. “Sonuçta, size söylediklerime karşı en azından biraz şüpheli hissetmeniz bir şekilde normal.

Ancak daha derin düşünürseniz, insanın mevcut ortalama yaş sınırından daha fazla yaşamasının imkânsız olmadığını göreceksiniz. Aslında, insan fiziksel bedeninde çok uzun süreler yaşayabilir.”

“Bundan ne çıkarmalıyım? Ölmeyeceğinizi mi?” Gerçek yaşını öğrendikten sonra ona resmi bir şekilde hitap ettiğimi fark ederek sordum.

“Bu benim keşfetmem gereken bir şey, değil mi? Bu konuda bir karar vermem muhtemelen biraz zaman alacak,” dedi Elinor hafif alaycı bir tonda. “Ancak sezgilerim ve ezoterik bilgilerim beni fiziksel bedende belirsiz bir süre kalamayacağımıza inandırıyor. Öyle olsa bile, fiziksel yaşam birkaç bin yıl uzatılabilir. Bu da olağanüstü evrim olanakları sunabilir.”

Elinor'un bana anlattığı şok edici sürprizlerin etkisinden kurtulmaya başladığımda, Cezar'ın Projeksiyon Odası'ndaki amfora şeklindeki kapta bulunduğu monatomik altın tozunu hatırladım.* O sırada bu maddenin gerçekte ne olduğunu öğrenememiştim. Aldığım tüm açıklamalar sadece hipotezlerden ibaretti ve hiç kimse asimilasyonunun bedende olağanüstü bir gençleşme yaratıp yaratmayacağını ve aynı zamanda yüzlerce hatta binlerce yıl boyunca optimum parametrelerde işleyişini sürdürüp sürdürmeyeceğini kontrol etmemişti. Bu konuda daha fazla araştırma yapıp yapılmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ve değerli tozun en sonunda nereye nakledildiğini bile bilmiyordum.

* "Transilvanya'da Gündoğumu" Cezar'ın Projeksiyon Odası'nda monatomik altın keşfetmesine değinmektedir. Bu monatomik altının çok benzersiz ve daha önce bilinmeyen bir kristal yapısı vardı ve canlı dokular üzerinde rejeneratif etkileri olduğu gösterilmişti.

Büyük Keşif Seferinden döndükten sonra kendisiyle son kez görüştüğümde Cezar'ın kendisi bile bana beyaz altın hakkında hiçbir şey söylememişti. Ben de sezgisel olarak bunun hassas bir noktayı ve aynı zamanda korkunç bir sırrı temsil ettiğinin farkında olduğum için bu konuyu açmaktan kaçınmıştım. Ancak şimdi kader benden yanaymış gibi görünüyordu çünkü daha önce reddetmesem fantastik olarak sınıflandıracağım olağanüstü şeyler öğreniyordum. Eğer karşımdaki kişi doğruyu söylüyorsa, o zaman insanların yaşlanmak zorunda olmadıklarının ve hatta fiziksel bedendeki yaşamlarını muazzam bir süre uzatabileceklerinin canlı kanıtına sahiptim. Bu nedenle, monatomik altın tozunun sırrının bilinmeyen eski bir uygarlığa ait olmadığını ve Elinor'un ya çok özel bir bağlantısı olduğunu ya da küresel gücün en yüksek elitinin bir parçası olduğunu varsaydım. Bu son düşüncemden şüphe etmeme rağmen, varsayımımı ona dile getirdim.

“İlgili tozun, sizin de erişebildiğiniz Bucegi Dağları keşfinin sıcak noktalarından biri olduğunu biliyorum. Belki şaşıracaksınız ama bu konuda epeyce ayrıntı biliyorum ve nedenini yakında öğreneceksiniz. Ancak bana kalırsa, dış görünüşüm ve uzun ömürlülüğüm monatomik altın tozu yutmamdan kaynaklanmıyor. Söylemek istediğim şey, gerçek yaşıma rağmen görünüşümün monatomik altın tozunu kullanmamın bir etkisi değil, bana göre insan ile zamanın enerjisi arasındaki etkileşimi anlamayı daha da zorlaştıran bir cihazdan kaynaklandığıdır.”

Utancımı, inançsızlığımı ve hatta yerimde huzursuzca kaymama neden olan bir tür paniği bastırmanın bir yolu olarak üzerime bir başka sıcaklık dalgasının geldiğini hissettim. Tatsız bir maskaralığın kurbanı olmak istemiyordum ama aynı zamanda bu kuşkuyu destekleyecek yeterli argümana da sahip değildim. Hâlâ tedirgindim ve kanıt istedim. Elinor daha sonra bana kimlik kartını ve pasaportunu gösterdi. Hayatım boyunca hiç kimsenin kimlik belgelerini bu kadar yakından ve dikkatle incelememiştim ama yine de herhangi bir kusur bulamadım. Resimdeki yüze dair hiçbir şüphe yoktu. Bu Elinor'du ve doğum yılı çok açık bir şekilde yazılmıştı: 1942. Yine de kâğıtların sahte olabileceğini düşündüm ama onları uydurmak için çok fazla çaba harcanacağını ve böyle bir eylemin arkasındaki nedenin belirsiz olacağını fark ettim. Eğer gerçekten görüldüğü gibiyse, gerçekte olduğundan çok daha genç olduğunu kanıtlayan belgelere sahip olmak onun yararına olurdu, çünkü bu, görünüşüyle ilgili her türlü eşitsizliği geçersiz kılardı. Aklımdan geçenleri sezinleyen Elinor bana orijinal doğum belgesini gösterdi ve bu tür durumlarda normal olduğunu düşündüğü tepkilerimi zaten önceden tahmin ettiğini açıkladı. İşte tam da bu yüzden bana kişisel belgelerini göstermeye hazırdı. Kelimenin alışlagelmiş anlamıyla yaşlanmayan bir adamla karşı karşıya olduğumu bildiğim için o anda içinde bulunduğum karmaşık ruh halini açıklamak hala zor. Gözlerimin önündeki gerçeklik, bana bir insanın bırakın binlerce yılı, yüzlerce yıl bile yaşayamayacağını hatırlatan zihnimin önyargılı ve derinden sızmış fikirleriyle tezat oluşturuyordu. Bu durum bende, neredeyse nasıl kaçacağımı bilemediğim bir kafa karışıklığı yarattı.

Projeksiyon Odası'nda tanık olduklarımdan sonra, beni şaşırtacak ya da hayrete düşürecek hiçbir şey kalmadığını düşünmüştüm. Yine de burada, en basit ve doğal şekilde, içinde eğitildiğimiz modern bilimsel fikirlere ve kavramsal sisteme neredeyse meydan okuyan rahatsız edici bir unsurla karşı karşıyaydım. Bir şey anlama kapasitelerini aştığında ne yazık ki pek çok bilim insanının yaptığı gibi devkuşu tavrı takınabilirdim elbette. O evi kolayca terk edebilirdim ama benzer durumlarla ilgili deneyimlerim ve karşımdaki adamın doğruyu söylediğine dair derin sezgilerim beni “meydan okumayı” kabul etmeye teşvik etti.

Elinor odadaki sürgülü cam duvarı açtı ve öğleden sonranın serin havasının içeri girmesine izin verdi. Onun bu ilham verici hareketi sakinleşmeye ve

düşüncelerimi düzene sokmama yardımcı oldu.

“Tamam,” dedim. “Durumunuzun kesin bir gerçek olduğunu anlıyorum; ama söyleyin bana, bunu nasıl başardınız? Ve lütfen bana ölümsüz doğduğunuzu söylemeyin yoksa hemen kalkıp giderim.”

Elinor içtenlikle güldü ve sandalyesine geri oturdu. Duygusal ve hatta kavramsal handikapımın üstesinden gelmeyi başarmıştım ve bu da odadaki gerginliği azaltmıştı. Bu aynı zamanda muhtemelen birbirimize hitap etme şeklimizi de değiştirdi ve ortak paydada bulduğumuz gayri resmi bir atmosfere geri döndük. “En azından bu konuda sizi rahatlatılabildiğime sevindim,” dedi Elinor. “Ben Oradea'da* olabildiğince normal koşullar altında doğdum. Bükreş'e taşındığım 28 yaşına kadar orada yaşadım. Bu, hayatımda meydana gelen çok önemli bir olayın ardından oldu.”

* Oradea, Transilvanya'nın kuzey batısında çeyrek milyon nüfuslu bir şehirdir. Eskiden bir Macar şehri olan Oradea, Romanya sınırında yer alıyor ve I. Dünya Savaşı'ndan sonra Romanya'ya verilmiş.

Onu sorgulayarak izledim ve devam etmesi için davet ettim. Öğrenmek üzere olduğum şey beni tamamen şoke etti.

“O zamanlar kendi ailemi kurmak üzereydim. Nişanlım iki ay sonra gerçekleşecek olan düğünü organize etmekle meşguldü. O günlerden birinde taahhütlü bir mektup aldım, ama gönderenin adını bilmiyordum. Gönderenin adresi Bükreş'teki postanelerden birinde bir posta kutusuydu. Merakla zarfı açtım ve nispeten beceriksizce bir formülasyonla yazılmış birkaç güzel sayfa buldum. Daha sonra büyük bir şaşkınlıkla bana yazan kişinin, ne benim ne de ailemin hakkında hiçbir şey bilmediği, kendi ailemin atalarından biri olduğunu öğrendim. Yine de, garip bir şekilde, mektubu yazan kişi beni çok iyi tanıyor gibiydi; o tarihe kadarki hayatımın bazı dönüm noktalarından bahsediyor ve ailemin her bir üyesi için bazı uygun gözlemlerde bulunuyordu. Ancak, benim için çok değerli olan bir bilgiyi ifşa ettiği için bu mektubun içeriğini kimseye açıklamamam istendi.

“Mektubun başındaki bu ilk unsurlar beni hayrete düşürdüyse de, sonrakiler kafamı karıştırdı. Görünüşe göre atam babamın soyundan geliyordu ama asıl mesele, 1424 yılında Almanya'da, günümüzde Köln civarında bir bölgede doğduğunu iddia etmesiydi. Babasının ticaret için Küçük Asya'ya birkaç kez seyahat eden tanınmış bir tüccar olduğunu söyledi. Genellikle ailesiyle birlikte seyahat edermiş, ama atam babasına ikinci kez eşlik ettiğinde, kervanları bir haydut çetesi tarafından saldırıya uğramış ve soyulmuş. Ailesi öldürülmüş ve o

sırada on dört yaşında olan atam, kadim İran'da bir bölgeyi yöneten daha düşük asaletli bir krala köle olarak satılmış.

“Bu talihsizliğe rağmen, atamın kaderi yine de birçok ilginç sürpriz içerecek gibi görünüyor. Bu olaylardan kısa bir süre sonra, efendisi uzak Hindistan'dan bir mihrace tarafından ziyaret edildi ve bu adam ayrıldığında, çocuk diğer mallar ve değerli eşyalarla birlikte ona köle olarak verildi. Yeni efendisinin refakatinde uzun bir yolculuktan sonra çocuk Hindistan'a, mihracenin topraklarına varır. Görünüşe göre mihrace eğitilmiş bir adamdı ve okültizmle çok ilgiliydi.

“İran'dan dönüşlerinden iki yıl sonra, korkunç bir güce sahip olduğu söylenen büyük bir sihirbaz saraya geldi. Sihirbaz, mihraceyi ziyaret ederken çocuk tarafından hizmet edildi ve onun davranışlarından ve zekasından memnun kaldı. Kralın bir arkadaşı olarak, ayrılmaya hazır olduğunda çocuğun kendisine verilmesini istedi. Bu şekilde atam, mektubun da söylediği gibi, derin gizemleri sadece gerçekten bilge olanlar tarafından bilinen çok gizli bir bilim olan simyayı uygulayan, o zamanların en büyük sihirbazlarından birinin çırağı oldu.

"Atam mektupta bu sihirbazın Simya Sanatı'nın başarılı doruk noktası olan Felsefe Taşı'nı elde edemediğinden bahsetmedi, ancak rahatsız edici bir bilgi verdi. Yirmi yılı aşkın bir süre boyunca sihirbazın hizmetinde olmasına rağmen, onun fiziksel görünümünde herhangi bir değişiklik ya da fiziksel veya zihinsel bozulma belirtisi fark etmediğini söyledi. Bu süre zarfında simya sırlarının pek çoğuna inisiye olmuş ve bu yolda kayda değer ilerlemeler kaydetmiş. Ustasının gençlik sırrı hakkında daha fazla bilgi edinmek istemesine rağmen, ustası bu konudan hep kaçınmış.

Çıraqlığın yirmi üçüncü yılında, sihirbaz akrabama birbirlerini fiziksel formlarında bir daha görmeyeceklerini söyledi. Neden ayrıldığını ya da nereye gittiğini söylememiş. Atam o zamanlar neredeyse kırk yaşındaymış ve son ve en değerli hediye olarak ustasından özel bir metal alaşımdan yapılmış garip bir nesne almış. Ona bu nesnenin etrafında olduğu sürece asla yaşlanmayacağı ve binlerce yıl yaşayacağı söylenmiş. Sihirbaz ayrıca ona bu özel alaşımı nasıl elde edebileceği ve nesnenin nihai şeklini elde etmek için gerekli talimatlar hakkında bazı değerli tavsiyeler vermiş. O gece üstadı ortadan kaybolmuş ve bir daha hiç görülmemiş.

"Sonraki yüz yıl boyunca, kadim akrabam üstadının talimatlarını takip ederek gizemli alaşımı yapmaya çalışmış. Yine de mektubunda, artık yaşlanmadığını ve belirsiz bir süre yaşayabileceğini bilmekten duyduğu sevincin o kadar büyük olduğunu itiraf etti ki, uzun yıllar boyunca seyahat etmeyi ve başka birçok şey öğrenmeyi tercih etmiş. Gizli alaşımı elde etmek ikinci plana düşmüş.

"Neredeyse 250 yaşına geldiğinde evlenmeye ve bir aile kurmaya karar vermiş. O zamanlar Amerika'da, bugünkü Kaliforniya kıyılarındaymış. Üç çocuğu varmış: iki kız ve bir erkek. Sırlarını buna layık bir erkek varisle paylaşmaya karar verdikten sonra, ihtiyatlı ama çok dikkatli bir şekilde soy ağacının gelişimini izlemiş. Önceden biriktirdiği kapsamlı yaşam deneyimi nedeniyle, seyahatlerini ve sosyal yaşamını yavaş yavaş terk ederek kendini çeşitli doğu ruhsal akımlarını derinlemesine incelemeye adanmaya başlamış. Soy ağacının beş nesli boyunca, en güçlü görünen erkek varisin hayatını yakından takip etmiş. Gerektiğinde, az ya da çok gizli yollarla soy ağacının devamlılığına gizemli bir şekilde yardımcı oluyormuş.

"Zaten muazzam bir servete sahipmiş ve bilimsel belgeleri büyük bir kütüphanede saklanıyormuş. Çok iyi düşünülmüş bir sistem sayesinde, dünyanın sayısız yerine yayılmış olan serveti ya da yaşlanmıyor oluşu hakkında hiçbir şüphe uyandırmamayı başarmış. Başkalarının arasındayken toplum içinde göze çarpmamak ve soru işaretleri yaratmamak için mümkün olduğunca sık kimlik ve adres değiştirmek çok önemliymiş. Yine de 1900 yılı civarında dahil olduğu karmaşık bir durum nedeniyle deşifre olmaya çok yaklaşmış ve aşırı çözümlere başvurmak zorunda kalmış. Yaklaşık on beş yıl boyunca Avustralya'da yaşayarak izlerini kaybettirmeyi başarmış. Tatsız sürpriz ise, Birinci Dünya Savaşı nedeniyle Avrupa'ya geri döndüğünde atamın, son erkek varisi de dahil olmak üzere ailesinin kayıp olduğunu fark etmesiydi. Ailenin reisi ve doğrudan erkek varisi savaşta öldürülmüştü ve iki erkek çocuk da dahil olmak üzere ailenin geri kalanı kayıptı."

Elinor daha sonra pencereyi kapatmak için ara verdi. Dışarısı karanlık ve soğuktu. Anlattıklarından o kadar etkilenmişim ki soğuğu ancak durduğunda fark ettim. Bir fincan sıcak çayı daha memnuniyetle kabul ederek sabırsızlıkla beni bu inanılmaz hikâyenin büyümesine geri götürmesini bekledim.

Elinor saatine bakarak, "Tibetli dostum her an gelebilir," dedi. "Şimdi durumumu bir şekilde açıklığa kavuşturacak kısım geliyor. Bu gece için hâlâ birkaç sürpriz daha var," dedi gülümseyerek.

Hikâyenin geri kalanı çok ilgimi çekmesine rağmen Elinor'a Tibetli rahibin benimle görüşmek istemesinin nedenini sordum.

"O gelmeden önce hiçbir şey açıklamamam istendi," diye cevap verdi. "Yakında tüm sorularınız yanıtlanacak."

Bu sonuçtan memnun, şaşırtıcı hikâyesine devam etmesini bekledim.

"Atam o zamanlar neredeyse 500 yaşındaydı. Elbette, üstadının ona temin ettiği

gibi, sadece yaşlanmadı, hatta gizemli alışılmı nesneyi aldığı zamankinden daha gençleşti. Aradan geçen dört yüzyıl boyunca, bakış açısının ve dünyayı algılama biçiminin derinden değişmiş olması muhtemeldir. Bilinci büyük ölçüde yükselmiş, ama öncelikleri tamamen farklılaşmış. Basit ama çok güçlü duygusal kelimelerle, bana her gerçek simyacınn nihai arzusuna ulaşmayı başardığını söylüyordu: Felsefe Taşı'nı elde etmişti. Yaşamın ve evrenin özünün yanı sıra varoluşu sırasında kendisine ifşa edilen diğer bilgi gizemlerini derinlemesine anlamadan bunun mümkün olamayacağını açıkladı. Anladığım kadarıyla, büyük atılımı Avustralya'da yaşarken gerçekleştirmiş.

"Avrupa'ya geri döndüğünde, Fransa'da sahip olduğu bazı temasları ve bağlantıları yenilemiş. Görünüşe göre, onun tarafından yavaş yavaş bilimin ve maneviyatın çok gizli yönlerine inisiye edilmiş küçük bir grup insan zaten varmış. Başarılı bir simyacı olduğu biliniyormuş ama kimse onun gerçek kökenlerinin nerede olduğunu kesin olarak söyleyemiyormuş. Varisinin ailesi hakkındaki araştırmalarına paralel olarak, simya sembollerinin gizemleri hakkında iki kitap ve formların ve şifreli dillerin ezoteriği hakkında birkaç el yazması daha yazmış. Görünüşe göre bu el yazmaları çok gizliydi ve az sayıda müride tahsis edilmişti. Kitaplar, aynı zamanda iyi bir bilim adamı olan başlıca simya öğrencisi tarafından Fransa'da yayımlanmış.

"Yaşadığı birkaç yüzyıllık deneyim atama, özellikle modern toplumda zamanda hızla yolculuk yapmanın hiç de kolay olmadığını göstermiş. Dünya ne kadar teknolojik ve iletişim ne kadar karmaşık olursa, herhangi bir yerde çok uzun süre kalmasını haklı çıkarmak da o kadar zorlaşıyormuş. Mektubunda, başına gelen derin dönüşümün artık görmezden gelemeyeceği ruhsal bir misyonu olduğunu anlamasını sağladığını itiraf etti. Ancak bu giderek daha da zorlaşıyordu çünkü artık toplum içinde görünemiyor, sık sık kimliğini ve evini değiştirmek zorunda kalıyor ve mesajlarını dünyaya taşıması için seçtiği kişilere karşı çok dikkatli olmak zorunda kalıyordu.

"Paradoksal olarak, birçok insan için son derece arzu edilen ve imrenilen ölümsüzlük, modern toplumda baskıcı bile görünebilir. Anladığım kadarıyla, bu sadece bencil bir bakış açısından kaynaklanıyor, çünkü genel olarak konuşursak, insan yalnızca çok uzun bir yaşamın ve değişmemiş bir gençliğin sunabileceği çeşitli zevklerin ve fırsatların tadını çıkarmak istiyor. Ama sizden önemli bir noktayı hatırlamanızı rica edeceğim, o da muhteşem uzun ömürlülüğün değerli armağanının boşa harcanmaması gerektiğidir. Bu nedenle temel unsur sorumluluk ve zıtlıkları uyumlaştırma gerekliliğidir. Bu, yaşamın ve insan varoluşunun ana amacının derinlemesine anlaşılmasını gerektirir.

"Atam, Avustralya'dayken gezegenimizle ilgili üstün bir uygarlığın ve hiyerarşinin

temsilcileri tarafından okült kanallar aracılığıyla kendisiyle temasa geçildiğinde bu hususların kendisi için netleştiğini söylüyordu. Bu konuda başka bir şey söyleyemezdi ama ilgilendiğim kadarıyla ve onun talimatlarını takip edersem, tüm ayrıntıları öğreneceğim bir zaman gelecekti.

“Simyadaki başarıları tam olduğu için, ölümsüzlüğünü sağlayan nesnenin yapıldığı çok karmaşık alışı elde etmesi oldukça kolaydı. Hatta bunu üretmenin daha basit bir yolunu keşfettiğini yazmış ama nesnenin özel şeklinin değişmeden kalması gerektiğinden bahsetmişti. Bir insan o nesnenin etrafındayken fiziksel ömrün uzamasını neyin belirlediğini merak ettiğimden şüphelenmiş ve bunu anlamak için öncelikle sağlam ezoterik bilgiye ihtiyacım olduğunu açıklamıştı. Prensipten, buna alışımın titreşim frekansının insan bedeninin belirli titreşim frekansına ayarlanması fenomeni diyebileceğini söyledi. Başka bir deyişle, metal nesne ile yakınındaki varlık arasında bir tür süptil enerjisel karşılıklı etkileşim yaratılıyordu.

“Bununla birlikte, uzun ömür etkisinin yalnızca nesnenin hedeflendiği kişi için geçerli olduğunu belirtti. Yani nesnenin usta bir simyacı tarafından yapılmış olması ve kesinlikle kişiye özel olması gerekiyordu. Etkisi sadece ilgili kişi için geçerliydi, çünkü o varlığın organizmasının özel süptil damgasını taşıyordu. Gizli alışım aynı zamanda evrensel yaşamın merkeziyle süptil enerjisel bağlantıyı desteklemek gibi özel ve istisnai bir özelliğe de sahipti, ama aynı zamanda bu müthiş enerjiye erişimi sadece belirlenen kişiye göre ve sadece o kişi için seçiyordu. Görünüşe göre bu alışımın nasıl elde edileceğinin sırrı çok eski zamanlardan, Mısır'dan geliyor ve dünyaya gelen tanrılar tarafından zamanın büyük rahiplerine sunulmuş.

"Nesneyi, özellikle de çeşitli metal ve maddelerden oluşan alışımı yapmanın gerçek sanatı, nesneyi kişiselleştirmek için titreşimin enerjisel frekanslarını ayarlamaktan ibarettir. Bu sanat, simya üstadı dışında kimsenin bilemeyeceği tam bir sırdı. Bu nedenle, mektubu okurken anladığım kadarıyla, sır, ilgili inisiyatik çizgiyi devam ettirecek kişi olarak seçilen tek bir kişiyle paylaşılıyordu. Ayrıca, alışımı elde etme yöntemi bazı istisnai bilgi ve içsel yetenekler gerektiriyor ve varlık ruhsal açıdan bunu yapmaya gerçekten hazır olmadığı sürece işe yaramıyor. Ancak o zaman atamın önceki denemelerinde bu alışımı neden elde edemediğini anladım - bunun nedeni henüz o yücelme seviyesine ve Yaratılışın gizemlerine dair derin bilgiye ulaşmamış olmasıydı.

“Yine de, Felsefe Taşı'nı elde etmeden önce, Büyük Simya Çalışması'nın başarılmasından doğal olarak önce gelen bir aşama olan yaşam iksirini zaten elde ettiğini itiraf etti. Yaşam iksirinin yakut renkli bir sıvı olduğunu ve hassas bir bilimle uygulandığında fiziksel bedende gizemli alışım nesnenin etkisinden üç ila

dört kat daha fazla yaşam süresi uzattığını açıkladı. Nesne kendisine verildiğinde, üstadı ona bunun kendisine yaklaşık 1700-2000 yıllık bir dünya hayatı sağlayacağını, simyada kademeli olarak ilerleme kaydetmesi ve böylece yaşam iksirini keşfetmesi için yeterli bir zaman olduğunu söylemiş.

"Bundan, üstadın nesneyi önce yapıp sonra en sevdiği öğrencisine vermesinin bir bakıma ruhsal bir soy, kökenleri insanlığın çok uzak bir geçmişine dayanan özel bir gelenek olduğunu anladım. Ayrıca, bu alışımın mümkün kıldığı fiziksel bir bedendeki zaman dilimini göz önünde bulundurduğumda, bu çok gizemli geleneğin soyunda nesneye sahip olan yalnızca on beş ila yirmi kişi olduğunu varsayıyorum. Yaklaşık hesaplamalarımnda, sahiplerin çoğunun son tarihten çok önce, belki de 500 ila 700 yıllık yeryüzü yaşamından sonra bir sonraki üst aşamaya geçtiklerine güveniyorum. Elbette bu sadece bir varsayım ama, bu rakamlar pekala nesneye sahip oldukları ortalama süreyi gösteriyor olabilir. Yine de bu, geleneğin en az 7000-8000 yıllık olduğunu gösteriyor ki bu da günümüzde bilinen ve uygulanan diğer tüm ruhsal yol geleneklerinden çok daha eski."

Burada ısrarlı bir düşünceyi dile getirmek için sözünü kestim.

"Söylesene, bundan geleneği sürdüren kişinin sen olduğunu mu anlamalıyım?"

"Bildiğim kadarıyla, bu gezegende nesneye belli bir süre sahip olan tek bir kişi var. Atamdan öğrendiğime göre her üstat o özel alışım nesneyi SADECE BİR KİŞİYE, en güvendiği öğrencisine bırakmalıymış. Mürit doğru kişiyi bulduğunu düşündüğünde, o da nesneyi ona verecektir. Bu büyük sorumluluk gerektiren bir uygulamadır. Atam, soy ağacının ana dalının evrimini zaman içinde takip ederek daha alışılmadık bir yaklaşım benimsedi. Sonuçta, eğer soy ağacından gelenlerden hiçbiri onun taleplerini karşılayamayacaksa, önümüzdeki bin yıl boyunca böyle bir sırra layık başka bir varlık aramasını engelleyecek hiçbir şey yoktu. Kader beni, atamın ilgisini çeken ailemin ana kolunun son erkek torunu yaptı."

"Ama daha önce bu dalın son ailesinin izini kaybettiğini söylemiştiniz," dedim.

"Bu doğru, ama birkaç yıl süren araştırmalardan sonra ve sahip olduğu bazı yüksek bağlantılar sayesinde bu ailenin bulunduğu yeri tespit etmeyi başardı. Kocanın savaş alanında ölmesinin ardından anne ve dört çocuk Almanya'daki bazı akrabalarının yanına sığınmış. Ne yazık ki kızlardan biri bir kazada ölmüş; bundan bir yıl sonra da anne ortadan kaybolmuş ve bir daha kendisinden haber alınamamış. 1932 yılı civarında, Almanya'daki siyasi gerilimler nedeniyle, çocukları evlat edinen akraba aile Romanya'ya, Transilvanya'nın kuzeyine göç etmiş ve iki yıl sonra Oradea'ya yerleşmiş. İki erkek çocuktan biri çok zayıfmış, tüberkülozdan muzdaripmiş ve birkaç yıl sonra ölmüş. Diğerisi ise evlenen ve

Oradea'da kendi ailesini kuran babamdı. Sahip oldukları tek çocuk bendim.”

“Şimdi anlıyorum,” dedim. “Yine de bu geleneğin üstatlarının nesneyi teslim ettikten sonra ne yaptıklarını merak ediyorum.”

“Ben de tam olarak bilmiyorum,” diye yanıtladı Elinor. “Görünüşe göre bu büyük bir sır ve atam bu konuda hiçbir şey söylemedi. Bildiğim tek şey, yaşam iksirini kullandıktan sonra binlerce yıl boyunca fiziksel bedenlerinde yaşamaya devam ettikleri. Yine de bunu neden yaptıklarını henüz anlayabilmiş değilim.

Büyük olasılıkla, yerine getirmeleri gereken ve fiziksel varlıklarını gerektiren ruhsal görevleri var. Mantıken bu, bu gezegenin diğer sakinleri arasında az ya da çok gizli bir şekilde yaşamaya devam ettikleri anlamına geliyor ama ben durumun bundan biraz daha karmaşık olduğundan şüpheleniyorum. Ayrıca seleflerimden sadece bazılarının bu şekilde hareket edip bazılarının etmemiş olması da mümkün. Gördüğünüz gibi, bunlar cevaplarını muhtemelen çok daha sonra öğreneceğim sorular.”

İkimiz de bir süre sessiz kaldık ve zihinsel olarak çeşitli olasılıkları analiz ettik. Sonunda ona bir soru sormaya karar verdim.

“Bu, nesnenin burada, evin içinde olduğu anlamına mı geliyor?”

“Evet, elbette,” diye yanıtladı Elinor. “Etki alanı birkaç metre. Her zaman etrafında olmak kesinlikle gerekli değil, ama etkilerin sabit olmasını istiyorsam, onu çoğu zaman yakınımda tutmalıyım. Bunu rezonatör görevi gören özel bir antenle karşılaştırabilirsiniz. Başlangıçta, cihazı alanlar muhtemelen onun kökenleri, özellikleri ve çalışma şekli hakkında çok daha fazla şey biliyorlardı; ama aradan geçen binlerce yıllar birlikte bazı bilgileri kaybettik.”

“Tamam, ama bu nesneyi nasıl aldınız?” Merakla sordum. “Atanızla karşılaştınız mı?”

“Çok istememe rağmen o zaman onunla tanışmadım. Benim izlenimim, yetmişli yıllar boyunca oldukça sert davranmaya başlayan Romanya gizli servislerinin dikkati nedeniyle benimle görüşmekten kaçındığı yönündeydi.

Şahsen ben atamın Romanya'ya hiç gelmediğine ama benimle çok gizli bazı araçlar vasıtasıyla temas kurduğuna inanıyorum. O zaman çok açıktı ve o zamandan beri de kendimi tamamen ikna etmiş durumdayım; kendilerini benim durumumda bulan her kim olursa olsun, bu okült geleneği sürdürmek istiyorlarsa çok dikkatli olmaları gerekiyor. Bunun nedeni çok açık. Simya üstatlarının bu

soyundan haberdar olan ve alaşımı elde etmenin gizemlerini öğrenmeyi çok arzulayan insanlar ve hatta gizli topluluklar var. Neyse ki, bu çok iyi saklanan bir sırdır ve bilinse bile, ilgili simya sürecinde gerekli olan bazı ince anahtarlar anlaşılmadan alaşım elde edilemez. Örneğin, dönüşüm aşamalarından birinde, çağdaş bilim adamlarının farkında bile olmadığı çok özel özelliklere sahip bir metal elde edersiniz. Fiziksel yaşamı uzatmanın cazibesi bazıları için çok büyüktür ve her ne pahasına olursa olsun sonsuz yaşama ulaşmaya çalışırlar. Bu nedenle çok dikkatli olmam gerektiği aşikâr.”

“Yani hayatınız tehlikede mi demek istiyorsunuz?” dedim.

“Evet, hayati fonksiyonlarımın kesintiye uğramaması şartıyla ortalama insan ömrüne kıyasla çok uzun bir yaşamı garantiledim.

“Ama mektuba geri dönmeme izin verin. Mektubu okurken iki çelişkili eğilim arasında kaldığımı hatırlıyorum: Bir yandan, birinin benimle alay ettiğini düşündüğüm için mektubu yırtıp atmak istiyordum; ama diğer yandan da orada yazılanların doğru olduğunu hissediyordum. Ayrıca, her şey bir maskaralık olamayacak kadar karmaşıktı. Hem sonra, birinin bana bunu yapmasının sebebi ne olabilirdi ki? Ben sadece sıradan bir hayatı olan ve yüksek beklentileri olmayan normal bir adamdım.

“Mektubun sonunda harfiyen uygulamam gereken prosedürden bahsediliyordu. Kimseye haber vermeden, hiçbir şey paketlemeden, olağandışı bir şey olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmadan, Bükreş'teki belirli bir adrese, belirli bir tarih ve saatte gidecektim, daha erken ya da daha geç değil. Talimatlar doğrudan söz konusu eve girmem yönündeydi.

“Başlangıçta paniğe kapıldım ve hatta mektubu o zamanlar milis olarak adlandırılan polise teslim etmeye niyetlendim. Ama bu hiçbir şeyi çözmeyecekti çünkü mektupta sadece bir hikâye vardı ve mektubu yazanın kimliğini ortaya çıkaracak herhangi bir veri yoktu. Polise gitmek beni komünist rejimin çalışma tarzına özgü bitmek bilmeyen bir dizi sorgulama ve tacize maruz bırakacaktı. O zaman kendime “Talimatlara uyarsam kaybedecek neyim vardı?” diye sordum. Polise gitmeyi seçmiş olsaydım ve Bükreş'teki o adrese baskın yapsalardı bile, orada hiçbir şey bulamayacaklarından emindim. Tüm operasyon bu tür hatalara izin vermeyecek kadar iyi planlanmıştı. Dahası, yaptığım her hareketin gizlice izlendiğinden emindim ve bu durum mektubun satır aralarında da okunuyordu.

“Talimatları yakından takip ederek hemen Bükreş'e gitmeye karar verdim. Eski bağılıklarım ve alışkanlıklarım beni hala geri çekmeye çalışsa da bu kararı kendim aldım. Belirsiz bir korku kalbimi kaplamıştı ama bana verilen olağanüstü şansın

cazibesi bu kararsızlıktan daha güçlüydü. Garip bir şekilde, bana neredeyse 2000 yıllık bir yaşam teklif edildiğini bilmeme rağmen, ne yapacağıma dair gerçek bir düşüncem yoktu. Çeşitli planlar, fikirler ve arzularla gelmem gerektiğini düşünüyordum; ama bunun yerine, sanki zihnim bu fiziksel bedende binlerce yıl yaşayabileceğim düşüncesi karşısında felç olmuş gibiydi.

"Kısacası Bükreş'e gittim ve adresi oldukça çabuk buldum. Sakin bir mahallede dört katlı bir apartman bloğuydu. Mektupta okuduğum gibi kapı kilitli değildi. Mütevazı bir şekilde döşenmiş tek yatak odalı bir daireye girdim ve orada kimse yokmuş gibi görünüyordu. Oturma odasındaki masanın üzerinde büyük bir zarfın içinde yol tarifi içeren bir kağıt, bir anahtar ve o zamanlar için çok büyük miktarda para vardı. Orayı derhal terk etmem ve Bükreş'te bu kez bir ev olan başka bir adrese gitmem söylendi. Belirli bir kişi tarafından aranana kadar üç gün boyunca orada kalmam gerekiyordu. Anahtar ev için, para ise masraflar içindi. Parayı saydığımda bir yıl boyunca rahatça yaşamama yetecek kadar olduğunu fark ettim. Yine de çok gerekli olmadıkça evden çıkmamam tavsiye edildi. Buzdolabı da cömertçe yiyeceklerle doldurulmuştu. Her şey bir film senaryosunun parçasıymış gibi görünüyordu ama yapmam istenen şey oldukça kolaydı. Bir süre düşüncelere daldım ve sonra talimatları tekrar okudum. Görünüşe göre her şey bana sonsuz bir varoluş sunmak için çoktan ayarlanmıştı."

"Yine de, bu fiziksel bedendeki yaşamın yaklaşık 2000 yıl sonra sona erecekti," dedim.

"Gerçekten de öyle. Görünüşe göre alışımın etkisi simyasal iksirden daha zayıf, ama bildiğim kadarıyla hiç kimse nesnenin sunduğu maksimum süreyi yaşamadı. Bu nedenle, muhtemelen geleneğin başlangıcından gelen bu teorinin doğrudan bir doğrulaması eksik. Zaman geçtikçe mesajın değişmediğinden emin olamayız."

"Ama nesne neredeydi?" Sabırsızlıkla sordum. "Tanıştığınız bir kişi tarafından mı getirildi?"

"İşler biraz daha karışıktı. Diğer eve yerleştikten sonra, ki o da sakin bir mahalledeydi ama şehrin öbür ucundaydı, aracıyı bekledim. Ev çok rahattı, lüksün sınırındaydı ama telefon olmadığını fark ettim. Kablo vardı ama ahize yoktu. Belki de bu, biriyle iletişim kurmaya çalışmamam için bir güvenlik önlemiydi. Tam da bana söylendiği gibi, aracı üç gün sonra geldi. Onu beklerken zamanımı kitap okuyarak ve televizyon izleyerek geçirdim. Herhangi bir sorun yaratmamak için dışarı çıkmaktan kaçındım. Bu sürenin sonunda biraz sıkılmıştım ama merak ve gelecek olana duyduğum ilgi hala sürüyordu.

"Gelen ilgili kişi, yaşlı akrabam tarafından gönderildiğini doğrulayan olgun bir

beyefendi idi. Kendisini soru yağmuruna tutmama rağmen esnekliğini korudu. Bana söylediği tek şey sabırlı olmam ve güvenmemdi. Daha sonra çantasından bir fotoğraf makinesi çıkardı ve benden boş bir duvarın önünde durmamı istedi. Fotoğrafımı çektikten sonra kafamın karışık olduğunu fark etti. Tatsız bir sahneden kaçınmak için, fotoğrafların yeni kimlik belgelerim için gerekli olduğunu açıkladı. Daha sonra bana üç gün içinde geri döneceğini ve o zamana kadar gitmeye hazır olmam gerektiğini söyledi.

“Bu noktada, kolayca vazgeçiyor gibi görüldüğüm sıradan hayatıma geri dönmeyi düşündüm. Yaşadığım belirsizlik hissi, bilgi eksikliğiyle birleşince durumun tehlikeli olabileceğini fark ettim. Neden başka bir kimlik belgesine ihtiyacım olsun ki? Ama özellikle, ne tür belgelerden bahsediyorduk? Sonuçta, kimlik kartım ve ehliyetim hala geçerliydi ve o dönemde Romanya vatandaşlarının böyle bir belgeye sahip olmasına izin verilmediği için pasaport söz konusu bile olamazdı.

“Ancak o zaman ülkeyi terk edeceğimi anladım; ama sınırı yasadışı yollardan geçerek değil, yasal ve geçerli bir pasaportla sınır kapılarından birinden geçerek. Kalbim, hayal gücümü saran duygu ve korku dalgaları altında büzüştü. Kendimi şimdiden yakalanmış, korkulan Ulusal Güvenlik'in mahzenlerine kapatılmış ve dövülmüş, sonu gelmeyen, yorucu ve çoğu zaman çok şiddetli sorgulamalara maruz kalmış olarak görebiliyordum. Ne yapacağımı bilmez bir halde, gergin adımlarla evin içinde dolaşıyordum. Mantığım bana, Romanya vatandaşlarının pasaport sahibi olmasına izin verilmediği için, bunun farklı bir uyruk altında sahte bir kimliğe sahip olacağım anlamına geldiğini söylüyordu. Aşırı terleyerek kendimi yatağa attım. Kendime bir aile ve belki de komünist bir ülkede mümkün olduğu kadar iyi bir kariyer ile iyi bir gelecek kurmadan hemen önce hayatımı gereksiz yere karmaşıklaştırdığımı düşünüyordum. Peki ne için? Sonuçta hayatım sürdüğü sürece iyiydi. Bir ya da iki bin yıla ihtiyacım yoktu, bu süre zarfında kesinlikle yorulacaktım!

“Açıkçası, tüm bu düşünceler sadece korunma içgüdümün beni hala mümkün olduğu kadar sıradanlık ve bayağılık yoluna itmesiydi. Bir süre sonra sakinleşmeye ve elimdeki meseleye başka bir açıdan bakmaya başladım. Örneğin, atamın benim özgür irademe her zaman saygı duyduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Hiçbir şekilde beni belli bir karar almaya zorlamamıştı. Her zaman benim seçimim olmuştu, tıpkı bu yeni anda olduğu gibi. O zaman bile, en azından görünüşe göre, her şeyi terk etmekte ve kimsenin kaybı ya da acısı olmadan önceki hayatıma devam etmekte özgürdüm. Nişanım ve ailem için çabucak bir açıklama bulabilirdim ve geri getireceğim etkileyici miktardaki para herkesi mutlu edebilirdi.

“Öte yandan, atam o güne kadar olduğu gibi erişilmez ve bilinmez olarak kalacaktı

ve eminim ki tüm bu gizemli araçlar vasıtasıyla yaptığı tüm düzenlemeler yetkililere hiçbir ipucu sağlamayacaktı. Uzun yaşamı boyunca biriktirdiği bilgelik, deneyim ve bağlantılar sayesinde atamın uzaktan çok akıllıca ve neredeyse kusursuz bir şekilde hareket edebildiğini kabul etmek zorunda kaldım. Terk edilme olasılığımı öngörmüş olmalı, ancak bunu inanılmaz bir incelikle yaptı, çünkü bana o büyük miktarda parayı vererek yaşadığım tüm 'rahatsızlıklar' için beni ödüllendirmeye hazırды.

“Nihai sonucum, kendi kaderimi kendim çizmek zorunda olduğumdu. Aynı zamanda, her zaman ve bencilce mektupta yazılanların kanıtını istemek yerine - burada gizemli kişiselleştirilmiş nesneden bahsediyorum - her şeyden önce bunu hak ettiğime dair en azından asgari bir kanıt göstermem gerektiğini görmeye başlamıştım. Sonsuz yaşam sanki hiçbir çaba göstermeden doğuştan hakkımmış gibi sorgulayıcı bir tutum ve düşünce tarzına sahip olmak yerine, bana sunulacak şeyin aslında kaderim için paha biçilemez bir zenginlik ve tekâmülüm için olağanüstü bir fırsat olduğunu fark etmek çok daha akıllıcaydı. Aksi takdirde, atamın hediyesinin gerçek değerini takdir edememe tehlikesiyle karşı karşıya kalırdım; ve hiç şüphesiz, cehaletim hayatıma mal olacak kadar yanlış adımlar atmama neden olabilirdi.”

“Çok iyi anlıyorum,” dedim. “Bu yönleri biliyorum çünkü bunlar bana başka koşulların bir sonucu olarak da sunuldu - çok özel bir kişi tarafından.” Elinor anlayışla gülümsedi.

“Sanırım Bay Cezar Brad'den bahsediyorsunuz, değil mi? Gerçekten de öyle görünüyor ki o yüksek derecede bilince ulaşmış bir varlık,” dedi Elinor düşünceli bir şekilde. “Siz de olağanüstü varlıkların yer aldığı bu karmaşık mekanizmanın bir parçasısınız. Kısa bir süre sonra hayatta hiçbir şeyin tesadüfi olmadığını ve olayların sıradan bir insan için çoğu zaman hayret verici şekillerde birbiriyle ilişkili ve senkronize olduğunu fark edeceksiniz. Bu eşzamanlılıkları görmek ve ardından gizli anlamlarını anlamak büyük bir sanattır. Aynı zamanda, eğer bunu yapabiliyorsanız, bu evrimleştiğinize dair açık bir işarettir.

” Ama, söylediğim şeye geri dönmeme izin verin. Bu hususlar üzerinde daha fazla düşündükten sonra, atamla yakından ilişkili olan belirli bir yaşam sürmem gerektiğine giderek daha sıkı bir şekilde ikna oluyordum. Böylece, büyük simyacının benim için her ayrıntısıyla hazırladığı plana kendimi tamamen bırakmaya karar verdim. Elbette bazı riskler vardı, ama kararım sarsılmazdı. Nişanlıma ve aileme duyduğum bağlılıktan dolayı ilk başta ufak tefek tereddütlerim olsa da, kendi kendime onlara geri dönmek için daha çok zamanım olacağını söyleyerek sakinleştim. Ancak içimde bunun asla gerçekleşmeyeceğini çok iyi biliyordum.

“Üç gün sonra, gri saçlı adam ilk seferki kadar kasvetli ve sakin bir şekilde geri geldi. Şüphelendiğim gibi, sınırı geçmek için kullanacağım sahte bir pasaport vardı. Ancak bunun diplomatik bir pasaport olduğunu ve Belçika vatandaşı olarak gösterildiğimi fark ettiğimde beklentilerim aşıldı. Beyefendi, Fransızca bilgim nedeniyle böyle yapıldığını ve bunun da sınır görevlileri için daha inandırıcı olduğunu açıkladı. Bana Brüksel'e kadar eşlik edecekti ve ertesi gün öğleden sonra oraya uçacaktık. Biraz daha açık olmak gerekirse, her şey yolunda gitti ve gümrük memurları bize 'iyi yolculuklar' bile diledi! Gece çöktüğünde Belçika'nın başkentinde, şehrin yerleşim bölgelerinden birinde çok lüks bir villaya yerleşmiştim bile. Bana eşlik eden adam ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumdan emin olduktan sonra gizlice geri çekildi. Ayrıca o akşam ilerleyen saatlerde özel biri tarafından ziyaret edileceğimi de söyledi.

“Hafifçe gülümsedim. Bu muhtemelen akrabamla uzun zamandır beklediğim buluşma anı olacaktı. İtiraf etmeliyim ki bazen hayat o kadar hızlı ve olağanüstü bir şekilde değişir ki, mümkün olduğunca başa çıkabilmek için çok fazla muhakeme ve özdenetim gerekir. Bir hafta önce nişanlımla birlikte Romanya'nın Oradea kentinde bir aile kurmayı planlıyorduk. Şimdi ise başka bir kimlikle Belçika'daydım ve birkaç yüz yaşındaki bir akrabamla tanışmayı bekliyordum. Oldukça şaşırtıcı, değil mi?”

Elinor rahatça güldü ve ışığı açmak için ayağa kalktı. Dışarıda hava neredeyse kararmak üzereydi ve Tibetli lama henüz gelmemişti. Hikâyesinin büyüü şimdilik kesintiye uğradığı için saati fark ettim ve irkildim.

“Oldukça geç oldu. Sence bu gece hâlâ bir toplantı olacak mı?” Şüphayle sordum.

“Hiç şüphesiz,” diye yanıtladı Elinor, ”bu gecikmeye ben de biraz şaşırdım. Sabırlı olalım. Kısa süre içinde gelecek ve o zaman büyük bir sürprizle karşılaşacaksınız.”

Bu gizemlerin hiçbirini anlayamıyordum ama Elinor çok uzun bir bekleyiş olmayacağına söz verdi.

“Öyleyse lütfen hikâyene devam et ve bana o akşam Brüksel'de neler olduğunu anlat,” dedim koltuğuma olabildiğince rahat bir şekilde yerleşip bana ikram edilen kurabiyelerden birini tadarken.

“Atam olan usta simyacı ile tanıştım. Gergindim ama beni çok iyi anlıyor gibiydi ve kendisine ve mektubuna güvendiğim için bana teşekkür etti. Yaklaşık 32-33 yaşlarında görünüyordu ve lütfen bana inanın, çılgına dönmüştüm ve başıma gelenlerin bir saçmalık olduğunu, karşımdaki adama benzeyen birinin 500 yıldan daha uzun süre yaşamış olmasının imkansız olduğunu savunmaya çalışıyordum.

Hemen şüphelerimi dile getirdim. Sakin ve ciddi bir şekilde bana baktı ve 500 yaşındaki bir adamın tam olarak neye benzemesi gerektiğini düşündüğümü sordu. Bu beni susturdu ve durumun gülünçlüğünü fark ettim.

“Daha sonra bana, gizli cemiyetin varlığına ve gizemli nesnenin kendisi için yapıldığı kişilerin yaşamları üzerindeki olağanüstü etkisine birkaç on yıl geçene kadar kendimi inandıramayacağımı söyledi. Atam bu bekleme süresini aktif bir şekilde kullanmamı, kendimi eğitmemi ve evrimimin bir sonraki yüksek aşamasına yükselebilmem için simyanın gizemlerini öğrenmemi tavsiye etti. Bunu yapmak için ihtiyacım olan her şeyi bana göstermeyi ve sağlamayı teklif etti.

'Olağanüstü bir potansiyele sahip olduğumu hissedebiliyorum,' dedi atam, 'ama öyle olsa bile, bu geleneğin yolunda ilerlemeye başlayanların ellerindeki zamanı, sıradan bir insanın hayatından çok daha uzun olan zamanı farklı bir şekilde bütünleştirdiklerini göreceksin. Bu nedenle simya bilimlerindeki ilerlemen oldukça yavaş olacaktır. Simya çalışmalarında tam bir doyuma ulaşana kadar yüzlerce, hatta belki binlerce yaşına gelmen mümkündür. Bu çok uzun süre boyunca büyük dönüşümlerle, hatta dramatik dönüşümlerle başa çıkman gerekebilir ama tüm bunlar kaderinin karmaşıklığına tam anlamıyla katkıda bulunacak muazzam deneyimler edinmene yardımcı olacaktır.

“Bana sorabilirsin,” dedi, “bir simyacının sıradan bir yaşam süresinde çalışmalarının en yüksek başarılarına ulaşmayı başarması nasıl mümkün olabilir? Bu gerçekten de mümkün; ama böyle durumlarda, onlar zaten bu yolda yüksek değerlerle doğarlar, önceki yaşamlarında bunları elde etmişlerdir. Ruhun başka bedene geçmesi (metempsychosis) ya da evrendeki ezoterik etki-tepki yasalarına değinen konulara aşina olmadığından neredeyse eminim. Bu nedenle şimdi yapacağım açıklamalar sana komik ve mantıksız gelebilir ama daha sonra bu yönleri anlamak ve gözlemlemek için bolca vaktin olacak. Şu anda sahip olduğun olağanüstü uzun ömürlülüğün, diğer insanların yaşadığı doğum ve ölüm döngülerini takip etmekten çok daha hızlı bir şekilde ruhsal olarak evrimleşme imkanı sunabileceğini bilmen senin için iyi olacaktır.

“Atam durdu ve sözlerinin nasıl bir tepki yarattığını görmek için beni dikkatle izledi,” diye devam etti Elinor. “Bana söylediklerinin ne anlama geldiğini anlayamadığım için herhangi bir kelime söyleyemiyordum. Şimdi atamın ne demek istediğini tam olarak biliyorum. Bunlar onun açıkladığı temel hususlardı. Ancak hayatımın o döneminde bunlar benim için tamamen keşfedilmemiş bir konuydu.”

Elinor anlatisını durdurarak bana bu kavramlara ne kadar aşina olduğumu sordu. Ona bu konuda fazla bir şey bilmediğimi ama bana daha fazlasını anlatırsa

memnun olacağımı söyledim.

KADER VE REENKARNASYON

“Reenkarnasyon konusunun, bu gerçeği kanıtlayan sayısız delil olmasına rağmen günümüzde bile tartışmalara neden olduğunu çok iyi biliyorsunuz,” dedi Elinor. “İnsanlar üzerinde mümkün olduğunca etkili bir kontrol sağlama ihtiyacı, siyasi ve ekonomik güçlerin gölgesindeki bazı liderlerin bilimi ve kitlelerin eğitimini çok basit ve özlü bir sonuca doğru yönlendirmesine neden oldu: ruh yoktur; can yoktur; ve fiziksel bedenin ölümünden sonra, her şey hiçliğe döndüğü için hiçbir şey olmaz. Başka bir deyişle, bu modern 'ideolojiye' göre, insan öldüğünde hiçbir iz bırakmadan tamamen yok olur.

“Her ne kadar sapkın ve hatta mantıktan yoksun olsa da, bu fikir çok tuttu ve büyük bir çoğunluk bu fikri benimsedi, çünkü bunun kendilerini gereksiz sıkıntılardan ve hayatlarını zorlaştırmaktan kurtardığını düşünüyorlar. Hatta bazıları, kendilerini çaresizliğin derinliklerine atabilecek çok yanlış bir zihniyete kayıyor. Başka bir deyişle, eğer 'sadece bir hayatımız varsa' ve bundan sonra başka bir şey yoksa, bunun her türlü eylemi gerçekleştirebilecekleri anlamına geldiğini düşünüyorlar. Bu özellikle de tamamen bencil nedenlerle yapılan kötü ve hatta iğrenç eylemler için geçerlidir, çünkü öldükten sonra bunların bedelini ödemek zorunda kalmayacaklardır. Bunun nasıl gerçek bir sorun olabileceğini görebilirsiniz ve modern toplumun eşi benzeri görülmemiş bir ahlaksızlık ve suç dalgasıyla karşı karşıya kalması tesadüf değildir. Adalet için verilen mücadele sadece yüzeyde kalıyor, zira bu mücadelenin kökünü kazıyamıyor. Bize dayatılan ideoloji yozlaşmış ve yanlıştır, ancak kaosa neden olmak ve seçkinlerin ellerinden gelen her şeyi kontrol etmelerini sağlamak için kasıtlı olarak böyle tutulmaktadır.”

“Bu hususların elbette farkındayım,” dedim. “Ama atanızın daha hızlı bir evrim olasılığına ilişkin bakış açısı ilginç.”

Elinor, “Evet, fiziksel bedendeyken yaşamın uzatılması olağanüstü bir şey,” diye yorumladı. “Bir bakışta, normal bir yaşam süren başkaları aynı etkileri sadece birkaç yıl veya onlarca yıl içinde elde ederken, belirli bir sonuca ulaşmak çok uzun zaman alıyormuş gibi görünebilir. Gerçekte onlar sadece çok daha önce başladıkları işi devam ettirmektedirler.

“Aşağıdaki durumu hayal edelim. Simyanın gizemleri üzerinde çalışmaya başlıyorum. Benimle aynı zamanda, normal bir yaşam süren sıradan bir adam da aynı yola giriyor. Ayrıca ikimizin de yaklaşık aynı hızda ilerlediğimizi varsayalım. Birkaç on yıl sonra, kaçınılmaz olarak ölecek ve ruhu - (diğer şeylerin yanı sıra) o ana kadar topladığı tüm bilginin özünü taşıyan - Yaratılışın bir üst

seviyesine geçecek. Çoğu insan için bu seviye, fiziksel evrenden çok daha geniş olan süptil astral evren tarafından temsil edilir.”

Elinor bir yudum çay içmek için kısa bir ara verdi. Daha sonra açıklamalarına devam etti.

“İnsanlar kelimenin gerçek anlamıyla ölmezler. Yani hiçliğe karışıp yok olmazlar. Sadece fiziksel 'leşlerini', çürüyen et ve kemik bedenlerini terk ederler. Sadece fiziksel beden 'ölür'. Varlığın süptil kısmı, ruh, Yaratılışın varlığının devamı için en elverişli olan başka bir uzay zaman boyutuna geçer. Bu nedenle 'ölüm' diye bir şeyin olmadığı söylenir. Bireysel bir varlık olarak insan asla yok olmaz ama Yaratılışın bir seviyesinden diğerine geçer. Bu, bir arabadan inip bir trene binmekle aynı şeydir; sonra trenden inip bir gemiye binmek. Bu benzetme uzayıp gidebilir. Bu durumların her birinde, bir yerden başka bir yere gitmek için belirli bir yolunuz ve belirli bir özgürlük dereceniz vardır.

“Fiziksel bir bedeni bir ulaşım aracına benzetirken, o anda neye gücünüzün yettiğini söyleyebiliriz: otobüs, tren veya gemi bileti için ne kadar para biriktirdiğinizi. Eğer yeterince biriktirmediyseniz, yani çok fazla değeriniz yoksa, o zaman yürürsünüz. Eğer çok 'zengin' iseniz, o zaman bir uzay gemisi için bile bilet alabilirsiniz! Analitik olarak konuşmak gerekirse, bu son durumda çok yüksek bir süptil dünyaya erişiminiz vardır. Hatalarınız çok ya da büyük olduğu için yalnızca birkaç erdeme sahipseniz, bedenin ölümünden sonra ruhunuzun yansıtıldığı süptil boyut ıstırap ve acı dolu bir boyut olacaktır. Bu sınırlar her insanın kaderiyle ilgilidir ve ilgili varlığın dünyevi varoluşunda ya da süptil dünyalarda işlediği iyi ya da kötü eylemlerle tam bir uyum içindedir. Eğer böyle olmasaydı, bir aziz ile bir suçlunun ya da zihinsel engelli bir kişi ile bir dâhinin dünyevi durumları arasında hiçbir fark olmazdı. Sağduyu bize, bir insan ağır bir fiziksel engelle doğarken, bir başkasının tamamen sağlıklı ve başarılı olmasının ya da bazılarının çocukluktan itibaren her türlü ıstırap, korku ve karabasanla boğuşurken, diğerlerinin mutlu, iyimser ve çok neşeli olmasının tesadüf olmadığını söyler. Sanırım ne demek istediğimi çok iyi anlıyorsunuz. Yine de insanların inanılmaz yüzeyselliği ve hatta aptallığı, bu çok basit ve bariz durumları görmelerini engelliyor. Bu durum, çocukluktan beri dayatılan otomatik inanç sistemlerine ve önyargılara olan neredeyse hastalıklı bağımlılıklarıyla daha da kötüleşiyor. Tüm bunlar fiziksel ve ahlaki çürümelerine ve yaşadıkları hayatla ilgili bazı temel gerçekleri anlayamamalarına katkıda bulunur.”

“Evet, ben de sık sık bu şeffaf olmayan kamu görüşüyle karşı karşıya kaldım,” diye acı acı gözlemlerim. “Ama şunu fark ettim ki, bu insanların düşmanlığı değil, okuldan beri aşılandıkları materyalist fikirleri, neredeyse herkesin alay ettiği ve var olmadığını söylediği bir şeyle değiştirme kararıyla karşı karşıya kalmaları. Bu iki

seçenekten çoğu, bir şeylerin yolunda gitmediğini hissetse bile eski inançlarını korumayı seçiyor. Ölçülebilecek niceliksel bir şey olmadığı fikri, fiziksel ya da zihinsel çaba eksikliği ile birleşince, çoğu zaman ruhsal titreşimlerini yenmeyi başarıyor. Bana göre bencilliği vurgulayan ve etkinliği tüketen bu tür koşullarda, çok fazla değer elde etmeyi bekleyemezsiniz. Hayat nispeten hızlı bir şekilde sona erer ve ardından gelen şey deyim yerindeyse 'biçmektir'."

Elinor fikrimi hemen benimsedi.

“Ben de tam olarak bundan bahsediyordum,” dedi. “İnsanın dünyevi yaşamı boyunca yaptıkları, ruhun kendine özgü 'dalga boyuna' uyumlanmış bir dünyada yaşadığı astral seviyedeki 'kalışından' sonra onu bir şekilde fiziksel seviyeye dönmeye zorlar. Örneğin, simya sanatında başarılı olma arzusu nedeniyle, daha önceki örneğimizdeki kişi bu bilgiye erişimini destekleyecek koşullarda yeniden dünyaya gelecektir. Elbette, fiziksel seviyeye dönmek üzere olan bir ruhun kaderini belirlemek çok karmaşıktır ve insan düşüncesinin sıradan ve rasyonel yolundan sonsuz derecede üstün kozmik varlıklar adına son derece hassas bir çalışma gerektirir. Her şey, her insanın tezahürdeki sayısız varoluşu sırasında topladığı muazzam eylemler, deneyimler, duygular ve niyetler bagajından değerlendirilir ve bu eğilimler esasen bir sonraki enkarnasyonda kaderlerinin gidişatını belirleyecektir. Bu seçimler belirli kriterlere dayanır; ve varlık yeni fiziksel yaşamında diğer dünyevi yaşamlarında yaptığı eylemlere bir tür 'yanıt' deneyimleyecektir.”

“Evet. Eylemlerimizin 'karşılığını alma' sürecinin tam olarak nasıl gerçekleştiğini hep merak etmişimdir ama cevabını bir türlü bulamamışımdır,” dedim düşünceli bir şekilde.

Elinor bir dakika sessiz kaldıktan sonra bana çok yetkin bir şekilde cevap verdi.

“İster bedenle ister zihinle yapılınsın, her eylem gizemli bir şekilde okültistlerin 'kozmetik hafıza' dediği şeye 'kaydedilir,’” diye açıkladı Elinor. “Bu eylemlerin özü daha sonra bireysel ruh seviyesine empoze edilir ve kaderini yaşayan kişi için ya bir 'yük' ya da bir 'zevk' olur. İnsanın kaderi hiç de tesadüfi değildir, eylemlerinin doğasıyla tam bir uyum içindedir ve insanların bu kadar farklı doğmasının nedeni de tam olarak budur. Herkesin kendi kaderini eylemlerinin doğasına göre yaşaması gerekir. İyi eylemler erdemleri çekecektir; ve bunun sonucunda o varlık fiziksel düzeydeki enkarnasyonunda harika koşulların, şansların ve durumların tadını çıkarırken, kötü eylemler ilgili varlık için kötü sonuçlar, çok fazla acı ve azap çekecektir. Bu 'ödüllerin' aynı zamanda eylem ve karşılık arasındaki mükemmel denge olduğunu bilmek önemlidir.

Hiç kimse ayrıcalıklı ya da dezavantajlı değildir. Birçokları mağdur edildiklerini söyleseler ve kendilerine bu kadar çok acı ve sıkıntı verdiği için Tanrı'yı suçlamayı seçseler bile, herkes tam olarak hak ettiğini alır. Neden başkaları zenginlik ve refah içinde yüzerken onlar geçim sıkıntısı çekmek zorundadır? Bu tür sorular, zor bir hayat yaşayan ama çektikleri acıların nedenlerini anlamayan kişilerde sıkça görülür. Söylediğim gibi, bahsedilenler gibi durumlar, daha önce yapılmış olan eylemleri dengeleyen telafi edici yasanın sadık görüntüsünü temsil eder. Ancak ruhen yeterince uyanmamış olanlar bu konuları henüz bilmez ya da anlamazlar.”

İnisiyatik bilgilerimi sentezlememe olanak tanıdığı için bu konularla çok ilgilendim. Daha sonra Elinor'a ruhun gelecekte dünyevi düzeyde reenkarnasyonunu belirleyen şeyin tam olarak ne olduğunu sordum.

“Birbirini izleyen iki reenkarnasyon arasındaki süre boyunca,” diye devam etti, “bireysel ruh elde ettiği erdemlere uygun olarak astral bir dünyada yaşar. Bunlar tükendiğinde, önceki dünyevi varoluşları sırasında yaptığı diğer eylemlerin 'olgunlaşma' ve yeni bir reenkarnasyon olarak fiziksel dünyada iyi ya da kötü 'ödülleri' alma zamanı gelir. Kaderin gerekliliklerinin bu 'yoğunlaşması' ruhu karşı konulmaz bir şekilde fiziksel seviyeye ve telafi edilmesi gereken eylemlerin spesifik doğasına en uygun olan bir 'matrise' veya sosyal entegrasyon modeline çeker. Bu matrise doğacak olan gelecekteki insan ya geçmişteki faydalı eylemlerinin iyi meyvelerini veya erdemlerini tüketecek ya da önceki eylemlerinin ve başkalarına çektirdikleri acıların bedelini ödeyecektir. Çoğu zaman bu ikisinin bir kombinasyonu söz konusudur ve bu da insanların neden belirli niteliklerle ama aynı zamanda belirli fiziksel veya psişik kusurlarla doğduklarını açıklar. Yine de, kaderlerini nasıl 'düzenleyecekleri' onlara bağlıdır. Başka bir deyişle, şimdiki yaşamlarında yaptıkları eylemlerle, gelecekteki reenkarnasyonlarında kaderlerinin doğasını oluşturanlar onlardır.”

“Peki... ama bu durumda, reenkarnasyon döngüsünün neredeyse hiç sonu yok.” Ben haykırdım. “İster iyi ister kötü işler yapalım, eylemlerimizin meyvelerini tüketmek için sonsuzlukta yeniden doğacağız.”

Elinor, “Bu sadece yüzeyde böyle,” diye cevap verdi. “İyi ve kötü eylemler arasındaki temel fark, ilkinin sizi Tanrı'ya yaklaştırırken, ikincisinin sizi O'ndan uzaklaştırmasıdır. Gerçek dinlerde bahsedilen kurtuluş ya da özgürleşme, tam olarak, bir bağımlılıklar zinciri gibi olan bu görünüşte hiç bitmeyen yaşam ve ölüm döngüsünü bile aşan bir boyuta yeniden özümsemekten ibarettir. Her zaman iyilik ve uyumla eşanlı olan evrim yolunu izleyen insan sonunda yolun sonuna ulaşır ve o zaman sıradan bilinç için tasavvur edilemeyecek bir şey olur. Bu bir geçiş gibidir, tüm dünyaları içeren ama aynı zamanda onların dışında da olan sonsuzluğa doğru bir sıçrama.

“Başladığımız ilk fikir farklı olduğu için konuşmamızın bu başlığında şimdi çok fazla sapmak istemiyorum. Daha önce seçtiğim karşılaştırmalı örnekte, simyanın gizemlerine inisiye olan kişinin bu varoluşta belirli bir anlayış seviyesine ulaştığını söylemişim. Bundan sonra ölür ve ruhu bir süreliğine astral seviyenin süptil dünyalarından birine projeksiyon yapar.”

“Fiziksel düzeyde öldükten sonra hepimiz astral düzeye mi geçiyoruz?” Anlamadığım bu konuyu açıklığa kavuşturmaya hevesli bir şekilde sordum.

“Çoğu insan için bu, astral seviyenin, bildiğiniz gibi bir insanın yaşamını tanımlayan temel yönleri temsil eden duyguların ve psişik tezahürlerin bir seviyesi olması nedeniyle gerçekleşir. Yine de, bazıları çok yüksek bir bilinç düzeyine ulaşmışsa, ruhları fiziksel ölümlerinden sonra otomatik olarak zihinsel ve hatta nedensel düzey gibi daha da süptil tezahür düzeylerine çekilecektir. Burada gerçekliğin doğası astral seviyeden çok daha süptil ve geniştir. Örneğin, nedensel düzeyde sıradan görme veya düşünme ile ilişkilendirebileceğimiz hemen hemen hiçbir şey yoktur. Zihin tamamen aşılmıştır ve bilgi artık söylemsel bir eylem değil, bütünsel ve eşzamanlı bir eylemdir. Orada, bireysel bilinç Yaratılışın arketiplerine ve fiziksel dünya da dahil olmak üzere daha alt seviyelerdeki şeylerin ve fenomenlerin tezahürünü belirleyen nedenlere erişebilir. Bu nedenle, tezahürün bu son derece yüksek seviyesinde var olan kişi tezahür eden dünyadaki her şeyi kontrol edebilir çünkü o zaman herhangi bir eylemi, planı veya niyeti nedensel kökeninden itibaren 'yapma ve geri alma' yeteneğine sahiptir. Ancak bu her iki şekilde de geçerlidir. Eğer varlık dünyevi varoluşu sırasında despotluk, fizyolojik ve psişik baskı, suçlar ya da çok şiddetli eylemler gibi büyük hatalar yapmışsa; o zaman ruhu ölümden sonra kaçınılmaz olarak alt astral seviyenin karanlık cehennem boyutlarına çekilecek ve orada yaptıklarının bedelini ödemek zorunda kalacaktır. Beni yanlış anlamayın, ebedi lanetlenmeden bahsetmiyoruz; ancak bu tür eylemlerin kişisel kader üzerinde büyük etkisi vardır; ve işte bu yüzden cehennemde geçirilen süre - görünüşe göre telafi etmek için - dünyevi yıllara göre çok uzundur.

“İntihar edenlerin durumu oldukça özeldir, çünkü bu kişilerin çektiği acılar son derece uzun ve evrimsel gerileme de kayda değerdir. Böylesi dramatik durumlarda ruh, dünyevi varoluşunun tek bir pervasız eyleminin binlerce yıllık acıya ve evrime mal olabileceğini pek fark etmez. Eğer kişi aldığı canı kendisine geri verebilseydi, bu sorun olmazdı; ancak böyle bir şey olmaz ve işte bu yüzden intihara eğilimli bir ruhun katlanmak zorunda olduğu eziyetler dayanılmazdır. İntihar özünde kendini inkârın en uç noktaya taşınmasıdır ve içimizdeki ilahi kıvılcımın ya da ilahi ruhun görmezden gelinmesinden çok daha ciddidir. Bir ateistin yaşamı boyunca evrim geçirme ve fikrini değiştirme şansı hala varken, intihar eden kişi bencilce, kendi iradesiyle, bu varoluşta evrim geçirmesi için kendisine verilen şansa son verir.

Böyle bir ruh daha önce bahsettiğim temel bir hususu anlamamıştır: yani, bir varlık hayatının bir noktasında karşılaştığı sıkıntılar, acılar veya sorunlardan bunalmış hissetse bile, tüm bunlar geçmişte yaptığı eylemlerin doğasından başka bir şey değildir. Şu anda çektiği çileler ve sefil hayat, çok az istisna dışında, başkalarına yaşattığı acıların tam bir görüntüsüdür. Sonuç olarak, pervasız eylemi kaderi aldatmaya yönelik bencilce bir girişimdir; ya da daha iyi bir ifadeyle, bu şekilde artık buna katlanmak zorunda kalmayacağını düşünerek kaderden kaçmaktır. İşte bu yüzden intiharın ağırlığı çok büyüktür ve evrim yolunda büyük bir engel, belki de en büyüğünü teşkil eder.

“Öte yandan, dünyevi yaşamlarının maddi şeylerine çok bağlı olan ya da başkalarıyla ilişkilerinde çok cimri ve değersiz olan bazı ruhlar vardır. Eterik düzeyde, bağlı oldukları yerlerin ve şeylerin hemen yakınında oldukça uzun bir süre kalırlar. Bildiğiniz gibi eterik düzey, fiziksel düzey ile astral düzey arasında bir titreşim frekansıdır. Bu ruhların durumu, kendilerine ne olduğunun farkında olmadıkları için belirsizdir ve hakim olan tek düşünce, fiziksel yaşamları sırasında çok bağlı oldukları şeylere, maddi varlıklara ve hatta varlıklara geri dönme arzusudur. Bu tür varlıklar zamanlarının çoğunu yoğun bir sis gibi kasvetli bir atmosferin içinde geçirirler. Gezegenimizin hemen yakınında bulunan bu süptil seviyede çok uzun bir süre kalırlar. Zaman zaman, kaba arzuları ve dünyevi bağlılıkları nedeniyle, son fiziksel varoluşlarında sahip oldukları beden şeklini az çok taklit eden ektoplazmik bir formda ilgili yerlere musallat olurlar. Bu acınası durum bazen yüzlerce yıl sürebilir; ta ki anlayışları onları çevreleyen alacakaranlığı yavaş yavaş aydınlatana ve böylece nihayet bağlılıklarının pençesinden kurtulana kadar. Bu, bağlılıkla ilgili belirli bir karmanın tüketilmesinin tipik bir örneğidir. Tüm bunlardan sonra, ilgili ruh eterik seviyede içinde buldukları içler acısı durumdan çok daha üstün bir astral seviyeye yükselecektir. Elbette, astral seviyede nereye varacakları tamamen o ruhun bireysel kaderine karşılık gelen diğer hususlara bağlı olacaktır. Bir süre o astral dünyaya özgü değerlerini tükettikten sonra, fiziksel bir bedene reenkarne olacaklar ve süreç baştan başlayacak ama daha üstün bir bireysel deneyim düzeyinde.”

“Tamam,” dedim. “Şimdi anlaşıldı, ama süptil seviyelerdeki yaşam, sıradan bir insanın karasal seviyede yaşadığı yaşam kadar uzun sürer mi? Çünkü... beden ölümünden sonra her ruhun tezahürün süptil seviyelerinden birinde belli bir süre geçirdiğini söylemişsiniz.”

“Zaman,” diye yanıtladı Elinor, “evrensel süptil enerji olarak, Yaratılışın farklı seviyelerinde farklı algılanır. Örneğin, astral seviyede zaman fiziksel seviyedekiyle aynı anlama ya da aynı 'akışa' sahip değildir. Burada kesin bir zaman süresi olarak algıladığınız şey orada çok çarpıtılmıştır. Tezahür düzeyi ne kadar yüksek olursa, zaman algısı da o kadar incelikli olur. İlgili seviyenin çok boyutlu olması,

eşzamanlılık ve olayların eşzamanlılığı gibi karmaşık olguları belirler. Zaman artık 'fiziksel' parametreleriyle değerlendirilemez.

“Bireysel ruhun birbirini izleyen iki enkarnasyon arasındaki ortalama astral 'kalış süresi', elde ettikleri değerlere göre 50 ila 300 dünyasal yıl arasında değişir. Elbette, göksel varlıkların bazı üst hiyerarşik forumlarının kararlarına bağlı olarak istisnalar da vardır; ancak genel olarak konuşmak gerekirse, bu süre çoğu bireysel ruhun fiziksel bedenlerinin ölümünden sonra astral seviyede geçirdiği süredir.

“Yani, sizin örneğinizde,” dedim, ”simyanın gizemlerine inisiye olan ve sonra ölen kişi, siz zaten 300-400 yaşındayken fiziksel dünyaya geri dönüyor! Şimdi yolunuzun anlamını anlıyorum.”

Elinor hafifçe başını sallayarak onayladı.

“Evet,” diye cevap verdi, ”ama o zamana kadar ruhumun astral seviyede geçirdiği zamanı kendimi sürekli mükemmelleştirmek için kullandığımdan çok daha fazla ilerlemiştim. Bedenin ölümünden sonra ruh süptil dünyalara geçtiğinde, orada başka türden yasalara ve etkilere maruz kalır. Çoğu zaman, astral seviyenin boyutlarındaki koşullar ve öncelikler fiziksel seviyedekilerden tamamen farklı olduğu için, dünyevi yaşamı boyunca yaptığı ana faaliyetleri yapamaz. Yine de, dünyevi varoluşları sırasında çeşitli konularda elde ettiği ilerleme ve bilgi, bilincinde sentezlenir ve gelecekteki reenkarnasyonunun doğasını belirleyebilir.

“Örneğimdaki simyacı yeni bir reenkarnasyonla geri dönecek ve önceki varoluşunda zaten elde etmiş olduğu bilgi aşamalarından çok hızlı bir şekilde geçecektir. Daha sonra, kendisini yeniden keşfedilmesi gereken 'bilinmeyen bir bölgede' bulduğu için ilerlemesi yavaşlayacaktır. Bir veya iki reenkarnasyona daha ihtiyacı olabilir, bu da yaşam amacının her zaman Büyük Simya Çalışmasını yerine getirerek ruhsal aydınlanmayı elde etmek olacağını varsayar. Ancak kaderin, onu yolundan saptırabilecek ve başarısını geciktirebilecek pek çok başka etki vektörü vardır. Bu nedenle bazen on beş ila yirmi yaşam bile nihai amacına ulaşmadan geçebilir.

“Öte yandan, mükemmel derecede sağlıklı ve dengeli bir fiziksel bedende olağanüstü uzun bir yaşama sahip olmanın faydasını görüyorum ve bu nedenle çocukluktan yaşlılığa kadar yaşamın her aşamasını öğrenme ve bilgi edinme sürecini tekrar tekrar sürdürmek zorunda değilim. Dahası, bilincim birbirini izleyen iki reenkarnasyon arasında tekrarlayan 'unutkanlığa' maruz kalmaz; ve simya sanatındaki ilerlemem sürekli yükselen bir yol izleme eğilimindedir. Bu nedenle Felsefe Taşı'nı birkaç yüz yıllık bir çalışma ve deneyle elde edebilirken, ölüm ve yeniden doğuşun ortak yolunu izleyen sıradan bir insanın, hayatta her

zaman en uygun koşullara sahip olduğunu, çok elverişli bir kaderi olduğunu ve simya deneylerinde özellikle ilham verici ve sezgisel olduğunu varsayarsak, en az 3000-4000 yıla ihtiyaı olacaktır. Ancak bunlar ideal koşullardır ve nadiren gerçekleşirler. Çoğu zaman, bir insanın ruhsal olarak tam anlamıyla tekml edebilmesi için on binlerce, yüz binlerce ve hatta milyonlarca yıla ihtiyaı vardır.

“Her reenkarnasyonda, bir seviyeden diğerine tezahür yoluyla yaptığı yolculuğun kozmik sresinin farkındalığına sahip olsaydı, hiç şüphe yok ki dayanılmaz görünen derin bir umutsuzluğa düşerdi. Ama ruh fiziksel düzeyde yeni bir varoluşa her döndüğünde devreye giren otomatik unutkanlık mekanizması onu bu korkunç ıstraptan korur.

“Elbette bu unutkanlık gereklidir ve aynı zamanda da şu gerçekle bağlantılıdır: eğer geçmişteki tüm eylemlerimizi hatırlayacak olsaydık - ki bunların bazıları korkunçtu - hala dengesiz ve tüm bunların anlamını derinlemesine kavramaya hazır olmayan ruhumuz neredeyse kesinlikle yenik düşecek ve evrimimiz çok uzun bir süre boyunca tehlikeye girecekti. Ayrıca, nceki yaşamlarımızı nihayet algılayabildiğimizde, zaten yüksek bir ruhsal evrim seviyesinde oluruz ve bu da bize Evren içindeki anlamımız ve durumumuz hakkında çok daha üstün bir bakış açısı sağlar. Vizyonumuz o zaman birleştirici olur ve nedenler sadece kısmen değil, küresel yönleriyle görülür.”

“Evet, fiziksel bedende çok uzun süre yaşamanın avantajı açık gibi görünüyor,” diye itiraf ettim. “Bir bakıma, fiziksel düzeyde tekrar tekrar yeniden doğan kişi aynı yaşam aşamalarından geçmek zorunda kalır ve hatta birkaç yaşam önce izlediği yoldan sapabilir. Bu sürekli 'yukarı ve aşağı' hareketi yorucu olabilir ama bu kaderimizin bir parçasıdır. Atanız tarafından geleneği devam ettirmek ve böylece yaklaşık 2000 yıllık bir yaşamdan faydalanmak üzere seçilmiş olmanız bile kaderinizin bir parçasıdır.”

“Bu konu üzerinde ben de sık sık düşündüm ve bunun doğru olduğuna hiç şüphe yok. nceki yaşamlarımda elde ettiğim bir tür erdemın şu anda içinde bulunduğum durumu kolaylaştırdığı açık. Yine de, kaderin aynı kozmik yasası sayesinde, geçmiş varoluşlarımda bu yolla belirli bağlarım olduğundan neredeyse eminim. Genellikle, kk ya da büyük bireysel ruh grupları, ortak duygular, deneyimler, gerçekler ya da bilgilerle birbirlerine bağlı oldukları için yaşam ve zaman ekranında neredeyse karşı konulmaz bir şekilde birbirlerine çekilirler. Bu nedenle reenkarne olan ruhların büyük bir yüzdesi yeni yaşamlarında, diğer yaşamlarında şu ya da bu şekilde bağlantıda oldukları insanlarla karşılaşırlar. Bu karşılıklı bağlantılar, bazılarının diğerleri için yaptığı eylemleri ve "borçları" telafi etme yasası gereği gereklidir. Dolayısıyla, olası bir senaryo düşünecek olursak, uzun ömrün bu korkunç sırrını bilen ya da bu özel geleneğin sürdürülmesine bir şekilde

yardımcı olan kadim bir rahibin öğrencisi olabilirdim. Yine de hipotezim kesin olarak doğru değil çünkü şu anda bulunduğum yoldan başka erdemleri veya dini inançları uygulayarak mevcut duruma yol açan bazı ruhsal erdemler elde etmiş olabilirim. Bu hususlar şimdilik gizemini korumaktadır.”

“Bazı insanların önceki yaşamlarını 'görme' gibi olağanüstü bir kapasiteye sahip olduğunu çok iyi biliyorum,” dedim. “Acaba bu bir tür durugörü anlamına mı geliyor?”

“Tabii ki durugörü,” dedi Elinor. “Böyle bir kişi Yaratılışın çok yüksek bir boyutunu içeren üstün bir bilinç seviyesine erişebilir. Bu boyut size bahsettiğim 'kayıtlar' anlamına gelir çünkü hiçbir şey iz bırakmadan yok olmaz ve hiçlikte kaybolmaz.”

Bu konuyu daha iyi açıklığa kavuşturmak istedim.

“Cezar bana akaşik damgalardan bahsetti, bunlar evrende olup biten her şeyin süptil düzeyde kaydedildiği devasa bir kaset gibi,” dedim. “İnsan bilinci önceki varoluşları hatırlamak için bu damgalara erişmeye ihtiyaç duyar mı?”

“Geçmiş yaşamları görselleştirebilme durumu, belirli bir tür zihinsel kontrolü de içerdiğinden, bundan daha fazlasıdır. Elbette, bu gücün kendi ustalık aşamaları vardır. Başlangıçta sadece ara sıra ve kısmen tezahür etse de, ruhsal olarak ilerledikçe istikrarlı hale gelir ve hatta isteğe bağlı olarak tezahür edebilir. Üstün aşamalarında, eğer istersek, tanıdığımız her insanın önceki yaşamlarını ve gelecek yaşamlarının olasılığını bilmemizi sağlayabilir. Bu, şu anda bazı karmaşık durumları yaratan geçmişteki bazı nedenleri anlamak için yararlıdır. Bu şekilde sorunların kökenine inerek, kolayca ve başarıyla çözülebilirler. Tüm bunları size anlatıyorum çünkü ben de, özel bir varoluşa sahip olsam bile, kendimi, beni tayin edildiğim yoldan saptırabilecek pek çok zorlukla, eğilimle veya dürtüyle karşı karşıya buluyorum.”

Elinor'un son gözlemi kendi çıkarımlarımla örtüşüyordu ve ben de kendi payıma düşeni ekledim.

“Bunun o kadar kolay olmayabileceğini düşünmüştüm,” dedim. “Sonuçta, çok uzun bir yaşam, eylemlerinizin etkilerinden sizi kurtarmaz; ama size kesintisiz olarak ‘gittiğiniz gibi’ ayarlama imkanı verir.”

“Çok uzun yaşamımı ruhsal olarak gelişmek için kullanıyorum,” diye onayladı Elinor. “Atamın bana söylediklerine ve bugüne kadar kendi yaşadıklarımaya dayanarak, pratikte başka seçeneğim olmadığını fark ettim. Elbette muazzam

zenginlik peşinde koşmak gibi başka tür faaliyetlerde bulunabilirdim, ama bu husus, özellikle de benim durumumda, bana muhteşem bir maddi ve finansal miras bırakıldığı için tamamen alakasız. Bununla birlikte, insanların çoğunluğu neredeyse - zaten yeterince kısa olan - tüm yaşamlarını servet, lüks ve zenginlik elde etmeye çalışarak geçirmeyi tercih ediyor. Modası geçmiş bir filozof gibi konuşmak istemem, ama bu maddi varlıkların ne kadar yanıltıcı olduğunu çok iyi biliyorsunuz: şu anda sahip olduklarınız bir sonraki an kolayca yok olabilir. Zenginlik için verilen amansız mücadelede duyular hissizleşir; kişilik yozlaşır ve zihin berraklığını kaybeder. Tüm bunlar, heyecan verici bir iş hayatının yanıltıcı hissi ya da ruhu zayıflatmaktan başka bir amaca hizmet etmeyen abartılı lüksün kısa anları için takas edilir. Zenginler kendi içlerinde bunun farkındadırlar ama bunu açıkça itiraf etmeyi reddederler, çünkü o zaman hayatlarında ilişkileri, işleri ve çoğu zaman yok eden ve teşvik etmeyen rekabet dışında başka ne yapabileceklerini bilemezler.

Bu durumda kendilerini tamamen savunmasız, topluma faydasız ve yönlerini kaybetmiş hissederler. Bunun örneklerini iflas eden işadamlarında görebilirsiniz. Tatildeyken bile rahatlayamazlar ya da hayata iş, bağlantılar ve entrikalar dışında farklı bir perspektiften bakamazlar. Fark ettiniz mi bilmiyorum ama pek çok işadamların izin kullanmayı reddetmesinin ve bunu her zaman ertelenemeyecek sorunları çözme zorunluluğuyla gerekçelendirmesinin nedeni tam da budur. Kafalarının karışması ve iş dünyası dışında hayatta başka hiçbir şeyi anlayamamaları, para için verilen mücadelenin yarattığı tek etkidir. Çok zengin olanlar ya da bazı politikacılar için durum gerçekten dramatiktir. Bu kişiler yüksek yaşam denen şeyin beşte birine sahip olduklarına inanmak isterler ve bir kez bu cazibenin tadına vardıklarında, bundan vazgeçmeleri çok zordur. Gerçekliğe dair doğru algıları derinden çarpıtılır ve hayattaki amaçları zirvede kalmak haline gelir. Zenginlik, bağlantılar ve finansal araçlar yoluyla etkilemeye çalışırlar ki bunların hepsi de saf olmayan ve kaba bir bilinç düzeyiyle ilgili özelliklerdir. Kendilerinden saklandıkları gerçeği, insanı bu hayatta hepimizin sahip olması gereken bu maddi hedeflerin ötesinde başka hiçbir şey olmadığına inanmaya teşvik eden modern kültür ve eğitim sistemimizin ideolojisi tarafından da desteklenmektedir. Eylemlerin bu şekilde dengelenmesini mümkün kılacak bir tanrı, ilahi bir ruh, ölümden sonra telafi yasası ya da reenkarnasyon olmadığına inanıyorlar.”

“Dahası,” diye ekledim, ”bu fikirler bazı kötü amaçlara ulaşmak için kasıtlı olarak yayılıyor. Cezar bana Sinyor Massini ile yaptığı görüşmeleri anlatırken bunu çok açık bir şekilde ifade etti.”

* Radu Cinamar'ın yazdığı Transilvanya'da Gün Doğumu kitabının 3. ve 4. bölümlerine bakınız. Massini, grubunun Romanya Sfenksi'nin altındaki gizli

odaya girebilmesi için Cezar Brad'i ayartmaya çalışan önde gelen bir İtalyan masonudur.

Elinor başıyla onayladıktan sonra elindeki konuya devam etti.

“İktidar yapıları tarafından neredeyse çaresizce desteklenen materyalist ve ateist telkinlerin çok basit bir açıklaması var. Eğer insanlar varoluşlarının anlamının düşündüklerinden tamamen farklı olduğunu fark ederlerse, öncelikleri dramatik bir şekilde değişecektir. Örneğin, eylemlerinin doğasının ne anlama geldiğini gerçekten anlarsa - bazen aynı yaşam sırasında bazen de gelecekteki bir yaşamda - deneyimledikleri ya da deneyimleyecekleri şeyin daha önceki bir yaşamın tam bir 'kopyası' olduğunu fark edebilirler. Olgun düşünceleri ve bu yönleri anlamaları, kendi hedeflerine karşı daha sorumlu olmalarına neden olacak ve düşüncelerinde daha özgür olmalarını teşvik edecektir. Bu da kaçınılmaz olarak gezegendeki güç dağılımında önemli bir değişikliğe yol açacaktır çünkü insanlar artık o kadar kolay manipüle edilemeyecektir. Maddi düzeye olan ilgi önemli ölçüde azalacak; dolayısıyla mal tüketimi azalacak ve günümüzde gördüğümüz aşırılıkların aksine doğal ihtiyaçlara uyum sağlayacaktır. Elbette insanlar daha az satın alır ve yaşamlarının ezoterik ve manevi yönleriyle daha fazla ilgilenirlerse, ödemeler çok hızlı bir şekilde azalır ve liderlerin ve zenginlerin para yoluyla kontrol etme ve manipüle etme gücü de azalır. Gerçek ve doğru ilkelere dayanan pratikte yeni bir toplum ortaya çıkacaktır. Ancak şu anda, İnsanlığın kaderine yön veren gizli örgütler tarafından en az istenen şey budur.

“Bununla ilgili olarak, büyük küresel komplo, kitlelerin kontrolü ve insanların manipülasyonu ile ilgili tüm fikirlerin sadece yanlış olduğunu, içerikten ve somut kanıtlardan yoksun olduğunu iddia eden insanlar var. Ne yazık ki bu insanlar korku ve bencillik dolu bir psikoloji sergiliyorlar. Başkaları adına konuştuklarını düşünerek, aslında dolaylı olarak kendi varlıklarının derinliklerinde hissettikleri ıstırap ve güvensizliği ifade etmektedirler. Yine de sağduyu ve doğru sezgiye sahip olanlar için dışarıdan alınan sinyaller ve olayların küresel sahnede ortaya çıkış biçimi, insanlığın şu anda içinde bulunduğu kaygan yokuş konusunda onları ikna etmeye yetecek ve hepimizin kaderine yeni bir yön ve yeni bir anlam kazandırmak için her birinin kendi olanaklarına göre hareket etmesine neden olacaktır. Dikkatle bakarsanız, bunun aslında ruhsal bilginin üstün gücüne sahip birkaç kişinin, yoldan sapmış ve şimdi İnsanlığı kaos ve yıkıma doğru çekmeye çalışanlara karşı verdiği korkunç bir mücadele olduğunu göreceksiniz.”

Cezar ile yaptığım unutulmaz konuşmalardan ne söylediğini çok iyi biliyordum. Elinor'un sözünü keserek belli bir noktayı vurgulamaya çalıştım.

“Dışarıda bunları bilen ve her şeyin ne durumda olduğunu açıkça gören pek çok

insan var. Yine de çoğunluğu bu konularla ilgili üzüntü ve depresyon duygularının kendilerini yutmasına izin veriyor ve bu büyük bir hata. Sonuçta, algıladığımız dünya sürekli bir hareket ve dönüşüm halindedir. Ne yaparsak yapalım onun dalgalanmasını ve istikrarsızlığını durduramayız; ama onu iyiye ve uyuma doğru yönlendirebiliriz. Dünyanın huzursuzluğu zihnimizin de huzursuzluğuna neden olur ve bu tam da görmeden kavgaya girenlerin durumudur. Sanki körmüşler gibi, onlar da diğerleri gibi acı çekeceklerdir; ama oradan nasıl çıkacaklarını bilemeyeceklerdir.

“Bence bu acı verici durumu çözmek için tutumumuzu değiştirmemiz gerekiyor. Dünyanın nasıl bir yer olduğunu bilerek, onun sunduğu versiyonun bizi çekmesine ya da etkilemesine izin vermemeliyiz çünkü bu bizim acı çekmemize neden olacaktır. Hala içindeyken dünyaya dışarıdan bakmayı başarırız, sorunları kendi açımızdan çözmüşüz demektir. Bunu ne kadar çok kişi başarır, tüm insanlık için o kadar iyi olacaktır çünkü böyle bir tutum son derece manevi bir tutumdur ve bizi gerçeğe yaklaştırır. Cezar ile bu konu hakkında sık sık konuştum. Bana, aynı anda hem dünyanın içinde hem de dışında olmanın en etkili yöntemlerinden birinin, onun yönetim yasalarını derinlemesine anlamak olduğunu söyledi. Kader hakkında konuştuğunuzda, onun özelliklerinin doğru anlaşılmasının insanı sonu gelmeyen acılardan kurtarabileceğini söyledim.”

“Gerçekten de öyle,” diye karşılık verdi Elinor. “Çoğu zaman kader acı çekmekle ilişkilendirilir ve bildiğiniz gibi bunun nedeni geçmişte işlenen ve insanın bedelini ödemesi gereken kötü eylemlerdir. Bu temel gerçek insanların çoğu için hala kabul edilemez, ancak size bilinçaltılarında saklı olan ve onları 'İstediyimi yaparım; hiçbir şeyin hesabını vermek zorunda değilim' seçeneğine iten nedenleri açıkladım. Sonuçta bu bir bilinç meselesidir ve eğer 'bilinçlerini uyutmayı' başarırlarsa, yaptıkları ve kendilerini utandırıp hoşnutsuzluğa neden olabilecek kötü şeylerin hesabını vermektен kurtulacaklardır. Bilinçlerinin 'gizlenmesi' ne kadar büyük olursa, eylemlerine karşı körlükleri de o kadar büyük olur. Böylece artık erdem ve erdemsizlik arasında ayırım yapamayacakları bir aşamaya ulaşırlar. Sıklıkla yalan söylemenin, çalmanın, aldatmanın, dolandırmanın, sahteciliğin ve hatta şiddete başvurmanın nesinin yanlış olduğunu anlamadıklarını iddia ederler çünkü zihniyetlerine göre 'iş dünyasında işler böyledir' ve 'herkes bunu bilir ama kimse kabul etmez'. Bu acınası ve neredeyse sürekli para, güç ya da şöhret kavgası özünde anlamsızdır; çünkü birincisi, tüm bunlar kalıcı değildir; ikincisi, 'ödenmesi' gereken yenilenmiş kader bağları yaratırlar. Doğulular buna karma der. Kabaca neden ve sonuç arasındaki bağlantıyı ifade eden bu terimin anlamını çok iyi bildiğinizden şüphem yok.

“Yine de karma çok karmaşık bir kavramdır. Bir an için aynı etkiyi belirleyen bazen daha fazla neden olduğunu düşünün. Örneğin, benimle buluşmaya gelmeniz

birçok koşulun bir araya gelmesiyle gerçekleşti: bir gün önce ciddi şekilde hastalanmanız mümkünken sağlıklıydınız; yolda ciddi bir kaza geçirebilecekken buraya araba veya başka bir ulaşım aracıyla güvenli bir şekilde geldiniz; benimle konuşmak için gerekli ilgiye sahiptir; kaybolabilecekken doğru adresi buldunuz; ve elbette bu buluşmayı mümkün kılan daha birçok ikincil neden vardı.

“Başkaları bu unsurları hafife alınacak kadar yetersiz görse de, her unsurun bir nedeni olduğu ve hayatta tutarlı bir şeye doğru yol aldığı için bu tamamen böyle değildir. Bu nedenle ister fiziksel olarak bedenimizle ister zihinsel olarak düşüncelerimizle olsun, hareket etme şeklimiz hiç de tesadüfi değildir. Elimizdeki bu tezahür etme yollarının her biri, gelecekteki kaderimizde otomatik olarak bir 'cevap' üretir; yani karmamızı. Tüm bu 'yanıtlar' gelecekteki kaderimizin net bir imgesini oluşturur; ağırlıklı olarak iyi ya da kötü. Bazen, gerektiğinde, belirli bir eylemin 'cevabı' o kadar hızlı ve açıktır ki, evrensel kader yasasının varlığına dair hiçbir şüphe bırakmaz. Yine de pek çok kişi bu kadar açık sinyalleri bile görmezden gelir.”

“Üstelik çektikleri acılara rağmen,” dedim. “Herkes mutlu olmak ister ve kimse mücadele etmek istemez. Bunun için mutluluğa yol açan nedenleri gözlemlememiz ve bunları acıya yol açan nedenlerle karşılaştırmamız gerekir. Teoride kolay ama bu çaba bile bazıları için çok fazla.”

Elinor'un çalan cep telefonuyla sözüm kesildi. Telefonda İngilizce birkaç cevap verdikten sonra konuşmayı bitirdi ve bana Tibetli arkadaşının gecikme için özür dilediğini, ama buraya gelirken yolda bazı zorluklar yaşadığını ve bunu halletmesi gerektiğini söyledi. Ayrıca yaklaşık yarım saat içinde varacağını da söyledi. Bu beni çok mutlu etti çünkü toplantının erteleneceğini düşünüyordum ama Elinor bana bunun çok önemli bir durumla ilgili olduğunu ve ertelenemeyeceğini söyledi. Belki de bu yüzden Lama'nın gelmesini engelleyebilecek bazı sorunları olduğunu tahmin etti.

“Bazen belli bir olumlu olayın gerçekleşmesine şiddetle karşı çıkan güçler vardır. Pratik anlamda, nedensellik ilişkisinde bir değişiklik arzu edilen şeydir,” diye açıkladı.

“Demek ki arkadaşınız bu tür durumları nasıl çözeceğini bilen bir ruhsal usta!” diye haykırdım.

“Elbette. Onun hikâyesi gerçekten de çok özel,” diye gizemli bir şekilde cevap verdi Elinor. “İkiniz arasında, dolaylı da olsa, olayların bu noktaya gelmesini kolaylaştıran bazı bağlantılar olduğunu öğrenince şaşıracaksınız.”

“Pekâlâ,” dedim. “Zaten buraya gelmemin nedeni de tam olarak bu; ama Tibetli arkadaşınız gelmeden önce, Brüksel'deki toplantının nasıl sona erdiğini bana anlatmanızı istiyorum. İtiraf etmeliyim ki anlattıklarınız beni çok şaşırttı ve bana yaptığınız açıklamaları hala tam olarak sindirebilmiş değilim. Aslında, böyle bir bilginin başkalarının bana anlattıklarınızın küçük bir bölümünü bile kabul etmek yerine kuşkuyla gülümsemesine neden olacağını düşünüyorum.”

“Öyle olabilir,” dedi Elinor, ”ama bunun ötesinde onlara değerli bir şey kalmayacaktır. Benim hayatım söz konusu olduğunda, gerçekler sıradan bir anlayışa sahip olanlar için çok rahatsız edici. Ancak sizin durumunuzda, bazı zor sınavlardan geçtiğinizi ve benim hakkımda daha fazla şey bilmeniz gerektiğini düşündüm.”

Elinor bunları söyledikten sonra koltuktan kalktı ve oturma odasından çıktı. Birkaç saniye sonra elinde ilk bakışta bir süs heykelini andıran garip bir nesneyle geri döndü. Bunun muazzam uzun ömürlülüğü kolaylaştıran gizemli nesne olduğunu hemen anladım. Endişeyle elime aldım ve dikkatle inceledim. Metalik bir küpten yapılmıştı ve yaklaşık on beş santimetrelilik kenarları baklava dilimi şeklinde geniş bir ağa benziyordu. Bu küpün içinde aynı metalden yapılmış bir küre vardı. Küp gibi onun da dış konturu bir ağdı ama ağı daha küçüktü. Son olarak, kürenin içine, tepesi yukarı bakan minyatür bir piramidin mükemmel bir temsili olan bir dörtyüzlü yazılmıştır.

Tetrahedron ana unsurdu, topluluğun merkezi parçasıydı. Yüzeyinin opak olmasının yanı sıra, küçük piramit küp ve küreden farklı bir metal türünden yapılmıştı. İkincisi için metal, bakırı andıran kırmızımsı yansımalara sahipti. Mükemmel yüzey beni çok şaşırttı; mat yüzeyiyle bile küp ve küreyi oluşturan ağlar arasında garip ışıklar ve gölgeler yaratıyordu.

Elinor'a metali elde etmek ve nesnenin tüm bileşenlerini hassas bir şekilde bir araya getirmek için ne tür bir teknoloji kullanıldığını sordum, ama bu bilginin inisiyasyon sırrının bir parçası olduğunu ve açıklanamayacağını söyledi. Yine de, topluluğun 'sıcak noktasının' küçük piramit olduğunu, nesnenin inşa edildiği kişinin yaşamı üzerinde gizemli bir etki sağlayan gizli 'kalp' olduğunu belirtti.

Gerçekten de piramit, her küçük hareketinde ışığı en beklenmedik şekillerde yansıtan turkuaza benzer büyüleyici bir renge sahipti. Ben bunun yüzeyinin mükemmel cilasından kaynaklandığını düşünmüştüm ama Elinor bana bunun aslında piramidin yapıldığı gizemli alaşımın özelliklerinden biri olduğunu söyledi. Küpü ve küreyi oluşturan ağın kırmızımsı renginin, piramidin turkuaz rengiyle (bazen koyu maviye dönüşen) birleşimi, odanın soluk ışığında, ruhum üzerinde garip bir etki yaratıyordu. Rüya görmeye ve hayal kurmaya doğru sürüklendiğimi

hissettim ama Elinor'un sesi beni şimdiki zamana geri getirdi.

“Sizin özel titreşim frekansınıza ayarlanmamış olsa bile, nesne yine de özellikle alıcı bir kişiyle belirli bir tür ince etkileşim yaratır. Onu, bilim insanlarının farkında bile olmadığı belirli kozmik enerjileri tercüme etmek için çok ince ayarlanmış bir tür röle veya fiziksel aracı olarak hayal edin. Bu nedenle, süptil emilimi yakın olduğu kişide neredeyse anında spesifik bir reaksiyona neden olur. Eğer nesnenin 'dalga boyuna' ayarlanmamış olan siz onun etkisini çok çabuk hissettiyseniz, benim onun süptil karakteristik etkisini nasıl algıladığımı hayal edin. Sanki bu nesne ile aramda güçlü bir bağ var ve ben bunu tüm bedenimde çok özel ve çok hoş bir titreşim olarak hissediyorum. Beni 'besliyor' ve sürekli olarak destekliyor; ve ağırlıklı olarak hissettiğim şey, organizmanın tüm işlev ve süreçlerinin mükemmel bir denge halinde olması.”

Elinor'u dinlerken bir yandan da nesneyi tutuyor ve her tarafını çeviriyordum. Tüm bileşenlerinin metalik olduğu düşünülürken çok hafifti.

“Piramidin içi boş mu?” Merakımdan sordum, topluluğun şaşırtıcı hafifliğine bir açıklama bulmaya çalışıyordum.

Elinor birkaç dakika sessiz kaldı, gerçeği açıklamanın doğru olup olmadığına karar verememiş gibi görünüyordu. Gözlerimi ona doğru kaldırarak sorunun masum olduğunu düşündüm; ama istemeden de olsa hassas bir konuyu gündeme getirdiğimi fark ettim.

“Sana söyleyeyim,” dedi, ”bu saklanması gereken en önemli sır; piramidin içeriğiyle ilgili değil ama içindekileri elde etme yöntemiyle ilgili.”

İşığı açmak için biraz durakladı ve sonra devam etti.

“Piramit kompakt değil. Duvarları insanlar tarafından bilinmeyen bir alaşımdan yapıldı ve içinde, tam ortasında, çok özel bir mor kristal gömülü.

“Bu kristali elde etme yöntemi izlediğim yolun en büyük avantajı çünkü bu nesneyi kişiselleştiren kristal. Bu kristal belirli bir radyasyonu 'çeken' şeydir; ve aynı zamanda Evrenin belirli bir süptil enerjisinin sahibinin belirli titreşim frekansına etkisini kodlar. O olmasaydı, topluluk şimdi bildiğiniz etkiyi yaratamazdı. Öte yandan kristal, piramidin alaşımı ile özel bir etkileşime girmeden kendi başına herhangi bir etkinlik gösteremez. Tüm topluluk çok kesin bir şekilde 'titreşir' ve frekansın ayarı gizli alaşım tarafından sürekli olarak ayarlanır. Hem kendisinin hem de kristalin çok gizli bir simya metodolojisiyle kişiselleştirildiği canlı organizmanın en ufak enerjisel değişikliklerine tepki verdiği için bir tür

'zekaya' sahip olduğu bile söylenebilir. Eğer objeyi masanın üzerine koyar ve hareketsiz bırakırsanız, alaşımın 'hareket etmeye' devam ettiğini ya da en azından hareket hissi yarattığını fark edersiniz."

Bu fenomeni hayretler içinde gözlemlerken, Bucegi Dağları'ndaki sfenksin altındaki gizli yerde bulunan Büyük Galeri'yi kaplayan gizemli malzemeyi hatırladım. "Davranışı" alaşımınkine benziyordu; aynı 'nüanslar', aynı türden "akıllı" davranış ve yakınındaki herkes üzerinde aynı türden özel bir etki. Göze çarpan fark, piramidi oluşturan alaşım saf metalden yapılmışken, Büyük Galeri'deki malzemenin organik bir bileşene sahip olmasıydı.

Elinor, "Nesnenin tüm parçaları çok hassas tarifler sonrasında simyasal olarak elde edildi," dedi. "Buna piramitte bulunan mor kristal de dahil. Elde edilmesi en zor olanı bu ama süreç o kadar da uzun değil. Önemli olan, sırrı bilen kişinin gerçek bir simya üstadı olması.

"Aslına bakarsanız, yolun geleneği sadece ruhsal başarı yoluyla sürdürülür. Eğer nesneye sahip olan kişi Büyük Simya İşinde mükemmelliğe ulaşamazsa, nesneyi yapamayacağı veya sadece bazı bileşenlerini yapabileceği için kendi takipçisi olmayacaktır. 'Reçete'nin tüm teorik bilgisi mevcut olsa bile merkezi kristali elde edemeyecektir. Bunun nedeni, nesneyi kişiselleştirmek için temel olan ve yalnızca ruhsal olarak başarıldığında elde edilen bir nitelik olan temel bir süptil bileşeni kaçırarak olmasıdır. Mor kristali elde etmek için ne kadar çaba sarf ederse etsin, deneyi binlerce kez tekrarlırsa tekrarlasın, nesneyi kişiselleştiremeyecek ve herhangi bir etkisi olmayacaktır.

"Ama tam da bu koşul söz konusu olduğu için, öğrenciye fiziksel bedende son derece uzun bir yaşam verilir ki daha sonra elde edeceği olgunluk ve deneyim Büyük Simya Çalışmasının gerçekteştirilmesine katkıda bulunsun. Size daha önce de söylediğim gibi, nesnenin yapımında tam anlamıyla başarılı olabilmek için bu kesinlikle gereklidir. Nihai sonuç her zaman kristalin aldığı mükemmel mor renkle onaylanır."

"şimdi izlediğiniz yolun öneminin daha çok farkındayım," dedim ikna olmuş bir şekilde. "şimdiye kadar, ruhsal aydınlanmaya götüren özel yolu anlayamamıştım. Her ne kadar bu gelenekte üstat-öğrenci bağlantısı çok güçlü görünmese de, sizin durumunuzda bunun biraz farklı olduğunu seziyorum. Söyleyin bana, arayışınızda aynı zamanda üstadınız olan atanız tarafından oldukça fazla yardım ve destek gördünüz mü? Bunu size soruyorum çünkü anladığım kadarıyla üstadı yolu açıkladıktan kısa bir süre sonra onu terk etmiş."

"Bu doğru, ama unutmayın ki atam Hindu sihirbazın yanında yirmi yıldan fazla

zaman geçirdi, hepsi de inisiyasyonundan önce. Zaten pek çok simya sırrını biliyordu; ve dahası, kendisinin de söylediği gibi, sihirbaz ona 'yolculuğuna' başlarken dünyaya devam etmesi için küçük bir servet bıraktı. Görünüşe göre bu yolda, üstadın seçtiği müridiyle maddi olanlar da dahil olmak üzere her düzeyde ilgilendiği bir gelenek var. Bu manevi soyun üstatlarının simya sanatı hakkında mükemmel bir bilgiye sahip oldukları ve her an Felsefe Taşı'nı elde edebilecek durumda oldukları düşünüldüğünde, müride vermek üzere istedikleri miktarda değerli metal yapmaları çok kolaydı. Bununla birlikte, bunun herhangi bir muhakeme olmaksızın yapıldığını düşünmeyin. Böyle bir durumda, üstadın niyeti, başarılı bir simyacının ortaya koyduğu mükemmel ve bütünleşmiş davranış biçimiyle bağdaşmazdı. Atam bana bu yönde önemli ölçüde yardımcı oldu. Abartmadan, bana gerçek bir hazine bıraktığını söyleyebilirim. Mücevher ve altın paralarla dolu bir sandıktan değil, bankalardaki çok önemli fonlardan ve dünyanın başlıca şehirlerindeki birkaç gayrimenkulden bahsediyorum.”

“Evet, bundan şüphelenmiştim,” dedim. “Yine de, iki bin yıllık bir yaşamla karşı karşıya kaldığımızda, az ama istikrarlı bir şekilde tasarruf etseniz bile büyük bir servet toplayabileceğiniz için bunun bir önemi yok.”

“Mantıken haklısınız; ama gerçekte işler pek de öyle değil,” dedi Elinor hafifçe gülümseyerek. “Fiziksel bedende binlerce yıl yaşayabileceğini bilen bir insanın psikolojik 'mekanizmasını' doğru bir şekilde anlamak için, öncelikle ilgili varlığın sahip olabileceği farklı öncüllerden ve hedeflerden başlamalısınız. Derin dönüşümler gerçekleşmektedir ve bunlar göz ardı edilemez ve edilmemelidir. Paradoksal olarak, odak noktası çoğu insanın alışkın olduğu somut, anlık ve maddi yönlerden ziyade yaşamın okült yönleridir.

“Böyle bir kişinin niyetleri giderek daha fazla kendini gerçekleştirmeye ve bu yolun bin yıllar boyunca yaratılmış belirli bir süptil 'damgasına' lütfetmeye doğru yaklaşır. Seçilmiş mürit, yeni yaşam biçiminin inceliklerinin yanı sıra amacını da oldukça hızlı bir şekilde anlar. Sosyal entegrasyonu zorlaşmaya başladığından, bu yöndeki engelleri kolayca aşması için kendisine gerekli mali kaynaklar verilir. Bu araçlar hiç de onun keyfi ya da arzusu için sunulmaz, ancak o zaman istediği her şeye sahip olduğu söylenebilir. Onun durumu sıra dışı ve tam da bu yüzden farklı muamele görmesi gerekiyor.”

“Maddi yardımın yanı sıra, atanız size herhangi bir manevi öğreti sundu mu?” diye sordum.

“Bu yolda geleneksel olan, üstadın öğrencisine nihai takdisi sunduktan hemen sonra onun yanından çekilmesidir. Benim durumumda, üstat inisiyasyonumdan sonra üç hafta daha Brüksel'de benimle kaldı. İkimiz de zamanımızın çoğunu

villanın bodrum katında bulunan simya laboratuvarında geçirdik. Böylece kendi simya deneylerime başlamama yardımcı olması için bir dizi temel prosedür ve simya bilgisine inisiye edildim. İnisiyasyonumdan sonra benimle bir süre daha kalma kararı, geleneğe saygı göstermese bile haklıydı çünkü herhangi bir yol ve herhangi bir yöntem mevcut sosyal, politik ve kültürel bağlama uyarlanmalıdır.

“Bana kalırsa, onun tarafından seçilmemin başlıca nedeni istikrarlı yapım ve bende karakteristik olan açıklık ve samimiyetti. Belki de atam içimdeki başka yönleri de sezmiştir.

“Her neyse, çağdaş dünyanın özellikleri okült bilimlerde uzun bir inisiyasyon aşamasına izin vermiyor, özellikle de benim üzerinde bulunduğum yol açısından. Farklı çıkarlar, kötü niyetler, gizli servisler ve ileri teknoloji bu geleneğe katılma ve devam ettirme vizyonunu tamamen değiştiriyor. Pratik olarak konuşursak, simyayı öğrendiğimiz iki yol arasında yerle gök kadar fark var. Atamın uzak Hint Adaları'nda inisiyasyon aldığı 1500 yılı civarında yaşadığı koşullar ile benim geçen yüzyılın sonunda, 1970 yılı civarında inisiye olduğum ve simya gizemleri konusunda kendisinden ders aldığım koşullar tamamen kıyaslanamaz. Ayrıca, daha önce ezoterik bir bilgim yoktu ve bu konuda hiç çalışmamıştım. Elbette üç hafta, okült bilimlerin temelini kavramak için bile çok az bir süre; ancak yine de bu süre, uzun yaşamımda bilmem ve sonra gerçekleştirmem gerekenler hakkında bir fikir edinmek için çok yararlı oldu. Kadim atamın muazzam kütüphanesi, paha biçilemez değerde çalışma ve belgeler içeren bir koleksiyon çok yardımcı oldu. Şu anda bile ana ciltlerini incelemeyi bitirdiğimi söyleyemem. Bu arada ben de o zaman var olan kitaplara çok önemli eserler ekledim. Ayrıca yurtdışındaki evlerimde üç büyük kütüphaneye daha sahibim.

“Yanımda kaldığı o birkaç hafta içinde atamdan aldığım yol gösterici fikirler, gizli faaliyetlerime yön veren bir tür 'matris' oluşturdu. Romence'deki ifade tarzı, özellikle de kelimelerin sıralanışı biraz garip olsa bile, uygulamanın en gizli yönünü bile anlamayı başardım, çünkü belirli terimleri bilmediği durumlarda atam Fransızca'ya başvururdu.

Bana, ailem Transilvanya'ya ilk geldiğinden beri Romence öğrendiğini söyledi. Bunu her seferinde yapardı: haleflerinin yaşamayı seçtiği ülkenin dilini öğrenmek, esas olarak soyağacının üyelerinin gelişimini daha iyi anlayabilmek ve daha verimli bir şekilde takip edebilmek için. Yine de asla müdahale etmedi ve ana dalda benden öncekiler için gizli ve bilinmeyen kaldı, ama hayatlarını dikkatle takip etti ve analiz etti. Dünya seyahatlerinin doğrudan bir sonucu olarak on dört yabancı dil ve birkaç lehçe biliyordu. Şu anda sadece beş yabancı dil konuşabiliyorum; ama şimdilik bu kadarı yeterli.

”Kadim akrabam, beni kişisel olarak ilgilendirebilecek en dikenli konulardan kaçınmak için modern toplumda belirli davranış biçimlerine ilişkin bazı temel talimatlar verdi. Son birkaç gün içinde beni eski müritleri olan çok güvenilir insanlarla tanıştırdı. Bu kişiler, sonraki yıllarda dünya çapındaki 'gizliliğimle' doğrudan bağlantılı olarak bazı hassas adımlar atmamda bana büyük ölçüde yardımcı olan önemli bir rol oynadılar.”

Elinor daha sonra bana son birkaç yıl içinde kurduğu bazı çok özel bağlantılardan bahsetti. Bunlar arasında o gece gelişini duyuran Tibetli lama da vardı. Ayrıca bana atasından duygusal bir şekilde ayrıldığını anlattı ve dünya çapında gelecekte meydana gelecek olaylarla ilgili bazı hususları açıkladı. Elinor, gelecek zamanlar için pek çok kehanet ve öngörü olmasına rağmen, bunlardan birinin kozmik oluşun 'mantığına' entegre olduğu için özel bir ilgiyi hak ettiğini söyledi. Ama tam da kehanetlerin kaynağı ve insanların bilinci üzerindeki etkileri hakkında daha fazla bilgi vermeye hazırlandığı sırada kapının zilini duyduk.

O anda Tibetli lama ile görüşmemin gelecekteki varoluşum için büyük bir önem taşıyacağını sezdim. Yine de odaya girdiğinde yaşadığım şaşkınlık tüm beklentilerimi aştı.

Elinor'un yanında geçirdiğim yaklaşık üç saat içinde, hiç şüphesiz her normal varlığı şok edecek ve içimde bunu şiddetle reddetme arzusu uyandıracak bilgiler öğrendim. Görünüşte normal olan bu tepkiler, çağdaş insanın rutin anlayış ve faaliyetlerinin ritmindeki ani bir kırılmanın doğrudan ifadesi olacaktır. Bu büyük handikabı uzun zaman önce aştığımı ve bu nedenle bu yöndeki her türlü meydan okumaya açık olduğumu düşünüyorum. Çoğunlukla en üst düzey devlet sırrı niteliğindeki maddi kanıtlarla desteklenen önemli bir bilgi, açıklama ve şok edici ifşaat stoğuna zaten sahiptim.

Yine de Tibetli rahiple yaptığım görüşme beni o kadar şaşırttı ki sesimi geri alabilmek için birkaç saniyeye ihtiyacım oldu. Şaşkınlığım sonsuzdu çünkü bildiğim nesnel gerçeklikten tamamen farklı bir gerçeklikle ilk kez karşılaşıyordum.

Bölüm İki - Tibet Bağlantısı

Bilinmeyen bir duyguyla sarmalanarak koltuktan kalktım ve bu gizemli karakterle tanışmayı bekledim. İngilizce bir konuşmanın parçalarını ve ardından iki adamın oturma odasına yaklaşırken attıkları adımların seslerini duydum.

Odaya ilk giren Tibetliydi. Oldukça kısa boyluydu, yaklaşık 50 yaşlarındaydı ve üzerinde doğal bir elyaftan, muhtemelen kotondan yapılmış koyu mavi bir takım elbise vardı. Takım elbisesi Çin üniformasına çok benziyordu ama çok daha zarif bir kesimi ve modern bir dokunuşu vardı.

Dışarısı oldukça soğuk olmasına rağmen, özellikle de geceleri, lamanın takım elbisesinin üzerine başka bir şey giymediğini fark ettiğimde şaşırılmışım. Gözleri çok canlıydı ve bakışları son derece deliciydi. Tibetlinin gözlerinden yansıyan, sertlik veya sertlik izlenimi bırakmayan olağandışı güç nedeniyle biraz utandım ve hatta çekindim. Ne var ki bu hususun, ileride olacakların ışığında önemsiz olduğu ortaya çıktı.

YİDAM'IN SIRRI

Lama odaya birkaç adım attıktan sonra arkasında Elinor'u görmeyi bekliyordum ama görünen o değildi. Onun yerine, varlığıyla şaşkınlıktan istemsizce bağırmana neden olan bir varlık vardı. Gözlerim ona sabitlenmiş bir şekilde olduğum yerde donup kalmıştım, hiçbir hareket yapamıyordum. Tibetlinin arkasında, kafası neredeyse tavana değen devasa bir adam vardı. Sanırım boyu iki buçuk metreden fazlaydı. Tanık olduğum yaratığın olağandışı doğası nedeniyle, bu varlığın “insan” duruşuna ilişkin bazı açıklamalar yapmanın benim sorumluluğum olduğunu hissediyorum.

Daha önce bahsettiğim oranlar dışında bedensel yapısı olgun bir erkeğe benziyordu. Bununla birlikte, görünüşü gerçekten “patlayıcı” idi. Bunu söylerken, elbette mecazi olarak yorumlanması gereken bu terimin gerçek anlamını kastediyorum. O devasa varlığın odadaki basit varlığı beni “ezmeye” ya da en azından içimde güçlü bir korku hissine neden olmaya niyetli görünüyordu.

Duygularımı ve tepkilerimi kontrol etmeye çalışarak hiçbir soru sormadım. Bunun yerine devin yüzüne iyice baktım. Saçları siyahtı ve omuzlarından aşağıya kadar uzundu ama dağınmıktı, başını çevreleyen korkunç bir yeleyi andırıyordu. Yüzü,

yaydığı müthiş radyasyonu vurgulayan kocaman bir bıyıkla süslenmişti. Siyah gözleri alevler içinde dans ediyor gibiydi ve çatık kaşları iyi bir şeyin habercisi değildi. Ancak, birazdan göreceğim gibi, bu varlığın görünüşü onun doğal olarak verilmiş yönü ya da normal varoluşsal durumuydu ve bu arada, başkalarının etrafındakilerin varlığını algılama ve anlama biçimiyle büyük ölçüde çelişiyordu.

Yıdam, kuru teni, güneş yanığı gibi bronzlaşmış yüzü, eğik gözleri ve biraz basık burnuyla açıkça Asya kökenliydi ve bu da olası bir Tibet kökenine işaret ediyordu. Kıyafetleri de alışılmışın dışındaydı: çok kalın siyah bir malzemedan yapılmış çok geniş bir pantolon, geniş kollu kırmızı bir bluz, çok renkli eşarplardan yapılmış geniş bir kemer ve uzun sarı bir pelerin. Pelerinin kıvrımlarının altında bir çift kocaman tahta takunyanın uçlarını görebiliyordum. Bu varlık pekâlâ bir işaret feneri görevi görebilirdi.

İşte o zaman kafamı daha da karıştıran iki noktayı fark ettim. Ona ne kadar dikkatle bakarsam, etrafını saran hava da o kadar dans etmeye başlıyordu, tıpkı çöldeki sıcak kumların üzerinde olduğu gibi. Elimden geldiğince dış hatlarına odaklanmaya çalıştığımda, dış hatlarının etrafındaki havayla temas ederek dağıldığı gibi garip bir hisse kapıldım. Ancak çalkantılı alana odaklandığımda rahatsız edici etki sona erdi ve yıdamın bedeninin hatları çok netleşti. Bu optik illüzyon beni çok şaşırtmıştı çünkü bunun gerçek bir varlık mı yoksa geçici bir görüntü mü olduğunu anlayamıyordum. O ana kadar tek kelime etmemiş ve herhangi bir açıklama talep etmemiş olmama rağmen, Tibetli lama sorumu mükemmel bir İngilizceyle yanıtladı.

“Her şey bu bedene hangi perspektiften bakmak istediğinize bağlı. Eğer onu sıradan bir insanın bedeni olarak düşünüyorsanız, o zaman onun en az onlar kadar gerçek olduğunu bilmelisiniz. Fiziksel bir tutarlılığı, diğer insanlarla ortak hareketleri ve duruşları vardır; ancak varoluşunun daha süptil yönlerini algılamaya çalışırsanız, zihniniz otomatik olarak karşınızdakinin varoluşsal temeli olan daha derin bir süptil gerçeklikle etkileşime girecektir. Eğer öyleyse, onun fiziksel gerçekliğine dair algınız biraz 'tonlanmış' olacak ve beyniniz onu çevreleyen titreşimli havanın garip fenomenini nasıl yorumlayacağını bilemeyecektir.”

“Ama... sonuçta o kim ya da ne?” Çekinerek sormaya cesaret ettim.

Tibetli rahip hâlâ önümde duruyordu, ellerini ve kollarını birleştirmişti. Bana çok uzaktan bakıyor olmasına rağmen, varlığımın derinliklerine baktığından emindim. Yine de, onun geniş ve süptil etkisi beni sararken herhangi bir muhalefet veya rahatsızlık hissetmedim. Sakinleştirici, rahatlatıcı, koruyucu ve anlayışlıydı.

“Onun ne olduğunu açıklamak oldukça zor ama size Tibet'te yıdam olarak

bilindiğini söyleyebilirim. Şimdilik, onu çağıran kişinin güvenilir bir yoldaşı olarak düşünebilirsiniz.”

“Yoldaş derken ne demek istiyorsunuz?” Kafam karışmış bir şekilde sordum.

“Çok değerli bir arkadaşı, özellikle de hayatın zorlu gemilerinde,” diye devam etti lama.

Hâlâ anlayamamıştım. Zihnimde bir sürü cevapsız soru dönüp duruyordu. Neden bu şekilde bakıyorlardı? Bir yidam ne yapabilir? Normal bir insan gibi mi yaşar? Onun amacı nedir? Bu sorulardan hangisini önce soracağımı bilemiyordum.

Bu arada lama, Elinor'un daha önce oturduğu koltuğa oturdu. Elinor ayakta kaldı ve hafifçe şömineye yaslanarak gülümsedi. Yidam sessizce Tibetli rahibin koltuğunun hemen arkasına ve sol omzunun yanına geçti. İlk şaşkınlığım azalıp neredeyse normal bir zihin durumuna döndüğümde, yidamın varlığına atfedilebilecek başka bir rahatsız edici yön fark ettim. Oda amber ile özdeşleştirdiğim karakteristik bir kokuyla doluydu; ama zaman zaman içinde bulunduğumuz mekâna belli bir kutsallık veren belli belirsiz mür kokuları da hissedebiliyordum. Başlangıçta Elinor'un tütsü yaktığını düşündüm ama odada hiç duman olmadığı ve koku çok hassas ve saf olduğu için varsayımımın bir temeli olmadığını fark ettim. Yidam, lamanın oturduğu koltuğun arkasına geçtiğinde, odanın her tarafına yayılan görkemli kokunun kaynağının o olduğunu anladım. Yidam bana çok yakın geçtiğinde, bu kokunun ondan nasıl yayıldığını hissettim. İtiraf etmeliyim ki, bir an için pahalı bir parfüm markası kullanıp kullanmadığımı merak ettim. Böylesine saçma bir varsayımdan utanarak, ticari bir parfümün ne kadar hassas ve değerli olursa olsun, kutsal bir varlığın güzel kokulu yayılımlarına asla denk olamayacağını hemen fark ettim; ve yidamın tam da böyle biri olduğundan şüphelenmeye başlamıştım.

Lama, “Batılı bir bakış açısıyla, bir yidamın varlığı sadece rahatsız edici değil, aynı zamanda tamamen anlaşılmazdır” dedi. “Yine de size bu konuyla ilgili bazı açıklamalar yapacağım çünkü bir yidam görebileceğinize karar verdiğim anda bunu yapmanın uygun olacağını düşündüm.”

Tam oturuyordum ki lamanın son sözlerini duyunca donakaldım ve sonunda konuşabildim.

“Korkarım anlamıyorum. Aslında artık hiçbir şeyi anlamıyorum. Söylediklerinizden bir yidamı görmenin bir ayrıcalık olduğu sonucuna varabilirim; ya da daha iyi bir deyişle, bir hediye, bir lütuf eylemi.”

Açıkçası şaşırılmıştım ve biraz da şüpheliydim.

“Bu daha çok görüştüğümüz kişiye ve neyi gerçekleştirmek istediğimize bağlı olan kişisel bir seçimdir. Şu anda normal bir insanın zihinsel tutumunun yakınından bile geçemeyeceği konulardan bahsediyorum. İşte tam da bu yüzden sıradan insanlar bir yidamı göremezler,” diye ekledi lama arkasındaki dev varlığı işaret ederken. “Ancak bu onların yetersizliğinden değil, yidamın iradesinden kaynaklanır; ve yidam diğer insanlara tamamen görünür kalabilir.”

“Ve tüm bunlara rağmen onu yine de görebilecek miyim?” Şaşkınlık içinde sordum.

“Evet, onu şimdi gördüğün gibi göreceksin ama diğerleri onun varlığını fark etmeyecek. Onlar için o aslında yok. Tekrar ediyorum, bu Yidam'ın iradesinin doğrudan bir sonucudur.

Bazen, şu anda olduğu gibi, Elinor ve o zaten eski tanıdıklar olduğu için bedeninin sizin tarafınızdan da algılanması gerekir,” dedi gülümseyerek.

Dev evine girdiğinde Elinor'un hiçbir tepki vermediğini ancak o zaman fark ettim.

“Tamam, ama bütün bunlar neden?” Bilmek istiyordum. Lama başını hafifçe öne eğdi.

“Talep ettiğim toplantının amacı bu değil ve konuyu fazla dağıtmak istemiyorum. Yine de size bir yidamın gizemleri hakkında bazı ayrıntılar vereceğim çünkü bu konulardaki anlayışınızın mümkün olduğunca doğru olması gereklidir. Bu daha sonra yapmamız gereken şeylerde bize yardımcı olacaktır.”

Lama bir an durdu ve gözlerini kapattı. Hemen ardından gözlerini açtı. Gözlerini bana dikerek konuşmaya başladı.

“Tibet'te, müridin ustasının yakın gözetimi altında bir yidam yaratılmasını sağlayan tekniğe başladığı ruhsal uygulamanın belirli bir aşaması vardır.”

Artık gözümü bile kırpmıyordum.

“Az önce 'bir yidam yaratmak' mı dediniz?” diye sordum.

Prosedür çok karmaşık ve uygulaması zor,” diye devam etti lama şaşkınlığıma aldırmadan. “Renkli bir kum mandala inşa ederken özel bir hassasiyet gerektirir; ve sonrasında, öğrenci belirli zihinsel odaklanma ve görselleştirme tekniklerinde başarılı olmak için sürekli çaba sarf etmelidir. Tüm bunlar tam bir izolasyon içinde

ve çok ağır bir diyetle yapılmalıdır. Buna bir de dağlardaki hava sıcaklığının çoğu zaman sıfırın altına düştüğünü eklerseniz, talibin hayatının bu ruhsal aşamasının neden bazen iki yıl veya daha fazla sürebildiğini anlayabilirsiniz. Ayrıca, üstatlarından bu inisiyasyonu almayı hak eden ve böyle bir ruhsal uygulamayı yerine getirmeyi başaranlar nispeten azdır. Pek çoğu yol boyunca pes eder ya da tam başarıya ulaşmalarını sağlayacak bazı temel incelikleri anlama yeteneğine sahip değildir.

“Bir yidam yarattıktan sonra bile, ki o zaman fiziksel bir yönü ve formu olan bir varlık haline gelir - tıpkı sizin ve benim gibi - sorun hala askıdadır ve müridin bunu çözmesi gerekir. Yidam'ın gerçek doğasını ve hangi özelliklere sahip olduğunu anlaması gerekir. Bir yidam yaratmayı başaranlardan bazıları onun tüm yaşamları boyunca kendilerine eşlik etmesine karar verir, zor durumlarda onlara daima rehberlik eder ve onları ruhsal ilerlemenin giderek daha yüksek seviyelerine doğru yönlendirir. Sayıları çok az olan diğerleri ise yidamın doğasını en başından itibaren çıkarabilirler. Öyle olsa bile, yidamın doğası hala yanıltıcıdır; ve bu nedenle, bu çok karmaşık yanılsamayı bile aşan çok derin bir meditasyona odaklanmış kalırlar.”

“Peki bir yidamın doğası nedir?” Sabırsızlıkla sordum.

Rahibin arkasındaki devasa varlığı hayranlık ve saygıyla ama biraz da korkuyla izliyordum. Her ne kadar varlığına alışmaya başlamış olsam da korkutucu görüntüsü hâlâ içimi ürpertiordu.

“Özünde, bir yidamın doğası tamamen zihinseldir,” diye cevap verdi lama. “Bir yidamın yaratılmasının içerdiği karmaşık aşamalar ne olursa olsun, özü zihinseldir. Öğrenci daha sonra zihinsel odaklanma ve zihni etkin bir şekilde kontrol etme yeteneklerini kanıtlar. Gerçekte, insan tarafından an be an algılanan tüm fenomenal dünyayı yaratanın zihin olduğunun sizin için zaten bir sır olmadığını düşünüyorum. Zihin onun günlük faaliyetlerini taşır. Sahip olduğu bu müthiş zihinsel gücün yanıltıcı doğasını nihayet fark edip etmeyeceği ya da ona bağlanıp kendisini çevreleyen yanılsama içinde zincirlenmiş kalıp kalmayacağı öğrenciye bağlıdır.

"Daha kısa bir deyişle, bir yidam onu ortaya çıkaran ve yaratan kişinin kişiliğinin ve bilinçaltının derin özelliklerinden gelen zihinsel enerjisinin özüdür. Bu nedenle yidamlar birbirinin aynısı olmayıp farklı davranışsal tutumları ifade eder. Bazı yidamlar korkunç varlıklar kategorisine aitken, bazıları nazik varlıklar kategorisine aittir. Bazıları ruhsal rehberlerdir ve daha pek çok kategori vardır. Bu odadaki korkunç kategorisindedir ama bunun sizi kandırmasına ve onun şiddet ya da yıkımla ilişkili olduğuna inanmanıza izin vermeyin.”

“GörünüŖü bu izlenime büyük katkıda bulunuyor,” dedim.

“Doğru,” dedi lama gülümseyerek, ”ama her yidamın, ait olduğu kategoriye göre, onu yaratanın yanında yerine getirmesi gereken belirli ve kesin bir anlamı olduğunu düşünün.”

Spontane bir düşünceyi dile getirmek için araya girdim.

“Onun hakkında sahip olduğum fikir, onu daha çok Binbir Gece Masalları'ndaki, bir şiŖe ya da amforadan serbest bırakıldıktan sonra kurtarıcılarının isteklerini yerine getiren cinlerle özdeleŖtirmek,” dedim biraz eğlenerek.

“Bir yidamın varlığının ardında yatan alt tabakayı anlamamışsınız,” diye devam etti lama.

“Arap büyü ve okültizmde bu tür cinler gerçekten de vardır.

Onlar aslında çok yüksek olmayan astral varlıklardır. Çoğunlukla cin olarak bilinirler ve kendilerini çağırın insanın bazı dileklerini yerine getirmelerini sağlayan bazı güçlere sahiptirler. Bununla birlikte, bu eylemlerin her zaman her iki tarafın da örtülü olarak kabul ettiği karşılıklı bir anlaşma veya mutabakata dayandığını unutmayın. Bir yidam dokunulabilen fiziksel bir yaratıktır ve eşlik ettiği kişiyle olan ilişkisi bu büyülü anlaşmalardan tamamen farklı bir nitelik taşır. Bununla birlikte, bir yidamın cisimleŖmeden ve hatta konuşmadan önce, nihayet kesin fiziksel Ŗeklini ve kıvamını alana kadar neredeyse cisimsiz olan tek tük görüntülerle başlayan bazı ara aşamalardan geçtiği doğrudur. O zaman görünüşte diğerleri gibi bir insan olur, ancak bir yidamın her zaman kendisini yaratanın bazı özelliklerine sahip olduğunu unutmayın.”

“Öyleyse,” dedim, ”onun tamamen zihinsel bir yaratım olduğunu anlıyorum. Batılı zihin, zihnin nispeten soyut, süptil ve elle tutulamayan yönlerinin fiziksel bir form yaratabileceği fikriyle başa çıkmakta zorlanır. Burada olmasaydım ve gördüklerimi görmeseydim, ben de muhtemelen böyle bir fikre bağlı kalmazdım.”

Lama, “Bu, size söylenenlere inanma alışkanlığı nedeniyle getirilen anlamsız bir sınırlamadır” dedi. “Gerçekte işler çok daha inceliklidir. Bir yidam, bu karmaşık tekniği uygulayan kişinin üstün zihinsel seviyelerinin çok süptil maddesinden 'yoğunlaşır'. Dolayısıyla, nihayetinde fiziksel bir bedene sahip olsa bile, yapıldığı madde tipik fiziksel bedenden farklı özelliklere sahiptir, o kadar katı değildir. Bu nedenle, neye ihtiyaç duyulduğuna bağlı olarak, bir yidam kendisini göstermek istemediği kişiler için tamamen görünmez kalabilir ve aynı zamanda başkalarının

onu görmesine izin verebilir. Her neyse, sanırım şehirde dolaşırken herkesin onu görmesine izin vermesinin ne anlama geleceğini anlıyorsunuzdur.”

Lama bu son cümleyi tamamlarken imalı bir şekilde gülümsedi. O ana kadar odanın bir tarafında sessizliğini koruyan Elinor şimdi araya girdi.

“Yapısı özel olduğu için, beş hologram gibi aynı anda hem görünmez olup hem de dokunulabilir kalabiliyor. Varlığını oluşturan titreşen maddenin bilinçli bir şekilde yönlendirilmesinden bahsediyoruz. Bu kapasite sadece zihinsel kontrolün uygulanmasıyla ilgili olduğundan ve yidam onu yaratanın zihinsel bir yayılımı olduğundan, maddenin titreşim frekansının bu şekilde ayarlanması sadece aşikârdır.”

Söylenenleri anlamış olmama rağmen, görünüşte doğal olmayan bu durum kafamı karıştırmaya devam ediyordu.

Yidam'ı işaret ederek, “Buradayız ve onun hakkında konuşuyoruz,” dedim, “sanki mikroskop altında analiz edilen bir tür sergiymiş gibi. Bu varlık şimdiye kadar tek kelime etmedi; herhangi bir fikir beyan etmedi. Neredeyse bir aksesuar gibi görünüyor.”

“Bu son derece yanlış bir izlenim,” diye açıkladı lama sabırla. "Size onun doğasının zihinsel ama yine de yüksek olduğunu söylediğim anda, amacının hayal ettiğinizden çok daha süptil olduğunu fark etmeniz gerekirdi. Başlangıçta, bir başlangıç noktasına sahip olmak ve anlayış gücünüzü çok fazla sarsmamak için size onun bir refakatçi veya dinleyici olduğunu söyledim. Daha sonra aralarında bir yidamın kendisini yaratan kişiyi ruhsal uygulamanın daha üst aşamalarına doğru yönlendirdiğinin de bulunduğu bazı önemli tanımlamalar yaptım. Sadece dekoratif olmakla kalmaz, aynı zamanda hayatının geri kalanı boyunca ilgilendiği müridi için bir tür ruhsal usta haline gelir.

"Burada şöyle bir ikilem ortaya çıkmaktadır: eğer yidam bir insan tarafından yaratılmışsa, onun bu varlığın ruhsal ustası olması nasıl mümkün olabilir? Bu görünürdeki sorun, yidamın üstün zihinsel yapılar ile onu yaratanın içinde var olduğu fiziksel plan arasında bir tür arayüz oluşturduğunu anlarsanız çözülebilir. Bir şekilde simbiyotik olan bu ilişkinin süptil yönü, müridin yidamına duyabileceği veya geliştirebileceği bağlılıktır. Zihinsel bir yaratım olarak, üstün bir dünyaya ait olsa bile, yine de geçicidir ve müridi ruhsal ilerlemenin belirli bir aşamasına kadar götürebilir."

Lama burada kısa bir ara verdi. Bunu yapar yapmaz, odanın atmosferi neredeyse aniden değişti ve fırtına öncesi bir orman gibi kokan güçlü bir iyonize hale geldi.

Yıdam'ın tavrı daha da heybetliydi ve gözleri bana ateş saçıyordu. Kısa bir süre sonra lama hiçbir hareket yapmadan açıklamasına devam etti.

“O (yıdam) az önce bana zihinsel yapınızın belirli bir seviyesinde, farkında olmadığınız bazı gerilimler olduğunu ama bunların yakında ortadan kalkacağını söyledi. Bu gerilimler yalnızca, çok miktarda olağandışı bilgiyi mümkün olan en kısa sürede anlamaya ve özümsemeye çalışmanızın bir sonucudur. Ne yazık ki zaman, hepimizin burada toplanma amacını ertelememize izin vermiyor; ama aynı zamanda, daha sonra daha büyük sorunlar yaratabilecek bazı belirsiz hususlarla baş başa kalmanızı da istemem.”

Açıklanamayan olgular tarafından her yönden bombardımana tutuluyormuşum gibi hissettim.

“Ondan hiçbir şey duymadım,” dedim biraz sinirlenerek. “Zaten duyamazdın,” diye cevap verdi lama.

"Bir yıdam yalnızca kendisini yaratan kişiyle ya da onun huzurunda konuşur, ama kelimelerle iletişim kesinlikle gerekli değildir. Çoğu zaman telepatik olarak yapılır. Pek çok öğrenci tekniğin yıdamın sesinin duyulduğu son kısmından feragat eder çünkü bu ekstra bir çaba gerektirir ve kesinlikle gerekli değildir. Ancak yıdamın da müritle konuşabilmesi doğru ve güvenlidir çünkü bazı zamanlarda mürit yıdamla arasındaki telepatik iletişimin kesinliğine sahip olamaz ve bu nedenle kendi fikirlerini yıdamınkilerle karıştırabilir. Hiç şüpheniz olmasın, burada gördüğünüz yıdam konuşabilir; ama onu duysaydınız, kesinlikle başka bir şok yaşardınız. Bir yıdamın sesi, özellikle de korkunç varlıklar kategorisine ait olduğunda, neredeyse felç edicidir. Bunun nedeni ille de ses yüksekliği değil, esas olarak insan kulağına çok yabancı gelen özel frekansıdır. Ayrıca, size daha önce de söylediğim gibi, sadece kendisini yaratan kişiyle konuşur. Ancak derseniz size telepatik olarak hitap etmesini isteyebilirim, böylece sesinin gerçekte nasıl çıktığı konusunda en azından bir fikir sahibi olabilirsiniz.”

Lama benim onayımı bekliyordu, ben de hiç tereddüt etmeden onay verdim. Benim için böylesine yeni bir deneyim düşüncesi heyecan verici olsa da, hepimizin genellikle istikrarlı ve güvenli olduğunu düşündüğümüz fiziksel dünyanın artık tutarlılığından bir miktar kaybettiğini şaşkınlıkla hissettim, ama bu hissimin nedenini tam olarak belirleyemedim. Daha sonra, o çok özel anları objektif olarak analiz ettiğimde, oturma odasındaki varlıkların ve nesnelerin bu dünyaya ait olmalarına rağmen, aynı zamanda onu aştıklarını da fark ettim. Elinor sıradan bir insanın ortalama yaşamına kıyasla pratikte “ölümsüzdü” ve bu olağanüstü durumu kolaylaştıran nesne bu dünyada karşılığı olmayan maddelerden yapılmıştı. Tibetli rahip aynı zamanda çok gizemli bir karakterdi ve sezgilerim bana onun patlayıcı

sırlara sahip olduğunu söylüyordu. Yıdam, diğer dünyalarla olan bağlantıyı en iyi şekilde somutlaştıran ezici bir varlıktı. Bu koşullar altında, tüm güçlerimi ve anlayış kapasitemi tam olarak kullanmak için uyum sağlamam gerekiyordu.

Burada önemli olan konu, beynimin bu tuhaf bilgileri bana dışsal olarak, dışarıdan geliyormuş gibi kaydetmesi ve bu varlıkların ve nesnelere gerçekliğinin günlük yaşamın ortak kavramıyla örtüşmemesi nedeniyle, zihnimde bir rüya halinin oluşmaya başlamasıydı. Aslında bu sadece beynimin içinde bulunduğu ikileme başa çıkmak için bulduğu aşırı bir çözümdü. Başlangıçta Yıdam'ın gözlemine güvenmeme eğilimindeydim; ancak daha sonra tamamen haklı olduğuna ve zihinsel düzeydeki içgörü gücünün olağanüstü olduğuna ikna olmuştu.

Öte yandan, okült bir bakış açısıyla her şey tamamen açıklanabilirdi. Bir dalga formunun, büyü bir atmosfer yaratmak için belirli nesnelere kullanımıyla ortaya çıktığında ne kadar etkili olabileceği bilinmektedir. İşte tam da bu nedenle ritüeller sırasında belirli aksesuarların yanı sıra özel diyagramlara ve jestlere başvurulur. Tüm bunlar, seviyeler arasındaki ayrımın “aşılmasını” kolaylaştırmak için kullanılır ki bu da seviyeler arasında bir “köprüden” başka bir şey değildir. Büyü ritüelini yapan kişinin enerjisi ve bu enerjinin istenen yönde yönlendirilmesini kolaylaştıran destekleyici unsurlar her türlü okült eylemin temelini oluşturur. Varlık ve kullanılan tüm nesnelere, Yaratılışın süptil planlarına ait belirli enerjilerin gerçek aktarıcıları ve tezahürleri haline gelir.

Her ne kadar büyü bir işleme dahil olmaya yakın olmasak da, güç ve enerjinin seviyeler arasında aktarılması prensibi, sadece kimin ve neyin mevcut olduğu nedeniyle bile olsa uygulanıyordu. Örneğin, yaşamı uzatan garip nesnenin süptil enerji alanı, odada meydana gelen uzay-zaman bozulmasında kesinlikle rol oynamıştır. Diğer üç varlığın auraları da bu yönde önemli bir etkiye sahipti ve öyle ki kendi auram da bir şekilde bilincimde güçlü bir şekilde yankılanan bu olağandışı titreşimlerle aşılmişti.

Girdiğim rüya hali birdenbire gök gürültüsünü andıran bir tür ses tarafından istila edildi. Kelimeleri tam olarak anlayamasam da, aktarılan fikir çok açıktı. Yıdam bana zihinsel gerginliğimi hafifletmek ve rahatlatmak için odanın ortamını değiştirdiğini, soğuttuğunu ve yaşamsal enerjiyle doldurduğunu söylüyordu. Kafam, fırtınadaki gök gürültüsünü andıran ama gerçekte öyle olmayan sözlerinin gümbürtüsüyle çınlıyordu. Bir benzetme bulmaya çalışıyordum ama gerçekte izlenim çok daha karmaşıktı.

Oldukça sersemlemiş bir halde yıdama telepatik bir şekilde teşekkür etmeyi başardım. Birdenbire zihnim ve oturma odası son derece sessizleşti. Ne bir ses ne de bir hareket vardı, sadece donmuş bir sessizlik. Gözlerimi yarı aralık bırakarak

baktığımda, ortam bir şekilde gerçek dışı görünüyordu. Neredeyse bedenimin hatlarını hissedemeyecek noktaya gelmişim. Ancak beklentilerimin aksine, beni saran harika gevşeme hali beni uyuşuk hale getirmedi ya da uyku hali yaratmadı. Bunun yerine, beni daha berrak ve geçen her an boyunca kendimle ve kendi içimde neler olup bittiğini anlayabilecek hale getirdi. Üç dakikadan kısa bir süre içinde kendimi o kadar iyi hissettim ki, bu çok rahat durumda kalmaktan başka bir şey istemedim. Sezgisel olarak, Tibetli lama ve yidamın bana bu harika yardımı belirli bir zihinsel tıkanıklığın üstesinden gelebilmem için sunduğunu fark ettim.

Bu yeni zihin durumundan hemen önce, “ego kalesi” savunma mekanizmam odadan çıkmamı sağlamak için çok aktif bir şekilde bir ıstırap ve belirsizlik durumu yaratmaya çalışıyordu.

Ancak şimdi, bu tamamen olağanüstü durumla yüzleşirken yoğun bir sevinç hissettim ve o özel insanların etrafında olduğum için sıcaklık ve şefkatle doluydum.

O günlerde yaşadığım olaylar dizisini, tartışmaları ve içsel duyguları net bir şekilde yeniden izledikten sonra, şimdi çok az insanın deneyimlerimi kısmen bile olsa kabul edip sempati duyacağını anlıyorum. Böyle bir durumda asıl mesele, sunduğum şeyin yaşam ve onun gizli gizemleri hakkındaki yaygın bilgi ve anlayışları büyük ölçüde aşması gibi görünüyor. O zaman kendi kendime dedim ki, ya takip eden günlerde yaşadığım gerçekleri açıklayabilirim ya da sadece sessizliğimi koruyabilirim. Ancak ikincisini seçersem, yakında tanışacağım tanrıça Machandi'nin, yaşadığım tüm gerçekleri dünyaya duyurmamı tavsiye eden tavsiyesini nasıl yerine getirebilirdim? İnsanoğlunun okült bilgisine, toplum içinde deneyimlenen yüzeysel bilgidен tamamen farklı bir bilgi olan bu bilgiye küçük de olsa nasıl katkıda bulunabilirdim?

Eğer karşı karşıya kaldığım şey yukarıda bahsedilen önermelerden sadece biri ya da diğeri olsaydı, belki de olanları anlatma zahmetine girmezdim. Bununla birlikte, beni karmaşık ve aynı zamanda heyecan verici bir kader oyununda, günlük yaşamın normal koşullarıyla karşılaştırılamayacak kilit konumlara yerleştiren bir dizi hareketli gerçek ve ifşaat vardı. Şüphesiz, tüm bu koşulların çok kesin bir anlamı var ve bana sadece kısmen açıklananlardan çok daha karmaşık bir bütünlük içinde yer alıyor. Öte yandan, hayatımın bu son döneminde karşı karşıya kaldığım tüm sınavları başarıyla geçmem için sürekli desteklendiğimi ve yardım edildiğimi açıkça hissettim.

Her birimizin içinde yaşadığımız toplumda çok iyi belirlenmiş bir yeri olduğuna inanıyorum, ancak bu mutlaka ekonomik, siyasi veya kültürel hayata entegrasyonumuz anlamına gelmiyor. Kişisel kariyer, şöhret, servet, zenginlik, aile

veya maddi kazanç fikrine de değinmez. Bu rol varoluşumuzun çok daha derin bir boyutunu oluşturur; ve bu olmadan hayat, görünüşte belli bir çekiciliği ve dış parlaklığı olsa bile sıkıcı ve anlamsız görünür. Zenginlik ve şöhret sadece geçici değildir; kalıcı da değildir. En fazla, içinde yaşadığımız dünyaya dair doğru kavrayışımızı tedirgin etmeyi başarırlar çünkü cazip ve yanıltıcıdırlar. İnsanın paradan, toplumda tanınmaktan, iş hayatında başarıdan ya da geçici zevklerden daha fazlasına ihtiyacı vardır. İnsanın bu dünyadaki anlamı gerçekten bu olsaydı, tüm bu şeyleri elde eder etmez asla yok olmamaları gerekirdi. Ya da Fata Morgana kadar yanıltıcı oldukları gerçeği, hayatımızın maddi hedeflerinin, sonunda bir varlığı tüketen aldatıcı bir oyundan başka bir şey olmadığını gösterir.

Daha sonraki deneyim durumlarımın çalkantısı, tanıştığım insanlar ve katıldığım olaylar bana ruhsal evrimin iyi ve aydınlık yolunda olduğumu gösteriyor. Bu bende her zaman bana eşlik eden rahatlatıcı bir his ve içsel bir neşe yaratıyor, bilgi yolunda ilerlemem için desteklediğime ve yardım edildiğime tamamen ikna olmuş durumdayım. Artık sahte cazibelere kapılmadan nereye bakmam gerektiğini tam olarak biliyorum.

Bana hayatın bazı ezoterik yönlerini öğreten ve inisiye eden olağanüstü varlıklarla tanışma şansına sahip oldum ve böylece hayatımın anlayışı ve bütünleşmesi üzerinde tamamen yeni bir ufuk açtım. Bazı kavramsal zorluklarla ya da rahatsız edici bazı gerçeklerle karşılaştığımda, bunların üstesinden başarıyla gelmem için bana her zaman yardım edildi. Bucegi Dağları'ndaki Projeksiyon Odası'nda, Elinor'un ifşalarıyla ve özellikle de Yidam'ın huzurunda, bilincimin bu duraklama anlarıyla başarılı bir şekilde başa çıkmak için gereken yardımı her zaman aldım.

Ancak burada anlattığım olaylar, olayların sıklığı nedeniyle daha sert bir gerçeklik içeriyordu. Yaşadığım çok hoş durum sırasında ve daha sonra hem Tibetli rahibin hem de yidamın birleşik süptil eylemi sayesinde, bu tıkanıklıkların üstesinden geldiğime ve gelecek sürprizleri çok daha kolay karşılamaya hazır olduğuma ikna oldum.

Aynı zamanda, yidamın bana tezahür ettirdiği güçler karşısında hayrete düşmüştüm. Tibetli rahipten bu konuda daha fazla açıklama istedim.

“Seni etkileyen şey aslında bir yidamın kolayca gerçekleştirebileceği basit eylemlerdi. Yine de, insanoğlunun sınırlı kapasiteleriyle karşılaştırıldığında, bu başarılar özel görünüyor. Aslında bir yidamın güçleri çok daha büyüktür, çünkü Evren'in belirli enerjilerini kontrol edebilir. Bir yidam genellikle bir müridin fiziksel ve psişik bütünlüğünü gözetmelidir. Bir müride mükemmel bir güvenlik içinde nihai kurtuluşa doğru rehberlik etmek bir yidamın üstlendiği sorumluluklardan biridir. Çoğunlukla, bir yidamın paranormal müdahaleleri bir

müridi belirli şeytani varlıkların saldırısına uğramaktan veya ruhsal uygulaması sırasında karşılaştığı kötücül etkilerden korumak için yapılır. Bu tür durumlar çoğunlukla Tibet'in özellikle bu tür tezahürlerle tanınan bölgelerinde görülür. Dağlık bölgeler, vadiler veya geniş yaylalar, topraklarını istila edenlere her zaman iyi davranmayan çeşitli süptil varlıkların ana etki alanlarıdır. Fiziksel planda bir müridin hayatına bile mal olabilecek korkunç eylemlerde bulunabilirler. Bunlar bir yidamın çok yardımcı olduğu durumlardan bazılarıdır.

"Elbette kişinin ilk niyeti, bir müridin belirli ruhsal faaliyet ve uygulamaları gerçekleştirmek için bir süreliğine yerleşmeye karar verdiği bölgeyi yöneten süptil varlığın iyiliğini elde etmektir. Aksi takdirde, ilgili ruh o yerin efendisi olarak kendisine gereken ilginin gösterilmediği için gücenebilir ve hakarete uğramış hissedebilir. Genellikle ruhların bu 'yumuşatılması', kalış nedenlerinin ve sürelerinin sunulduğu basit ritüeller aracılığıyla gerçekleştirilir. Başarı olasılığını arttırmak için, bu tür eylemler için geleneksel olarak kutsanan yiyecek veya belirli nesnelere gibi bir hediye sunmak yaygındır. Eğer bunlar ilgili varlığın hoşuna gider ve kabul edilirse, maddi sunular ya başka insanlara verilir ya da temiz bir toprağa gömülürken temel süptil enerjileri ruh tarafından alınır.

Eğer varlık işbirliğini reddederse, ki bu genellikle korkunç fırtınalar, tehdit edici ışıklar, taş çığları ve hatta başvuru sahibine zarar verilmesi gibi görünür ve ters dış fenomenler olarak tezahür eder, o zaman yidam müdahale eder ve o varlıkla bir 'mücadele' başlatır. Eğer ikisi arasındaki güç farkı çok büyükse bu çatışma çok kısa sürebilir. Öte yandan, eğer yidam ve ilgili astral varlığın güçleri birbirine yakınsa, çatışma uzun ve yorucu olabilir. Tüm bunlar sırasında, öğrenci kavga mahallinden geri çekilir; ve durum belirsizleşirse, bildiği bazı ruhsal uygulamalar aracılığıyla yidama yardım etmeye çalışır, çoğu zaman diğer süptil varlıkların ek yardımını çağırır."

"Anlattığınız durumlar peri masallarından ya da efsanelerden alınmış gibi görünüyor," dedim. "Fantastik yaratıklar arasındaki korkunç çatışmaların gerçekten böyle bir gerçekliği var mı merak ediyorum. Bu tür kavgalar fiziksel planda da yaşanıyor mu?" Merak ettiğim için sordum.

"Onların hayal edebileceğinizden çok daha gerçek olduklarını bilin," diye yanıtladı lama. "Eğer göremiyorsanız, bu var olmadıkları anlamına gelmez. Günümüzde insanlar bu süptil gerçekliklere karşı 'kördürler' çünkü çok kibirlidirler ve materyalist ideoloji tarafından telkin edilirler. Bu nedenle, tezahür eden diğer seviyelerin varlığına dair şüphe götürmez kanıtlarla karşılaştıklarında bile, ya bunu kabul etmeyi reddediyorlar ya da çok acıklı bir psikik çöküş yaşıyorlar.

"Örneğin astral plan gibi süptil planlarda, şekiller ve renkler çok geniş bir tezahür

alanına sahiptir. Bu nedenle Yaratılışın bu boyutuna ait varlıkların birçoğu bizim onları fiziksel plandaki temsillerimize sadece belli belirsiz bir şekilde karşılık gelirken, peri masallarında, mitlerde ve efsanelerde anlatılan sözde masalsı varlıklara çok yaklaşırlar. Ve bazı çok özel durumlarda, fiziksel planda cisimleşebilirler bile. Ayrıca, bu yidam ve ilgili varlık için bir seçimdir ve yalnızca varoluşun süptil planlarındaki diğer tüm savaş ve saldırı olasılıkları tükendiğinde ortaya çıkar. Böyle bir durumda, fiziksel plandaki tezahürleri yıkıcıdır ve öğrenci çok iyi saklandığından emin olmalıdır. Bir yidamın böyle bir savaşı kaybettiği çok nadir vakalar olsa da, dövüş genellikle ikisinden biri öldürülmeden sona erer, ama daha dramatik vakalar da vardır."

Bizimle aynı odada bulunan dev ve sessiz yidamı düşünürken zihnimde yavaş yavaş bir soru kristalleşti.

"O sizin tek başınıza yarattığınız yidam mı?" Sonunda sormaya cesaret edebildim.

Lama bana hemen cevap vermedi. Sorumun uygunsuz olduğunu düşünüyordum ve tam özür dilemeye hazırlanıyordum ki tarafsız bir ses tonuyla konuştu.

"Hayır, bu haliyle durum daha karmaşık. Ancak toplantımızın amacıyla bağlantılı olduğu için tartışmanın bu noktaya gelmesi iyi oldu. Aslında ben de sizin için belli bir görevi yerine getirmesi gereken bir tür aracıyım. Huzur içinde olun. Her şey olumlu; ancak şu anda kesinlikle gerekli olandan daha fazlasını açıklayamam."

"Gerekli" kelimesinin ne kadar sınırlı olduğunu merak ediyordum çünkü neredeyse dört saattir oradaydım ama hala neden geldiğime dair hiçbir fikrim yoktu. O zaman fark ettim ki, uzun süredir konuşuyor olmamıza rağmen Tibetlinin adını bile bilmiyordum.

REPA SUNDHI

Bu olağandışı durum karşısında bir şekilde hayal kırıklığına uğrayarak, bana haklı görünen şaşkınlıklarımı dile getirdim. Lama henüz kendisini tanıtmadığı için özür diledi. Daha sonra bana ilk olarak yidamın varlığıyla ilgili bazı açıklamalar yapmayı seçtiğini çünkü bunun tüm dikkatimi tükettiğini söyledi.

Tibetli rahibin adının Repa Sundhi olduğunu öğrendim; Tibet'te doğmuş ama 1956'da Çinlilerin işgalinden sonra Tibet'i terk etmiş, çünkü o sırada Lhasa'daki kraliyet sarayında önemli bir rol oynuyormuş. Bir süre diplomatik görevlerle çeşitli ülkeleri dolaşmış ama sonunda o zamanki adı Pekin olan Çin'in başkentine yerleşmiş.

“Yine de net olmayan bir şey var,” dedim. “Tibet’i Çinliler yüzünden terk ettiğinizi anladım ama şimdi bana Çin’e yerleştiğinizi söylüyorsunuz.”

Repa Sundhi benden formaliteleri bir kenara bırakıp ona adıyla hitap etmemi istemişti. Üstelik aramızdaki yaş farkı da çok büyük değildi ama bu gerçek benim için başka bir ikilem yarattı. Anlattığına göre, 1956 yılında Tibet’in başkentinde faaliyet gösteriyordu ve bu da o tarihte en az 30-35 yaşlarında olduğunu gösteriyordu. Ancak şimdiki görünümü 50 yaşında bir adaminkine benziyordu. Arada yaklaşık kırk yıllık bir fark vardı ve bu fark haklı gösterilemezdi.

“Nasıl olsa buraya, bu hassas noktaya ya da görüşmelere gelecektik,” dedi. “Elinor’un seninle onun sırrı hakkında konuşmasına sevindim, çünkü bu sana yapacağım bazı açıklamaları daha kolay kabul etmeni sağlayacak.”

Lama masanın üzerindeki garip nesneyi izlerken hafifçe gülümsedi.

“Size şunu söylemeliyim ki,” diye devam etti, “en başından beri, çok iyi bilmeme rağmen Elinor’un izlediği geleneksel ruhsal yola ait değildim. Dünyada ne yaptığımı ve neleri hedeflediğimi anlayabilmeniz için öncelikle bazı gizli yönleri bilmeniz gerekir; ama şu anda bu tür bilgileri açıklayacak zamanımız yok. Ancak size söyleyebileceğim şey, çoğu zaman bir elçi rolünü yerine getirirken aynı zamanda iletilen mesajın başarılı bir şekilde yerine getirilmesine katkıda bulunduğumdur.”

“Ne tür bir elçi?” Tartışmaya çok dikkat ederek sordum. “Ve bu ne tür bir mesajla ilgili?”

Lama, “Bu mesajları mektuplar veya birine sözlü olarak iletilebilecek bir şey olarak düşünmeyin,” diye yanıtladı. Daha çok, ilgili 'mesajlar' dünyanın çeşitli bölgelerindeki belirli türdeki ruhsal misyonlara entegre edilebilir.

Bununla bağlantılı olarak, zamanın beni neredeyse hiç etkilemediğini bilmelisiniz. Bazı insanların bilinç düzeyleri, auralarına gençlik getiren bir enerji olan belirli bir tür kozmik enerjiyi çekecek şekilde hareket etmelerini sağlar. Ayrıca, bu etkiye katkıda bulunan çok nadir dağ bitkileri ve otlardan oluşan gizli bir karışım da var ama açıklamalarımı burada keseceğim.”

Artık neredeyse ne diyeceğimi bilemiyordum. Bu kesinlikle unutulmaz bir akşam olacaktı! Daha sonra Repa Sundhi’ye kendisini bu tür görevlere kimin gönderdiğini tekrar sordum.

“Sorun karmaşık,” diye yanıtladı. “Onun inceliklerini doğru bir şekilde anlayabilmek için hem ideolojik hem de pratik açıdan güçlü bir ezoterik bilgi birikimine sahip olmanız gerekir. Okültizmin gizemlerine inisiye olan kişi, İnsanoğlunun kendi haline bırakılmadığını çok iyi bilir. Eğer öyle olsaydı, dünyanın olumsuz karmasının uzun zaman önce yıkıma doğru gitmiş olması mümkündü. Yine de, hiyerarşik olarak konuşursak, insanların özgür iradesine müdahale etmeden mümkün olduğunca tüm gezegen için belirli bir dengeyi korumayı amaçlayan dünyalar ve uygarlıklar vardır. Bunlar gerçekliğin çok hassas, karmaşık ve anlaşılması zor yönleridir. Bu bir yandan bilimin yönünün ve insanlığın evreni kavrayışının hala çok derin materyalist olmasından kaynaklanmaktadır. Öte yandan, bu dünyada çok güçlü olan ve hiç de olumlu hedeflere yönelik olmayan bazı okült çıkarlar vardır.”

“Ne tür dünyalar ve uygarlıklardan bahsediyorsunuz? Dünya dışı olanlardan mı?”
Kaygan ya da güvensiz bir konuya girmemeye dikkat ederek sordum.
Lama ciddileşti ve sesi daha da sertleşti.

"Şaşkınlığınızın ve afallamanızın temeli nedir? Zaten bu yönde karşı konulmaz kanıtlarla karşılaşmadınız mı? Şu anda çok az insanın girebildiği yerlere girmenize izin verilmedi mi? Gerçeklik ilk bakışta rahatsız edici ve inanılmaz olabilir, ama bu var olmadığı anlamına gelmez. 'Uzaylı istilası' çılgınlığı ve son on yıllardır sistematik olarak devam eden kitlesel manipülasyon, bu konuyu birçok insanın gözünde ve zihninde itibarsızlaştırmayı büyük ölçüde başardı; ancak umarım siz onlardan biri değilsinizdir. Bu çok üzücü olurdu; özellikle de şu anda bu alanda çok gizli bilgilere sahip olduğunuz için.”

Onun bu sitemini alçakgönüllülükle kabul ettim. Aslında niyetim, Evren'de insan uygarlığından çok daha gelişmiş başka uygarlıkların varlığını inkâr etmek değil, insanlığın refahı için olumlu bir etkiye sahip olabileceklerine dair şüphelerimi dile getirmektir. Bana göre, bu evrende süper gelişmiş uygarlıklar olduğuna inanmak ya da inanmamak çocukça bir şeydir ve bu tür tartışmaların ortaya çıktığı seviye de aşağı yukarı budur. Bazı bilim adamları, dünya politikacıları ve bazı UFO destekçileri ya da bu konuda şüphe götürmez kanıtlar sunanlar arasındaki tartışmalardan bahsediyorum. Sadece onlar değil, tüm politikacılar inatla bu dünyaların varlığını inkar etmekte ve aslında var olmadıklarını kanıtlamaya çalışmaktadır. Ancak evrende yalnız olduğumuza dair bu son derece kibirli ve sınırlı fikir, İnsanoğlu üzerinde tam kontrol sağlamaya yönelik iyi tanımlanmış çıkarlara dayanmaktadır.

Sorunların çoğu Hıristiyanlardan kaynaklanmaktadır çünkü kilisenin ve özellikle de Katolik kilisesinin etkisi dünya genelinde hala oldukça güçlüdür. Örneğin, Papa tarafından inananlara evrende, bazıları insanlardan teknolojik olarak çok daha

gelişmiş başka varlıkların da var olduğu söylene ve bunun açık kanıtı getirilse, bu durum kitleler arasında neredeyse kesinlikle derin bir kavramsal krize yol açacaktır. Ortaya çıkan kanıtlar ve diğer uygarlıklarla temaslar, manipülasyonun insanlık üzerindeki etki ve gücünde telafi edilemez bir düşüşe yol açacaktır, çünkü insanlar o zamana kadar dayatılandan farklı ufuklara yönelecek başka seçeneklere sahip olacaklardır. Ancak sorun çok daha karmaşıktır ve sadece bu hususlarla sınırlı değildir.

Bu konuya zaten oldukça aşinaydım. Daha da ötesi, Projeksiyon Odası'ndaki inanılmaz teknolojileri bizzat görme ve bazı holografik projeksiyonların sentezini izleyerek Galaksimizde başka uygarlıkların varlığına kendimi ikna etme fırsatı bulmuştum. Bucegi Dağları'ndaki büyük topluluğun kadim bir dünya dışı uygarlığın eseri olduğuna ikna olmama rağmen Cezar, katıldığı Büyük Keşif Gezisi'nin gizli unsurlarının büyük bir kısmını bana ifşa ettikten sonra bile bunu asla doğrulamadı. Dolayısıyla, bu açıdan bakıldığında, gizem benim için hala saklıydı.

Repa Sundhi'nin bana sunduğu bilgilere yüzeysel bir tepki verdim, muhtemelen ilkel bir ideolojik refleksiyle İnsanoğlunun daha ileri uygarlıklar tarafından izleniyor olmasının çok düşük bir ihtimal olduğunu düşündüm. Aynı zamanda, bu düşünce için sağlam bir desteğim olmadığını da farkındaydım.

“Öte yandan,” diye açıklamaya devam etti lama, ”ben karasal bir uygarlıktan bahsettiğimi söylemedim. İnsanlığın iyiliğini gözeten çok gelişmiş varlıklar olduğunu söyledim. Onların güçleri ve kapasiteleri şu anda aklınıza gelebilecek her şeyin ötesinde.”

“Peki, neredeler?” Gerçek bir şaşkınlıkla sordum. “Nerede yaşıyorlar? Aramızda mı yaşıyorlar?”

Repa Sundhi hiç istifini bozmadan açıklamaya devam etti.

"Teknolojik ve ruhsal ilerlemeleri o kadar büyük ki, bu uygarlığın üyelerinin istedikleri zaman maddenin titreşim frekansını bir düğmeye basar gibi değiştirmelerine olanak tanıyor. Bu bir bakıma bir yidamın hareket tarzına benziyor ama gerektiğinde fiziksel plandan astral plana geçip geri dönerek tüm uygarlıklarının titreşim seviyesini değiştirebiliyorlar. Ancak, saf olmayan ve kaba olan mevcut insan uygarlığıyla istenmeyen temastan kaçınmak için, şu anda sadece söylentilerin ve hipotezlerin bilindiği çok özel ve gizli bir bölgedeler. Bu durum, Bucegi Dağları'nda bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce yapılan büyük keşfe kadar sürdü.”

Sessizliğimi korudum ama zihnimde yoğun bir şekilde bir soru sordum. Repa Sundhi hemen cevap verdi.

“Evet, Cezar Brad söz konusu uygarlık ve Bucegi'nin yeri hakkındaki gerçeği biliyor, ama komando ekibi Büyük Keşif Gezisi'nden döndükten sonra bu konuda Romen ya da Amerikalı yetkililere bile bir şey söylemesine izin verilmedi. Ana tünelde geçirilen zamanın bir noktasında, sadece Cezar'ın tanık olduğu bir şey oldu. Ekibin diğer üyelerinin buna erişimi yoktu. Aslında ne olduğunu bile bilmiyorlar.” *

(* Daha fazla bilgi için Radu Cinamar'ın “Transilvanya'da Gün Doğumu” adlı kitabının 5. Bölümüne bakınız.)

“Demek ki Cezar'ı iyi tanıyorsun,” dedim heyecanla. “O da bana görkemli macerası hakkında epeyce şey anlattı ama bazı şeyleri paylaşmadı. Bana henüz buna izni olmadığını söyledi ama sanırım tam olarak sizin bahsettiklerinizden bahsetti. Cezar'ı nasıl bu kadar iyi tanıdınız da size bu çok gizli konulardan bahsetti diye düşünmeden edemiyorum. Bana sizden hiç bahsetmedi.”

Lama esrarengiz bir şekilde gülümsedi ve sonra konuşmaya başladı.

"Ah, ama size benden bahsetti, ama o zaman ne siz ne de o gerçeği anlamadınız. Ancak Bucegi dağlarındaki büyük keşfi yaptıktan sonra, benim yarattığım çok özel bir konjonktürde benimle tekrar görüşebildi. Ben onun çok eski bir dostuyum; ve şimdi, kaderin olumlu oyunu öyle bir hale getirdi ki, artık çok gizli olan bazı bilgileri öğrenebiliyorsunuz.”

Cezar'ın bana verdiği bilgilerden Repa Sundhi'yi teşhis etmek için çok uğraşıyordum ama bir sonuç alamadım.

Bana şefkatle bakan lama sonunda konuştu.

"Çok gelişmiş bir varlık olan Cezar Brad'in eğitimi ve ruhsal eğitimiyle yakından ilgilendim. Olağanüstü yeteneklerini geliştirdim ve onu asla başarısızlığa uğramayacak bir yöne doğru yönlendirdim.”

Tibetli burada bir an durdu ve bana onu tanımam için son bir şans verdi. Anılarımın derinliklerinden gelen bir sezgi giderek daha fazla gün ışığına çıkıyordu. Lama daha sonra büyük bir alçakgönüllülükle konuştu.

Tek söylediği “Ben Doktor Xien'im” oldu.

Şaşırmıştım, artık neye inanacağımı bilemiyordum. Cezar, Doktor Xien hakkında çok az konuşmuştu ama her zaman çok düşünceli ve sevecendi. Bir bakıma, Tibetli lamanın komünist dönemde B... yakınlarındaki gizli üste Cezar'a yıllarca rehberlik ettiği ruhsal bir üstat gibi olduğu sonucunu çıkarabilirdim. Ancak 1989 Devrimi'nden hemen sonra, kimsenin haberi olmadan aniden ortadan kayboldu. Ne kendisi ne de yardımcısı ortadan kaybolduklarına dair herhangi bir iz ya da kanıt bıraktı. Cezar bana Çinli yetkililerle temasa geçip durumu bildirdiklerinde Çinlilerin başlangıçta olumsuz tepki verdiğini ve ikisinin ölümünden Romanya gizli servislerini sorumlu tuttuklarını söyledi. Ancak kısa bir süre sonra, herhangi bir açıklama yapılmadan ve gizem çözülmeden tüm olay açıklanamaz bir şekilde unutuldu. Cezar'ın özel yetenekleri nedeniyle gerçeğin en azından bir kısmını bildiğini ama bunu bana açıklamak istemediğini düşündüm.

"Beni bazı okült yollarla bulmaya çalıştığı çok doğru," dedi lama, "ama o zamana kadar bu güçlerini, bu tür durumlarda ortaya koyduğum bazı süptil koruma engellerini bastırabilecek kadar geliştirmemişti. Bu koruma, modern toplumun 'normlarına' kabaca saygı gösterirken ruhsal misyonumu yerine getirmek için mümkün olduğunca özgürce hareket etme gerekliliğiyle gerekçelendiriliyor."

Repa Sundhi'ye "Yine de, dünya genelindeki faaliyetlerinizin ayrıntılarının ne olduğunu anlamıyorum," dedim. "Anladığım kadarıyla Romanya'da paranormal konularda Çin özel ataşesi olarak uzun yıllar geçirmişsiniz. Göreviniz bu muydu?"

"Aynı anda yerine getirdiğim birkaç yön veya misyon var, ama hepsi bir şekilde birbiriyle ilişkili ve bu da ortak bir paydaya sahip oldukları anlamına geliyor. Hepsini verimli bir şekilde çözebilmek için, bu durumlara şu ya da bu şekilde dahil olan insanlarla belirli temaslar kurmam gerekiyor. Bu da dünyanın farklı yerlerine seyahat etmemi gerektiriyor. Dolayısıyla her zaman aynı yerde kaldığımı söylemek yanlış bir ifade olur. Gerçekte, daha önceden bağlantı kurduğum ülkelerdeki pek çok yere seyahat ediyorum. Ancak bu sizin düşündüğünüz klasik şekilde gerçekleşmiyor. Bu sırrı size açıklıyorum ki, sıradan bir insanın günlük faaliyetlerini yürütmek için kullandığı sıradan araçların ötesinde, bazı varlıkların ellerinde bulundurdukları başka pek çok imkân olduğu sonucuna varabilesiniz. Günümüz İnsanlığının standartlarına göre paranormal nitelikte olan ve verimli bir şekilde hareket etmek için kullanılan yeteneklerden bahsediyorum.

* Radu Cinamar'ın "Transilvanya'da Gün Doğumu" adlı kitabının 1, 2 ve 3. Bölümlerindeki referanslara bakınız.

"On beş yıl önce Romanya'dan 'kaybolmamı' anlayabilirsiniz. Önemli bir aşama tamamlanmıştı ve benim orada bulunmam artık gerekli değildi. Olaylar geliştikçe, değerlendirmemin doğru olduğu ve Cezar'ın beklentilerimi karşıladığı kanıtlandı.

Bucegi Dağları'ndaki büyük keşif de dahil olmak üzere daha sonra olan her şey, şu anda sizinle konuşmaya gerek olmayan çok karmaşık, çok boyutlu bir planın parçasıdır. Ancak, zaman geçtikçe, tüm gezegeni ilgilendiren ve sizin de kendi rolünüzü oynadığınız bu görkemli eylemin giderek daha ayrıntılı parçalarını anlayabileceksiniz. Dünya ile ilgili bu büyük projenin başarılması, yakında kendiniz de göreceğiniz gibi, bazıları diğer tezahür planlarına ait olan çok evrimleşmiş birkaç varlığın ortak çabasıdır."

Duyduklarım karşısında hayrete düşmüştüm ama aynı zamanda bu planın gerçekleşmesine elimden geldiğince katkıda bulunma arzusunu da yoğun bir şekilde hissediyordum. Daha sonra Repa Sundhi'nin dünyada nasıl hareket ettiği hakkında daha fazla bilgi edinmek istedim.

"Beslediğim ve erişebildiğim bağlantıların çoğu hükümet düzeyinde," diye devam etti lama. "Bu dünyada iyiliğe karşı savaşan pek çok insan olmasına rağmen, ait oldukları ulusa ve hatta tüm insanlığa faydalı olmak isteyen saf bilince sahip insanlar da mutlaka vardır. Dünya güçlerinin hükümetlerindeki rolleri ve sorumlulukları ne kadar yüksek olursa, etkileri de o kadar önemli olur. Çin hükümetinin bazı üyeleriyle olan bağlantım buna bir örnektir. Onlar benim pek çok faydalı müdahalemi kolaylaştırdılar ve aynı zamanda açıklanamayan bazı garip olayları da örtbas ettiler. Bu bağlantılar daha sonra bir nesilden diğerine aktarıldı ve çeşitlendirildi, ama bunlar benim tek bağlantılarım değil.

"Güçlü manyetik güçlere ve istisnai yeteneklere sahip olan insanlar da önemli bir rol oynar, tabii ki hayırsever olmaları şartıyla. Gelecek zamanlarda, bu insanlar etraflarındaki pek çok kişiyi kutuplaştırabilecek, doğru yöne işaret edebilecek ve böylece diğerlerinin İnsanlığın kritik durumunu derinlemesine dönüştürmek için etkili bir şekilde hareket edebilecekleri ve etmeleri gerektiği şekilde anlayabileceklerdir. Cezar Brad'in ihtiyatlı ama iyi entegre edilmiş müdahaleleri sayesinde Romanya'daki güçleri büyük ölçüde dengelemeyi başardığını bilmek güzel.

"Her şeyin her zaman sadece fiziksel yönlerden çok daha süptil bir bakış açısıyla değerlendirilmesi gerekir. Bir etki ilk olarak süptil bir nedensel planda başlatıldığında çok daha güçlüdür. Sadece o zaman fiziksel planda gerçekleşir, ama birleşik etkilerinin karmaşık şekli sadece birkaç kişi tarafından anlaşılacaktır. Cezar zaten bu şekilde hareket etme yeteneğine sahip, ama böyle bir yeteneğe sahip olmak için ilgili varlığın niyetinin çok saf olması gerektiğini tam olarak anlamamız gerekiyor."

Repa Sundhi bana tüm bunları anlatırken, onun bilgeliği ve bana gösterdiği nezaket için derin bir minnettarlık duyuyordum. Onu sadece kısa bir süredir tanımama

rağmen, son birkaç yıldır Cezar'dan aldığım açıklamalarla yaptığım konuşmada çarpıcı benzerlikler olduğunu fark edebiliyordum. Repa Sundhi'nin Cezar ile sık sık bir üstadın öğrencisiyle konuştuğu gibi konuştuğunu, hayatın pek çok yönüne açıklık getirdiğini ve sabırla onu iyilik ve doğruluk yolunda yönlendirdiğini hayal etmek çok zor değildi.

Kendimi harika hissediyordum ve daha önce hissettiğim her türlü ıstırap veya kızgınlık sihir gibi yok olmuştu. Bilgimi nasıl tamamlayabileceğim ve davranış biçimlerimi nasıl geliştirebileceğim konusunda mümkün olduğunca çok şey öğrenmeye istekliydim. Lama daha sonra bana başlangıçta şaşırtıcı gelen bir açıklama yaptı.

“Bilgiyle ilgili olarak farkında olman gereken çok önemli hususlardan biri, varlıkların yaşamları boyunca yaşadıkları ve hissettikleri her şeyin evrendeki diğer varlıklar için deneyim haline gelmesidir. Temel unsur, bunun uzay ve zamandan bağımsız olarak gerçekleşmesidir. Uzay ve zamanı aşan bu varoluş alanına uyumlanma becerisini elde ettiğinizde, pratikte tüm 'kayıtlara' erişebilirsiniz ve buna şimdiye kadar olmuş ve olacak her şey dahildir.”

“İnanılmaz!” Sevinçle söyledim. “Daha bu gece Elinor benimle tezahürün süptil 'kayıtları' hakkında konuştu ama önceki yaşamlarla bağlantılı olarak. Bana çok fazla ayrıntı vermediği doğru, ama anladığım kadarıyla şu anda benimle konuştuğunuz konuya değiniyordu.”

O anda Elinor olayları daha da açıklığa kavuşturmak için müdahale etme gereği duydu.

Elinor, Repa Sundhi'ye hitaben, “Ona, kendisinin ya da başka herhangi bir varlığın önceki yaşamlarını görme gücünün, bilincin, fenomenal dünyada gerçekleşmiş olan her türlü eylemin doğru kayıtlarının bulunduğu zaman üstü bir varoluş planına erişimine dayandığını söyledim,” dedi. “Evrenin bir 'kayıt kaseti' gibidir.”

“Tamamen doğru,” diye ciddiyetle onayladı lama. “Herhangi bir varlığın tezahürden geçişi sırasında bıraktığı bu kesin izlere erişim, bir bakıma 'Evrenin deneyimi' olarak adlandırabileceğimiz şeyden faydalanmanıza yardımcı olabilir. Bunun çok iyi anlaşılması çok önemlidir.

Sonuçta, Yaratılış içindeki her varlık iki karşıt temel varoluşsal durumla karşı karşıyadır: cehalet durumu ve bilgi durumu.

“Cehaletten söz ettiğimde, ilgili varlığın içinde yaşadığı evrenin temel yasalarının neredeyse hiçbirini bilmediğini kastediyorum. Bu nedenle cehalet, insanın çok

sınırlı bir varoluş alanında sadece kısmen, parçalanmış ve yalıtılmış bir şekilde yaşamasına neden olur. Metaforik olarak konuşursak, farkında bile olmadan çok küçük bir kafeste yaşamaktadır.

“Öte yandan, bilgi güçtür. Burada teorik bir bilimsel bilgiden ya da genellikle dünyevi bilgi olarak adlandırılan şeyden değil, evrensel bilgiyi oluşturan şeyden bahsediyorum. Bu, ilkinden sonsuz derecede daha zengin ve daha inceliklidir ve aynı zamanda ruhun daha yüksek boyutlarına erişim sağlayan tek şeydir.”

“Evet, ama cahil olsalar bile, insanlar genellikle iyi ve hatta mutlu veya bolluk içinde görünen bir hayat yaşarlar,” dedim. “Yani, en azından mutluluk ve tatmin olarak gördükleri şeyleri.”

“Bu doğru,” diye cevap verdi lama. “Ama cehalet içinde yaşıyorlar ve tam da bu yüzden acı çekiyorlar. Acı ve cehalet birbirini tamamlar ve besler. Bununla birlikte, bunda bile gizli bir anlam vardır, çünkü ancak acı ve sıkıntılar dayanılmaz bir eşiğe ulaştığında, ki bu bazen birbirini izleyen onlarca veya yüzlerce yaşamdan sonra olur, insan artık bu şekilde devam edemeyeceğini anlar. Bu onun evriminde, evrenle bütünleşmesinin giderek daha fazla farkına varmaya başladığı önemli bir andır. Elbette, bu yolda hala sayısız düşüş ve geri dönüşler yaşayabilir, ama önemli olan, bilincine ve içsel algısına kendi içinde temel bir şeyi değiştirme gerekliliğini yerleştirmiş olmasıdır ve bu düşünce onu her zaman daha yükseğe itecek bir dürtü görevi görecektir.”

Repa Sundhi'nin söylediklerini dinlerken, cehaletin bir insanın anlayışı için gece vakti gibi, düşüncesini karartan yoğun bir sis gibi olduğunu düşünüyordum.

“Anlayabildiğim kadarıyla, cahil kişinin durumu bilmeyen bir hayvanınkinden çok da uzak değil,” diye içimden geçenleri dile getirdim.

“Abartılı görünse bile, bunun gerçeği yansıttığını bilin,” dedi lama. "Prensipte her şey insan ile hayvan arasındaki temel farktan, yani benlik bilincinden başlar. Mesele basittir. Bir insan var olduğunu bilirken, yani kendinin bilincindeyken ve kararlı bir şekilde hareket edebilirken, hayvan var olduğunu bilmeden sadece içgüdüsel olarak hareket eder. Bir hayvanın yaşamı birkaç spontane içsel dürtüye ve çok sınırlı bir duygu yelpazesine indirgenmiştir. Bununla birlikte, insanlar arasında olduğu gibi hayvanlar arasında da, belirli bir evrimsel aşamaya ulaştıklarında bazılarında, benlik bilincine sahip bir insan statüsüne doğru sıçramalarına daha da yardımcı olan basit bir bilinç kazandıran gözle görülür farklılıklar vardır. Örneğin, bir köstebek ile bir yunus arasında, insan gibi üstün bilinç yapılarına sahip bir varlığı anlama ve onunla iletişim kurma olanakları açısından büyük farklılıklar olduğu açıktır.”

“Yani, aşığı bir bilinç formundan üstün bir bilinç formuna doğru aynı evrimsel sürecin fiziksel evrenin başka herhangi bir yerinde de geçerli olduğunu mu söylüyorsunuz?” Ben araya girdim.

“Elbette. Ayrıca, galaksimizdeki yaşamın ne kadar çeşitli olduğunu zaten biliyorsunuz. Ancak neredeyse hiçbir şey olmayan galaksimizle kıyaslandığında, evrenin geri kalanındaki yaşam çeşitliliğinde neredeyse hayal bile edilemeyecek bir ihtişamı keşfettiğinizde çok daha fazla şaşırırsınız. Bir form, evrenin ilgili köşesinde var olan özel yaşam koşullarına, bunlar bir insanın yaşam koşullarına karşılık gelsin ya da gelmesin, her zaman uyum sağlayacaktır. Dolayısıyla, evrendeki akıllı formlar çok farklıdır ve yalnızca muazzam bir ego ve hiç bitmeyen bir aptallık, insanların gerçek boyutları zihnin değerlendirme sistemi tarafından kavranamayan veya mantıksal olarak anlaşılamayan gerçekten devasa bir evrende yalnız olduklarını düşünmelerine neden olabilir.

“Öte yandan, bu fiziksel evren astral ve zihinsel evrenlerden çok daha küçüktür ve bunlar da nedensel evrenden çok daha küçüktür. Bunların her biri, belirli bir madde ve töz türünde maddeleşen form ve enerjiye ilişkin pratik olarak sonsuz sayıda gelişimsel olasılığa sahiptir. Örneğin, astral 'madde' insanların alışık olduğu dokunulabilir fiziksel maddeden çok daha süptildir. Buna karşılık, zihinsel plana özgü 'madde' duyguların astral 'maddesinden' daha süptildir ve nedensel 'madde' zihinsel olandan çok daha rafinedir.

”Dolayısıyla, insanın kendisini çevreleyen sonsuz uzayın tek sakini olduğunu düşünse bile, Yaratılış içindeki bu muazzam güç ve enerji açılımının sadece kendi iyiliği için olmadığını anlayabilmesi için ihtiyaç duyduğu asgari bir sezgiden ve sağduyu meselesinden bahsediyoruz. İster fiziksel ister süptil olsun, tüm varoluş planlarında ortak olan şey, kişinin evrim ve ruhsal gelişim derecesine bağlı olarak katı hiyerarşilerle yapılandırılmış olmalarıdır. Ve dönüşümler zinciri boyunca evrim derecesi bilgi derecesiyle doğru orantılı olduğundan, başladığımız aynı soruna ulaşırız: yani, bilen kişinin güce sahip olması ve bu gücün ona yaratılışın daha yüksek ve daha yüksek boyutlarına erişim sağlaması. Elbette, bahsettiğim gücün fiziksel güç, mali güç veya siyasi güç olmadığını zaten anladığınıza inanıyorum. Tüm bunlar bilge kişinin elde ettiği gücün kısmi ve çok sınırlı biçimleridir.”

“Yani pratikte her şey bilincin evrimine indirgeniyor,” diye bitirdim. “Bu süreç boyunca, bilgi yavaş yavaş cehaletin üstesinden gelir ve bazı insanların neden diğerlerinden daha fazlasını ve daha iyisini yapabildiğini bu şekilde açıklarsınız.”

Repa Sundhi, “Kişinin bilincinin gelişim derecesi, o bireysel bilincin daha da evrimleşmesini sağlayan formun ya da diğer dünyalarda maddi ‘bedenin’ gelişimini çeker,” diye açıkladı. “Mineral, bitkisel, hayvansal dünyalar ve son olarak da insan dünyası bu sırayla birbirlerinden türemiştir. Ama şu anda bu geçişin nasıl gerçekleştiğine, özel koşullarına ve her dünyanın kendine has özelliklerine ilişkin ayrıntılara girmek çok uzun sürer ve çok sayıda açıklama gerektirir. Bu nedenle kendimi sadece insan ve hayvanlarla ilgili bazı hususları açıklamakla sınırlayacağım, çünkü onların durumunda bilinç daha evrimleşmiş formlar almaya başlar. Size iki dünya arasında temel bir fark olmasına rağmen, insanların genellikle hayvanlar gibi davrandığını ve hatta bundan daha düşük bir aşamaya ulaşabildiğini söylüyordum.”

Ben de aynı fikirde olduğum için, İnsanoğlunun şaşırtıcı düşüşünün muhtemelen akut bir cehaletten kaynaklandığını fark etmeden edemedim.

“Buna rağmen, benlik bilincinin kıvılcımına sahip olan ve diğerlerinin arasında bir birey olduğunu bilen insan nasıl oluyor da çok daha aşağı bir seviyeye düşmeyi başarıyor?” diye sordum. “Bu ne tür bir cehalettir?”

Repa Sundhi tartışmamızda bu noktaya geldiğimiz için memnun görünüyordu.

“Bu gerçekten de daha özel bir mesele,” diye yanıtladı. “Bu böyledir çünkü kendisine yaşamda bir amaç veren bireysellik duygusuyla birlikte, insan aynı zamanda varsayılan olarak eylemde bulunmak için bireysel özgür iradeye de sahiptir ve eylemleri elbette iyi veya kötü olabilir. Onun aksine, bir hayvan özgür iradesiyle hareket etmez. Eğer öyle görüldüğü anlar varsa, bunlar sadece bireysel iradenin başlangıç aşamasındaki yönleridir. Bir hayvan tarafından yapılan tüm eylemler, bağlılık veya adanmışlık tutumları da dahil olmak üzere, içgüdü ve alışkanlık tarafından belirlenir. Elbette zaman geçtikçe bunlar hayvanın insan statüsüne doğru evrimleşmesini sağlar, ama hayvanın kendine ait bir iradesi olmadığını, çünkü kendine ait bir bilince sahip olmadığını ve bir birey olarak var olduğunu bilmediğini belirtmek gerekir. Bir hayvan etrafındaki pek çok varlığı ve nesneyi tanıyabilir ve hatta bazı basit bağlantılar kurabilir veya duygularını dışa vurabilir, ama tüm bunlar yine de yalnızca içgüdü ve alışkanlıktan kaynaklanır. Bu nedenle hayvanlar aleminin üyeleri arasında bireysel bir bilinçten söz edemeyiz. İnsanın aksine, hayvanların bir grup bilinci vardır ve bu grup bilinci periyodik olarak ve bir deneyim birikiminin sonucu olarak o türün üyelerinden birinin daha üstün bir evrimsel seviyeye sıçramasını sağlar. Bu üstün seviye, daha gelişmiş bir hayvan türü veya bir insan statüsü anlamına bile gelebilir. Bu gibi durumlarda, hayvan türünün o üyesi grup bilincinin bir 'parçasıdır'; ya da daha iyi bir ifadeyle, o türün o andaki evrimsel ve deneyimsel seviyesinin bir özüdür. Bu nedenle, daha

üstün bir oluş aşamasına terfi eder. Yavaş yavaş, insan olma aşamasına ulaşıncaya kadar bireyselliğinin daha açık ve net farkındalığını kazanır.

“Burada, bilincin insan statüsüne sıçraması önceki varoluşsal koşullara kıyasla çok büyük olsa da, yapılan eylem ve işlerin sorumluluğu yalnızca bireye aittir. Size söylediğim gibi, hayvan içgüdüsel olarak hareket eder ve eylemleri bazen vahşi olsa bile, ya kendini savunmak ya da beslenmek için yapılır. Bunlar bireysel eylemler olarak kabul edilmez çünkü bir hayvan eylemlerinin doğasına dair farkındalığa sahip değildir; eylemleri ait olduğu türün grup bilinci düzeyinde bütünleşir. Bu şekilde ilgili türün bilinci deneyim kazanır.

“İnsan söz konusu olduğunda durum tamamen farklıdır, çünkü fiziksel, zihinsel ve ruhsal olarak sağlıklı olduğu varsayıldığında, yaptığı, konuştuğu ve düşündüğü her şey kendi iradesine göredir. Bu özgür irade, ona bilinçli olarak bir seçeneği ya da diğerini seçme imkanı veren ve evrim ve iyilik yolunda mı yoksa mahvolma ve acı çekme yolunda mı ilerleyeceğini belirleyebilen şeydir.

“İnsan olmak onu cehaletin baskısından kurtarmaz. Eğer kötü işler yapmayı, şiddetli, sert, taşlı, despot olmayı ve hatta öldürmeyi seçerse, tüm bunlar kendi kaderinde ya da karmasında 'sayılacak' ve gelecek yaşamlarında misliyle ödemek zorunda kalacaktır. Küçüklükten, ikiyüzlülükten, yalandan başlayıp yıkıcı kibire, acımasız açgözlülüğe, zincirleme bağlılığa ve zehirli kıskançlığa kadar ilerleyen insanlığın tüm ahlaksızlıkları insanın ruhunu kor ve kara duman gibi karartan eylemlerdir.

“Ondan farklı olarak, bir hayvan kesinlikle koruma, beslenme ve üreme içgüdüleriyle hareket edecektir. Bazı insanların çektirebildiği inanılmaz sefaleti, iğrenç eylemlerini ya da bencil amaçlarına hizmet etmek için kullandıkları iğrenç hileleri yapamaz. İşte bu nedenle, ne yazık ki insanın bazen bir hayvandan bile daha aşağı düşeceğini söylüyordum; çünkü bu eylemlerin kötü doğasını fark etme, yargılama ve anlama yeteneğine sahip olmasına rağmen, yine de bunları işlemektedir. Bu aslında günahın ve hatanın özüdür. İnsan, farkında olsun ya da olmasın, her zaman geçmiş eylemlerinin onu götürdüğü yere varacaktır.”

“İnsanlığın böyle bir yıkım içinde olması nasıl mümkün olabilir?” Kafam biraz karışmış bir halde sordum. “Cehalet bu kadar dramatik mi?”

“Eğer evrende bu unsurların birbiriyle nasıl bağlantılı olduğunu doğru bir şekilde anlarsanız, her şey çok açık olacaktır. Cehalet hatalı eylemleri belirler ve bunlar da benim negatif karma birikimimi, yani zor bir kaderi caydırır. Bu da ilgili insanı işlediği hataların getirdiği sınırlamalarla zincirler ve süreç belirgin bir kısır döngü gibi devam eder.

“Böylesine acınası bir durumdan çıkmak ancak aşamalı olarak ve ilgili varlığın eylemlerinin doğasını erdemliliğe doğru dönüştürme ve yönlendirme çabası içinde sürekli ve yoğun bir çaba göstermesiyle mümkündür. Bazen hayatın sorunları ve zorluklarıyla yüzleşirken kendini o kadar çaresiz ve umutsuz hissedebilir ki, belki bu şekilde tüm bunlardan kaçabileceğini düşünerek kendi canına kıyma eğilimine girebilir. Bu büyük bir hatadır ve evrimsel yolda ciddi bir tıkanıklık oluşturur.”

Sonra Elinor'un bu konuyla ilgili sözlerini hatırladım. Repa Sundhi zaten bildiğim şeyi tamamladı.

“Böylesine pervasız bir eyleme başvuranlar genellikle ruhsal ve zihinsel olarak dengesiz kişiler ya da kişiliklerinde şeytani etkiler sergileyen kişilerdir. Bu hususlar intihar eden kişinin çevresindeki insanlar tarafından fark edilmeyebilir ve hatta o zamana kadarki yaşamıyla kıyaslandığında mantıksız görünebilir. Ancak insanların aptallığı ve cehaleti gerçeğin yerine geçemez.”

Lama'nın, gelmeden önce Elinor'la ne konuştuğumu çok iyi biliyor gibi görünmesine şaşırılmışım. Bununla birlikte, konuşmanın yalnızca önemli olduğunu düşündüğü ve anlayışımı derinleştirmemi istediği yönlerine gizlice işaret ettiğini fark ettim. Telepatik bilgi gücü müthişti.

“Genel olarak konuşursak, insan neredeyse sürekli bir tezahür draması yaşar,” diye konuşmaya devam etti.

“Evrende yaşamın derin bir anlamı olduğundan ve mükemmel bir denge içinde hareket eden bazı temel ve değişmez yasalar bulunduğundan şüphelenmeyen cahiller, genellikle kötüyü iyi, tersini de kötü olarak kabul ederler. Kendi hallerine bırakıldıklarında, rüzgarın sürüklediği bir yaprak ya da ürkek atları dizginleyecek bir sürücüsü olmayan bir araba gibi olurlar. Genellikle körü körüne, hiç düşünmeden ve kaderinin dürtüsüyle hareket eden cahil insan, aurasına, hayatını larva benzeri aşağı bir durumda yaşamasına neden olacak birçok enerjiyi çeker.

“Bu içler acısı durum ile insanın üstün olduğu durum arasında, paradoksal bir şekilde, sıradan insanlar tarafından çok nadiren fark edilen muazzam bir fark vardır. Bu durum, sınırlı bir algı ve bilgi alanında yaşayan kişinin, kıyaslama yapamadığı için kendisinden üstün olanı kolayca anlama kapasitesine sahip olmamasıyla açıklanır. Dahası, yaşam ilkelerinin birçoğunun kötücül ve evrensel uyuma karşıt olduğunu ve küçük önyargılarıyla birlikte bilge bir kişinin davranış ve yaşam vizyonunun tam tersi olduğunu fark eder. Kafası karışan cahil, dönüşmek için tüm yaşam vizyonunu tamamen değiştirmesi gerektiğini hisseder ki bu da şüphesiz en azından başlangıçta büyük çaba gerektirir. Çoğu zaman bu çabayı

üstlenmeye istekli değildir. Dahası, bilge kişinin prensiplerinin ve derin ruhsal yaşam biçiminin aslında yanlış olduğunu ve toplum tarafından damgalanması gerektiğini düşünmeye başlar. Daha sonra kötü niyetli hale gelen cahil kişi, şefaatinde aynı zamanda kör olan çoğunluğun kabulü ve görüşüyle desteklenir. Aslında bu tür bir eylem, varoluşun süptil bir planında, insanların öfkeli korkusunu ifade eder. Bu durum özellikle zenginler ya da ayrıcalıklarını, nüfuzlarını, siyasi güçlerini ve hatta servetlerini kaybetmekten korkan yönetici elitler için geçerlidir. Bu eylem biçimi özellikle İnsanlığın büyük ruhsal reformcularını ve ruhun özgürlüğü, yaşamın saflığı, onur ve ilahi sevgi hakkındaki yenilikçi fikirlerini başkalarıyla paylaşanları hedef almıştır ve almaktadır. Toplumsal tehdit olarak görüldükleri için hızla baskı altına alınmakta ve kamuoyu yanlış bilgilerle yönlendirilip manipüle edilerek suçlananlara karşı ortak bir cephe haline getirilmektedir.

"Bildiğiniz gibi, hakikat her zaman kazanır; ama bu acı çekilmeyeceği anlamına gelmez. İster şimdiki zamanda yapılan eylemler olsun, ister geçmiş ve önceki yaşamların kötü eylemlerini yansıtan kaderin aracılığı olsun, uyum ve dengenin kozmik yasalarının her ihlalinde acı ortaya çıkar. Bununla birlikte, acı çekmenin bile Yaratılış içinde özel bir anlamı olduğunu bilmelisiniz. Asıl 'amacı' cezalandırmak değil, insanın yaşamakta olduğu hayata ilişkin yanlış tutumlarını düzeltmektir. İnsan hatasını görüp bundan ders çıkarabildiği ve daha sonra tekrarlamadığı sürece, acı da ortadan kalkar. Eğer insan hatasında ısrar eder ve çektiği acıların gizli nedenlerini anlamazsa, bu daha da artacak ve hayatını gerçek bir kâbusa çevirecektir."

Duygulandım ve omurgam boyunca soğuk ürpertiler hissettim. Repa Sundhi'nin açıklaması içimde hem yanlış yapmama arzusunun yüceliğini hem de diğer yaşamlarımda yaptığım kötü işler için duyduğum endişeyi uyandırmıştı. Düşüncelerimi ona itiraf ettim ama o nazikçe gülerek bana güven verdi.

"Önceki yaşamlarda ya da şimdiki yaşamda yapılan hatalar için yakılan ağıtlar, onların kötücül doğasını berrak bir şekilde gözlemlemene izin vermedikleri sürece anlamsızdır. Dürüst olmak gerekirse, acı çekme terimi yalnızca görecelidir çünkü insan yalnızca uzun zaman önce verdiklerini alır."

"Elinor ile de bu konu hakkında konuştum," dedim. "Merak ediyorum da, işler gerçekten bu kadar titiz mi?"

Repa Sundhi yanıtında çok kararlıydı.

"Karma yasası amansızca işler ve son derece kesindir. Bununla birlikte, ilahi lütuf çoğu zaman insanın hayatı boyunca yaşadığı pek çok sıkıntı ve acıyla başa çıkmasını kolaylaştıracak şekilde hareket eder; özellikle de yaptığı hatalardan

içtenlikle pişmanlık duyduğunda ve bu şekilde davranmaması gerektiğini anladığında. Genellikle Takdir-i İlahi olarak adlandırılan bu ilahi destek olmasaydı, insanın kötü eylemlerinin bir sonucu olarak katlanmak zorunda olduğu acıların yükü altında yok olup gitmesi muhtemeldi. Ama sizin de bildiğiniz gibi, Tanrı günahkârın yok olmasını değil, ıslah edilmesini ister.

"İşte tam da bu nedenle size ilahi olarak bütünleşmiş bir varoluşa geri dönmenin ve bunu tezahür ettirmenin tek yolunun diğer bilgi türleri arasında en yüce olan ruhsal bilgi olduğunu söylüyorum. Bir varlık bu düzeyde bilgi sahibi olduğunda, evrendeki üstün olan her şeyle uyum sağlamanın bir yolunu bulmuş olur. O zaman onun temel yapılarını ve yasalarını bilerek seçim yapabilir. Yani özgür iradesini olumlu yönde kullanabilir. Ne yazık ki, sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, olumsuz yolu seçen pek çok varlık vardır ve bu onların gelecekteki karmaları için gerçekten üzücüdür. Yararlı yönelimlere sahip olan kişi, aurasındaki yüksek titreşimleri çekmek için kendi iradesini giderek daha fazla devreye sokabilir ve bu da ona sürdürdüğü tüm eylemlerde temel destek sağlayacaktır."

Repa Sundhi açıklamalarına ara vererek bana yorgun olup olmadığını sordu. Kendimi nadiren o anki kadar iyi hissettiğimi söyledim ve gösterdiği ilgi ve özen için teşekkür ettim. Cezar'ın Büyük Keşif Gezisi için ayrılmasından sonra geçen yıl boyunca ruhsal bilgilerimi derinleştirmeyi hedeflememe rağmen, anlayamadığım bazı zor konuların inceliklerini açıklayacak yetkin bir rehberin yokluğunu sık sık hissettim. Arada sırada yaptığım meditasyonlar bazı ezoterik kavramların gizli özelliklerini saptamakta her zaman başarılı olamadı. Bu bazen kendimi yalnız ve çaresiz hissetmeme neden oluyordu. Cezar o kadar meşguldü ki onunla sadece iki kez görüşebildim. O da bu olayın şaşırtıcı gizemlerinden bazılarını paylaştığı zamandı. Dolayısıyla, o geceye kadar derinlemesine incelemeyi başaramadığım bazı konular hakkında mümkün olduğunca fazla bilgi edinmekten son derece mutluydum.

Öte yandan, bu toplantının gerçek amacı ilgimi çekmişti. Repa Sundhi'nin benimle konuşmak istemesinin asıl nedeni neydi?

"Evet, sanırım bu konuyu da konuşmanın zamanı geldi," diye cevap verdi. "Saat çok geç oldu ve gitmeden önce yapmamız gereken pek çok şey var."

"Yola çıkma konusunda hiçbir şey bilmiyorum," dedim temkinli bir şekilde, kaşlarımı şaşkınlıkla kaldırarak.

"Bize ve şu anda size anlattıklarımıza güvenmeniz çok önemli," diye karşılık verdi. "Şu anda çok fazla soru sormanıza gerek yok. Daha sonra, henüz çıkarım yapmaktan bile uzak olduğunuz bir perspektiften her şeyi anlamanıza yardımcı olunacak.

“Kısa bir yolculuk yapmamız gerekecek ve üç gün sonra yola çıkacağız. Elinor gereken her şeyle ilgilenecek. Bu arada benim de halletmem gereken bazı işler olacak, dolayısıyla o zamana kadar sizi görmeyeceğim. Yine de bu günler boyunca ne yapacağınız ya da benimle tanıştığınız hakkında kimseyle konuşmamanızı ısrarla rica ediyorum. Ayrıca, kimsenin size inanması pek olası değil.”

Kendimi tamamen şaşırılmış hissettim. Nereye gittiğimi, yanıma ne almam gerektiğini, seyahatimizin ne kadar süreceğini bilmiyordum; ama özellikle de bu yolculuğa neden davet edildiğimi bilmiyordum.

“Bilinmeyen pek çok nokta var,” dedim. “Elbette, kalan zamanımızda işlerimi ayarlamak benim için sorun değil ama en azından ne kadar süre için gideceğimizi söyleyin.”

“Bir gün,” diye cevap verdi Tibetli. “En azından insanların zamansal değerlendirme sistemine göre. Merak etmeyin. Hiçbir şey toplamanıza gerek yok. Parkta yürüyüşe çıktığınızı düşünün, ancak sizi temin ederim ki riskler çok daha yüksek,” diye ekledi şakacı bir tavırla.

“Nereye gittiğimizi bana neden söylemediğini anlamıyorum,” diye ısrar ettim. “En azından bunu bana söylemeniz çok doğal, öyle değil mi? Ben gizemi severim. Bilinmeyen durumlar beni cezbeder ama bu durumda bazı unsurları da bilmem gerektiğini düşünüyorum.”

“Gizemler ve gizemler vardır,” diye yanıtladı lama. “Bazı unsurların doğru zamanda açığa çıkması gerekir. Aksi takdirde, tüm eylemin tehlikeye girme olasılığı vardır. Bu, kişinin kaotik davranmasına neden olabilecek duygu ve düşüncelerle ilgili öz kontrol eksikliğinden kaynaklanıyor olabilir. Birçok inisiyatif yönü bilmenize ve normal bir insan için çok şok edici gerçeklerle karşı karşıya kalmış olmanıza rağmen, birkaç gün içinde neler olacağını önceden bilmeye hala hazır olmadığınızı hissediyorum. İşte tam da bu yüzden bize tamamen güvenmenizi istedim. Deneyiminiz çok yoğun olacak. Kitaplarda okumak ya da bir şeyler duymak başka bir şeydir ama bu gerçeklikle bizzat yüzleşmek tamamen başka bir şeydir. Huzur içinde olun. Biz de sizinle birlikte olacağız. Korkacak bir şey yok.”

Repa Sundhi'nin moral verici konuşmasını dinledikten sonra aklıma gelen son şey huzur ve sakinlik oldu.

“Sanırım belirsizlik, ne bekleyeceğimi bilmekten daha fazla düşünce üretecek,” dedim çekingen bir şekilde.

"Elbette size bu seyahatin nedenini açıklayabilirim; ama bu vaka çok özel ve çok dikkatli bir şekilde ele alınmalı. Bu şekilde ilerlemenin daha iyi olmasının birkaç nedeni var. Her şeyden önce, bu hareket tarzını en uygun yol olarak önerdim çünkü gidişimizin amacını öğrenecek ve bunu herhangi bir şekilde engellemek isteyecek tedirgin edici güçler de var. Bunları çözmek ve görevi korumam gerekiyor. Ayrıca, bu tür tehlikeli durumlarda önemli bir dengeleyici unsur olan yidam da bu yüzden bana eşlik ediyor."

"Ama yidam'ın sizin yaratımınız olmadığını söylemişsiniz! O halde nasıl oldu da sizin yanınıza geldi?" diye sordum.

"Bu soruya ayrıntılı bir yanıt verecek olsaydım, çıktığımız yolculuğun nedenini açıklamam gerekirdi. Bu yüzden, zihinsel tedirginliğinizi biraz olsun yatıştırmak için size sadece genel bir görünüm vereceğim. Apuseni Dağları'nda belirli bir bölgeye gideceğiz ve orada biriyle tanışacaksınız. Ancak bu olay çok özel koşullar altında gerçekleşecek. Her şeyi doğru zamanda göreceksiniz ve anlayacaksınız. Bu yidam yeryüzü planında büyük bir deneyime sahip ve bu görevde bana eşlik etmesi istendi. Bilin ki Dünya'da yapmam gereken şeylerde bana ilk kez yardım etmiyor," diye ekledi Repa Sundhi, hareketsiz duran ve gözlerini kocaman açarak uzaklarda bir yerde hayali bir noktaya bakan yidama bakarak.

"Eğer böyle önlemler alıyorsanız, demek ki bazı gerçek sorunlar olabilir," diye yüksek sesle düşündüm.

"Evet, bunu size zaten söyledim" diye cevap verdi. "Yapacağınız toplantı gerçekten özel ve bazı olumsuz güçler için gedik oluşturabilecek bazı uzay-zaman değişiklikleri içeriyor. Eğer sağlam bir koruma yoksa, bunlar fenomeni tedirgin edebilir ve onun gelişimini engelleyebilir. Ancak size tekrar söylüyorum, korunacağınız için korkmamalısınız."

Repa Sundhi'nin sözlerinin beni ne kadar sakinleştirebildiğini merak ediyordum. Bedenim derin bir duygunun ve aynı zamanda bu gizemin ardında gerçekte neler olduğunu öğrenmek için sabırsızlanmanın sonucu olarak belli belirsiz titriyordu. Kiminle buluşacaktım? Tüm bu ara aşamalar neden gerekliydi? Hangi garip fenomen gerçekleşecekti ve bunu kim yaratacaktı? Tüm bunların yerine Repa Sundhi'ye tamamen farklı bir soru sordum.

"Size dürüstçe söylüyorum ki, neden özellikle benim tüm bu zorluklarla yüzleşmek zorunda olduğumu anlamıyorum! Ben ruhsal yolun henüz başındayım ve bilgimde hala pek çok eksik parça var. Bazı olağanüstü olaylara tanıklık ettiğim doğru; ama bana anlattıklarınızdan ve gelecekte olacıklardan anladığım kadarıyla, doğru kişi olduğumdan emin değilim."

Lama çok ciddi bir ses tonuyla cevap verdi.

“Gözleminiz egoistçe ve muhtemelen şu anda farkında bile olmadığınız gizli bir kibri kanıtlıyor. Olacaklardan çok fazla haberdar olmamanız sizi neden ilgilendiriyor? Eğer şu anda size 'Haklısınız' deseyseniz. Belki de durumu doğru değerlendiremedim ve şimdi anlıyorum ki aslında henüz hazır olmadığınız için bununla başa çıkamazsınız! Neşeli olacağınızı düşünüyor musunuz? Bunu hemen kabulleneceğinizi ve bir yükten kurtulduğunuz için mutlu bir şekilde evinize gideceğinizi mi düşünüyorsunuz? Sizi temin ederim ki içsel tepkiniz bu olmayacaktır. Sonunda hayal kırıklığına uğrayacak ve bu teklifi düşündüğünüz için bile pişmanlık duyacaksınız. İşte bu nedenle, her zaman kalbinizin derinliklerinde hissettiklerinizi söylemeniz çok iyidir, çünkü yalnızca bunun bir anlamı vardır, yalnızca bunun başkaları üzerinde gerçekten gücü ve etkisi vardır. Sözel ve davranışsal yapaylıkları tüm bunları bilmeyenlere bırakın. Zamanla onlar da daha derin bir gerçekliğe uyanacak ve başkalarına nasıl doğru davranacaklarını öğreteceklerdir.

“Emin olun ki, eğer bu eylemi gerçekleştirmek üzere çağrıldıysanız, bu hiç de tesadüfi değildir. Elbette varlığınızla ilgili olarak bilmediğiniz bazı gizli nedenler vardır; ama bunlar mevcut durumu kolaylaştırmak için yapılan her şeyi haklı çıkarmaktadır. Bu yüzden göstermelik değil, içtenlikle alçakgönüllü olun, çünkü bu şekilde saf ve olumsuz etkilere karşı dokunulmaz olacaksınız.”

Açıkçası beklemediğim bu “soğuk duştan” sonra, hissettiklerime, düşündüklerime ve konuştuklarıma daha fazla dikkat etmeye karar verdim. Kendimi dikkatlice analiz ettiğimde, lamanın tamamen haklı olduğunu fark ettim. Sözlerimde samimi olmama rağmen, söylediklerimle tam olarak örtüşmeyen daha derin niyetlerim vardı.

Mükemmelliğe ulaşmak için verilen gerçek savaşın insanın özünde, zihninin ve ruhunun derinliklerinde gerçekleştiğinin farkındayım. Bazıları için normal günlük tutumlarının bir parçası olan, görünüşte önemsiz olan kötü huylu yönler ve eğilimler bile tespit edilmeli ve ortadan kaldırılmalıdır. Eğer gerçekten mükemmel olmak istiyorsanız hiçbir leke kabul edilmez.

“Bununla birlikte, bunlar - ilgi ve istek varsa - çok hızlı bir şekilde çözülebilecek basit durumlardır,” diye açıklamaya devam etti lama. “Asıl sorunlar insan büyük olumsuz alışkanlıklar edindiğinde ortaya çıkar. Yaşamdaki hoş olmayan deneyimler birçok insanda nefret, kin, öfke veya intikam gibi duygularla olumsuz ve aşağılık hisleri körükler. Cahil kişi için, bu tür durumların varlığı onları otomatik olarak evrenin aşağı dünyalarına veya planlarına doğru çeker. Bu olumsuz hisler ve duygular insanın ruhuna ektiği tohumlar gibidir ve elbette bu tohumlar kendilerine uygun meyveler verecektir. Çok iyi bilirsiniz ki rüzgar

ekerseniz kasırğa biçersiniz. Ya da daha iyi anlayabilmeniz için, bir tarlaya yabancı ot tohumları ekip bol miktarda buğday hasadı bekleyemezsiniz. İnsanların nefret, kavga, kötülük ekmesi ve ardından iyi ve uyumlu bir şey biçmesi imkansızdır. Diyelim ki artık tertemiz beyaz olan gömleğinizi yeni yıkadınız ve ardından şehirde yürüyüşe çıktınız. Ancak, malzemenin kusursuz beyazlığıyla tezat oluşturan bir mürekkep lekesinin kaldığını fark ettiniz. O gömleği temizlerken tatmin olduğunuzu ve mükemmelliğe ulaştığınızı söyleyebilir misiniz? Başkalarının siyah lekeyi fark etmeyeceğini mi düşünüyorsunuz? Aksine, bu leke gömleğin beyaz arka planında daha fazla göze çarpacak ve onları hoş olmayan bir şekilde etkileyecektir.

“Bir insan ne kadar gelişir ve mükemmelliğe yaklaşırsa, en önemsiz eylemlerinde bile o kadar dikkatli ve sorumlu olmalıdır. Bu noktada, uygunsuz bir söz, yetersiz bir davranış veya karakterinin olumsuz bir özelliği etrafındakiler tarafından hemen fark edilecektir çünkü bunlar o kişinin iyi ve nispeten dengeli arka planından sıyrılacaktır. Eğer bu söz, eylem, özellik ya da karakter özelliği normal bir insana ait olsaydı, kimse buna fazla dikkat etmezdi çünkü bu o insanın ortak ve aynı zamanda aşağı bir özelliğinin parçası olurdu. Hiç göze çarpmazdı. Ancak bir bilge ya da aziz söz konusu olduğunda, ne kadar küçük olursa olsun, bir hata sıradan insanların gözünde kısa sürede korkunç boyutlara ulaşacaktır. İşte bu nedenle size ruhsal evrimin, çoğu insanda ortak olan kaba aşağılık duyguların ve tezahürlerin tüm lekelerini ortadan kaldırmak için sorumlu olma ihtiyacını beraberinde getirdiğini söylüyordum. Mükemmelliğe ulaşmak zordur; ama bir kez ulaşıldığında, idrak tamdır ve ödülü asla bitmez.”

Repa Sundhi durdu ve saatine baktı.

“Çok geç oldu,” dedi. “Sanırım ayrılma vakti geldi, çünkü ayrılmadan önce halletmemiz gereken bazı şeyler var.”

Elinor geceyi onun villasında geçirmemi önerdi ama kısa bir süre düşündükten sonra kibarca reddettim. Beni çok derinden etkileyen bu unutulmaz günün tüm yönlerini huzur ve sessizlik içinde analiz etmek istiyordum. Buna ek olarak, evime doğru yürüme ihtiyacı hissettim. Olanlar üzerine düşünmek ve yokluğumu ayarlamak için iki günüm vardı. Üçüncü gün, sabahın çok erken saatlerinde, sadece belli belirsiz bir fikre sahip olduğum yolculuğumuzun hedefine doğru ilerliyorduk. Repa Sundhi'den aldığım birkaç ipucundan iki temel hususu anlamıştım: bize karşı tezahürlerin eşlik edebileceği olağandışı olayların meydana geleceği; ve bu eylem ve üzerimdeki etkisi hakkında ne düşünürsem düşüneyim, en iyi çözümün bunu tamamen kabul etmek olduğu.

Repa Sundhi'nin beklentilerine layık olmayı gerçekten umuyordum. Aramızda kalsın, o keşif gezisi sırasında yaşadıklarım beni o kadar derinden sarstı ki,

duyularımın durduğu ve hala hayatta mıyım yoksa ölü müyüm bilemediğim anlar oldu. Bununla birlikte, o sırada hissettiğim yoğun duyguların güvenli bir şekilde üstesinden gelmeme ve böylece hem fiziksel hem de süptil olarak tezahür eden gerçeklik üzerinde çok daha geniş bir vizyon elde etmeme yardımcı olundu.

Repa Sundhi'ye veda etmek için koltuktan kalktım ve bana nazıkçe bakan yidamın önünde eğildim. Ama Elinor bizi koridorda gezdirirken, yidamın dev bedeninin birkaç saniye içinde tamamen yok olana kadar nasıl giderek daha şeffaf hale geldiğini fark ettim. Lama daha sonra yidamın başka bir yerde bulunmasını gerektiren belirli bir görevi tamamlaması gerektiğini açıkladı. Üç gün sonra gerçekleşecek olan toplantının birkaç detayını daha belirledikten sonra hepimiz vedalaştık; ama ben onu beklememi isteyen Elinor ile biraz daha kaldım. Çok geçmeden geri geldi ve bana oldukça yıpranmış görünen bir cep saati verdi.

“Bu benim atama aitti ve neredeyse üç yüz yıllık. İç kısımda onun yüzünün bir gravürü var. Onunla Brüksel'de tanıştığında nasıl görünüyorsa aynen öyle.”

Uzun saçlı ve papyonlu çok seçkin bir genç adamın oyulmuş resmine baktım. Oldukça eski ve yıpranmış olan saat, geçmiş zamanların bir tanığıydı ve ona dokunmak, gravürdeki kişiyi çevreleyen gizemin ince ürpertisini hissetmeme neden oldu. O anda tüm varlığım, o adamın tanıklık ettiği uzun zamanların ve yerlerin nostaljisiyle doldu.

Elinor'a jesti için teşekkür ettim ve vedalaştım. Ardından yağmur damlalarının düşmeye başladığı sırada uzun ve ıssız sokağa çıktım. Repa Sundhi'nin silüetini hâlâ görmeyi beklerken ortadan kaybolduğunu fark ettim. Bu yeni muammayı analiz etmeyi reddederek, beni bekleyen büyümlü geleceğe doğru yoluma devam ettim.

Bölüm 3 — Machandi

Beklentilerimin aksine oldukça sakinim ve sonraki iki gün boyunca yola çıkmaya hazırlanmaya odaklanmışım. Elinor ve Repa Sundhi ile yaptığım görüşmenin kafa karıştıran pek çok unsurunu yoğun bir şekilde hatırlamama rağmen, hiç de tedirgin değildim, sadece bana anlatılanları derinlemesine analiz etmeye çalışıyordum.

Tam da belirlendiği gibi, yola çıkmadan önceki akşam Elinor'u arayarak yolculuğumuzla ilgili planların hala geçerli olup olmadığını öğrendim. Ondan onay aldıktan sonra, buluşmamızdan önceki kalan birkaç saati uyumaya çalışarak geçirdim. Çok geçmeden bunun oldukça zor bir iş olduğunu fark ettim. Gözlerimi kapatır kapatmaz zihnim, uçurumların ve vadilerin buz ve karla kaplı olduğu estetik bir dağ manzarasının görüntüsü tarafından istila edildi. Ufukta iki tepe yükseliyor, kırmızı-turuncu gün batımının tadını çıkarıyordu. Manzara ıssızdı ve soğuk bir rüzgâr şiddetle eserek kurumuş bir nehir kıyısında yetişen birkaç likeni karıştırıyordu.

Bu vizyonun önemini ya da mesajını anlayamadan yatağında dönüp durdum. Gözlerimi her kapatıp uykuya dalmaya çalıştığımda, çok net bir şekilde ve inanılmaz bir gerçekçilikle bana geri geldi. Ayrıca manzarayı görürken tüm duyularıyla algıladığım için gerçekten çok üşüdüm ve üzerimi örtmek için birkaç battaniye kullandım. Sonunda, uzun bir süre uyanıklık ve uyku arasındaki sınırdaki kaldıktan sonra uykuya daldım ama rüya görmeden. Uyku haline o kadar dalmışım ki alarm çaldığında gerçekte ne olduğunu anlamam birkaç saniye sürdü. Alarmin sesi sanki çok uzaklardan bana ulaşıyor, giderek daha da yaklaşıyordu. Sonunda uyandım ve hayret ve büyük bir sevinçle kendimi mükemmel ve çok iyi dinlenmiş hissettiğimi fark ettim. Keyifli bir şekilde Elinor'un villasına gitmek üzere bir taksiye bindim; ama tedbir olarak şoföre birkaç sokak ötedeki adresi verdim.

Oraya vardığımda Elinor ve Repa Sundhi çoktan orada beni bekliyorlardı. Geç kaldığımı düşündüm ama beni rahatlattılar ve yolculuğumuz için her şeyin hazır olduğunu söylediler.

“Yıdam bize eşlik etmiyor mu?” İlahın evde olmadığını fark ederek şaşkınlıkla sordum.

Lama başka bir ayrıntı vermeden, “Evet ama yolumuzun bir noktasında bize katılacak,” diye cevap verdi.

Elinor'un arabasına bindik, evin önüne park edilmiş çok lüks bir cipti. Yolculuk sırasında rahatça konuşabilmek için lama arka koltuklarda onunla birlikte kalmamı önerdi ve ben de memnuniyetle kabul ettim.

Yola çıktığımızda saat neredeyse sabahın beşiydi. Açık ve yıldızlı gökyüzü güzel bir günün habercisiydi. Bunun yanı sıra, bu Kasım ayının başlangıcı çok sıcak geçiyordu ve sadece nadiren kısa süreli yağmurlar yağıyordu. Eğer dağcılık yapmamız gerekirse, bunun için muhtemelen çok iyi bir havaya sahip olacağımızı gözlemledim. Buna karşılık Repa Sundhi, çabalarımızın çok büyük olmayacağını ve havanın çok önemli olmayacağını açıkladı. Verdiği cevap biraz kafamı karıştırdı ama açıklama istemedim.

Elinor hızlı sürdüğü için geçmemiz gereken Güney Karpatlar'ın eteklerine ulaşmamız sadece iki saat sürdü. Güneşin doğuşunun muhteşem ışığının tadını çıkararak harika manzaraya hayranlıkla bakarken büyülenmişim. Sağımızda, geçmekte olduğumuz bölgeden çok da uzak olmayan bir yerde, Bucegi Dağları'nda bir yıldan uzun bir süre önce ziyaret ettiğim gizli yerin olduğunu fark ettim.

Lama beklenmedik bir şekilde “Bu çok özel yer Romanya'nın yakın geleceğinde önemli bir rol oynayacak” dedi. “Bu keşif hiç de tesadüf değildi ve Cezar'ın önderliğindeki keşif gezisi, sadece Romanya için değil, tüm gezegen için yaklaşmakta olan değişimlerin ilk işaretiydi. Bu dönüşümlere yol açacak nedenler o kadar karmaşıktır ki, normal bir insan zihni tarafından kavranamaz veya anlaşılabilir. Bu nedenle, deyim yerindeyse, yolu açmak için hareket eden az sayıdaki kişi genellikle farklı hiyerarşik tezahür kategorilerine ait meleksi varlıklar tarafından desteklenmektedir. Doğu geleneğinde bunlara ilahlar denir. Modern toplumdaki bir şirket ya da sanayi kuruluşuyla hemen hemen aynı prensipleri ve yapıyı takip eden piramidal bir hiyerarşi içinde organize olduklarını bilmek iyidir.”

“Cezar bazı meleksi varlıkların insanlığa kayıtsız şartsız sunduğu yardımdan sadece belli belirsiz bahsetti,” dedim. “Ancak bu yardımın nasıl tezahür ettiğini ya da burada fiziksel planda nasıl algılanabileceğini hiç anlamadım.”

“Süptil arınma, üstün astral dünyalara ait bu varlıkların bir ülke düzeyinde ve hatta tüm gezegen düzeyinde yaptıklarının önemli bir yönüdür,” dedi lama.

“Umarım buna en azından kısmen aşinasınızdır. Özünde, modern bilimin reddettiği ya da en azından görmezden geldiği bazı süptil gerçekliklere değiniyor. "İnsanın biyoenerjisel bir aurası olduğu gibi Dünya'nın da vardır. Biyosferinin yaydığı süptil biyoenerjisel alan nedeniyle, kendine ait bir 'aurası' vardır. Elbette bir insanın aurasından farklı olarak gezegenin aurası devasa boyutlardadır. Ancak iki auranın özellikleri, içlerinde gerçekleşen enerjisel süreçler prensipte aynı olduğu için aynıdır. Örneğin, bir insanın aurası sağlıklı beslenmesi ve içinde yaşadığı saf olmayan ve kaba çevre nedeniyle giderek saflığını yitirebilir, ama insanın yaptığı eylemlerin, özellikle de zihinsel eylemlerin veya düşüncelerin ardından en keskin ve derin halini alır. Dünya'nın aurasına gelince, onun durumu gezegenin yüzeyinde yaşayan varlıkların fiziksel, zihinsel ve sözel eylemlerinin doğasına bağlıdır.”

Benim için bu bilgileri kavramak ve özümsemek kolay olmaya başlamıştı, ama sıradan insanlar tarafından "hazmedilebileceğinden" pek emin değildim.

Repa Sundhi, “Ne yazık ki, bu tür insanlar için bu şeyler tam da söylediğiniz gibidir,” diye itiraf etti. “Kendi süptil aurasının farkında olmayan, hatta bundan haberdar olmayan bir insan, üzerinde yaşadığı gezegenin kendisinin devasa bir auraya sahip bir 'varlık' olduğuna inanamaz. Ancak deneyimli bir durugörü sahibi için bu çok açıktır. Astral plana serbest ve sınırsız erişimleri vardır ve belirli durumlarda gezegenin çok 'yükü' olan gerçek aurasını algılayabilirler. ”

“Bir varlığın aurasının o varlığın fiziksel ve psişik durumu hakkında çok fazla bilgi verebileceğini biliyorum, ama bu durum ilgili varlığın kaderi için de geçerli mi?” diye sordum. “Yani, auramız karmamız hakkında bilgi içerir mi?”

"Auranın enerjisel yapısı çok karmaşıktır," diye cevap verdi, " ama bunun önemli bir parçası, içinde o insan hakkında belirli şekillerde az ya da çok gizlenmiş olan hemen her bilginin kodlanmış olmasıdır. Dolayısıyla, auranın doğru 'okunması' gelecekteki bir hastalığın doğasını, ciddiyetini ve hatta belirli belirtiler görülürse ilgili varlığın ölümünü öngörebilir. Genellikle bu 'belirtiler' önceki yaşamlarda yapılan ve şimdiki yaşama aktarılan ve hatta o kişi tarafından bilinçsizce vurgulanan bazı karmik hataların sonucudur. Süptil enerjisel nitelikteki bu tür karmik etkiler aurada karanlık girdaplar olarak görünür ve çok ciddi vakalarda neredeyse siyahtır. Dışarıdan içeriye doğru, beden dış çizgisine doğru derin bir 'huni' gibi görünürler. Bir bakıma biçim ve yapı olarak çibana benzetilebilirler. Bunların auradaki varlığı çoğu zaman o kişinin yaşamı için bir kader işaretidir.

“Dünya'nın aurası için de durum çok benzerdir. Onun saflığını yitirmesine katkıda bulunan en zararlı unsurlar, yanlış yönlendirilmiş teknolojiyi de ekleyebileceğiniz, insanların kötü alışkanlıkları ve yanlış davranışlarıdır. Gezegenin yüzeyinde

yaşayan ve yanlış hareket ederek dengeyi olumsuz tarafa çeviren çok sayıda insan nedeniyle durum daha da vahim bir hal almaktadır.”

Az önce duyduğum bilgileri yoğun bir şekilde analiz ettiğim kısa bir aradan sonra, lama bana daha fazla açıklama yapma ihtiyacı hissetti.

"Aura aslında süptil bir enerji kümelenmesidir ve onu oluşturan enerjilerin baskın doğasına bağlıdır. Burada işler nispeten basittir: eğer yalnızca yararlı bir şekilde hareket ederseniz, o zaman auranızda yararlı nitelikte pozitif enerjiler biriktirirsiniz. Böyle bir aura parlak, canlı, aktif ve ışıltılıdır. Ama kötü alışkanlıklara kapılıp sapkın ve olumsuz düşüncede ısrar edenlerin auraları kötücül enerjilerle giderek daha da kirlenir. Bunlar onu donuk, kararmış ve çamurlu yeşil, kahverengi, koyu kırmızı ve hatta koyu gri ve siyah alanlar gibi koyu renklerin hakim olduğu bir hale getirir.

“Auranın bu özellikleri kaderin özellikleriyle yakından ilişkilidir. İnsanlar arasındaki ya da insanlarla onları çevreleyen nesnelere ya da olgular arasındaki etkileşim öncelikle auranın süptil seviyesinde enerjisel bir etkileşimdir. Bu, bilinen 'aynı tüyden kuşlar bir araya gelir' ilkesi gereğidir ve bu prensip Yaratılışın her yerinde geçerlidir. Bu nedenle davranışlarında kötü ve hatta şeytani olan bir insan asla iyi işler yapamayacaktır. Aynı nedenden ötürü, tövbe etmek ve yaşamlarını dönüştürmek için kiliseye giden ve rahiplerin ve azizlerin arkadaşlığından zevk alan bir kötüler çetesini neredeyse hiçbir zaman göremezsiniz. Bu talihsiz varlıklar auralarındaki ağırlıklı negatif enerji titreşimleri sayesinde hareket etmeye devam edecek ve aynı doğaya sahip insanlarla ilişki kurarak yeni kötülüklerde birbirlerini geçeceklerdir. Size daha önce de söylediğim gibi, böylece başkalarına neden oldukları kayıp ve acıların aynı yoğunluğuyla yaşamak zorunda kalacakları acı bir kaderin tohumlarını ekmiş olurlar.”

“Alaycı bir şekilde, şu anda yapılan hataların 'bedelini ödemek' için daha sonra yeterince zamanları olacağını söyleyen insanlarla tanıştım,” dedim. “Şahsen bunun çok zararlı bir gerçeklik görüşü olduğunu düşünüyorum.”

Lama, “Farkında olmadıkları ve cahil oldukları için pek çok insanın kendilerini kalplerinin değil zihinlerinin sesiyle ayartmalarına izin verdikleri doğrudur,” diye cevap verdi. "Örneğin, bazıları hayatın 'zevklerinden' mümkün olduğunca faydalanmaya ve bencil bir şekilde, daha sonra ettikleri kötü tohumları hesaba katmamaya eğilimlidir. Bu insanlar yaşamlarının ilerleyen dönemlerinde bu olumsuz etkileri 'tüketmek' ya da başka bir deyişle ödemek için yeterli zamanları olacağını düşünürler. Yine de bunun büyük bir aptallığın işareti olduğunu söylemek zorundayım. Bu, bir gölette bulunan aşağılık çamura sırf daha sonra çıkıp onu yıkayabilmek için girmek istediğinizi söylemeye benzer. Elbette bu

mümkündür ama daha fazla çaba gerektirecek ve kaplandığınız 'çamuru' temizlemek için daha fazla zamana ihtiyacınız olacaktır. O halde böyle bir eylemin ne faydası var? Hayatınızın bir noktasında güçlkle biriktirdiğiniz erdemler, sadece kısmi ve geçici bir tatmin getiren kötü eylemler tarafından çabucak yok edilecektir.”

Böylesine kasvetli bir bakış açısının Sisyphus'un zahmetine benzediğini fark etmeye başlamıştım ve bu tür durumlarda bulabildiğim tek açıklama, maddi dünyanın geçici cazibeleri karşısında insanların zayıflığıydı. Anladım ki olumsuz duygular insanda oldukça hızlı bir şekilde, kazanma hırsı, lüks, şöhret ve güç mücadelesini içeren aşâğılık ve kaba meşguliyetler olarak ortaya çıkıyor. Tüm bunların açğözlülük, duyarsızlık, cimrilik, kıskançlık, bencillik, öfke veya intikam duyguları yaratma eğilimi vardır. Repa Sundhi'ye tüm bu olumsuz duyguların insan aurasını ne ölçüde etkilediğini sordum.

“Bu duygular aslında kaba bir titreşim frekansına sahip süptil enerjilerdir. Eğer hızla ortadan kaldırılmazlarsa ya da yerlerine tam karşıtları konmak üzere hızla terk edilmezlerse, aura ve ilgili çeşitli beden organları düzeyinde yerleşerek psişik rahatsızlıklara, ciddi hastalıklara ve rahatsızlıklara neden olurlar. Benzer bir şekilde, bu süreç, üzerinde yaşayan insanların aurasından derinden etkilenen Dünya'nın aurasında da gerçekleşmektedir.

“Ne yazık ki, gezegenin aurasının mevcut durumu oldukça kritiktir. Şu anki haliyle, ağır hasta bir insanın aurasına benzetilebilir. Böyle bir durumda, hastalığı iyileştirmek için bir arınma 'tedavisi' uygulamak doğaldır. Tıpkı bir insanda olduğu gibi, gezegen de 'sarsılacak' ya da yüzeyinde yaşayan insanların kıyamet olayları olarak algılayacağı başka benzer fenomenler yaşayacaktır. Bunda doğüstü hiçbir şey yoktur. Bu sadece negatif 'yükün' karşı dengeleyici bir etkisidir. Başka bir deyişle, gezegenin negatif karması kritik bir noktaya ulaştı ve bu nedenle İnsanlığın kaderini etkiliyor.”

Daha sonra Repa Sundhi'ye “Elinor ile kaderle ilgili bazı hususlar hakkında da konuştum ve sanırım onun biçimlendirici mekanizmasını anlıyorum” dedim.

“Evet,” dedi. “Prensip olarak süreç oldukça basit. Her insan belirli bir genel zihinsel ve ruhsal durumu belirleyen belirli bir enerji ile karakterize edilir. Bu genel durum daha sonra bazı baskın zihinsel eğilimlerin o insanın duyguları ve enerjisiyle bağlantılı olarak tezahür edeceği kanallar yaratacaktır. Daha sonra, baskın eğilimler o kişinin gelecekteki kaderinin çoğunu yapılandıran bir dizi başka alışkanlık ve eğilim yaratacaktır.

“Kaba bir enerjiye sahip bazı insanların neden kaba duygular ve fikirler ortaya koyduğunu bu şekilde açıklayabilirsiniz. Kendi fikirlerinden tatmin olmazlar ve

başkalarını kendi alçaklıkları, şüphecilikleri ve sapkınlıklarıyla yargılamaya başlarlar. Tüm bunlar başkalarının kendilerinden farklı olabileceğini düşünemedikleri için olur. Bu koşullar altında, bu tür varlıkların evrimsel yolu uzun ve zor olacaktır, çünkü henüz süptil yapılarının faydalı gücünü uyandırmamışlardır ve tam da bu nedenle dengeli ve uyumlu bir yaşamı desteklemek için gerekenlere sahip değillerdir.

"Böylece belirli ruhsal sıçramaların neden bir gecede gerçekleşmediğini anlayabilirsiniz. Ruhsal olarak uyanmaya yeni başlayan varlıklar söz konusu olduğunda, kişinin sahip olduğu enerjisel kümelenme yeterince büyük değildir. Diğer bir deyişle, baskın değildir. Böyle durumlarda, varlığın karşı karşıya kaldığı hisler ve durumlar karışık olacaktır, yani bazıları iyi ama çoğu kötü olacaktır. Hem iç hem de dış çeşitli faktörler nedeniyle, bu durum zıt kutuplar arasında sürekli bir dalgalanma yaratacaktır. Örneğin, kötücül bir ortamla temas ettiğinde o varlığın doğasında kötücül birikimler mevcutsa, bundan etkilenecek ve nefret ettiği durumları yeniden yaşayacaktır. Mükemmel derecede faydalı enerji biriktirmiş olan bir varlık aynı olumsuz ortamda bulunduğu herhangi bir kötücül tepki göstermeyecektir. Aurasında az da olsa kötücül kümelenme olan kişi bu ortamı azaltılmış bir şekilde hissedecektir. Başka bir deyişle, ilgili ortamın kötü olduğunu yine de fark edecektir. Bunun tam tersine, tamamen faydalı bir varlık, bu kötü ortamla temas ettiğinde bile, onu bu şekilde algılamayacaktır. Elbette orada bulunanların tepkileri nedeniyle ortamın doğasının farkında olacaktır. Bununla birlikte, aurasında bu olumsuz enerjisel tezahürlerle hiçbir bağlantısı olmadığı için tamamen etkilenmeden kalacaktır. Bu çok önemli bir husus ve işte bu yüzden bunu iyi anlamanızı istiyorum," diye ekledi Repa Sundhi vurgulu bir sesle.

Bir süre düşündükten sonra, "Yapımda bir denge ve uyum hali yaratmak için aurasında mümkün olduğunca çok sayıda faydalı ve yüksek enerjiyi biriktirmenin gerekli olduğunu çok iyi anlıyorum" dedim.

Repa Sundhi sözlerini şöyle tamamladı: "Bunun da ötesinde, bir varlığın aurasında biriktirdiği enerjiler, o varlığın ruhsal evriminde gerçekleşecek tüm sıçramaları tetikleyen enerjiler olacaktır."

"Biriktirmeye devam ederek, evrimsel sıçrama şansının her zaman ortaya çıkabileceğini bilmelisiniz. Aura düzeyinde yalnızca pozitif enerjileri biriktirme gerekliliğini anlamanız iyi bir şey. Daha sonra, size daha önce de söylediğim gibi, bu birikimler toplanacak ve hızlandırılmış bir evrime doğru evrimsel bir sıçramanın öncülünü oluşturacaktır.

"Aynı şey ruhsal gerileme ya da tersine dönme için de geçerlidir. Ama bu durumda artık bir sıçramadan bahsetmiyoruz. Sıçrama ileriye doğru gitmekle

eşanlımlıdır ama düşünüş varlığın kötülüğün uçurumuna yuvarlanmasını temsil eder. İnsanın içinde hala kötülük olduğu sürece savunmasız kalacaktır çünkü zaten varlığın içinde olan şey her zaman benzer bir şeyi kendine çekecektir.”

“Peki o zaman erdemleri ve faydalı enerjileri biriktirmeyi nasıl başaracağız?” Kafam karışmış bir şekilde sordum.

“Olumsuz birikimleri yok etmek üzere kişinin bireysel iradesini kullanması için yeterince olanak vardır. Örneğin, bunun bir yolu o anda içinde hissettiği kötücül eğilimin tam tersi şekilde davranmaktır. Eğer bir öfke ve hiddet halinin üstesinden gelmek üzereyse, o zaman kendini kontrol etmeli ve sabırla kötücül enerjileri yansıtmak istediği diğer varlık için bir sükûnet ve sevgi hali yaratmalıdır. Tüm bunlar çaba gerektirir, ama çaba göstermeden başarılı olamayacağınızı bilmelisiniz.”

“Kendime güveniyorum ve bu çabayı göstermeye istekliyim!” Birdenbire çok iyi bir ruh haline büründüm.

“Mükemmel! Bu sizin iyimser olduğunuz ve auralarında zaten faydalı bir baskınlığa sahip olanlara ait olduğunuz anlamına gelir. Kötümserler ise auralarının yapısında kötücül, olumsuz ve yıkıcı baskınlığa sahip olanlardır.”

Varoluşun ve tezahürdeki evrimin bu temel yönlerini anladığım için mutlu olarak, şimdi bana çok basit görünen bu temel gerçekleri açıklarken gösterdiği sabır ve nezaket için Repa Sundhi'ye minnettarlığımı ifade ettim.

“Bu şeylerin şimdi basit ve açık görüldüğü doğrudur, ama kendinizi esanslarla ‘beslemediğiniz’ sürece ona ulaşamayacağınızı unutmayın.”

“Kabul ettim,” dedim başımı sallayarak.

Lama'nın sözlerindeki özel güç ve derin bilgisi beni çok etkilemişti. Söyledikleri anlayışımı aydınlattı ve bilincimi sonsuza dek delip geçecek gibiydi. Daha sonra ona Yaratılışın süptil planlarının ilahlarının insanlığa ve tüm gezegene varoluşlarının bu kritik aşamasını geçmeleri için nasıl yardım ettiklerini sordum.

Repa Sundhi, “Bu durumda bile, bu yine de insanlığın bir seçim meselesidir,” diye yanıtladı. Meleksi varlıklar, ilahlar ve gezegenin “ruhsallaşmasına” yardımcı olan herkes kendi inançları ve özgecil dürtüleri doğrultusunda hareket etmektedir, ama insanlar onu çağırır ve duyarlı bir şekilde isterlerse yardımları çok daha önemli olabilir. Bu ileriye doğru atılmış büyük bir adım olacaktır çünkü bu onların 'uyuşukluklarından' uyandıkları ve insanlığın içinde bulunduğu çöküşün farkına vardıkları anlamına gelecektir. Onların duaları ve iyi düşünceleri

Dünya'nın süptil aurasının arınmasına büyük katkıda bulunacaktır. Öte yandan, Yaratılışın yüksek planlarındaki bazı süptil varlıklar, rüya halinde yapılan öğretiler veya açıklamalarla bazı insanları etkilemektedir. Bu tezahürler o kadar canlı ve güçlüdür ki, bazen rüya halinde “yaşayan” kişinin bilincine, fiziksel dünyada uyanık geçirdiği süre boyunca yaşadığı olaylardan bile daha iyi yerleşirler.”

Uykuya dalmadan önce zihnimde saplantılı bir şekilde beliren görüntüyü anında hatırladım. Bunun bir rüya olduğunu söyleyemezdim ama fiziksel gerçeklik olmadığı da açıktı. Repa Sundhi'ye bunu anlatmaya hazırlanırken birkaç dakika tereddüt ettim ama Elinor dağları aşan yolun kenarındaki bir park yerinde durunca vazgeçtim. Bir süre gerindik ve etrafımızı saran harika manzarayı hayranlıkla seyrettik. Daha sonra gerekli tüm erzakları getirmiş olan Elinor ile birlikte bir şeyler yedik. Repa Sundhi yemek yemeyi reddetti ve bunun yerine dağın yamacında derin düşüncelere dalmış bir şekilde yürümeyi tercih etti.

Yaklaşık yirmi dakika sonra yola geri döndük ve kısa bir süre sonra Transilvanya'ya giden dağları aştık. Ana yoldan ayrılıp Apuseni Dağları'nın güney tarafına doğru ilerlerken, hem Elinor hem de Repa Sundhi gitmemiz gereken yolu biliyor gibiydi. Tüm bu süre boyunca ne ben son varış noktamızla ilgili herhangi bir ayrıntı sormuştum ne de lama yeni bir unsurdan bahsetmişti. Bu dağlara özgü pürüzsüz ve çok büyük dağlık platolara yaklaştıkça, Repa Sundhi'nin giderek daha sessiz ve odaklanmış hale geldiğini fark ettim. Bu yüzden onu herhangi bir soruyla rahatsız etmek istemedim ve kendimi gelişen olayların akışına bıraktım.

Cip bir süredir tali yoldan ayrılmıştı ve yüksek yamaçlara yayılmış birkaç köyün içinden geçen bir köy yoluna tırmanıyordu. Çok yakın mesafeden, uçsuz bucaksız ormanlarla kaplı ilk zirveleri görebiliyordum. Arkamızda sadece birkaç evden oluşan son bir yerleşim yeri bırakarak, şaşırtıcı derecede bakımlı bir orman yoluna girdik. Yolun içinde ve kenarlarında yabancı bitki örtüsü büyüdüğü için uzun süredir bu yoldan kimsenin geçmediği anlaşılıyordu. Normalde bu tür alanlarda karşılaşılan tekerlek izlerini bile görebiliyordunuz. Yol, tıkanana kadar yaklaşık bir buçuk kilometre boyunca ormanın içinden eğimli bir şekilde ilerledi. Üçümüz de arabadan indik ve ağaçların arasında odun kesiciler tarafından oluşturulmuş çok büyük bir açıklık gördüm. Sadece ağaçların kütükleri kalmıştı ve kısmen bitki örtüsüyle kaplıydı.

“Buradan itibaren yürüyeceğiz,” dedi Repa Sundhi. “Etrafımızda kilometrelerce insan yok ama manzaradan çok memnun kalacaksınız.”

Bunun üzerine dağları aşmak için gerekli eğitime sahip olmadığımı, bunu en son on yıl önce denediğimi itiraf ettim; ama lama rotanın kolay ve eğimin o kadar da

dik olmaması nedeniyle çok fazla çaba sarf etmem gerekmeyeceği konusunda beni temin etti.

Üçümüz de açıklığa çıktık. Ancak o zaman aslında daha önce çıktığımız tepenin tam zirvesinde olduğumuzu fark ettim. Diğer tepelerden çok daha küçük olduğu ve dağa çok derin olmayan ve nispeten dar bir vadiyle bağlandığı için aslında baktığımız dağ sırasının bir parçası olduğunu düşünüyorum.

Açıklığı geçtik ve ilginç bir şekilde hala yeşil olan uzun ve verimli otların arasından dağa doğru yürüdük. Hava ılıktı ve hafif esinti düşen yaprakların ve nemli toprağın kokusunu getiriyordu. Sonra çok iyi tanıdığım, kusursuz bir parfümün ilk esintilerini hissettim. Yıdam'a her zaman eşlik eden amber ve mür kokusuydu bu. Diğerlerine bunun hakkında yorum yaptım.

“Biliyorum. Bir süredir bizimle birlikte,” diye cevap verdi Repa Sundhi. “Bana telepatik olarak bir durum bildirdi ve yakında onun fiziksel formunu görebileceksiniz.”

Gerçekten de birkaç saniye sonra yıdam yavaş yavaş Repa Sundhi'nin arkasında, sol omzunun yanında eşleşti. Bunun anlık bir maddeleşme olmadığını, daha çok iki ya da üç sıkıştırma aşamasından geçen çok hızlı bir süreç olduğunu fark ettim. Önce bedeninin ana hatları atmosferde dağınık bir buhar olarak belirdi; sonra sadece belirli bölgelerde yoğunlaştı ve son aşamasında tamamen ortaya çıktı. Bu sürece birkaç gün önce Elinor'un evinde tersinden tanıklık etmiş olmama rağmen, şaşkınlığım o zamanki kadar büyüktü, ancak şimdi bunu ifade etmekten kaçınıyordum.

Yıdam'ın etkileyici heybeti bana her türlü sorunun başarıyla sonuçlanacağına dair derin bir emniyet ve güven hissi veriyordu. Ancak bu duygu uzun sürmedi, çünkü yavaş yavaş beynimin yapabileceği her türlü mantıksal analizi altüst eden ve beni tam bir belirsizlik durumuna sokan paradoksal bir olguyu fark etmeye başladım.

TERCÜME

Paralel boyutlarla ilgili tüm fantastik hikayeler ve bilimsel teoriler, bu gerçeği doğrudan deneyimlemenin yanında neredeyse hiçbir değer taşımıyor. Benim durumumda şaşkınlığım daha da büyüktü çünkü duyularımı hiçbir şekilde rahatsız etmeden iki gerçeklik planının gerçek iç içe geçmesini ayrıntılı olarak görme olanağına sahiptim.

O vadide yürürken, hem solda hem de sağda ufkun kenarlarının gittikçe koyulaştığını ve görüş alanımı “daralttığını” fark ettim. Ama aynı zamanda, sanki bunu dengeliyormuş gibi, ufkun ön çizgisi manzarayı da kendisiyle birlikte

“çekecek” şekilde daha da derinleşiyor gibiydi. Yan taraflardaki ışığın azalması, o bölgelerdeki ayrıntıları bulanıklaştırarak daha çok alacakaranlık gibi görünmesine neden oldu. Ancak o ana kadar bu ayrıntılar gün ışığında çok açıktı. Bu çok garip tezahür bana dev bir fiçinin içinde olduğumuz hissini verdi. O zamana kadar beyin tarafından mantıksal olarak yorumlanan manzaranın boyutları orantısız hale gelmiş ve hatta optik izdüşümlerini tersine çevirme eğilimi göstermişti. Uzaktaki şey büyük, yakında görebildiğimiz şey ise çok küçüktü. Bunun beynimde bariz bir kafa karışıklığı yarattığını ve varlığında bir korku hissi yarattığını hemen fark ettim. Bununla birlikte, çevremde algıladığım şok edici dönüşüm aniden değil, yavaş yavaş gerçekleşti ve bu da anlama kapasiteme belirli bir “manevra alanı” sağladı.

Belli bir alanda yürürken sizi çevreleyen gerçekliğin bir çizgi filmdeki gibi kendini yeniden yapılandırmaya başladığını hissetmek çok garip. Daha sonra zihin tarafından üretilen ilk izlenimin tereddüt ve belirsizlik olduğunu fark ettim. Beyin çok hızlı bir şekilde tüm olası yorumları analiz ediyor ama yine de kişinin önceki deneyimlerinde buna benzer bir şey bulamıyor. Daha sonra kendi kendine, algıladığı şeyin yeni bir modelini oluşturmaya çalışır, ama üç boyutlu uzayın temel mantık ve fizik yasalarına uyulmadığı ve bunlar yorumun temelini oluşturduğu için bu ekstrapolasyon başarısız olur. Böylece beyin çok kısa bir süre içinde tüm olasılıkları tüketmiş olduğu için “pes eder”.

Ancak bu yeni algı durumu olağan zihinsel durum için elverişsizdir çünkü zihin her zaman meşgul olmak, sürekli analiz edecek bir şeylere ihtiyaç duymak zorundadır. Bu nedenle, içinde bulunduğum olağandışı durumda, varsayılan olarak akut bir içsel korku hissi yarattı ki bu aslında egomun algıladığım yeni gerçekliğe panikle tepki vermesinden başka bir şey değildi. Bu büyük ölçüde, her varlıkta var olan ve aynı zamanda bizi normal gerçekliğimizin tezahürüne zincirleyen, bir bakıma bizi hayata, deneyime ve dış dünyaya “tutunmaya” zorlayan atalardan kalma hayatta kalma içgüdüsünden kaynaklanıyordu.

Tüm bunlar olup biterken, beni saran korku hissini berrak bir şekilde gözlemleyebildiğim ve hatta nedenlerini ve kökenini hızla analiz edebildiğim farkındaydım. Bu durum tüm varlığında bir şok etkisi yarattı ve o zamana kadar farkında bile olmadığım bir durumun netleşmesini sağladı. Kendime şu soruyu sordum: Eğer bir yandan karşı karşıya olduğum korku ve ıstırapı yaşayan bensem, o zaman bu duyguyu ve tüm varlığımın kasılmasını gözlemleyen kimdi? Bunun benden ayrı bir başkası olmadığını kabul etmek zorunda kaldım. Bu korkuyu ben de yaşadım ve bunu tarafsız bir şekilde gözlemleyenin hala ben olduğumu kesin olarak söyleyebilirim. İlk his tüm varlığında şiddetli bir kasılma ve rahatsızlık hissi yaratırken, ikincisi beni sakinleştiriyor ve kaldırıyor, büyük bir güven ve emniyet hali sunuyordu. Ben bu düşüncelere derinlemesine dalmışken, Repa

Sundhi sanki daha önceki bir tartışmaya devam ediyormuşuz gibi herhangi bir giriş yapmadan bana hitap etti.

“İç gözlemlerin doğru ama kafa karışıklığın henüz tamamen ortadan kalkmadı. Önemli bir bilinç sıçraması yapmaya ve neyin gerçek neyin yanlış olduğu arasındaki karmaşık ilişkileri anlamaya çok yakınsınız. Şu an, fenomenal dünyanın insanın tüm dikkatini yanlış bir yorumsal yöne çekecek şekilde yapılandırıldığını fark etmek için çok iyi bir an. Bu büyülü bir eylemdir, kozmik illüzyonun mükemmel bir örneğidir. Görünüşe göre, hiç kimse ya da hiçbir şey bir insanı içinde yaşadığı gerçekliğin tam olarak algıladığı gibi olmadığına ikna edemez. Ama şu anda kendi gözlerinizle görme fırsatına sahip olduğunuz gibi, bu inanç yanlıştır. İnsanoğlunun maddeye ve klasik fizik yasalarına ilişkin tüm inanç ve önyargılarının yanlış ve uygulanamaz olduğu kanıtlanmıştır. Sorun şu ki, insanoğlu sayısız varoluşu boyunca bu yanlış inanç ve önyargıları kendi bireyselliğini temsil ettiğini düşündüğü merkezi bir odakta giderek güçlendirmiştir.”

“Çok iyi anlamıyorum,” dedim. “Aslında olmadığım bir şey olduğumu mu düşünüyorum?”

“Kesinlikle. Ama bunu yapan sadece sen değilsin, Yaratılış'taki diğer varlıklar da böyle. Elbette farklı yoğunluk dereceleri vardır. Cehalet ne kadar büyükse, insan kurtulmakta çok zorlandığı bu yanılsamanın zahmetine o kadar çok kapılır. Az önce sahip olduğunuz içsel algıyı tam olarak analiz edin. Bu iyi bir başlangıç. Şu ana kadar iki 'kimlikten' hangisine daha yakın olduğunuzu söyleyebilir misiniz?”

Ne dediğini anlamak çok zor olmadı ve hemen cevap verdim.

“Doğal olarak, bana korku hissettirene. Çok daha güçlü, bana çok daha yakın görünüyor.”

“Ben' kim?” diye sordu lama. “Beni tanımla. ”

Birdenbire gerçekte kim ya da ne olduğuma dair net bir fikrim olmadığını fark ettim. İlk eğilimim bedenle özdeşleşmekti, ama inisiyatif yönleri anlama yolunun henüz başında olan ben bile böyle bir fikrin aslında bir sapma olduğunu biliyordum. Her zaman onun farkında bile olamazken, nasıl olur da özümde bu beden olabilirdim? Birkaç gün geçmeden, tamamen berrak olduğumu fark ettiğimde, bedenimle ilgili hiçbir algıya sahip değildim ve bunu da istemiyordum. O sırada lama ve yidam tarafından bana telkin edilen derin gevşeme ve genişleme hali, bedenimin çok sınırlı olan algılarını aşmama neden oldu. Yine de, var olduğumu bilmeye devam ettim ama hiçbir koşulda maddi fiziksel formun bir tutarlılığı olarak değil.

“Cevabı ara,” diye teşvik etti Repa Sundhi beni. “Varoluşun özü burada yatar. Ne zaman çelişkili durumlar ortaya çıksa, oraya yol açan nedenleri dikkatle analiz et. Birde iki gerçek olamaz. Bu nedenle yanlışlığın nelerden oluştuğunu doğru bir şekilde anlamalısınız. Bunun en büyük avantajı, yanlışla inanmak için bir daha asla kandırılmayacak olmanız ve varlığınızı daha önce olduğu gibi etkilemeyecek olmasıdır. Örneğin, gerçek kimliğinizin bu beden değil de çok daha süptil bir gerçeklik olduğunu derinlemesine anladıysanız, artık bir dizi yanlış, anlamsız tutum ve algıyla karşı karşıya kalmayacağınızdan emin olabilirsiniz. İlk olarak, ölüm korkusu yavaş yavaş ortadan kalkacaktır; o zaman bedenin dış biçimine aşırı dikkat göstermeyeceksiniz. Bazı kibirli tutumlar büyük ölçüde azalacak ve hatta yok olacak ve daha az bencil olacaksınız. Ama, bu oluş yolunda yalnızca bir aşama olduğu için dikkatli olmalısınız ve analizin bu noktasında durmamalısınız. Derinlikleri tahmin edilemez.”

Repa Sundhi son birkaç kelimeyi söylerken, içinden geçmekte olduğumuz manzaranın üzerinde, başlangıçta içinde bulunduğumuz fiziksel gerçeklikle örtüşen bir film projeksiyonu gibi olan başka bir manzaranın belirmediğini fark ettim. Yansıtılan görüntü dağınık olmasına rağmen, yine de bunun dağlık bir manzara olduğunu söyleyebiliyordum ama çok daha kayalıktı. Üzerine bastığım zeminin Apuseni Dağları'nın çimenleri ve bitki örtüsü olduğunu görebiliyordum. Ancak aynı zamanda, kurak bir dağ yolunun yarı saydam görüntüsü de bunun üzerine bindirilmişti. Kayalarla kaplı patika iki yamaç arasında kıvrılıyordu.

Durdum ve seraptan kurtulmak için neredeyse gözlerimi ovuşturacaktım. Diğer üçü de durmuş bana bakıyordu. Kimse bir şey söylemiyordu ve zaman da durmuş gibiydi. Etrafıma bakındım. Yanal alacakaranlık daha da artmış, zirveye doğru tırmanıyor gibiydi. Önümde kayalık bir dağın devasa zirvesi, gittiğimiz ormanlık Apuseni dağlarının çok daha alçak yamaçları üzerinde gittikçe daha net bir şekilde şekilleniyordu. İki gerçekliğin iç içe geçmesi, üzerinde yürüdüğüm zeminle ilgili belirsiz bir durum ve hatta belirsizlik hissi yaratıyordu.

Zaman geçtikçe gökyüzünün görüntüsü de değişiyordu. Mavi rengi ve o zamana kadar görebildiğim parlak güneş, koyu mavimsi bulutlardan oluşan kalın bir örtü tarafından giderek daha fazla örtülüyordu; ama bu bulutlar benim gerçekliğimdeki güneşin görüntüsünü tamamen örtmeyi başaramıyordu. Sahip olduğum perspektif gerçekten hayret verici ve aynı zamanda muhteşemdi: dünyanın güneş ışınları bazen onunla örtüşen gerçekliğin tehditkâr bulut örtüsünü delip geçiyor ve dağ yamaçlarında harika konik şekiller halinde yayılıyordu. Bu eşsiz manzaranın ihtişamı kelimelerle ifade edilemez. Şaşkına dönmüştüm ama yine de kendimi kontrol edebiliyordum. Gerçekte neler olduğunu anlamak için umutsuzca çaba sarf etmek yerine, olabildiğince sakin ve ilgili bir şekilde manzaranın ya da daha

doğru bir ifadeyle o sırada içinde bulunduğum gerçekliğin bu inanılmaz dönüşümünü gözlemlemeye karar verdim.

Eski manzaranın kurak kayalık vadinin yeni uzamsal izdüşümüyle “yer değiştirmesi” neredeyse tamamlanmıştı. Sadece güneşin çok az etkisini ve orada burada yeşil bitki örtüsü alanlarını görebiliyordum. Ancak bunlar giderek soluyor ve çok daha sert ve vahşi olan yeni uzamsal çerçeveye yer açıyordu. Başlangıçta bu sadece belirsiz bir histi; ama geçiş sona erdiğinde şaşkınlıktan şok oldum. Şu anda içinde bulunduğumuz dağlık alan, bu yolculuğa başlamadan önce takıntılı bir şekilde zihnimde beliren alanın ta kendisiydi!

“Bu, varoluşunuzda, olguların tezahür içinde göreceli olduğunu anlamanıza yardımcı olacak önemli bir andır. Aynı zamanda, onun geçici doğası üzerinde derinlemesine meditasyon yaparak, içinde yaşadığınız gerçekliğin neredeyse sihirli kontrolünü elde etmeyi başaracağınıza inanacaksınız. O zaman, eğer bir noktada gerekli olacaksa, Yaradılışın diğer dünyalarının modifikasyonlarını veya paralel çevirilerini kendi isteğinize göre belirleyebileceksiniz.”

Repa Sundhi ciddi bir ses tonuyla yavaşça konuşuyor ve gözlerimin içine bakıyordu.

“Burayı dün gece gördüm. Gözlerimi kapatır kapatmaz zihnimde belirdi,” dedim hafifçe şaşırılmış bir halde. “Ne anlama geldiğini bilmiyordum. Şu anda bile hâlâ pek bir şey anlamıyorum.”

“Şimdiki zamanın seni çok fazla şok etmemesi için bu şekilde desteklendiniz,” diye açıkladı lama. “Tibet’in dağlarından birinde, çok yüksekte yer alan bir bölge.”

Önüme bakakalmıştım.

“Şimdi Tibet'te miyiz?” Kekeleydim.

"Evet, tercüme tamamlandı. Ama endişelenmeyin. Tüm süreç tersine çevrilebilir,” diye beni temin etti lama.

“Ama hâlâ anlamıyorum. Neden bütün bunlar? Neden buraya yansıtılmamız gerekti?”

“Çünkü burada yolculuğumuzun hedefine çok yakınız ve bana bu şekilde hareket etmem tavsiye edildi.”

Etrafımdaki sert, kayalık ve kurak araziye baktım. Tahminime göre dört bin fitten fazla yükseklikteydik. Rüzgâr vadiyi süpürüyordu ve hava çok soğuktu, neredeyse buz gibiydi. Uzun zaman önce bir nehir yatağı olabilecek, şimdi ise tamamen kurumuş ve engebeli çakıllarla dolu bir yerde birkaç liken dışında hiçbir patika ve yaşam izi göremiyordunuz. Yer yer buz blokları görebiliyordum; etrafımızdaki yamaçlarda ise tipi yer yer karları savuruyordu. Arazi bir eyer gibi görünüyordu ve önümüzde zirveleri karla kaplı iki büyük zirve vardı. Biraz puslu olmasına rağmen etkileyiciydi.

Garip bir şekilde, oradaki varlığımın fark edildiğini hissettim; ve aniden anlayamadığım bir içsel güç tarafından alt edildim. Sezgisel olarak, içimde hissettiğim o müthiş kararlılık ve irade halini, bulunduğum yerden yayılan ince sertlik ve güçle ilişkilendirdim. Koşullar ilk bakışta çok zor ve sevimsiz olsa da, manzaranın hem zihni hem de kalbi "temizleme" niteliğine sahip olduğunu fark ettim; ve bu süptil arınma yoğun bir içsel erkeklik, kuvvet ve güçlülük hissine yer açtı. Başlangıçta hiç de sıcak gelmediğini düşündüğüm bu ıssız dağlık alan şimdi beni bir miknatis gibi kendine çekiyor ve içimde kaynağını bilmediğim yürek parçalayıcı bir nostalji yaratıyordu.

“Gitmeliyiz.”

Repa Sundhi'nin sesi bu geniş vadide bile garip bir şekilde yakın ve farklı geliyordu. İrkilerek farkında olmadan kazağımı üzerime çektim. Ancak hava sıcaklığı o yükseklikte ve o havada olması gerekenden çok daha az soğuktu. Lama'ya bunun nasıl mümkün olduğunu sordum.

“Bu Yıdam'ın katkılarından biri. Kendisi şahsen böyle bir tesise ihtiyaç duymazdı ama bu şekilde daha iyi dayanacağımızı düşündü.”

Yıdam'a minnettarlıkla baktım. Devasa bedeni o manzarayla mükemmel bir şekilde bütünleşmişti ve bir ilâhın en zorlu yeryüzü koşullarının bile üstesinden kolayca gelebileceğine inanmak hiç de zor değildi.

“Biz de mi zaman içinde tercüme edildik?” Biraz endişeli bir şekilde sordum. Uzamsal bir çeviriden sonra hâlâ eve sağ salım dönme şansım olup olmadığını merak ediyordum ve yanlış giden bir zaman çevirisi ölümcül olabilirdi.

Repa Sundhi, “Hayır, buna gerek yoktu,” diye yanıtladı. “Bu mümkün olmadığı anlamına gelmiyor,” diye ekledi hemen. “Görünüşte farklı olsalar da, uzay ve zamanın süptil enerjileri iç içe geçmiştir ve çevreleyen gerçekliğin temel özelliklerini belirler. Ruhsal ilerlemenizin belirli bir aşamasında, sizin de bu enerjileri istediğiniz gibi kontrol etmeniz mümkün olacaktır. Ancak bu tesadüfen

değil, yalnızca evrenin ilgili alanının enerjisel uyumu ve dengesiyle tam bir uyum içinde gerçekleşir.”

“Yine de, bildiğim kadarıyla, modern bilim bu fikirlere katılmıyor, en azından pratik açıdan,” dedim.

“Bu çağdaş bilim adamının dramıdır,” dedi lama. “Bazı teorik ilerlemeler kaydetmiş olsa bile, çabalarını aşırı takdir etme eğilimindedir ve bu, bilincin özgürlüğünü sınırladığı için tehlikeli bir özelliktir. Teorik sonuçlar ve hipotezler teşvik edici olabilir ama aynı zamanda sinir bozucu da olabilir. Diğer pek çok durumda olduğu gibi burada da karşı çıkılan şey üstünlük fikrinin kibiridir. İnsan en tepeye kadar ulaştığını düşünür, oysa aslında daha yolun başındadır.”

Keskin taşların arasından dikkatlice yürüyor, ayakkabılarımı kesmemeye çalışıyordum. Vadinin içinden önümüzde uzanan iki zirveye doğru yürüyorduk.

“Burası başkalarının sık sık geçtiği bir bölge mi?” Yolda birileriyle karşılaşp karşılaşmayacağımızı öğrenmek için sordum.

Repa Sundhi başını hayır anlamında salladı.

“Bu dağ gizlice korunuyor. Çok az sayıda hacı buraya erişebilir ve bu da sadece bazı çok yüksek tanrıların lütfuyla olur. Bu iki zirveye tırmanılmaz. Diğer tarafa geçmenin tek yolu dünyada çok az insanın bildiği gizli bir geçitten geçiyor. Çok farklı iki dünya arasındaki sınırdasınız.”

“Ve biz o gizli yere doğru mu gidiyoruz?” Umut ve duygularla dolu bir şekilde sordum.

“Evet, ama diğer tarafa geçemezsiniz - şimdi değil. Bir varlığın tarihsel akıcılığını sağlamak için olayların belirli bir sırayla gerçekleşmesi gerekir ve bir çıkarım yaparsak, tüm insanlık için. Her şeyin bir zamanı vardır ve muhtemelen çok uzak olmayan bir gelecekte diğer ülkeyi de tanıyacaksınız.”

Biraz hayal kırıklığına uğramıştım ama aynı zamanda biraz da kafam karışmıştı. Yine de zayıf bir umut ışığıyla bazı sorular sordum.

“Bu iki tepenin ötesinde ne var? Orası nasıl bir yer ve orada kimler yaşıyor?”

Repa Sundhi bana cevap vermedi ama yüzüme bakmadan yürümeye devam etti. Kısa bir süre sonra tekrar sordum.

“Eğer diğer tarafa geçmiyorsak, en azından şimdi nereye gittiğimizi söyleyebilir misin?”

İsteğimde haklıydım çünkü çoktan iki görkemli tepenin eteklerine ulaşmıştık. Yükseklikleri şaşırtıcıydı ama asıl etkileyici olan, kaya duvarının neredeyse dikey olması ve neredeyse hiç çatlak olmadan tamamen pürüzsüz olmasıydı. O zaman Repa Sundhi'nin neden bu zirvelere tırmanılamayacağını söylediğini anladım. Gerçekten de öyleydi çünkü aşılmaz bir bariyer oluşturuyorlardı.

Lama grubun önüne geldi ve bizi sağa doğru yönlendirdi. Daha sonra devasa kaya duvarının tabanına giden nispeten kolay eğimi eğik bir şekilde tırmanmaya başladık. Arkamızda yoğun bir sis ve alacakaranlıkla gölgelenen vadiyi artık neredeyse göremiyorduk. Aniden, bir kayanın arkasında, dağın devasa kaya duvarında bir açıklık belirdi. Elektrik çarpmış gibi durdum. Gerçek nedenini belirleyemediğim belirsiz ama çok yoğun bir korku beni ele geçirdi. Bunun dağdaki gizemli açıklık yüzünden olduğunu düşündüm. Yarık çok dardı, omuz genişliğinden biraz daha büyüktü ve dışarıdan tamamen karanlık görünüyordu. Yine de yüksekliği dikkat çekiciydi, sekiz metreden fazlaydı. Dağın devasa gövdesinde bir kesik gibi görünüyordu ve arkasında bilinmeyen gizemlerin varlığına işaret ediyordu. Dağdaki karanlık açıklıktan birkaç metre ötede durdum ve Repa Sundhi'ye buranın diğer tarafa geçiş yeri olup olmadığını sordum. Girişin hemen yanındaydı ve konuşmadan önce yüzünü bana döndü.

“Evet, burası gizli geçiş geçidi ama sana bunun bugünkü deneyimin olmayacağını daha önce söylemiştim. Sabırlı ve anlayışlı olmalısın.”

Yidam yarığa yaklaştı ve Repa Sundhi'nin arkasında bekledi. Heybetli boyuyla o bile devasa kaya duvarının azameti yanında ufacık kalıyordu.

“Şimdi sadece yidam ve ben gireceğiz, siz ikiniz de bizi burada bekleyeceksiniz,” dedi lama. “Uzun sürmeyecek.”

Bu sözlerle birlikte, yidam tarafından yakından takip edilen açıklıktan geçerek gözden kayboldu. Geniş omuzlarını sığdırabilmek için yidam hafifçe yana doğru girmek zorunda kaldı. Birdenbire manzara çok çıplak ve hatta tehditkâr görünmeye başladı. Çok sessizdi ve rüzgâr bile artık esmiyordu.

Elinor'a baktım. Sakindi ve hiç endişeli görünmüyordu, bu da böyle bir durumla ilk kez karşılaşmadığını gösteriyordu.

“Bu yolu daha önce takip ettin mi?” Biraz destek almayı umarak sordum.

“Hayır, burada değil; ama Repa Sundhi ile benzer başka yerlerde de bulundum: Himalayalar'da ve Peru'daki And Dağları'nda.”

Çaresizce ona bakıyordum. Sanki orada sonsuza dek terk edilmiş gibi bir hisse kapılmıştım. Medeni dünyadan tamamen izole edilmiş o bilinmeyen yerde hayatta kalma şansımız çok fazla değildi. Barınak ve yiyecek olmadan donarak öleceğimiz düşüncesiyle panik zihnimi ele geçirdi. Elinor ve ben o inanılmaz yükseklikteki dağın dibinde kurtarılacağımızdan emin olmadan beklerken, gece karlı zirvelerin üzerine hızla çöktü. Bir şekilde hayatta kalmayı başarsak bile, dağların arasında kaybolmuş, modern iletişim ve ulaşım araçlarından yoksun bir Tibet köyüne ulaşmamız gerekecekti. En iyi ihtimalle, bir Çin hapishanesine atılmayacağımı varsayarsak, Romanya'ya dönene kadar yıllar geçecekti.

Bu kasvetli bakış açımı Elinor'a anlattım ama o içtenlikle gülmeye başladı ve bana seyrek havanın muhtemelen zihnimle oyun oynadığını söyledi.

“Tabii ki umurunda değil,” dedim. “Daha iki bin yıl ömrün var ama ben kalan az zamanımı elimden geldiğince iyi kullanmak istiyorum.”

Aklı başında düşününce haklı olduğunu anladım. Çok güçlü hava, seyrekleştirilmiş olsa bile, ilk alarmda alevlenen bazı zihinsel işlevleri daha da şiddetlendiriyordu. Bu farkındalığım, normal bir anlayış durumuna dönmemi ve gerçek durumu takdir etmemi sağlamaya yetti. Daha sonra Elinor'a dağların zorluklarına alışmak için bu türden daha fazla yolculuk yapmam gerektiğini söyledim.

Bu konudaki izlenimlerimizi paylaşırken Repa Sundhi ve yidam dağdaki karanlık açıklıktan çıktılar ve bize yaklaşmamız için işaret verdiler. Devasa yarığın yanına vardık ama karanlıkta hiçbir şey göremiyordum. Girişteki duvarlar hafif engebeliydi ve yüksekliği genişliğinden çok daha büyük olan basit bir dikdörtgen şeklinde dağ kayasına oyulmuştu. Kaya duvara yaklaştıkça güçlü bir duygu durumu beni ele geçirdi. Orada esrarengiz bir şey olduğunu hissediyordum, hakkında hiçbir şey bilmediğim son derece gizemli bir şey. Repa Sundhi bana çok nazik bir şekilde baktı ve konuştu.

“Şimdi bu dağa girecek ve bu yolculuğun amacıyla ilgili sorularının tüm yanıtlarını bulacaksınız. Bu an önemli çünkü sizin varlığınızı da içeren temel bir tetikleyici vasıtasıyla çığ gibi büyüyen bir dizi olumlu eylemi başlatacak. Sakın korkmayın. Bir süre sizinle birlikte olacağız.”

Bunu söyledikten sonra Repa Sundhi sağ elimi sol elinin içine aldı ve onu takip etmemi işaret etti. Yüreğim ağzımda, dağın içindeki dipsiz karanlığa girdim.

KUTSAL MAĞARA

Yıdam ve Elinor hemen arkamızdaydı. Dağdaki oyuğa girer girmez artık hiçbir şey göremiyordum; ancak birkaç saniye sonra koridorun yaklaşık bir S şeklinde olduğunu fark ettim. Bu son dönemeçteyken, aniden önümde, üç metreden daha az bir mesafede, ışıklandırılmış büyük bir açıklık gördüm. Tavanı geldiğimiz yarıktan biraz daha uzun olan büyük bir mağaraya girdik. Muhtemelen mağaranın tabanından on metre yüksekteydi.

En başından itibaren özel bir unsur dikkatimi çekti. Mağara çok hoş, soluk mavi bir ışıkla gizlice aydınlatılmıştı, ama kaynağını göremedim. Dikkatimi çeken bir başka husus da hava sıcaklığıydı. Dışarıdaki sıcaklığa kıyasla neredeyse ılıktı. Bunu davetkâr buldum ve sarkıtların ve kaya duvarlarının büyümlü ışığı, kristal saflığındaki suyun gizli mırıltısıyla güçlenen bir peri masalı arka planı yaratıyordu. Kaynağın akışını takip ettiğimde, yerdeki kaya oluşumlarının arasından geçerek sağımdaki duvarın altında kaybolduğunu fark ettim.

Mağara dağın içinde 10-12 metreden fazla olmayan oldukça kısa bir mesafe ilerledikten sonra biraz daralarak sola dönen bir koridora dönüştü; ama durduğum yerden başka bir ayrıntı göremedim. O yeraltı mekanı büyük bir kibarlık ve daha iyi tanımlayamayacağım bir incelik yayıyordu. Tüm varlığım hassas bir duyguyla sarılmıştı ve sanki üstün bir deneyimleme ve anlama durumuna yükseltilmiş gibi hissediyordum. O anda varlığımın derinliklerinde hissettiğim çok özel duyguları tarif etmek oldukça zor, ama en uygun karşılaştırma bedenimin her yerinde algılayabildiğim sürekli ve çok hassas bir titreşim gibi görünüyor.

Repa Sundhi bana birkaç adım daha atmamı tavsiye ederken, kendisi, Yıdam ve Elinor ile birlikte girişte kaldı. Sayısız renkte parıldayan küçük kuvars kristalleriyle kaplı büyük bir kaya oluşumuna doğru yürüdüm. Heyecanlı ve gergindim, ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Sonraki dakikalar bana saatler kadar uzun geldi çünkü içimde anlaşılmaz bir sabırsızlık büyüyordu. Birdenbire kalp atışlarım hızlandı ve tüm bedenimi bir sıcaklık kapladı. Zihnim sanki bir girdabın içine çekilmişti ve etrafımdaki her şey büyük bir hızla dönerek bana yaklaşıyor gibiydi. Sonra her şey birden sakinleşti ve şimdi kendimi uzun bir yolculuktan yeni dönmüş gibi hissediyordum, ancak tedirginliğim muhtemelen birkaç saniyeden fazla sürmemişti. Sakindim, derin bir iç huzurla sarmalanmıştım.

İşte o zaman tanrıçayı gördüm. Beklenmedik bir şekilde ortaya çıktı, mağaranın koridorundan yavaşça bana doğru ilerliyordu. O eşsiz anlarda hissettiklerimi kelimelerle asla tam olarak anlatamayacağımın farkındayım. Bize fiziksel plandan daha üstün dünyaların çok daha zengin ve çok daha incelikli deneyim ve duyum gamını vermeyen çok sınırlı bir gerçeklikte yaşamaya alışkınsınız. Sıradan insanın zihni, içinde yaşadığı boyuta ve sahip olduğu ilgi alanlarına öylesine daralmıştır ki, anlama gücünü aşan bir gerçeklikle karşılaştığında, algıladığı şeyi bloke etme ve hatta reddetme eğilimi gösterir. Neyse ki, daha önceki durumlarda bu tür

aşamalardan geçtiğim için, bu konularda biraz deneyimim vardı. Ama burada durum farklıydı.

Hayatımda ilk kez, başka bir dünyadan geldiği belli olan ve hakkında en ufak bir fikre sahip olmadığım bir varlıkla karşılaşıyordum. Yine de onun çok yüce bir ilah olduğunu hemen anladım. Nasıl anladığımı çok iyi açıklayamıyorum. Muhtemelen yüzünü gördüğümde hissettiğim çok yoğun duyguyla bağlantılı olarak sıra dışı görünümünden; doğudaki ilahlar panteonu ve onların ikonografik temsilleri hakkında sahip olduğum bilgiyle birleşti. Bir şekilde, bilinçaltım tüm bu bilgileri kesin ve çok net bir sonuçta birleştirdi. Ya da belki de varlığımdaki derin bir inancı belirleyen çok güçlü bir telepatik aktarımdı. Nedeni ne olursa olsun, bir tanrıçayla karşı karşıya olduğumu biliyordum.

Sersemlemiş bir halde bana yaklaşmasını izledim. O anda hissettiğim şey, adımlarının yere bastığını çok iyi görebilmeme rağmen, su üzerinde yürür gibi yavaş hareket ettiğiydi. O yaklaştıkça bedenimde daha fazla baskı hissettim, öyle ki neredeyse beni geriye doğru itiyordu. Kalbim hızla atıyordu ve kanımın vücudumda hızla aktığını hissedebiliyordum. Her şey daha parlak ve net hale gelirken etrafımdaki her şey genişliyor gibiydi.

Tanrıça kıpırdanıyordu. Hiç kimse onun şaşırtıcı görüntüsüne kayıtsız kalamaz ya da yoğun bakışlarına karşı koyamazdı. Bir kadına göre çok uzundu. Sanırım bedeni neredeyse iki metre boyundaydı ama mükemmel bir uyum içindeydi. Daha önce böylesine mükemmel bir form sergileyen bu kadar hoş bir şey görmemiştim. Şimdi bile tüm bunları yazarken, tanrıçanın görüntüsü zihnimde o kadar canlı ki, sadece zihinsel olarak kendimi yaşadığım o olağanüstü anlara yansıtarak, her şeyi en ince ayrıntısına kadar ve tam olarak o zaman algıladığım ve yaşadığım gibi görebiliyorum.

Heybetli boyu, neredeyse gözle görülür bir şekilde yaydığı olağanüstü bir radyasyonla ikiye katlanıyordu. Bedeninin etrafında titreşen havayı gördüğümde yidamda da benzer bir şey fark etmiştim. Ancak şimdi bu gizemli ışığa tanrıçanın ışınları gibi bedeninden yayılıyordu ama bunlar ışık ışınları değildi. Daha çok süptil ve gizli bir titreşimdi, ama derinliği nedeniyle çok daha yaygın hale geldi. Muhtemelen bu yüzden yaydığı o olağanüstü güç ve enerji beni “geri iten” bir “basınç” hissi yaratıyordu.

Şimdi önümdeydi, bir buçuk metreden daha az bir mesafede. Şaşkına dönmüştüm. Gözlerimi kaldırdım ve yüzüne baktım, ama aynı anda bunu yapamayacağımı biliyordum. Göz kamaştırıcı olağanüstü güzelliği nefesimi kesmişti.

O inanılmaz gözler ruhumu ve kalbimi en gizli derinliklerine kadar delip geçti. Formun güzelliğinin bir erkeğin bilinci üzerinde bu kadar etkili olabileceğine asla

inanmazdım; ama bunun, aurasının ışıması ile mükemmelliği somutlaştıran bedeninin ve yüzünün şekli arasındaki bir kombinasyon olduğunu çok iyi anladım.

Yine de onun eşsiz güzelliği ve saflığının üzerimde bıraktığı izlenim kelimenin tam anlamıyla nefesimi kesti. İstemsizce sol tarafımdaki kaya duvara yaslandım ve bedenimin titremesini zar zor durdurabildim. Zar zor nefes alabiliyor, neredeyse gözlerimi açamıyordum. Yüzüne baktığımda beni kör edecek bir ışık olmamasına rağmen nefesim kesildi ve sanki bayılacakmışım gibi hissettim. Bu yüzden gözlerimi yarı kapattım ve ona sadece belden aşağı baktım.

Böylesine eşsiz bir deneyimi tam olarak anlayabilmek ve tüm nüanslarını algılayabilmek için yaşanması gerektiğinden eminim. Tüm betimlemeler, o sırada yaşadığım müthiş duygusal etki ile karşılaştırıldığında zayıf ve önemsiz görünüyor. Bu doğüstü varlığın görsel ve süptil enerjisel etkisi benim mantığımdan çok daha güçlü olduğunu kanıtladı. Kendime rüya mı görüyorum yoksa gerçek bir deneyim mi yaşıyorum ya da algıladığım şey modern bilimsel bilgilerle doğrulanabilir mi diye sormadım bile. Tanrıçanın varlığı o kadar canlı ve eziciydi ki, zihnimde başka saçmalıklara veya ikincil düşüncelere yer yoktu. Tüm varlığım, başka bir dünyadan gelen tarif edilemez bir güzelliğin o eşsiz hissiyle ağzına kadar doluydu.

Anlattıklarımın o anki gerçek algılarımdan bir kısmını bile yansıtamayacağını ve bu yöndeki çabalarımın asla yeterli olmayacağını biliyorum. Bununla birlikte, tanrıçanın hayret verici görünümünü hakkında size en azından yaklaşık bir fikir verebilecek birkaç genel özellik sunmaya çalışacağım.

Bilinen insan ırklarından hiçbirine benzemiyordu. Teni maviydi, hatta bazı koyu mavi tonları da vardı, çok pürüzsüzdü ve mağaradaki ışığın ve kristallerin yansımada muhteşem bir şekilde parlıyordu. Bu, bedeninin en başından beri zihni şok eden ana özelliği idi. Yine de, varlığından yayılan gizem bu kadarla kalsaydı, sanırım o toplantıda oldukça iyi başa çıkabilirdim. Ancak teninin tamamen alışılmadık yönü, yüzünün göz kamaştırıcı güzel özellikleri ve özellikle de ilahi göksel gözler. Bunlar pekâlâ önlerine çıkan her şeyi bastıran iki yoğun aleve benzetilebilir. Bizim gözlerimizde beyaz olan kısım parlak sarıydı ve tanrıçada neredeyse parlıyordu. İrisleri koyu yeşildi. Bu şaşırtıcı renk kombinasyonu müthiş bir hipnotik his yaratıyordu. Gözlerinin parlaklığı teninin mavi tonuyla daha da artıyordu ama aynı zamanda tanrıçanın tüm yüzü gizemli akkor ışımasıyla aydınlanıyordu. Gözlerinin verdiği his ilk başta o kadar şok ediciydi ki, tüm bedeni felç edici bir korku hissi kapladı. Ancak o zaman, hala bir gram berraklığa sahipken, bakışlarının aslında ne kadar derin bir şefkat ve nezaket ifade ettiğini fark edebildim.

Birkaç an için, başlangıçtaki körlüğüm olayları doğal ve normal bir şekilde değerlendirmeme izin vermedi ve kendimi sınırlayan korku ve kendini koruma hislerime doğru çekildim. Ancak, durumu doğru bir şekilde algılayabilmem için bu zor anı aşmama yardım edildi. Tanrıçanın güzelliğinin üzerimde yarattığı etki nedeniyle hiçbir hareket yapamıyor, neredeyse boğuluyordum. Yanımdaki devasa taşa yaslandım. Sonra daha da yaklaştı. Sanki ağır çekim bir filmdeymişim gibi, bilinçaltımı güçlü bir şekilde etkileyen ayrıntıları algıladım. Tüm duyularım keskinleşmişti ve geçen zaman yavaşlamış gibiydi. Sanki farklı bir dünyada yaşıyormuşum gibi hissediyordum ama yine de aklım başımdaydı.

Sonra onun beden ısısının beni sardığını ve belki de şimdiye kadar yaşadığım en yoğun esenlik hissini verdiğini hissettim. Sanki narin bir esinti beni sarmış, istemsizce dışa vurduğum psiko-zihinsel kasılmaları nötralize etmiş gibiydi. Aynı zamanda bedeninden yayılan kokuyu da algıladım. Yıdam'ın varlığında yayılan kutsal koku beni çok hoş bir şekilde şaşırttıysa da, parfümünün inanılmaz nüansları ve olağanüstü saflığı karşısında şok oldum. Sanki orada binlerce çiçek toplanmış gibiydi; ve yine de bundan daha da fazlasıydı. Kutsal bir yerin, anlatılamayan gizemlerin, dünyamızın çok ötesinde, tarif edilemeyen bir gerçekliğin kokusuydu. Bir bakıma sezgisel bir kokuydu, ama çok uzun süre aynı kalmıyor, ya iyi tanımlanmış yüce bir parfüm ya da koku nüanslarının bir kombinasyonu olarak sürekli değişiyordu.

Bu algı, varlığımda dokunulmamış ne varsa tamamen ters yüz etti. Neden böyle olduğunu açıklayamıyordum ama o anlarda koşulsuz bir sevgi ve çılgınca bir hayranlık dürtüsüyle kendimi tamamen tanrıçaya bıraktığımı hissediyordum. Şimdi bana çok yakın olan bedeninin ilahi kokusu, atalarımın kalma anılardan, tanımlanamayan hislerden ve hayatım boyunca tanımlayamadığım garip görüntülerden oluşan beklenmedik bir yükü ortaya çıkardı. Sanki çok derin duygu ve algıların patlaması beni o ilahi varlığa gizemli ve sarhoş edici bir şekilde yaklaşıtıyordu.

Gözlerimi tekrar kaldırdım ve onun büyüleyici güzellikteki yüzüne baktım. Bizim dünyamızdan bir benzetme yapmak gerekirse, yüz hatlarının Avrupa ırkı ile Asya ırkı arasında bir karışım olduğunu söyleyebilirim; ama buna ek olarak, bu dünyaya ait olmayan, tanımlamakta zorlandığım bir şey daha vardı. Tanrıçanın yüzü eşsiz bir asalet ve kraliyet duruşu yayıyordu; ama kibir ve ego anlamında değil, bilgelik ve sağlamlık anlamında. Burnunun ve ağzının oranları mükemmeldi ve kırmızı dudakları neredeyse elle tutulur bir duygusallık yayıyordu. İnce ve narin gülümsemesi mükemmel dişlerinin beyazlığını ortaya çıkarıyor ve elmacık kemiklerini vurguluyordu. Muhteşem gözleri iri ve hafif dikdörtgendi ve hafif kemerli siyah kaşları mükemmel şeklini daha da iyi tanımlıyordu. Uzun siyah saçları sırtının yarısına kadar düz bir şekilde

dökülüyordu ve mağaranın mavi ışığında büyüdü bir şekilde parıldıyordu. Alnı açıktı; alnının ortasında, koyu menekşe renginde ve fosforlu yaklaşık beş santimetrelilik dikey bir çizgi görebiliyordum.

Yüzünün derisinin mavinin daha açık bir tonu olduğunu, mükemmel boynunun ise neredeyse lacivert olduğunu fark ettim. Belki de bu sadece gözlerinden yayılan ışıltılı ve heyecan verici radyasyonun bir sonucu olarak hissettiğim bir şeydi. Tanrıça, teninin ve gözlerinin rengiyle dikkat çekici bir şekilde eşleşen sade, yarı saydam koyu yeşil bir peçe takıyordu. Bu peçe karmaşık bir şekilde sağ omzunun üzerinden tutturulmuş ve altın bir iplikle gevşek bir şekilde belinin etrafında toplanmıştı. Peçenin yapıldığı şeffaf malzeme, göğüslerinin muhteşem şeklinin ve kalçalarının parlak lacivert teninin gizlice görünmesine izin veriyordu.

Tanrıça elini boynuma yaklaştırdı ve boynumun dibine hafifçe dokundu. Hemen ardından aynı hareketi alnımın ortasına ve başımın tepesine de yaptı. Koyu kırmızı tırnaklarıyla narin parmaklarını çok yakından görebiliyordum ve kolu doğal bir hareketle gerilmişti. Bileğine taktığı yakutlarla süslü muhteşem altın bilezikler hafifçe hareket ediyor ve parlak bir çınlama sesi çıkarıyordu. Açıkta kalan üst koluna ise daha geniş ve safirlerle bezeli bir başka altın bilezik takmıştı. Ayak bilekleri de ince altın bileziklerle süslenmişti ama bunlarda değerli taşlar yoktu. Boynunda, narin mavi teniyle tezat oluşturacak şekilde parıldayan zümrütler ve beyaz incilerden oluşan nadir güzellikte bir kolye vardı.

Parmaklarıyla bana dokunduğu an, omurgam boyunca bedenimi içsel bir ışık kapladı. Bayılacağımı sandım ama bayılmadım. Hâlâ aynı yerde duruyordum ama artık bedenimi hissedemiyordum. Zihnim çok berrak olmasına rağmen sanki genel bir uyuşukluğa kapılmış gibiydim. O sırada yaşadığım baskın duygu bir kaçış, büyük bir özgürlük duygusuydu. Küçüktüm ve aynı zamanda çok büyüktüm.

Birkaç dakika sonra, alnıma dokunduğunda, karşı konulmaz bir şekilde beni saran ve şaşırtıcı bir hızla beni daha da yükseğe kaldıran devasa bir içsel girdap hissettim. Daha yüksek ve daha yüksek sesle, hemen tüm dikkatimi çeken çok yüksek bir titreşim duyabiliyordum. Bu titreşimi varlığımın her zerresinde hissedebiliyordum ve bunun temel bir şeyi, devasa bir destek platformunu temsil ettiğinden emindim. Hiç düşünmeden her şeyi doldurduğunu hissettiğim o ses okyanusuna atlamak istedim, ama tam o sırada tanrıça başımın tepesine dokundu. Müthiş bir gök gürültüsü, beyaz ve kör edici bir patlamayla aynı anda varlığımı istila etti. Havada mıydım yoksa yerde miydim bilemiyordum. Sadece başımın üzerinde bir yıldız gibi parlayan beyaz bir ışık görebiliyordum. Bu yıldız zaman zaman gökkuşağı gibi çok renkli kıvılcımlar saçıyor ve tanımlayamadığım bir boşluğa bakıyordu. Yavaş yavaş beyaz ışık sönmeye başladı ve mağaranın ayrıntılarını tekrar görmemi sağladı. Birkaç saniye içinde normale dönmüştüm ama ışık başımın biraz üzerinde ufacık bir noktada yoğunlaşmaya devam

ediyordu. Onu göremiyordum ama yine de orada olduğunu biliyordum çünkü varlığını boynuma kadar inen son derece hoş bir serinlik hissi olarak hissedebiliyordum.

Tanrıçaya çok yakındım ve sadece onun iradesi sayesinde bilincimi kaybetmeden yaşamımı sürdürebildiğim farkında olarak onu düşünüyordum. İşte o an benimle konuşmaya başladı. O sesi ve olağanüstü nüanslarını asla unutmayacağım. Yıdam'ın sesi ile şu anda duyduğum ses arasında büyük bir fark vardı. Farklı tonalitelere sahip birden fazla sesmiş gibi gelen ama aynı zamanda mükemmel bir bütünlük içinde kalan bir sesi inandırıcı bir şekilde nasıl tarif edebilirim? Tanrıça bir metreden daha az bir mesafede bana dönük olmasına ve gözlerimin içine bakarak yavaşça konuşmasına rağmen, sanki sesi çok uzaklardan ve aynı anda her yönden geliyormuş gibi hissettim.

Bu deneyimi ikinci bir analize tabi tuttuğumda, duyduğum şey bir insan sesi değildi. Kulaklarıma sanki her bir ifade ikiye ya da üçe katlanmış gibi ulaşıyordu, ama tüm bu üst üste binmeler çok az gecikmeli ve farklı tonalitelere sahipti, böylece genel etki çok garip ve olağandışıydı. Başlangıçta, birçok farklı yönden geldiğini algıladığım seslerin kaynağını bulmak için etrafıma bakma eğilimindeydim, ama kısa süre sonra bunun aslında tanrıçanın sesi olduğunu fark ettim. Birçok nüansı olan sıcak bir tonu vardı ama aynı zamanda fazla çalışılmış bir gitar teline benzeyen hafif bir tizliği de fark ettim.

Söylediği sözler benim bilmediğim bir dilde olmasına rağmen, yine de, ilginç bir şekilde, anlamlarını mükemmel bir şekilde anlayabiliyordum. Çok güçlü olmamakla birlikte, sesi her yere yayılıyordu ve dikkatimi anında ona odakladı. Dudaklarının hareketini hayranlıkla izledim ve bedeninden yayılan müthiş radyasyonu tüm varlığımla hissettim. Zar zor algılayabildiğim göğsünün ritmik ama çok yavaş bir şekilde, nefesiyle bir bütün olarak hareket ettiğini görebiliyordum. Aynı zamanda, zihnim onun söylediği tüm kelimeleri tam olarak kaydediyordu. Bana oraya gelmemin çok iyi tanımlanmış bir anlamı olduğunu ve bunun çok karmaşık bir nedensellik zincirindeki her şeyle ilişkili olduğunu söyledi. Onun varlığıyla baş edebilmem ve sesini duyabilmem için bilinç ve enerji seviyemde bir tür sıçramaya ihtiyaç olduğunu, bu sıçramayı da bana eliyle dokunarak tetiklediğini açıkladı.

“Az önce yaşadığın deneyim, yakında alacağın özel bir inisiyasyon için bir hazırlık. Kısa bir süre sonra tekrar buluşacağız ve o zaman sen de inisiye edilmiş diğer özel varlıklarla tanışacaksın; ama senden farklı olarak onlar bu deneyimi rüya görürken yaşadılar. Bu her birinizin içsel yapısına bağlı olduğu için herkes aynı türden bir deneyimle karşılaşmaz. Bu nedenle rüyaları sırasında farklı türlerde inisiyasyon aldılar. Bununla birlikte, hepinizi birbirine bağlayan ve bir araya getiren ortak bir zemin vardır. Ülkenizde bu şekilde rehberlik edilen ve

evrimleşmelerine yardımcı olunan birkaç grup insan var. Bu yöntemin dünyanın diğer bölgelerindeki insanlara da uygulandığını bilmelisiniz.”

Tanrıçanın bedeni ve yüzü benim için büyüleyici bir çekiciliğe sahipti. Kusursuz güzelliğine bakarken ve onun dünya dışı sözlerini dinlerken adeta transa geçmiştim. Kısık bir sesle, derin duygularla ona bir soru sordum.

“Bu özel hazırlıkların gerçekte amacı nedir? Bana her şey karmaşık ve çabalar çok sürekli görünüyor. Burada neler oluyor? Gizlice ne planlanıyor?”

O zaman alnının ortasındaki dikey mor çizginin parlaklığını arttırdığını fark ettim. Ardından tanrıçanın sesi beni her yönden sardı.

“Zamanı geldiğinde, uzun zamandır tohumları atılan nedenler meyvelerini vermeye başlayacak. Ancak bu, esas olarak insanların iradesine bağlıdır. Hiçbir zaman tek bir olasılık yoktur, ama büyük olaylar söz konusu olduğunda, olasılıkların yönlerinden bahsedebiliriz. Gerçek savaş, en olası yönün dengesini bir tarafa ya da diğer tarafa çevirmektir.”

Tanrıça daha sonra arkamda, dağ duvarındaki boşluğun yanında duran üçlüye baktı. Ardından Repa Sundhi ile anlamadığım ama Tibetçe olduğunu tahmin ettiğim bir dilde birkaç cümle konuştu. Hemen ardından üçü de mağarayı terk ederek beni o göksel varlıkla baş başa bıraktı. Sanki düşüncelerim uyuşmuş gibiydi ve sadece ona bakıp ilahi güzelliğine ve görkemli zarafetine hayran olmak istiyordum. Kalbimin artık kontrol edemediğim bir kargaşayla dolup taşıdığını hissettim. Gözyaşlarım gözlerime doldu ve yanaklarımdan aşağı süzüldü. Ayaklarımda titremesine ve ellerimin güçsüzleşmesine rağmen ayakta kalmaya çalıştım.

Sonra tanrıçanın gözlerinin nasıl daha parlak hale geldiğini fark ettim. Etrafındaki hava aydınlandı, yüksek yoğunluklu flaşlar gibi altın ışınlarla titreşti. Benden uzaklaştı ve onu takip etmem için gizli bir işaret yaptı. Mağaranın sonuna birkaç metre kala, koridorun solunda, kayaya oyulmuş gibi görünen bir alan fark ettim. Yaklaşık bir buçuk metre yüksekliğinde dev bir basamak ya da sahne gibi görünüyordu. Derinliği ise yüksekliğinin üçte birinden fazla değildi.

Tanrıça o bölgenin yakınında durdu ve beni yaklaşmaya davet etti. Yassı taşın üzerinde koyu renkli asil bir ağaçtan yapılmış yontulmuş bir kutu vardı. Onun isteği üzerine kutunun kapağını kaldırdım ve içinde sarı-kahverengi rulo bir parşömen gördüm. Kutunun içinden çıkardım ve hafifçe açtım. Rengi yeşille karışık bir tür griye dönüşmüş bir mürekkeple yapılmış işaretlerle kaplıydı. Rengi muhtemelen başlangıçta siyahtı ama zaman geçtikçe rengi solmuştu. Rulonun çok eski olduğunu fark ettim; çok iyi durumda tutulmuş gibi görünse de,

parşömenin yapıldığı derideki çok sayıda çatlak nedeniyle metin bazı yerlerde zorlukla görülebiliyordu. Yazı karakterleri Sanskrit diline benziyordu ama ben bunun Tibetçe bir metin olduğuna inanmaya daha eğilimliydim. Merakla tanrıçaya baktım ve o da konuştu.

“Bu, uzun zaman önce Tibet'in dört bir yanında saklanmış olan parşömenlerden biri. Her birinin kendi önemi ve kaderi vardır. Şu anda elinde tuttuğun sadece metnin içeriğinden dolayı değil, aynı zamanda bulunmuş olmasından dolayı da çok önemli bir değere sahip. Bu sana çok fazla bir şey gibi görünmese de, bunun insanlık üzerinde çok derin bir etkisi olacak bir dizi eylem ve olay yaratacağını bil.”

Kendimi bir peri masalı gerçekliğine ışınlanmış gibi hissediyordum. Yine de hissettiklerimi ve gördüklerimi inkâr edemezdim. Ona parşömenin kökeninin ne olduğunu sordum.

“Bu ve sana bahsettiğim diğerleri, Üç Dünyanın İlahi Egemen Bilgesi, büyük Guru Rimpoche tarafından açıklanan önemli inisiyatik metinler ve bilgiler içeriyor.”

Tanrıçanın sesi daha da derin bir titreşime bürünerek içimi sevgi dolu bir hisle doldurdu.

"Tüm cahil insan varlıklarına karşı hiç bitmeyen şefkatiyle ilahi üstat, en önemli öğrencileri tarafından yazılan ve daha sonra Tibet'in belirli yerlerinde saklanan bazı temel öğretileri sundu. Bakmakta olduğun parşömen bizzat Guru Rimpoche'nin en yakın öğrencilerinden biri tarafından yazılmıştır. Büyük manevi rehberin öğretilerini sentezleyerek bölümler halinde düzenlemek ve gizli yerlerde sakladığı parşömenlere yazmak onun başlıca göreviydi."

“Bunu neden sakladı? Neden bu şekilde davrandı?” Şaşırarak sordum.

Tanrıçanın ilahi gözleri iki sonsuz alev gibi üzerime dikilmişti.

“İnsanoğlu sık sık ruhsal koşulların belirli evrelerinden geçer,” dedi bana. “Şimdiki dönem hepsinin en kasvetli ve çöküş dönemidir. İnsanın yeni bir ruhsal bilgisini başlatmak için bu öğretilerin aktarılması gerekiyordu. Tibet'in büyük ruhsal öğretmeni tarafından açıklandıkları dönem çok sıkıntılıydı ve daha geniş bir alanda önemli bir etkiye sahip olmayı başaramazlardı. Onların amacı, insanlar arasında özgür ve kolay iletişimin mümkün olduğu şimdiki duruma kadar büyük bir zaman sıçraması boyunca öngörülmüştür.

"Tüm bunlar ayrıntılı olarak öngörölmüştü; ama eylemin başarılı olabilmesi için parşömenlerin çalınmaması veya yok edilmemesi için en iyi koşullarda korunması ve muhafaza edilmesi gerekiyordu. Guru Rimpoche ve öğrencisi bu sorumluluğu, onları keşfetmesi gerekenler dışında kimsenin ilgili yerlere yaklaşmasına izin vermeyen bazı süptil varlıklara verdi. Tanışmış olduğun korkunç yidam, bu gizli ve zor erişilebilen yeri koruma görevini üstlenmişti; üstelik bu yer başka bir aleme açılan bir kapıdır."

Zihnimde ışık hızında bağlantılar kuruluyordu ama kalbim tanrıçanın sözlerinin içimde yarattığı duygularla titriyordu. Çok özel bir şekilde, bunlar uzun zaman önce geçmiş zamanların ve hatta o zaman hareket etmiş olan varlıkların hallerini ve görüntülerini tetikledi. Aslında tüm bu olayları göremiyordum ama yine de bir şekilde bazı sahneleri zihnimde algılıyordum. Tanrıça tarafından bana anlatıldıktan sonra onları tanıdım ve bu beni eşsiz bir şaşkınlık ve sevinçle doldurdu. Hiç kuşku duymadan, duyduklarıma inanabilmem için bu yeteneğin bana onun tarafından aşılandığına ikna olmuştum. Bu durum bana tekrar derin bir minnettarlık ve sevgi dalgası hissettirdi ve ona tüm kalbimle şükranlarımı sundum. Yeni ve çılgınca duygularla dolup taşıdığımı görünce göz kamaştırıcı gülümsemesini takındı ve benimle bir kez daha konuştu.

"Gelecek zamanlarda, insanların bilgilenme ve ruhsal yola çıkma konusundaki donuklukları ve korkularıyla karşılaşacaksınız, ama bu sorunlar misyonunuzun önündeki engeller ya da bariyerler haline gelmemelidir. Bu metindeki ve daha sonra erişebileceğiniz diğer metinlerdeki öğretiler, bunları almaya ve kendi yaşamlarında uygulamaya istekli olanlara akıllıca yayılmalıdır. Pek çok kişi tembeldir ve tembellikleri kroniktir. Tembellik aslında zihnin tehlikeli bir tuzağıdır ve insanı çevreleyen dünyadan uzaklaştırarak daraltır. Tembel insanlar çaresizdir, her şeye sahip olmak isterler ama aslında hiçbir şeye sahip değildirlir. Harekete geçmeleri istendiğinde, kafesteki bir hayvan gibi kendi tembellikleri içinde zincirlenmiş hissettikleri için üzölürler. Genel duyguları hiçbir şeye muktedir olmadıkları ve dolayısıyla kendi dışlarında var olanla ilgilenmedikleri yönündedir. Dışarıdan herhangi bir müdahale olduğunda onlara dikte eden kendi zihinlerinin tutsağıdırlar: Yapamam. Yapmak istemiyorum. Zamanım yok. İlgilenmiyorum'.

"Her zaman ruhlarını canlı tutanlara yönelin. Onların da başlangıçta ince bir tembellik ve atalet kabuğuna sahip olmaları mümkündür, ama bu kısa sürede yerini onların durumunda uyanmış olan süptil kalbe bırakacaktır."

"Peki ya diğerleri?" diye sordum. "Neden diğerleri bu geri dönüşü yapamıyor?"

"Atalet ve tembellik tarafından geliştirilen olağanüstü güç hakkında henüz hiçbir fikrin yok. Bu, varlığı sadece fiziksel düzeyde değil, özellikle psişik ve zihinsel

düzyeyde de bağlayan bir tür soydan gelen enerjidir. Tembel kişi aslında derinlerde bir yerde hayatın sunduğu konfora, çoğu zaman hayal ürünü olan düşüncelerine ve vazgeçmek istemediği önyargılarına bağlıdır.

Durumunun farkına varma kapasitesine sahip değildir ve hayatını çok iyi ve normal bir şekilde devam ediyormuş gibi hayal eder. Pek çok kişi kendini bu içler acısı durumda bulur. İçinde yaşadıkları uyuşukluktan çıkmak için büyük çaba sarf ettikleri zaman gelir.”

Sanki mağaranın büyülü atmosferinin içine gömülmüş gibiydim. Tanrıçanın bana bu kadar yakın olması, yaydığı göz kamaştırıcı parfüm ve sonsuz bakışları içimde neredeyse beden ve zihnin askıya alındığı bir durum yaratıyordu.

“Aklıma gelen pek çok fikir ve cevabını bulamadığım pek çok soru var,” dedim. “Sizinle karşılaşma şeklim bir gizem. Varlığınız çok etkileyici.”

Kelimelerim beni duygulara boğdu ve neredeyse artık tutarlı düşünemiyordum. Sanki başımın çevresi yanıyor ve göğsüm enerjiyle titreşiyordu.

“Bu senin için bir muamma,” dedi tanrıça. “Benim içinse ruhun açık bir kitap gibi. Şimdi durumun tüm ayrıntılarını bilmenin sana ne faydası olacak? Karmik akım sen farkında bile olmadan seni buraya getirdi. Guru Rimpoche tarafından ifşa edilen gizli metinleri içeren parşömenler İnsanlığın gelecekteki kaderi üzerinde güçlü bir etkiye sahip olacaktır. Bunların birçoğu belirli karmik koşulları yerine getiren insanlar tarafından çoktan keşfedilmiştir. Kendini ruhunun içinde topla ve görevinin önemini anla.”

Bunu söyledikten sonra tanrıça parladı ve tüm mağarayı aydınlattı. Gözleri iki güçlü ışın gibi parlıyordu ve yaydığı ihtişam hayal bile edilemezdi. Yavaş yavaş yoğun ışık azaldı ve bana büyük bir sevgi ve nezaketle nasıl baktığımı bir kez daha görebildim.

“Guru Rimpoche bu mağaraya kendisi mi geldi?” Birkaç dakika önce sahip olduğum bazı algıları anlamak için bilmek isteyerek sordum.

“O gelmedi ama bilge öğrencisi parşömeni saklamak için buraya girdi. Bu çok uzun zaman önce oldu. Sahip olduğu ilahi güçlerle taş duvarı şu anda gördüğün şekilde şekillendirdi ve tahta kutuyu oraya yerleştirdi. Bu mağara çok özel çünkü başka bir dünyaya açılıyor. Bu yüzden burada saklı olan metin de çok önemlidir. Ancak ilk başta sadece çok az kişi içeriğini anlayacaktır. Bu kitapta insanı dünyaya bağlayan bağların gerçek doğası anlatılmakta ve bu önemli engelin üstesinden gelmeye yardımcı olacak çok etkili beş meditasyon tekniğinden bahsedilmektedir. Son olarak, şefkati sonsuz olan kişi insanlığın geçireceği

büyük dönüşümle ilgili bazı kehanetlerde bulunmuştur. Bu kehanetler kısmen sizin ülkeniz için de geçerlidir. Ancak, insanların maneviyata doğru gerçek bir uyanışı gerçekleşmezse bu kehanetler yerine getirilemez.

“Bu insanları bağlayan ağır zincirler aslında onların yarattığı bağılıklar ve bencilliklerdir. Nefret, öfke, durumları ve gerçekliği yanlış anlama, olumsuz duyguların yükünü artırır. Bunları ortaya çıkaranlar ve hatta geliştirenler sürekli olarak acı çekmeye ve aldatılmaya maruz kalacaklardır. Böyle bir insan için ilahi özünün berrak ve saf ışığına büyük bir mesafe vardır ve aslında elde etmeden elde etmek istediği şeye bağılılıkla dolu kaba düşüncelerinin sisi içinde kendine eziyet edecektir. Böyle bir varlık aşırı uçlarda yaşar, sürekli olarak haz ve mutluluğun yoğunluğu ile korkunç bir acının çaresizliği arasında kalır. Ona güçlü bir şekilde bağlanmadan bir arkadaşına veya sevgiliye sahip olamaz ve aynı zamanda çok kızmadan ve hatta ondan nefret etmeden bir düşman göremez. Ruhun derin huzurunu ancak bu uçlar arasındaki mükemmel dengede bulabileceğini asla unutma. İster hoş durumların getirdiği geçici neşe, ister incinmiş bir egonun açığa çıkardığı şiddetli öfke olsun, bunların hepsi insanı yaşamdaki anlamından uzaklaştıran yanıltıcı ve hatta şeytani etkilerdir.

“Yaratılışın kötücül güçleri tarafından sık sık düzenlenen yanılısamlarla yüzleşirken, insan evcil bir hayvan gibidir. Eğer efendisi onu besler ve ona bakarsa, efendisinin bahçesinde kendini iyi ve güvende hisseder. Ancak evcil hayvan, efendisinin onu öldürüp yemesinin an meselesi olduğunu unutmaz. İnsanın, kendisini çürüten ve içler acısı bir duruma düşüren duyarsız öfke ve şiddetli nefret nöbetlerinin kurbanı olması da aynı durumdur.”

Tanrıçanın sözlerini mest olmuş bir şekilde dinledim. Çok özel ses tonları içimde derin bir anlayışı kolaylaştıran harika bir durum yarattı.

“O halde çözüm nedir?” diye sordum.

“Yaptığın her şeyde denge için çabalamak,” diye yanıtladı tanrıça. “Kendini her zaman merkezde tut. Bu, eylemin ortasında olmanı ve aynı zamanda ona bağlanmamanı sağlayacaktır. Karşılığında bir şey almak istemeden başkalarına karşı nezaketinde kararlı ve dengeli ol. Duygusal takas hilekârlıktan bile daha kötüdür. Bunlar bilgeliğin öncülleridir.”

Artık günlerdir orada bulunduğum ve ruhsal evrimimi mükemmelleştirdiğim hissine kapılmıştım. O zamana kadar beni bunaltan bitmek bilmeyen duygular, huzursuzluk, güçsüzlük ve şaşkınlık şimdi yavaş yavaş yerini içimde sürekli bir içsel mutluluk hali yaratan harika bir güç ve enerji hissine bırakıyordu. Ama tam bunu büyük bir keyifle fark ederken, sezgisel olarak tanrıçayla buluşmamın sona ermekte olduğunu algıladım. Hüzünlenmeye eğilimliydim, dünyamıza geri dönmek için ondan ayrılmak istememe imkan yoktu. Tanrıça büyüleyici gülümsemesini takındı ve benimle hafifçe azarlayan bir tonda konuştu.

“Ne kadar yoğun olursa olsun, üzüntü ve sevinçten etkilenmemenin ne kadar zor olduğunu görüyor musun? Tam zirveye ulaştığını düşündüğün anda, hemen tatminsizlik ve acı hayaletini keşfediyorsun. Gerçekten güçlü olan kişi her iki tezahürün de ötesinde olmayı öğrenir. Bir bakıma, benim fiziksel şeklime ve varlığıma bağlandın. Bazen bu bağlılığın izlerinin kaybolması için binlerce yıl gerekir. Bununla birlikte, sana beni çok yakında tekrar göreceğini söylüyorum - çok yakında.”

Kalbim hızla çarpmaya başladı.

“Bu mağaraya geri dönecek miyim?” diye sordum. “Beni tekrar arayacak mısın? Eğer bu kadar yakınsa, hiç ayrılmak istemiyorum. Burada kalmak istiyorum ve belki Elinor ve Repa Sundhi de burayı benimle paylaşmak isterler.”

Konuşmamı bitirdikten sonra yalvaran gözlerle yüce tanrıçaya baktım. O da bana

gözyaşlarına boğulmama neden olacak şekilde baktı. İçimde yarattığı enerji akışına karşı koymak neredeyse imkansızdı. Onun heyecan verici güzellikteki yüzü beni o kadar etkiledi ki, bazı anlarda duygularım şiddetli ve ani bir nöbete dönüşüyor, başka bir kelime söyleyemez hale geliyordum. İlahi bir ahenge sahip bedeni ve yaptığı son derece narin jestler, özellikle de gözleri üzerimdeyken, içimde sınırsız sevgi ve şefkatin tezahürü olan güçlü bir titreme yaratıyordu. O an sanki evrenin tüm suları atalarımızdan kalma gizemlerini o ilahi gözlerin ışığıyla akıtıyormuş gibi hissettim.

“Burada kalmana gerek yok,” dedi tanrıça. “Zihnin ve hayal gücün şu anda kendini mantıklı ve tutarlı bir şekilde ifade edemeyecek kadar heyecanlı,” diye ekledi daha geniş bir şekilde gülümseyerek. “Önemli değil. Bu mağaradan çıkar çıkmaz normal haline döneceksin ama daha önce alıştığından çok daha gelişmiş bir hale.”

“Eğer seninle burada buluşmayacaksam, o zaman seni bir daha nerede göreceğim?” diye sordum.

Ayrılığın acısını kontrol etmek zordu.

“Bu senin kendi ülkende olacak. Repa Sundhi ve yidam sana orada eşlik edecek. Burası, büyük bilge Guru Rimpoche'nin burada bulduğunuz metinde yer alan kehanetlerinde bahsettiği yerdir. Bu son zamanlarda batıda bir dağ üçgeninin yanında büyük miktarda su bulunan bir toprak olacağından bahseder. Bu dağlarda keşfedilecek olan büyük gizemler gizlidir. Goratri, zirvesinde çok önemli bir enerjisel itici güç odağının bulunduğu dağdır.

"İlahi üstadın kehaneti, bu gezegendeki dönüşümün geri dönüşü olmayan yolunun, ülkenizin dağlarında yapılacak olağanüstü bir keşifle işaretleneceğini belirtmektedir. Bunu zaten biliyorsun. Şu andan itibaren her şey birbirine sıkı sıkıya bağlıdır ve çok derin bir nedensel düzeyde belirlenmektedir. Birincisinin yarattığı ikinci önemli unsur, bu yazılı parşömenin keşfedilmesi ve dünyaya getirilerek çeşitli aşamalarda yavaş yavaş bilinmesinin sağlanmasıdır. Bu süreçte senin önemli bir katkı olacak ve bu da bir dizi faydalı ikincil nedeni tetikleyecek."

Bu son birkaç kelimeyi söylerken tanrıça uzaklaşmaya başladı ama hala bana bakıyordu. Onu ilk gördüğüm anlardaki gibi bir kafa karışıklığı içindeydim. Garip bir göz yanılması olsa da sanki yürümekten çok havada süzülüyormuş gibi bir his vardı içimde.

İçimden gelen güçlü bir dürtü beni zıplattı. Bu kadar çabuk gitmesi mümkün

değildi. Beni bu kadar çabuk yalnız bırakamazdı! Birkaç saniye içinde mağaranın arka ucundaki koridorda gözden kayboldu.

Başka hiçbir şeye dikkat etmeden o yöne doğru koştum. Koridor oldukça dardı ve parlak bir şekilde aydınlatılmıştı. Kararlılıkla ilerledim ama sola döndükten sonra şaşkınlıkla durdum. Sadece iki ya da üç metre sonra, koridor sanki sadece o noktaya kadar kazılmış gibi dağ duvarında son buluyordu. Kendi kendime gizli bir kapı ya da çıkış olmalı dedim ve etrafıma bakmaya başladım, hararetle kayaya dokunuyor ve bu kapının gizli açma mekanizmasını bulacağımı umuyordum. Ama çok geçmeden bu eylemden vazgeçmek zorunda kaldım çünkü başarılı olamayacağımı çok iyi sezebiliyordum. Tanrıçanın farklı planlara geçmek için gizli bir kapıya ya da gizli mekanizmalara ihtiyacı olmadığını biliyordum. Ancak, neredeyse ortaya çıkışı gibi aniden ortadan kayboluşu varlığımın içini dışına çıkardı ve kalbimi onu tekrar görmenin acılı özlemiyle doldurdu.

O anda tüm enerjim onu geri çağırmak için canlı ve yoğun bir arzu içinde yoğunlaştı. Çocukça davrandığımı hemen fark ettim; ama aynı zamanda onu nasıl çağıracağımı bilmediğim de farkına vardım. Birdenbire umutsuzluğum bir ani nöbete dönüştü. Tam o anda, zihnimde onun çok iyi tanıdığım sesini duydum, çok net bir şekilde sadece bir isim söylüyordu: Machandi. Donup kaldım. Bir sonraki an onun adını kendim söyledim ve bunun etkisinin çok rahatlatıcı ve sakinleştirici olduğunu büyük bir sevinçle fark ettim. Yine de aniden gidişinin etkisi hala çok güçlüydü ve o kadar çabuk geçmeyecekti. O anlarda olumlu olarak değerlendirdiğim tek faktör, söz verdiği gibi, çok kısa bir süre içinde onunla tekrar buluşacak olmamdı.

Repa Sundhi'den bu buluşmanın ne zaman gerçekleşeceğini öğrenmek için sabırsızlanarak dağın duvarındaki taş basamağa doğru gittim ve değerli parşömenin bulunduğu ahşap kutuyu aldım. Az önce belki de hayatımın duygusal açıdan en yoğun deneyimini yaşadığım mağaraya bir kez daha baktım. O anda aklıma mağaranın kutsal alanının ve rüya gibi mavi ışığının binlerce yıldır başka bir dünyanın gizli girişini koruduğu geldi. Ancak o anda bu dünyanın hangi gizemleri sakladığını ya da sakinlerinin kimler olduğunu bilmem mümkün değildi. Ancak o gizemli topraklarla Bucegi dağlarındaki büyük keşif arasında çok güçlü bir bağlantı olduğundan neredeyse emindim ve çok uzak olmayan bir gelecekte bu konuda daha fazla ayrıntı öğrenme fırsatım olacağını umuyordum. Üstelik Repa Sundhi bu sırlara ancak belli bir süre sonra erişebileceğimi söylemişti. Bu düşünce, Machandi'yi tekrar göreceğimi ve her zaman onun yanında olacağımı hayal ettiğim için bana geleceğe dair bir umut ve güven hissi verdi. O anlarda hala mağarada yaşadığım olayın gerçek öneminin tam olarak farkında değildim. Kutuyu göğsüme yaklaştırdım, zihinsel olarak tanrıçaya iyiliği için teşekkür ettim ve daha önce terk ettiğim dünyaya dönmek için dağın

duvarındaki hücrenin karanlık boşluğuna adım attım.

Bölüm 4 — Gizli İnisiyasyon

Mağaranın önünde Repa Sundhi, yidam ve Elinor beni bekliyordu. Soğuk rüzgâr beni önden savurarak çok daha sert ve somut bir gerçekliğe geri götürdü. Alacakaranlığın gölgeleri bulutları olduğundan daha da fazla karartıyordu ve kayalık manzara Machandi'den ayrıldıktan sonra hissettiğim hüzne tamamen katkıda bulunuyordu.

Geldiğimiz yoldan geri yürürken derin düşüncelere dalmıştım ve Machandi ile karşılaşmamın derin izlerini taşıyordum. Ruh halimi göz önünde bulunduran diğer üç kişi de sessiz ve sakindi.

Ancak çok geçmeden aslında doğru davranmadığımı fark ettim. Yaşadığım deneyimin üzüntü ve düşünceli olmak için değil, neşe ve coşku için bir zemin oluşturması gerekiyordu. Tanrıçadan ayrılışım önceden tahmin edilebilirdi ve bana açıklanan öğretileri uygulamaya koymak ve bana verilen gizli görevi yerine getirmek için bir anlam ve amacımın olduğu dünyaya henüz dönmemiştim. Elimde parşömenin yanı sıra bazı ezoterik bilgiler vardı, ama hiçbir plan yapılmamıştı ve atılacak adımların kesin bir yönü yoktu.

Bu koşullar altında, bunun bir performans hedefine ulaşmak için yollar ve kriterler belirlediğiniz bir şirket gibi olmadığını anladım. Eğer böyle olsaydı, hayattaki durumlar otomatik pilot gibi çalışır ve sonunda “oyunu” tahmin edilebilir hale getirirdi. Sadece ne yapmam gerektiğine dair bir fikrim ve bazı yardımcı “araçlarım” vardı. Gerisini kendim bulmak zorundaydım: uyum sağlamak ve hakikat ile maneviyatın bunları almak isteyenlere ulaşabileceği etkili yollar aramak.

İnsanlar farklıdır. Hem kişilikleri hem de bilinç düzeyleri farklı olduğu için farklı davranır ve farklı anlarlar. Yaşamlarını ve kapasitelerini kökten değiştirebilecek bazı temel gerçekleri onlara duyurmak, tek bir yönleme dayanmayan çok dinamik bir süreçtir. Başkalarıyla paylaşımında başarılı olabilmek ve yeni bir yaşam vizyonunu aktarırken olabildiğince ikna edici olabilmek için, öncelikle insanların yukarıda bahsedilen bu yönlerini derinlemesine anlamam gerektiğini fark ettim. Neyse ki kader bana, maneviyatın gizemleri konusunda büyük bir yetkinlikle bana rehberlik etmiş ve etmeye devam eden bazı müstesna varlıkların dostluğunu kolaylaştırdı. Bunlardan biri de Repa Sundhi'dir.

Yoldaşlarımla birlikte Machandi'nin mağarasından yürümeye devam ederken, Repa Sundhi'nin düşüncelerime müdahale etmeden yanımda yürüdüğünü fark ettim. Bununla birlikte, onun varlığının, hala anlamadığım şeyleri açıklığa kavuşturmak için sessiz bir davet gibi davrandığını hissettim.

Repa Sundhi'ye "Biliyorsun, Machandi ile ilgili daha fazla bilgi edinmek istediğim bazı bilinmeyen yönler var" diye itirafta bulundum. "Onun varlığı beni çok etkiledi ve size tüm varlığımın onun görüntüsü ve anısıyla dolu olduğunu söylemeliyim."

Lama ihtiyatlı bir şekilde gülümsedi ama tek kelime etmedi ve yanımda yürümeye devam etti. Hissettiklerimi ifade etmek için en uygun kelimeleri bulmaya çalışıyordum.

"İlk başta," dedim, "şok beni şaşırttı ama sonra bir şekilde kendimi toparladım. Sanki bunu yapmama yardım ediyormuş gibi hissettim ama acaba onun görünüşünün etkisi sadece ilahi formundan mı kaynaklanıyordu?"

Repa Sundhi'nin sesi beni sanki derin bir uykudan uyandırdı.

"Elbette seni en çok etkileyen ilk şey buydu, ama hissettiğin enerjisel hisler onun ortaya koyduğu müthiş aurik etkiden kaynaklanıyor. Bu etkileri bundan sonra da çok uzun bir süre hissetmeye devam edeceksin."

"Yine de, o kim? Yanımdayken, söylediği her şeyi sadakatle algılayabiliyor ve hayal edilemez ihtişamına hayranlık duyabiliyordum, ama ona bir şey sormak istediğimde, neredeyse düşüncelerimi toplayıp onlara odaklanamıyordum."

Lama ikilemime hemen açıklık getirdi.

"O anlarda tutarlı bir düşünme sürecini devam ettiremeyecek kadar sarsılmıştın. Onun bilinç düzeyi ile seninki arasındaki fark hala çok büyük; ve bazı engelleri aşmana yardım etmesine rağmen, zihnin ve algıların üzerindeki etkisi çarpıcı olmuş gibi görünüyor. Elbette, Machandi sizi onun seviyesine yaklaştırmak için bilincinizde geçici bir olağanüstü sıçramaya neden olabilirdi, ama o zaman zihninizde 'kısa devreler' meydana gelme riski olurdu. Bu da hoş olmayan yan etkileri ve hatta fiziksel sorunları tetikleyebilirdi çünkü organik yapınız böylesine güçlü bir enerjisel tezahürü sürdürmeye henüz tam olarak hazır değil. Bu nedenle Machandi sizi yalnızca şu anda sürdürebileceğiniz üst sınıra getirdi."

"O bir tanrıça mı?" diye sordum. "Kim o? Şimdi bile, böylesine unutulmaz bir

deneyim yaşadktan sonra, buna inanmakta güçlük çekiyorum.”

“Bu çok normal. Zihninizdeki önyargılar hâlâ çok güçlü ama kısa bir süre içinde farklı düşüneceksiniz. Evet, o çok güçlü bir tanrıça ama bilin ki o da evrimin yükselen yolunda yürüdü. Onun durumunda, birkaç yüz yıl önce büyük bir dönüşüm meydana geldi. Bundan önce, Tibet'in bilge Padmasambhava'sının önemli öğrencilerinden birine eşlik eden göksel bir dişil varlık, bir dakini idi.”

“Tibet'in tarihine henüz aşına değilim ama buranın büyük üstatları hakkındaki hikâyeler beni çok cezbediyor,” dedim tutkuyla. “Machandi bana, öğretileri elimdeki bu metinde yer alan büyük Guru Rimpoche'den bahsetti.”

Repa Sundhi anlayışla gülümsedi.

“O Padmasambhava ile bir ve aynı kişidir. Bu isim Batı'da daha çok bilinir ama geleneksel Tibet metinlerinde onu övmek için uzun zamandır kullanılan pek çok başka isim de vardır. Tibet'in dinini tamamen reforme eden ruhsal olarak başarılı bir varlıktı. Bu olay on iki yüz yıldan daha uzun bir süre önce gerçekleşmiştir. Bu parşömen Tsogyelma ya da Yeshe Tsogyel adındaki başlıca öğrencilerinden biri tarafından mağarada saklanmıştı.”

Aniden Repa Sundhi'nin sözünü keserek Machandi'nin eşlik ettiği kişinin o olup olmadığını sordum, çünkü bu onun mağaradaki varlığını ve orada saklı olan parşömenle olan bağlantısını açıklıyordu.

“Hayır, tanrıça Tashi Kyidren adlı büyük bilgenin çok önemli bir başka öğrencisiyle birlikteydi. Bir prenses olmasına rağmen tüm hayatını maneviyata adanmıştı. Aslında Tashi Kyidren bir dakini'nin vücut bulmuş haliydi ve Machandi ona her yerde eşlik ederdi.

“Tanıştığımız tanrıça çok daha eski, tarihçilerin hala hakkında çok fazla şey bilmediği bir zamandan geliyor. Rama ve güzel karısı Sita dağ ormanlarına çekildikten sonra onlara eşlik etmişti. Bunlar o kadar eski zamanlara aittir ki insanlar bu hikayeleri efsane olarak kabul ederler. Aradan dokuz bin yıldan fazla bir zaman geçmiştir ve o zamanların gerçekliğine ilişkin büyük yorum hatalarının meydana gelmiş olması doğaldır; bu hatalar binlerce yıl boyunca ve çeşitli uygarlıklar aracılığıyla günümüze kadar aktarılmıştır.

“Batılıların Hindu destanı Ramayana'dan bildiği Rama ve Sita efsanesi aslında çok gerçektir. Hatta karşılaştığımız bazı olay ve olguların o dönemlerle doğrudan bağlantısı olduğunu söyleyebilirim. O zamanlar tanık olduğunuz fiziksel projeksiyonda yeryüzü seviyesinde yaşayan Machandi, kendini o olağanüstü ilahi çifte adanmış çok genç bir dakini idi. Size çok önemli bazı ayrıntılar verebilir, ama

bu sizin tanrıçaya çok yakın olacak kadar ilerlemenizi gerektirdiği için size bağlıdır. Ve bu seviyeye ulaştığımızda, onun size bir şey anlatmasına gerek kalmayacak çünkü o zamanları hayal edebileceğiniz en gerçek şekilde kendiniz görebilecek ve hatta 'yaşayabileceksiniz'."

Her zaman Machandi'nin yanında kalabileceğim düşüncesi beni kanatlandırıyor.

"Asıl sorun, zaman içinde Rama ve Sita'nın bugünkü Hindistan'dan ayrılıp batıya gittikleri izleniminin yaratılmış olması, oysa Rama aslında ülkenizin bugünkü topraklarını yönetiyordu," diye açıklamaya devam etti lama. "Size verebileceğim çok daha kesin bilgi, kraliyet ikametgâhının Salaj Bölgesi'nde olduğu ve birkaç yıl boyunca Sita ile birlikte dağlık ormanlarda, tam olarak dün geçtiğimiz Apuseni Dağları vadisinde yer alan bir inzivaya çekildikleridir. Bitki örtüsünün çok daha uzun olması dışında o zamanki manzaradan pek bir fark yok. O zamanlar göksel planların bazı ilahlarının fiziksel planda cisimleştiği ve yıllarca insanların arasında yaşadığı dönemlerdi."

Yüzümde giderek artan şaşkınlığı gören Repa Sundhi bana o uzun zaman önce geçmiş zamanların diğer olağanüstü yönlerini anlatmaya devam etti.

"O zamanlar Karpat bölgesinde yaşayan nüfusun bilinç düzeyi çok yüksekti. İnsanlar azdı ve çoğunlukla vadilerde ve dağ zirvelerinde yaşıyorlardı. Yaşamları son derece meditatif; ve o zamanlar, bugün inanılmaz ilahi mucizeler olarak kategorize edilebilecek pek çok olay meydana geldi. Şunu da bilmelisiniz ki, o zamanların süptil emilimi o kadar güçlüydü ki, dokuz bin yıldan fazla bir süre sonra bugün bile hala tamamen yok olmamıştır. O zamanlar, belirli döngü yasalarının bir sonucu olarak yakın gelecekte yeniden gerçekleşecek olan temel bir enerjisel matris yaratılmıştı.

"Elbette, bilim adamları bunun sadece abartılı bir fantezinin sonucu olduğunu onaylasalar bile, o uzun geçmiş dönem hakkında söylenecek daha çok şey var. Bununla birlikte, bazı tarihçilerin sahip olduğu bazı önemli kanıtlar ve size anlattığım gerçekleri doğrulayan bazı kayda değer çalışmalar var. Ne yazık ki, dünyanın nasıl evrimleştiğine dair mevcut fikir ve anlayışın değiştirilmesini istemeyen araştırmacıların sayısı daha da fazladır. Onlara göre bu, hem finansal hem de jeopolitik açıdan bir felaketle eşanlamlı olacaktır. Bildiğim kadarıyla ülkenizdeki bazı tarihçiler ve akademisyenler tarafından bu gerçeklere karşı çok sert bir savaş verilmiş olması şaşırtıcıdır. Bununla birlikte, her şey öyle bir şekilde işleyecektir ki gerçekler yakında ortaya çıkacaktır."

Kısa bir aradan sonra Repa Sundhi devam etti.

“Rama ve Sita'nın öyküsü Ramayana'da anlatılandan biraz daha karmaşık olsa da mesajın özü değişmemiştir. Örneğin, o dönemde var olan bazı ileri uygarlıkların müdahaleleri ve perde arkası mücadeleleri ile geliştirdikleri akıl almaz teknoloji sadece kabataslak ve çoğu zaman alegorik bir şekilde anlatılmıştır. Dahası, Sita'nın Ravana tarafından kaçırılmasından sonra Machandi'nin Rama'nın yanında bulunması, kutsal çiftin iffeti konusunda kafa karışıklığı yaratmaması için kasıtlı olarak hikayeden çıkarılmıştır. O zamanlar Machandi, Rama'nın nihai zaferine büyük katkıda bulunmuştu ve aynı zamanda savaşın son aşamasında Sita'yı zor bir durumdan kurtaran kişiydi. Ancak bu tarih, modern bilimin gözünde bir dizi hikâyeden başka bir şey değildir. Modern araştırmacıların cehaleti ve çıkarları gerçeklerden başka yönlere götürdüğünden, bu tür konularda onların görüşlerine çok fazla önem vermemeliyiz.

“Tibet'e nakledildiğimiz Apuseni Dağları bölgesinde, o zamanlarda Rama'nın kendisini gezegendeki farklı yerlere yansıtmak için sıklıkla kullandığı bir uzay-zaman portalı yaratılmıştı. Tek gereken benim enerjisel planı yeniden aktive etmemdi, böylece etki bir kez daha ortaya çıktı ve böylece tanrıçayla tanıştınız. Tezahürde muazzam bir deneyim biriktiren Machandi her zaman evrimleşti ve şu anda galaksimizin büyük bir bölümünü yönetiyor ve göksel varlıklar hiyerarşisinde üstün bir yere sahip. Bunun şu anda sizin için neredeyse anlaşılmasız olduğunu biliyorum, ama süptil dünyaların özelliklerine daha fazla aşına olduktan sonra, bu bakış açısını çok daha kolay anlayacaksınız.”

Lama'nın açıkladığı gizemler karşısında büyülenmiştim ve rüzgârın soğukluğunu zar zor hissediyordum.

“Ama devasa bir uzay ve zaman hacminde olup biten her şeyi bilmesi nasıl mümkün olabilir?” Böyle bir olasılığın büyüklüğünü düşündükçe bunalmış bir halde sordum.

Repa Sundhi sabırla açıkladı.

“Şu anda sahip olduğunuz aynı mantık ve algı düzeyindeyken bu yönü anlamak istiyorsunuz. Ancak bilinç çok boyutludur ve zaman içinde evrimleşir. Sıradan bir insan hayatını bölümler halinde yaşar: aile, iş, iş, eğlence ve daha pek çok şey. Bir şey istediğinde ve yaşamının o bölümüne dahil olduğunda, diğerlerini neredeyse tamamen unuttur ama onlar var olmaya devam eder. Bu yaklaşım kısmi ve çok sınırlıdır. İnsan duygularının çeşitliliği, gerçekte kim olduğumuza dair yanlış fikrin temelinde yatan, yaşama dair bu tür parçalı bir vizyonla desteklenir. Hayatınızın bir parçasının özellikleriyle hatalı bir şekilde özdeşleşir ve kendinizi ona bağlama ihtiyacı hissedersiniz. Bu da hayal kırıklığına dönüşecek bir

bağımlılık yaratır. Hayal kırıklığı da kaçınılmaz olarak ıstıraba yol açacaktır. Bu, insanın tüm yaşamı boyunca kendini titizlikle bağladığı bir zincirdir.

“Ancak daha geniş bir bakış açısına sahipseniz, varoluşunuzun tüm yönleri birbiriyle ilişkili ve nedensel düzeyde bağlantılı diziler olarak algılanacaktır. Dahası, böylesine üstün bir konumdan, sizi doğrudan ilgilendirmese bile sizi çevreleyen her şeyi anlayabileceksiniz. Sıradan bir insan ile bir bilge arasındaki temel fark budur. Bilgenin durumunda, bilincinin genişlemesi devasa boyutlara ulaşabilir ve bu sayede yalnızca bu sınırlar içinde var olanları kapsamakla kalmaz, aynı zamanda onu bu uzay-zaman çerçevesi içindeki herhangi bir eylemi veya müdahaleyi istediği gibi yönlendirebilecek hale getirir.

“Sanırım şimdi Machandi'nin evrendeki etki gücünü oldukça iyi anlıyorsunuz. Yüksek bir tezahür seviyesine etkin bir şekilde hakim olmak ve onu kontrol etmek için, kontrol etmek istediğiniz plandan daha üstün bir seviyede olmanız gerektiğini bilin. Kör bir adam asla başka bir körü yönetemez.”

Bu durumu çok iyi anlıyordum ama acı üreten sınırlı duygularımızın tezahürünün nedeni konusunda henüz net değildim. Ayrıca insanın yaşamını farklı ilgi ve eylem gruplarına bölmeyi tercih etmesinin nedenini de bilmiyordum.

Repa Sundhi daha sonra yaşamımızın en önemli yönlerinden birine açıklık getirdi.

“Bunun ana nedeni, insanın yaşamının farklı yönleri hakkında edindiği yanlış fikirdir. Etrafındaki her şey her an değişip dönüşmesine rağmen, o güçlü bir şekilde şeylerin ve durumların aynı kalabileceğine inanır: değişmeden. Ancak, bu kavramı derinlemesine analiz ederseniz, tamamen gerçek dışı ve hatta mantıktan yoksun olduğunu keşfedeceksiniz. Sizi çevreleyen ya da Yaratılıştaki var olan hiçbir şey asla aynı kalmaz, aksine sürekli bir evrimsel hareket içinde dönüşür. Sahip olduğunuz ilişkilerin aynı kaldığını veya şu anda sahip olduğunuzun değişmeyeceğini dürüstçe söyleyebilir misiniz? Bazı insanların hevesle topladığı servet ve maddi varlıkların sabit ve ebedi bir şeyi temsil ettiğini mi düşünüyorsunuz? Tam tersine, hayatları boyunca biriktirdikleri her şeyi bir anda kaybedebilirler. Psikolojik durum da daha istikrarlı değildir. Eleştirildiğinde insan üzülür. Herhangi bir kayıp yaşadığında öfkelenir. İsteddiği şeye sahip olmadığında kıskanç ya da hasetçi olur. Tüm bu tutumlar onu belirli eylemleri yapmaya zorlayan olumsuz duygulardan başka bir şey değildir. Bunlar onun kişisel karmasına 'kazınır' ve gelecek yaşamlarında büyük sorunlar yaratır.

“Şeylerin ya da durumların kalıcı olduğu ve asla değişmeyeceği şeklindeki yanlış düşünce insanın çektiği acıların kökenidir. Size söylediğim gibi, onun bu konudaki görüşü tamamen gerçek dışıdır. Asıl dram, yaşamı boyunca bu anlayışı

çürüten durumlarla defalarca karşılaşmasına rağmen, inatla bu fikirde ısrar etmesidir. Hiçbir şeyin değişmediğini ve bu hayatta elde ettiklerinin sonsuza kadar süreceğini ya da en azından hayatta olduğu sürece kendisi için aynı kalacağını düşünen insan, kendini ilişkilere, hislere, duygulara, paraya, mallara ya da zevklere o kadar çok bağlar. Bağlanma olan bu psikolojik olumsuz tezahürü yakından takip edin. Kendi yaşamınızdan vereceğiniz örnekle, bunun içinizde beklentiler, iddialar ve yanılsamalar yarattığını çok çabuk anlayacaksınız. Çoğu zaman bunlar yerine getirilmez veya tatmin edilmez ve böylece acı ortaya çıkar ve bu da belirli olumsuz düşünceler üretir. Bunlar ilgili kişinin olumsuz karmasına katkıda bulunacak ve bir kısır döngüde olduğu gibi bu böyle devam edecektir. Artık insanın Yaratılış içindeki sınırlılık zincirini biliyorsunuz. Bu zinciri kırın ve özgür olun.”

Bu tavsiyenin ruhsal evrimimin temel taşı olduğunu çok iyi anladım. Ancak, şeylerin kalıcılığına ilişkin yanlış fikri nasıl ortadan kaldırayabileceğim benim için pek açık değildi. Repa Sundhi'den bu konuda beni aydınlatmasını istedim ve bana şunları söyledi.

“Çevremizde ve varlığımızın içinde olan her şey, ister fiziksel organizmadan ister zihinsel ve psişik süreçlerden bahsediyor olalım, sürekli değişir ama yine de sabit ve değişmezmiş gibi görünür. Bunun başlıca nedeni bir yandan dikkat eksikliğimiz, diğer yandan da bu gerçeği anlamayı zihinsel olarak reddetmemizdir. İnsanların beklentileri karşılanmadığında üzölmelerinin ya da sinirlenmelerinin nedeni budur. Daha iyi şeylere layık bir irade göstererek, belki de her şeyin aynı kalacağı, değişmeyeceği gibi yanlış bir düşünceyle ısrar etmeye devam ederler. Gerçekte, vahşi arzuları yalnızca kendilerine ait olduğunu düşündükleri ve kaybetmek istemedikleri şeye neredeyse umutsuzca sarılmalarına neden olan bağılılığın gücünü ifade eder. Başından beri tamamen yanlış bir fikre dayandığı için bunun mümkün olmadığı açıktır. Ama bazı insanlar bağılılıklarına öylesine kök salmışlardır ki, ne pahasına olursa olsun onları ellerinde tutmak için, doğasını tam olarak anlayamadıkları birtakım idealler yaratmayı tercih ederler. İster aşkla, ister sanatla ya da mesleki faaliyetlerle ilgili olsun, yaşamdaki bu hedefler yalnızca kendi bağılılıklarını ve sahipleniciliklerini - hem kendilerinden hem de başkalarından - gizlemek için bir kalkan olarak kullanılır. Ancak, bu genel psikolojik ve zihinsel “yapı” yanlıştır ve yalnızca ilgili kişinin Yaratılış içindeki şeylerin doğasına dair sahip olması gereken doğru anlayışı daha da gölgelemeye hizmet eder.

“Bu kısır döngüyü kırmanın tek yolu gerçek durumu berrak bir şekilde gözlemlemek ve onun derin mekanizmalarını anlamaktır. Bu dikkatli analiz, günlük faaliyetleriniz sırasında, bu eğilimlerle karşı karşıya kaldığınızda ve sessizlikte, kendi başınıza kaldığınızda, gün boyunca kavramlarınızın yanlılığını

gösteren eylemlerinizi üzerinde meditasyon yapabileceğiniz yerlerde yapılmalıdır. Bunu sebatla fark ederseniz, bağılıklarınızın ve içsel sarsıntılarınızın kökleri yavaş yavaş yok olacaktır.

“Uzun süre devam eden bağılıklar alışkanlıklara dönüşür, yani insanın psiko-zihinsel yapısına sağlam bir temel atarlar. Bunları ortadan kaldırmak prensipte daha zordur ama yöntem aynıdır. Bağlanma gibi ciddi bir hastalığı iyileştirmek için mucizevi haplar ya da sihirli reçeteler yoktur. Bunu yönetebilmek için yoğun çaba sarf etmeniz ve sahip olduklarınızla kendinizi desteklemeniz gerekecektir. İnsanın bağlandığı her şeyi çözmesi de gerekir.”

“Tamam,” dedim. “Bu şekilde davranacağımı varsayarsak, bunun sonucunda ne olacak?”

Repa Sundhi nazikçe gülümsedi.

“En iyisi kendinizi ikna etmeniz. Benim açıklamalarım hiçbir işe yaramayacaktır. Ancak şunu anlamak önemlidir ki, bağılıkların yükünden kurtulduğunuzda, ruhunuzun, zihninizin ve bedeninizin özgürlüğü hayattaki başka hiçbir durumla kıyaslanamaz olacaktır. Bu da içinizde nesnesiz, yani belirli bir şeye ya da kişiye bağlı olmayan gerçek mutluluğu yaratacaktır. Basitçe mutlusunuz çünkü varsınız ve etrafınızdaki her şey aynı anda var.

“Bu içsel farkındalığın doğrudan bir etkisi, desteğe ihtiyacı olanlara fedakarca yardım etme ve yalnızca erdemli eylemlerde bulunma arzusu olacaktır. Elbette bu, izlediğiniz evrimsel ve ruhsal yol boyunca hiçbir zaman sorunlarla veya acı çekme durumlarıyla karşılaşmayacağınızı garanti etmez. Fiziksel ve psiko-zihinsel yapının henüz arınmamış olması ve geçmişin kötü eylemlerinin bir sonucu olan bazı karmik unsurların henüz dengelenmeleri gereken bir aşamaya ulaşmamış olması nedeniyle bu faktörlerin bir süre daha ortaya çıkmaya devam edeceğini anlamalısınız. Bu gibi durumlarda kalbiniz umutsuzluğa kapılmamalı ve ruhsal pratiğiniz kesintiye uğramamalıdır. Bu, iradenizi ve azminizi her zamankinden daha fazla kanıtlamanız gereken zamandır çünkü size daha önce de söylediğim gibi, her şey geçicidir, karmik acılar bile. Yavaş yavaş, yaşamınızdaki olumlu dönüşümler ve doğru düşünme ve hareket etme tarzınız sayesinde, bu acılar giderek azalacak ve şu anda bulunduğunuzdan çok daha üstün bilinç düzlemlerine erişim kazanacaksınız.”

Bunu söyledikten sonra Repa Sundhi yürümeyi bıraktı ve bize de aynısını yapmamız için işaret etti. Bir süre önce tercüme edildiğimiz Tibet kayalık vadisinde olduğumuzu fark ettim. Lama daha sonra birkaç dakikalığına gözlerini kapattı ve hareketsiz kaldı. Yüzündeki derin odaklanma ve içsel soğurma ifadesini

hayranlıkla izliyordum. Dışarısı neredeyse karanlıktı ama buna rağmen dağın zirveleri gizemli bir şekilde dağınık ve fosforlu mor bir renk yayıyordu. Birdenbire içimde hafif bir bulantı hissine neden olan garip bir titreme hissettim. Büyük bir şaşkınlık içinde, manzaranın inişli çıkışlı dalgalar gibi uçlarda nasıl 'kıvrıldığı' gördüm. Sonra birdenbire berrak bir gökyüzünde güçlü bir güneş ışığı altında kaldık. Dönüş tam tersi şekilde gerçekleşmişti ve şimdi tekrar Apuseni Dağları'ndaydık, tırmandığımız tepenin üstündeki büyük açıklığa yakındık. Ancak bu kez Repa Sundi projeksiyonumuzu doğrudan ve daha önce tanık olduğum ara aşamalara başvurmadan gerçekleştirmişti. Bununla birlikte, bir şeylerin tam olarak doğru görünmediğini fark ettim. Bir önceki tercümenin öğleden sonra gerçekleştiğini biliyordum ve Tibet'te geçirdiğimiz dört beş saatten sonra, gece olmasa bile akşam olmasını bekliyordum. Bunun yerine, aydınlık ve ılık bir Kasım sabahı olduğunu görebiliyordum ve bu biraz kafamı karıştırdı. Günün tamamen farklı bir saati olması gerektiğini belirttim.

Lama, “Zaman sizin öznel izlenimlerinize göre geçseydi böyle olurdu,” diye cevap verdi. “Ancak Machandi'yle buluşmak uzay-zaman sürekliliğinde küçük değişiklikler içeriyordu, bu yüzden size sadece birkaç saat gibi görünen şey gerçekte çok daha uzun sürdü.”

“On yedi buçuk saat,” dedi Elinor, saatine bakıp zaman farkını hesaplayarak. “Yani, nesnel zamanla aramızda on iki ila on üç saatlik bir fark var.”

Neden bilmiyorum ama uzay ve zamanın çarpıtılmasıyla ilgili olağandışı fenomenlerle karşılaştığımda çok sevinmişim. Yine de Repa Sundhi'ye bunun fiziksel beden için herhangi bir ikincil etkisi olup olmadığını sordum. Kendisi bunun herhangi bir tehlikesi olmadığını ve bilim çevrelerindeki kişilerin fikir ve varsayımlarının hatalı olduğunu, bunun da büyük ölçüde bu konudaki deneyim eksikliğinden kaynaklandığını açıkladı.

“Ortaya çıkabilecek tek etki psişik etkilerdir, çünkü ilgili kişi alışkın olduğu gerçekliğin ve bildiği fizik yasalarının tamamen değişmesinden dolayı tedirgin olabilir. Ama bu duygu bile çok etkili bir kendini uyarılma mekanizması tarafından hızla karartılır. Bununla birlikte, zaman yolculuğu söz konusu olduğunda, meseleler daha karmaşıktır.”

Kısa süre sonra arabaya vardık ve burada hafif bir yemek yedik. Dönüş yolculuğumuza başlamadan önce yidam ortadan kayboldu. Ancak Repa Sundhi, birkaç gün sonra dağlarda başka bir yere gitmek üzere yola çıktığımızda onunla tekrar karşılaşacağıma dair bana güvence verdi. Anladığım kadarıyla bu daha büyük bir eylem olacaktı. Lama daha sonra, muhtemelen artık anlama kapasitemin gelişiminde önemli bir aşamaya ulaştığımı düşünerek bana biraz daha

ayrıntı verdi.

“Büyük bilge Padmasambhava'nın kehanetlerinde adı geçen Goratri Dağı, aslında Godeanu Dağı'dır; bugünkü adı, geçmiş bin yıllar boyunca ilk adının doğal bir dönüşümüdür. Bu dağ yerel enerjisel denge açısından çok önemlidir ve aynı zamanda dünyayı hayrete düşürecek bazı sırlar saklamaktadır. Machandi'nin burayı seçmesinin bir nedeni var.”

Lama'nın tanrıçayla ne konuştuğumu çok iyi bilmesine artık şaşırıyordum; ama kısa bir süre sonra onu bana bahsettiği dağlarda tekrar göreceğim haberi beni çok heyecanlandırmıştı. Repa Sundhi bana bir hafta içinde oraya gideceğimizi söyledi. O zamana kadar, parşömende yazılı metnin çevirisini bana dikte etmesi ve yolculukla ilgili diğer hususları halletmesi gerekiyordu. Bana öncelikle metni ve parşömende yazılı olan ve geçen zamandan etkilenmiş olan kelimeleri anlamak için birkaç güne ihtiyacı olduğunu söyledi.

“Bu yüzyıllardır konuşulmayan eski bir Tibet lehçesi. Bazı gizli bilgi kaynaklarına danışmam gerekecek,” diye açıkladı.

O öğleden sonra herhangi bir sorun yaşamadan Bükreş'e ulaştık ve dört gün sonra Elinor'un villasında buluşmak üzere sözleştik. Bu süreyi son deneyimlerimi analiz ederek ve aynı zamanda Repa Sundhi ve tanrıçanın öğretilerini uygulamaya çalışarak geçirdim. Sadece birkaç gün içinde, genellikle yıllar hatta birkaç ardışık yaşam sürebilecek şeyleri gördüm, bildim ve yaşadım. Böylece, yılın getiremediğini an getirir sözünün geçerliliğine kendimi bizzat ikna etmiş oldum. Bu benim için dönüşümün yakında dünyanın her yerinde ve her düzeyde gerçekleşeceğine dair ekstra bir ipucuydu. Bunun yanı sıra, bunun genel olarak bilinen bir gerçek olması da küçümseniyor ve önemsizleştiriliyor, bu da mesajın gücünü azaltıyor ve insanların bu konudaki sorumluluklarını azaltma eğilimi gösteriyor. Ancak olaylara objektif olarak bakılmalıdır.

Hiç kimse insanlığın şu anda karşı karşıya olduğu ciddi sorunları inkar edemez, ama sadece çok azı gizli nedenleri ve bunların yayılma mekanizmasını anlayabilir. Bu nedenle insanlar durumu yüzeysel olarak çözmeye çalışıyor ve kişisel sorunlarının İnsanlığın sorunları olduğu ve onun tarafından yansıtıldığı gerçeğini unutuyorlar. Ayrıca, halkın fikirlerini ve eğilimlerini manipüle etmek ve kontrol etmekle meşgul olan bazı okült örgütlerin şiddetli savaşı da işleri daha da karmaşık hale getiriyor.

İyiliğin ve hakikatin her zaman zafer kazandığı bu mücadelede sorumlu bir şekilde olumlu bir rol üstlenmek istedim ve beni doğru yönde yetkin bir şekilde yönlendirebilecek varlıklar olduğu için çok mutluydum. Bu nedenle, Tibetçe metnin çevirisi üzerinde çalışmak üzere Repa Sundhi ile bir araya geldiğimde çok

kararlıydım ve ruhsal başarı yolunu izlemeye karar verdim.

“Böyle davranmak çok iyi,” dedi Repa Sundhi. "Ama unutma ki, önceden Yaratılışın belirli yasalarının ve temel prensiplerinin bilgisinde sağlam bir şekilde kök salmış olmalısın ki bunlar olmadan varlığında gerçek bir ilerleme veya dönüşüm olamaz. Ruhsal yönlerin, kutsal metinlerin ve ezoterik kavramların pek çok uzmanı vardır ama bilgileri nispeten kurudur çünkü bildiklerinin derin bir içsel farkındalığıyla ikiye katlanmamıştır."

Repa Sundhi ile aynı fikirdeydim çünkü ben de biliyordum ki sözlerin gücü ve eylemlerin doğruluğu sadece ruhsal hakikatlerin pratik olarak idrak edilmesinden kaynaklanır. Ruhsal ilerlemenin her adımı, aslında, evreni anlamanın ve o belirli düzeyde etkin bir şekilde hareket edebilmenin yeni bir üst düzeyidir.

“Gerçek ruhsal öğretiler pratikle kazanılır,” diye açıklamaya devam etti lama. “Öğrenme süreci etkileşimlidir ve insan o zamana kadar topladığı tüm bilgileri doğru bir şekilde uyguladığı anda kendini mükemmelleştirir.”

Repa Sundhi daha sonra zihinsel ve duygusal akışlarımı kontrol etmek için kullanabileceğim bazı yolları detaylandırdı ve ayrıca bana sağlıklı bir yaşam ve davranış prensiplerine ilişkin bazı tavsiyelerde bulundu. Bu bilgileri günlük faaliyetlerde uygulamanın önemi üzerinde ısrarla durdu çünkü ancak o zaman insan olarak evrimimize gerçekten katkıda bulunabilirler.

“Ruhsal kitapları ve metinleri sadece entelektüel bir bakış açısıyla analiz etmemelisiniz,” diye bana tavsiyede bulundu.“Onlarda sunulan hakikatler üzerinde her gün biraz meditasyon yapmak ve ardından bu hakikatlerin yaşamınızdaki yansımalarını gözlemlemek çok daha iyidir. Bazı insanlar 'sofistike' analizler ve kısır tartışmalar içinde kaybolurlar ki bu da sözde ezoterik uzmanları olarak kendi egolarını güçlendirmekten başka bir işe yaramaz. Gerçekte çıkmaza girmişlerdir; bir bakıma değerli ve hatta bilge olduklarını düşünerek sudan sarhoş olmuşlardır. Kibirlenirler ve bazı gizli sırların ve bilgilerin tek yetkin bekçilerinin kendileri olduğunu hayal ederek, bu konudaki diğer tüm görüşlere az ya da çok haklı olarak meydan okurlar. Hatta çoğu zaman, ya yanlış yorumlama ya da danıştıkları bilgi kaynaklarının çoğu zaman eksik veya gerçek olmaması nedeniyle yanlış fikirlere sahip olurlar veya maneviyatın önemli yönlerini anlamaktan yoksun kalırlar. Hiçbir faydası olmayacağı için, bilgece gibi görünen bu tür tartışmaların ağına takılmanıza izin vermeyin. 'Bildiklerini' ya da 'edebiyatçı' olduklarını iddia edenlerin genellikle temiz kalpli, basit ama dürüst insanlardan daha fazla sorunları ve karakter kusurları vardır. İşte bu nedenle - tekrar ediyorum - ruhsal öğretileri günlük yaşamınızda doğru bir şekilde uygulamanız çok önemlidir, çünkü ancak bu şekilde ilerleyebilir ve olumsuz karmanızı kademeli olarak ortadan kaldırabilirsiniz."

Yola çıkmamıza üç gün kala, Repa Sundhi tarafından deşifre edilen Tibetçe metni İngilizceden çevirdim. Bu kolay bir iş değildi çünkü bazı teknik terimlerin Romence'de karşılığı yoktu. Bu ifadeler zaten İngilizceye yakındı ama lama çeviride bu ifadelerin manevi nüanslarını mümkün olduğunca aktarmam konusunda özellikle ısrar etti. Lama, metnin tam olarak neye değindiğini anlayabilmem ve buna göre yeniden üretebilmem için sabırla, karşılaştırmalı örnekler ve diğer pek çok ayrıntı aracılığıyla bana bazı derin anlamları açıkladı. Sonunda ortaya çıkan sonuçtan ve görevimin önemli bir ilk aşamasını tamamladığım gerçeğinden memnun kalmıştım.

Machandi ile buluşmamızın yedinci gününde Repa Sundhi ve Elinor ile birlikte Godeanu Dağı'na doğru yola çıktık. Bu kez yolculuğumuza öğleden sonra başladık çünkü lama oraya gece varmanın önemli olacağını söyledi. Bu tür yolculuklara alışmaya başlamıştım ve Machandi'yi tekrar göreceğim için çok mutluydum. Ondan ayrılışımdan bu yana geçen hafta, Tibet mağarasında yaşadığım duyguların rafine ve çok daha derin olması dışında, esasen bir uzantısı olmuştu.

Karşılaştığım inanılmaz deneyim ve benimle paylaşılan bilgilerle ilgili olarak belli bir olgunluk ve anlayış aşamasına ulaştığımı farkındaydım. Hayatımın son iki haftası duygusal bilgi ve deneyimlerim açısından bir tsunami gibi geçmişti ama ruhsal bilgilerden oluşan önemli bir bagajı özümlediğim için aylar geçmiş gibi hissediyordum.

Algıladığım garip zaman genişlemesi muhtemelen Repa Sundhi'nin ya da belki de tanrıçanın süptil bir eylemiyle bağlantılıydı ama bu konuyu hiç gündeme getirmedi. Algılamamın içsel bir titizlikten ve uzay ve zamanın ötesindeki gizemli benlik bilinci katmanlarına nüfuz etmekten kaynaklanmış olması da mümkündür. Muhtemelen gelecekte bir zaman bu konuda bilgi sahibi olacak ve bir yanıt bulacağım.

Kendimi iyi hazırlanmış hissediyordum ve yakında gerçekleşecek olan olayları ilgiyle bekliyordum. Her zamanki gibi lama çok fazla ayrıntı vermedi, sadece ülkenin gerçek bir enerji merkezi olan çok önemli bir dağın zirvesine tırmanacağımızı söyledi. Zirvenin adının Gugu olduğunu ve tanrıçanın o gece bu zirvenin yakınında kendini göstereceğini söyledi. Repa Sundhi ayrıca bizimle aynı hedefi paylaşacak bir grup insanla tanışacağımızı söyledi.

Lama, "Bu bir dağ gezisi gibi görünecek ama gerçekte süptil dünyalara gerçek bir inisiyasyon olacak," dedi.

Başka bir şey söylemedim, içselleştirmeyi ve böylece kendimi bu olaya

hazırlamayı tercih ettim.

Sonunda dağın eteklerine ulaştığımızda gece çöküyordu. Hava muhteşemdi ama oldukça da serindi. Cipun içinde, oldukça engebeli bir dağ yolunu bir süre tırmandık. Bir kavşakta Elinor arabayı park etti ve geldiğimiz yöne dik bir şekilde yokuş yukarı yürümeye başladık. Yolculuğumuzun nihai hedefine (Machandi ile buluşmama) yaklaştığımızı hissettikçe, zihnim giderek daha fazla telaşlanıyor ve giderek daha sabırsız hale geliyordum. Kendimi kontrol etmeye çalışıyordum ama dış görünüşüm Repa Sundhi'yi yanıltmadı.

“Sabırsızlığın hayal kırıklığına dönüşebilir. Bunun böyle olacağını söylemiyorum ama sadece bir olasılığı gündeme getiriyorum. O zaman ne yapacaksınız? Sorunu nasıl çözeceksiniz? Zihniniz muhtemelen sizi ikna etmeyecek bir dizi açıklama yapacaktır. Daha sonra ruhunuzdaki boşluğu başka düşünceler veya eylemlerle doldurmaya çalışacaksınız, ama bunlar da yeni etkiler ve bunun ötesinde daha yeni etkiler yaratacaktır. Bu şekilde asla sonunu göremeyeceksiniz.”

Çok fazla çaba sarf etmeden dar bir yolda yavaş yavaş yürüyordum. Repa Sundhi her zaman olduğu gibi içsel durumumu çok iyi algılamıştı. Ona ne diyeceğimi bilemiyordum.

“Sabrını geliştirmelisin,” dedi sonra. “Bu çok az insanın sahip olduğu bir niteliktir çünkü büyük bir özdenetim ve zihinsel olgunluk gerektirir. Örneğin, bir süpermarkette kasada ödeme sırasının size gelmesini beklemek için gereken sabırdan ya da bilet almak için sırada beklerken gösterilen sabırdan bahsetmediğimi sanırım anlamışsınızdır. Bir varlığın belirli olumsuz eğilimlerini ve dürtülerini kontrol etme kapasitesiyle ilgili çok daha derin bir tutumdan söz ediyorum. Sıradan bir insanla bir bilge arasındaki temel farklardan biri, birincisinin gürültülü ve hatta şiddetli bir şekilde ortaya çıkan kaotik ve yıkıcı içsel eğilimlerini çoğu zaman herhangi bir farkındalık olmaksızın serbest bırakırken, bilgenin asla bu şekilde davranmamasıdır. Dengeli tutumuyla çoğu zaman çevresindekilerin korkunç öfkelerini yatıştırmayı başarır.”

Aniden susmadan önce araya girdim: “Psikoloji bilimi, aşağılık içsel duyguları bırakmanız gerektiğini söyler, aksi takdirde psiko-zihinsel yapıda hayal kırıklıkları ve gerilimler ortaya çıkacaktır.”

Daha derin bir düzeyde, az önce bahsettiğim anlayışta bir şeylerin doğru olmadığını anlamaya başlamıştım. Düşünüyordum da, eğer birisi bu “içini dökme” yöntemini izlerse, o kişinin dibe ulaşacağına inanmak için hiçbir neden yoktur. Aksine, o zamana kadar doğal ve tavsiye edilen olarak kabul edilecek olan öfke ve kızgınlık hallerine alışacak ve böylece tehlikeli karmik zincirler

yaratacaktır.

Repa Sundhi, ona nasıl hissettiğimi anlattıktan sonra, “Mantığınız doğru,” diye onayladı. “Öfkenin tezahürü her zaman az ya da çok belirgin olabilen saldırganlığın tezahürünü çeker. Modern psikolojinin reçetesi yanlıştır çünkü bu reçeteyi yayanlar bir insan öfkelenildiğinde zihnin süptil seviyesinde neler olduğunu ya da böyle davrandığı her seferinde çektiği karmik sonuçların neler olduğunu derinlemesine anlamamışlardır.

“Her şeyden önce, kontrol eksikliği onu psişik olarak savunmasız hale getirir, o zaman etrafındaki her şeyi ezdiğini hayal etse bile, böylece güç, hakimiyet ve güç gösterir. Bu çocukça ve egoistçe bir düşüncedir. Gerçekte, öfkeli kişi bilinçsizce zayıflığını algılar ve tam da bu yüzden bu açığı sahte bir itici güçle kapatmaya çalışır. Siz de çok iyi bilirsiniz ki bu tür insanlar öfke anlarını yaşarken kendilerini ve çevrelerindeki her şeyi unuturlar ve kendilerini ele geçiren yıkıcı duruma tamamen kaptırırlar. O zaman berraklıklarını ve düşüncelerinin mantığını neredeyse tamamen kaybederler, ne pahasına olursa olsun kendi bakış açılarını empoze etmekten başka bir şey istemezler. Bu kötücül enerji insanı kötü eylemlerde bulunmaya iter; ve bir şekilde kendini kontrol etmeyi ve bu şekilde davranmamayı başarsa bile, serbest kalan öfke, zihni ve organizmayı rahatsız eden bu kaotik durumları kontrol etmek için o noktaya kadar gösterilen tüm çabayı yok edebilir. Gördüğümüz gibi, her şey bir kontrol meselesidir.”

“Ve bu kontrolün nasıl sağlanacağını öğrenmek için çok sabır ve azim gerekiyor,” dedim. “Örneğin, öfke kontrol edilirse konuşma ve davranış biçimlerinin de kontrol edileceği açıktır. Ama bilmelisiniz ki ben hiç de öfkeli değildim. Machandi'yi tekrar görme arzum beni endişelendiriyor ve ateşlendiriyordu.”

“Bunu çok iyi biliyorum,” diye yanıtladı lama. “Ben sadece her durumda uygulanabilecek olası bir meditasyon konusu öneriyordum. Örneğin, bundan sabrın sürekli bir çabayla yakından ilişkili olduğunu anlayabilirsiniz. Elbette burada çabanın yüksek boyutlarından bahsediyorum, ille de fiziksel nitelikte olanlardan değil. Yani, azimli olma çabasını, başkalarına bencilce yardım etme çabasını ve benzerlerini kastediyorum. Ve ne kadar tuhaf görünürse görünsün, en büyük çaba meditasyona sıkıca kök salmaktır.”

Repa Sundhi'ye tam isabet kaydettiğini itiraf ettim.

“Evet, burada bir sorun var,” dedim. “Bunu elimden geldiğince iyi yapmaya çalıştım ama bu çok zor. Hatta bazı insanlar bana aynı yerde birkaç dakikadan fazla hareketsiz kalmaktan çok sıkılacaklarını söylediler. İtiraf etmeliyim ki bu beni bir şekilde engelledi.”

“Bahsettiğiniz kişiler gibi düşünenler zayıf ve çok tedirgin bir zihne sahiptir. Bu gizemler hakkında fazla bir şey bilmedikleri için onlara çok fazla ilgi göstermeyin. Bu tür kişilerin sizi etkilemesine izin vermeyin, aksi takdirde her zaman cahillerin kolay ama aşağı yolundan gitmenin cazibesine kapılırsınız. Kararınızda kararlı olursanız, ilerleme kaydetmekte asla başarısız olmazsınız. Başkaları her türlü sorun ve ıstırapla boğuşurken, siz olumlu eylemlerinizi hayatınızı düzene sokup kaderinizi dengeleyeceğiniz için bu tür zorluklara karşı yavaş yavaş neredeyse soyut hale geleceksiniz.”

“Olumlu eylem dediğiniz şey nedir?” diye sordum. “Yani, herkesin bildiği erdemler dışında, örneğin günlük meditasyonun olumlu bir eylem olup olmadığını bilmek için soruyorum. Eğer öyleyse, lütfen nedenini açıklayın.”

Lama'nın bana söylediklerine çok dikkat ediyordum.

“Pek çok kişi meditasyonu zaman kaybı olarak görüyor. Dahası, bitmek bilmeyen aptallıkları yüzünden bazıları meditasyonu zihinsel yabancılaşma ya da beyin yıkama ile ilişkilendiriyor. Gerçekte meditasyon - tıpkı dua gibi - çevredeki dünyanın çalkantılarından uzaklaşmak ve kendinizi şu anda içinde bulunduğunuz evrenin yalnızca çok küçük bir parçası olduğu sonsuz genişlemiş bir durumda bulmak için kesinlikle gerekli bir yardımcıdır. İşte bu nedenle, doğru yapıldığında meditasyon pratikte tüm eylemlerin en olumlusu ve etkilisi haline gelir çünkü varoluşsal gerginlikleri 'ayarlar' ve hayatın karmaşık yönlerini derinlemesine anlamınızı sağlar. Bunu bilmeyenler ve olaylara bu perspektiften bakma zahmetine katlanmayanlar kaotik ve kaderin insafına kalmış bir şekilde yaşarlar. Sonuçta, meditasyon kaderinizi kontrol etmenizi sağlar. Günlük meditasyon alışkanlığı zihnin ihtiyaç duyduğu tek alışkanlıktır. Diğer tüm alışkanlıklar bağımlılık yarattıkları için ortadan kaldırılmalıdır.”

Çoktan gece olmuştu ve küçük kayalar ve taşlar arasından sabit bir tempoyla yukarı çıkıyorduk. Repa Sundhi'nin açıklamalarına dikkat ederek yürürken yere baktım. Gözlerimi kaldırdığımda, muhtemelen bir süre önce bize katılmış olan yidamı fark etmenin hoş sürprizini yaşadım. Birkaç metre önümüzdeydi ve bize doğru yönde rehberlik ediyordu. Dev cüssesinin ay ışığında mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını ve yorulmak bilmeden dağın taşlı zirvesine doğru tırmandığını görebiliyordum.

Biraz ileriye ve yidamın omzunun üzerinden baktığımda, bir araya toplanmış ve yere oturmuş birkaç kişi gördüğümü sandım. İlk başta yanıldığımı düşündüm; ama bunu kontrol etmek için sadece birkaç metre daha hızlı yürüdükten sonra, sessizlik içinde bekleyen bir grup insan olduğuna kendimi ikna ettim. Repa Sundhi'ye bundan bahsettim ve o da bu kişileri tanıdığını, zirveye çıkarken bize

eşlik edeceklerini söyledi.

Gruba ulaştık ve sadece genç erkek ve kızlardan oluştuğunu görünce şaşırdım. Tahminime göre hepsi yirmi ila yirmi beş yaşlarındaydı. Onlara yaklaştığımda hepsinin güzel, iyi yapılı ve uyumlu olduğunu fark ettim. Onların özel varlıklar olduğunu ve yaşlarından çok daha olgun olduklarını hemen anladım. Biz yaklaştıkça ayağa kalktılar ve merakla bize baktılar.

Repa Sundhi bana “Her birinin bir şekilde bu yerlerle süptil karmik bağlantıları var ve önceki varoluşlarında özel meziyetler elde etmişler” diye fısıldarken, Elinor beklediklerinin biz olduğumuz konusunda onları temin etti ve onlardan da bizi takip etmelerini istedi. “Zihinleri ve ruhları gelecek olaylar için hazır ve kendileri de bu ulusun şaşırtıcı dönüşümlerinde önemli bir rol oynayacaklar. Buradaki varlıkları, rüyalar sırasında Machandi'den aldıkları ardışık inisiyasyonlar sayesinde. Onlara gelmeleri gereken zamanı ve yeri söyleyen oydu, ama onları ikna etmek için rüyalarında birkaç kez görünmesi gerekti. Bu tür eylemler nadirdir ama çok önemlidir.”

On dokuz kişi saydım. Küçük gruplar halinde peşimizden tırmanıyorlardı ve kendi aralarında nadiren konuşuyorlardı, konuştuklarında da tek heceliydi. Ancak bir şeyler yolunda gitmiyordu çünkü Yidam'ın varlığı onlarda herhangi bir tepki yaratmamıştı. O anda, ben hala onu görebiliyorken, yidamın o gençler için görünmez olduğu düşüncesine kapıldım. Repa Sundhi, Elinor'da onunla tanıştığım gün bunun nasıl çalışabileceğini açıklamıştı. Düşüncemi ona fısıldadığımda bunu doğruladı.

“Yidam'la bu deneyimi yaşamalarının ne yeri ne de zamanıydı. Bu onları çok fazla rahatsız ederdi. Gerçekleşmek üzere olan inisiyasyon için belli bir sükûnet ve iç denge durumunu korumaları gerekiyor.”

Bu grubun sergilediği birlik hali beni çok şaşırttı, özellikle de üyeleri birbirlerini önceden tanımadıkları için. Onları görevlerine karşı çok sorumlu olarak algıladım. Hiçbiri ne olacağını bilmemesine rağmen ciddi ve kendilerini başarıya adanmışlardı. Ben bunları düşünürken, yanından geçmekte olduğumuz bazı ağaçların arasından yayılan beyaz bir ışık sütunu fark ettim. Bu ışık sütunu yerden yıldızlı gökyüzüne kadar uzanıyordu. Sadece altı-yedi metre uzakta olduğu için el fenerimle bölgeyi aydınlattım ama olağan dışı bir şey göremedim. Gruptan ayrıldım ve fenomeni araştırmak için hızla o mesafeyi kat ettim. Çok garipti. Çapı beş santimetreden büyük olmayan ışık sütunu yerden çıkıyor ve gökyüzüne doğru ilerliyordu. Dağınık ve zayıf yoğunlukta olduğu için çok uzaklardan fark edilmeden geçebiliyordu. Gözlerimi zorlayarak, sol tarafımıza doğru dağın daha yukarısında daha birçok ışıklı sütun olduğunu gördüm.

Repa Sundhi'ye yetiştim ve ona bu garip tezahürü anlattım. Gugu zirvesinin binlerce yıllık pek çok gizemi sakladığını ve bunların çok yakında kısmen keşfedileceğini söyledi. Lama, bu dağın yeraltında müthiş bir enerji kaynağı olduğunu itiraf etti ama başka ayrıntı vermek istemedi. İçgüdüsel olarak zirveye doğru baktım ve tam o anda çok soğuk ve güçlü bir rüzgâr önden vurarak bizi yalpalattı. Bir an durduk; ama bölgeyi tanıyan Elinor, bu tür “aniden” ortaya çıkan olayların bu dağın bir özelliği olduğunu açıkladı. Yine de soğuk hava akımı başka bir şeyi, tehditkâr ve nahoş bir şeyi de beraberinde getirmiş gibi görüldüğü için biraz rahatsızdım. Zirvenin üzerindeki karanlığa tekrar baktığımda, tehditkâr bulutların donuk ve uzak bir gümbürtüyle içeri girmesiyle ne kadar hızlı bir şekilde siyaha büründüğünü fark ederek şaşkına döndüm.

Sonraki anlar ve onlarla ilişkili fenomenler bilincimde aşamalı olarak, ancak normal kabul edilenden daha yavaş bir algılama hızında meydana geldi. Daha sonra her şeyin aniden ortaya çıkışını açıklayamadan her şeyi bir “askıya alma” durumundan algıladım.

Hızla kaplanan ve korkunç bir fırtınanın habercisi olan gökyüzünü oldukça endişeli bir şekilde izlerken, yuvarlanan bulutlardan gelen ve dağın zirvesinin en tepesine çarpan son derece güçlü ışıkla şok oldum. Çıkan gürültü baş döndürücüydü ve varlığımızı sarsıyordu.

O andan itibaren her şeyin yavaşça ve çok hassas bir şekilde geliştiğini gördüm. Her bir duyum maksimum düzeyde keskinleşmişti ve hissettiğim duygular çok yoğundu. Dev ışığın kör edici parlaklığının dağdan aşağıya doğru yayıldığını gördüm; ve daha da uzakta, garip bir doğaüstü izlenim yaratan mor ve mor bir akış. Aynı anda, biraz sağımızda ve daha yukarıda bir ağıl gördüm; ağılın içinde hayvanlar tedirgin bir şekilde hareket ediyordu. Ama bu neredeyse gerçek dışı manzaraya bakarken beni asıl korkutan şey, büyük sıçramalarla bize doğru vahşice gelen üç dev çoban köpeğiydi. Bu hayvanlar alışılmadık derecede büyük ve vahşiydiler ve devasa dişleri şeytani bir sırtıyla parlıyor gibiydi. Beni en derinden etkileyen şey, attıkları olağanüstü sıçrayışlardı. Bu sıçramalar bir ceylan için bile imkânsızdı. Dahası, havadayken ulaştıkları yükseklik, ne kadar iyi eğitilmiş olursa olsun bekçi köpekleri için düşünülemezdi. Bu ürkütücü hayaletlerin niyetleri konusunda hiçbir yanılsamam yoktu ama bilincimde algıladığım kadarıyla hareketlerinin ağır çekimde gerçekleşmesi, paniğe kapılmadan önce grubun diğer üyelerine dikkat etmemi sağladı.

Hareketsiz duran ve yüzü zirveye dönük olan Repa Sundhi'yi izledim. O manzaradan tamamen uzaklaşmış ve farklı bir yöne odaklanmış gibiydi. Elinor yavaşça kendini düzeltiyor ve başını ilerleyen köpeklere doğru çeviriyordu. O anda yidam köpeklerin geldiği yöne doğru bir adım attı ve sağ elini avuç içi açık

bir şekilde hareketi durdurmak için uzattı. Fosforlu beyaz bir ışık yayarken etrafındaki havanın nasıl parıldamaya başladığını gördüm. Devasa ve korkunç görünüşüyle herkesi korkutabilirdi.

Köpekler aniden durdular ama bizden elli metre kadar uzakta çılginca havlamaya devam ettiler. Çırpınıyor ve kıvranıyorlardı ama bu elli metrelik sınırın ötesine geçemiyorlardı. Işığın parlaklığı artık giderek azalıyor ve vadide garip gölgeler oluşturuyordu. Karanlık bir kez daha etrafımızı sardığında hiçbir şey göremiyordum. Yine de dağın tepesindeki koyun ağılının ne olabileceğini az çok seçebiliyordum. Ağır bir sessizlik çökmüştü, sadece zaman zaman uzaklardan gelen gök gürültüsüyle bölünüyordu.

Daha sonra etrafımdaki olayların normal algısına geri döndüğümü fark ettim. Dağa tırmanmaya devam ederken Repa Sundhi'ye yaklaştım ve ona birkaç dakika önce tanık olduklarımı kısaca anlattım. Bana algımın esas olarak süptil düzeyde olduğunu söyledi. Vahşi köpekler aslında bize saldırmak ve o gece gerçekleşecek olan inisiyasyonun normal gelişimini durdurmak için yoğun bir korku hali yaratmak isteyen astral şeytani varlıkların bedenlenmiş halleriydi. Ancak fiziksel gerçeklikte, on dokuz genç Gugu zirvesine düşen korkunç ışık dışında hiçbir şey görmedi veya duymadı. Lama, çok yakında kendini gösterecek olan tanrıça Machandi'nin lütfu sayesinde bu algılara sahip olabileceğimi açıkladı.

Bu arada grubumuz eğimin çok daha keskin ve kayalık hale geldiği bir alana ulaştı. Gökyüzü artık tamamen kalın bulutlarla kaplıydı ve sık sık manzarayı kısmen aydınlatan şimşeklerle deliniyordu. Atmosfer çok elektrik yüklüydü ve havadaki gerilim neredeyse elle tutulur gibiydi. Gökyüzü kaynamaya hazır bir tencereye benziyordu. İki dev şimşek dağın yamacına çarparak büyük bir fırtınanın kopacağına sinyalini verdi. Yağmur şiddetli dalgalar halinde yağmaya başlarken, rüzgâr çılginca eserek her yöne yağmur damlaları püskürtüyordu.

O sırada olağanüstü bir olaya tanık oldum. Tüm grubumuz, bizi çevreleyen korkunç atmosferik olaylardan tamamen izole eden bir tür ışıkla kaplanmıştı. Şimşek yoğunlaştı ve bize çok yakın bir yerde yere çarptı. Bizi koruyucu bir kabuk gibi saran dağınık ışığın sınırında yağmur patlamalarının durduğunu gördüm.

Repa Sundhi'nin talimatıyla hepimiz oturduk. Daha sonra korumamızın bizi doğanın gazabından koruyan yidam tarafından yaratıldığına dair bir sezgi edindim. Etrafımda atmosferik güç ve enerjinin neredeyse inanılmaz bir tezahürünü görebiliyordum. Çalılar havada uçuşuyor, su girdapları şiddetle ağaçlara çarpıyor ve kıyamet gök gürültüsünü tetikleyen korkunç bir ışıklandırma vardı.

Tüm bu korkutucu kaosun ortasında, önümüzde yaklaşık yirmi metre mesafede bulunan dağın taşının yavaş yavaş şeffaflaştığını ve zirvenin içindeki büyük bir mağarayı ortaya çıkardığını hayretle fark ettim. Muhteşem derecede parlak bir aura ile çevrelenmiş olan Machandi, mağaranın içinden taş duvara ve oradan da mağaranın dışına doğru ilerledi. Hissettiğim tüm duygularla kalbim neredeyse duracaktı. Tanrıçanın ışması şimdi Tibet dağlarındaki kutsal mağarada algıladığımdan çok daha güçlüydü. Onun görkemli parlaklığı dışarıdaki fırtınayı iptal ediyor gibiydi. Gök gürültüsü daha zayıftı, şimşek daha azdı ve rüzgar yok olmuş gibiydi, hepsi Machandi'nin tezahür ettirdiği olağanüstü büyüklüğe boyun eğiyordu. Onun yüce bedeninden çok renkli ışık ışınları gökkuşağı gibi yayılıyor, her yöne ışıllı ışıllı parlıyordu.

Bu ilahi vizyon hepimizi şok etti. Tanrıçanın o muhteşem görüntüsü karşısında kendimizden geçmiş ve nefessiz kalmıştık, artık hiçbirimiz konuşamıyorduk. Bu tür şeylerle ilgili biraz deneyimi olan ben bile, tüm bunların yoğunluğu karşısında gerçekten şaşkına dönmüştüm. Onun güzelliği ve ilahi zarafeti kalbimde öyle bir mutluluk yoğunluğu yarattı ki, buna zorlukla dayanabildim. Gruptaki kız ve erkek çocuklardan birkaçı ağlayarak yere düştü. Etrafımdaki her şeye karşı hareketsiz, kör ve sağırdım, gözlerimi sadece Machandi'den ayırmıyordum. Dilediğim tek şey ona daha yakın olmak ve geldiği dünyada ona eşlik etmektir.

Daha sonra tanrıçanın yere basarak değil, görkemli bir zarafetle havada kalarak ilerlediğini fark ettim. Mağara ile yer seviyesi arasındaki yükseklik farkı nedeniyle, grubumuzdan yaklaşık on metre uzakta durduğunda başımızın üzerinde bir düzlemdeydi. Biraz daha yaklaşırdı, yaydığı parlaklıkla muhtemelen bizi kör edecekti. Avuç içleri yukarı bakacak şekilde ellerini omuz hizasında kaldırdığında, üzerimizdeki bulutların nasıl kırıldığını ve gökyüzünün neredeyse üçte birini kaplayana kadar çapı giderek büyüyen ışıklı bir daireyi ortaya çıkardığını görebiliyordum. Etrafını tehditkâr bir şekilde sarmış olan fırtına bulutlarının içinde bir şalter gibiydi. O bölgeden yayılan hafif pembe tonlu beyaz bir ışık bulutları aydınlatıyor ve ezici bir gerçekçiliğe sahip görkemli efektler yaratıyordu. Daha sonra yüce bir rüyada olduğu gibi, bizi ve etrafımızdaki zemini kaplayan büyülü bir ışığın indiğini gördüm.

Düzinelerce astral varlığın hızla grubumuza yaklaştığı ışık huzmeleri vardı; şeffaf formları saflığın ve güzelliğin mükemmel bir örneğiydi. Tanık olduğumuz manzara daha da olağanüstüydü çünkü etrafımızdaki doğa güçleri serbest bırakılmış ve şiddetlenmişti ve çok keskin bir tezat oluşturuyordu. Varlıklar fırtınayı görmezden geliyor gibiydi. Onlar da yoğun bir ışık yayıyorlardı ama Machandi'ninkinden farklı renk ve nüanslarda.

Sersemlemiş bir halde, insan formundaki bu varlıkların Machandi'den daha yüksekte havada durup etrafımızda süzölmelerini izliyordum. Gülümseyen mutlu yüzleri eşsiz bir mutluluk yayıyordu. Bazılarının yüzlerinin o kadar parlak olduğunu fark ettim ki, normal yüz hatları yerine sadece beyaz ışıktan bir oval görebiliyordum. Formları arasında, tüm resme özel bir dinamizm katan çok renkli ışıkların sürekli algılanabilen bir oyunu vardı. Ancak en parlak ışık Machandi'den yayılıyordu. Onun muhteşem parlaklığı dağdaki açık mağaraya ve çevredeki pek çok yere yayılıyordu.

Onun ekstra özel sesinin büyük bir netlikle zihnimi delip geçtiğini duydum. Tanrıçaya baktım ama dudaklarını oynatmıyordu. Bu telepatik bir aktarımdı ama konuşmasını duyabildiğim zaman onu nasıl algıladığımdan hiçbir şekilde farklı değildi. Hatta bazı açılardan, bu deneyimin şimdi çok daha güçlü ve incelikli olduğunu bile söyleyebilirdim. O zaman sezgisel olarak tanrıçanın aynı anda gruptaki diğer on dokuz kişiye de aynı şekilde hitap ettiğini biliyordum ve her birimizin kendi kişiliğimize ve özel bireyselliklerimize uyarlanmış bir mesaj aldığımızı anladım. Machandi bize insanlık ve görevlerimizde tamamen başarılı olmak için nasıl davranmamız gerektiği hakkında değerli öğretiler sundu.

Bana gelince, mesajı zarafet ve incelik doluydu, ama yakın gelecekte dahil olacağım bazı olaylara değinen içeriğini şu anda açıklayamam. Yayıdığı coşkunun etkisi çok fazlaydı ve bir kez daha nefesimin istemsizce durması nedeniyle buna karşı koyamayacağımı hissettim. Gözlerimi kapattım ve kendimi tamamen bıraktım. O anda tanrıça bana gittikçe yaklaşırken tarif edilemeyecek kadar güzel görünüyordu. Bu sefer yaydığı parlaklıkla baş etmeyi başardım ama hiçbir hamle yapamadım.

Machandi bana çok yaklaştı, tıpkı Tibet'teki kutsal mağarada olduğu gibi. Elini başımın üstüne koydu ve orada tuttu. Varlığımın temellerinden sarsıldığımı ve boşluğa doğru kaydığımı hissettim. Kendimi yönlendirebileceğim hiçbir destek ya da işaret yoktu. Etrafımdaki her şey boş görünüyordu, sadece boşluğun belirsiz ve gizemli bir şekilde titreştiği gerçeği dışında. Bu durumda yapabildiğim tek şey beni çevreleyen hiç bitmeyen hiçliği düşünmekti. Nereye baksam sadece uçsuz bucaksız, sınırsız bir boşluk görüyordum. Kendimi tamamen kaptırdığım bu tefekkür, her türlü kavramsal düşünce düzeyini aşıyordu. Machandi'nin varlığına dair yoğun düşünce bile kaybolmuş, içinde bulunduğum devasa boşlukla bütünleşmişti. Şu anda bu durumu tanımlamak için aradığım kelimeler önemsiz görünüyor. İçimden yayılan o boşluğun ortasında, birdenbire kalbimden durmaksızın akan, gittikçe artan eşsiz bir mutlulukla sarmalandığımı hissettim. Sonra bilincimin ufku soldu, ama sonsuzluğa dokunmuşum gibi hissetmeden önce değil.

Kendime gelip gözlerimi açtığımda, Elinor ve Repa Sundhi'nin benden çok uzakta olmadıklarını gördüm. Fısıldaşıyorlardı. Etrafıma bakındım ama orada başka kimse yoktu. Machandi ortadan kaybolmuş, dağ duvarı bir kez daha donuklaşmış ve gençlerden oluşan grup gitmişti. Ufukta, tertemiz ve berrak bir gökyüzünü aydınlatan yeni bir günün şafağını görebiliyordum. Bulutlardan, yağmurdan ya da rüzgârdan eser kalmamıştı. Eğer yer ve taş ıslak olmasaydı, birkaç saat önce fırtına olmadığına yemin edebilirdim. Sadece yidam tarafından ustaca korunan ve benim kaldığım yer kuruydu ve kısa bir süre önce tanık olduğum gazaptan etkilenmemişti. Hava soğuktu ama ben bunu hissedemiyordum. Ayağa kalktım ve Elinor ile Repa Sundhi'ye yaklaştım. Sanki başka bir dünyadan geliyormuş gibi yavaş yürüyordum.

Lama bana hitaben, “Machandi sizi meditasyon halinizden rahatsız etmememi istedi,” dedi. “Bu arada diğerleri gitti. Yedi saatten fazla bir süre boyunca hareketsiz ve derin bir şekilde dalmış durumdaydın ama yaşadığın bu çok özel deneyim ruhsal evriminde büyük bir öneme sahip olacak.”

Hiçbir şey söylemedim. Her şey nispeten uzak görünüyordu ve Repa Sundhi'nin sözleri zihnimi zar zor delip geçiyordu. Oraya getirdiğimiz az sayıdaki eşyayı telaşsızca toplayıp dağdan aşağı inmeye başladık.

Ufukta, güneşin kırmızı diski yavaş yavaş beliriyor ve dünyaya dönüş yolumuzu aydınlatıyordu...

SON

Sonsöz - Radu Cinamar

Amerikalı editörüm serinin aniden biten ikinci cildine kısa bir sonsöz yazmamı önerdi. Hiç şüphesiz, kitabı sonlandırma şeklim Tanrıça Machandi ile buluştuktan ve dağda aldığım inisiyasyondan sonra hissettiğim psişik, zihinsel ve ruhsal durumdan kaynaklanıyordu. Kendimi rüya ile uyanıklık arasında bir gerçeklikte yüzüyormuş gibi hissettiğim, tanrıçayla tekrar buluşmayı şiddetle arzuladığım ama bunun gerçekleşmediği haftalar geçti.

Elinor ülkeyi terk etti ve ben onun zarif villasında, onun ve Repa Sundhi'nin varlığının anıları arasında kaldım. Kendimi sakinleştirdikten sonra, son birkaç hafta içinde yaşadığım şaşırtıcı olayları ve aldığım değerli bilgileri metodik olarak analiz etmeye başladım. Bunları derinlemesine düşündüm ve yavaş yavaş muhteşem villanın huzuru ve sessizliğiyle çevriliyken meditasyon yapmaya başladım. Ancak bu konulara ne kadar odaklanmaya çalışırsam çalışayım, Tanrıça Machandi'nin ışıltılı görüntüsü her zaman gözlerimin önünde beliriyor, zihnimi ve içsel deneyimimi sıradan bir insanın kolay kolay anlayamayacağı bir mutlulukla dolduruyordu.

Çoğu insanın yaşam evreni, tezahürün süptil planlarının enginliği ve orada var olan varlıkların büyük mevcudiyetiyle kıyaslandığında nispeten küçüktür. Modern insan genel anlamda korku ve arzu prensipleriyle yaşar ve bu prensipler çok dar bir anlamda, genellikle de acil fiziksel ihtiyaçlarına yönelik olarak ifade edilir. Bu nedenle onun dünyaya ilişkin kavramları ile gerçekte olduğu gibi gerçeklik arasında büyük bir uyumsuzluk vardır.

Kaderimin “mekanizmasını” gerçekten anlayamıyorum ya da hayatımın son dönemindeki olayları belirleyen planın gizli doğasını sezemiyorum. Ancak büyük bir kesinlikle bildiğim bir şey var ki, o da olayların yoğunluğu ve bazı hakiki gerçekleri ifşa etmeleriyle beni çok etkiledikleri. O zaman dilimine büyük bir tarafsızlık ve anlayışla dönüp baktığımda, şimdi tüm varlığımda hissettiğim kaygı ve ruh yüceliğinin farkına varıyorum. Bunlar daha sonra bazı beklenmedik durum değişikliklerinin ve o zamana kadar yaşadığım hayat tarzını kökten değiştiren değişikliklerin öncüsü oldu. Ancak takip eden yıllarda yaşananların hiçbiri maneviyatın temel desteği olmadan gerçekleşmedi. Şu andaki özel faaliyetlerim de böyle bir şeyi ima ediyor çünkü bu konular modern bilimin bilgi sınırlarında yer alıyor. Bilinmeyenin sınırında bir bölge.

Nihayet, uzun bir sürenin ardından Repa Sundhi ile tekrar bir araya geldim, ama bu sefer ona büyüleyici asistanı Shin Li eşlik ediyordu. Bu buluşma aynı zamanda Tanrıça Machandi tarafından ana hatları belirlenmiş olan görevimi de sona erdirdi: gizli parşömenin çevirisi ve son redaksiyonu.

Pek çok okuyucu kitaplarımı okuduklarında kutsandıklarını hissederek çünkü kalplerinin ve ruhlarının bilinmeyen pınarından sezgisel olarak ifşa ettiğim şeylerin doğru olduğunu ve otantik bir kaynaktan geldiğini algırlar. Diğerleri ise şüpheyile, yüzeysel düşüncelerle ve burada yazılanlara karşı açıklanamaz bir inançsızlıkla doluyor. Kişisel olarak, insanların kitaplarımda yazdıklarına inanıp inanmamaları umurumda değil çünkü mesajın tam olarak olması gereken yere ulaştığını çok iyi biliyorum.

Cezar, Dr. Xien ve Elinor'dan aldığım öğretiler gerçekten de varlığını kökten değiştiren gerçek manevi mücevherler gibiydi. Fiziksel plandaki bazı gerçekler ve olaylarla olağanüstü bir şekilde örtüşüyorlardı ki bunların açıklamaları çoğu zaman inanılmazdı. Okuyucular ısrarla “kanıt” istiyorlar, mevcut durumda böyle bir düşüncenin oldukça komik olduğunu ya unutuyorlar ya da fark etmiyorlar! Öncelikle, ifşaatlarımın hiç de kamuya açık bir “iş” olmadığını ve olağanüstü olaylar dizisi sayesinde bu kitapları yayınlamamı sağlayan muazzam bir çarkın dışından başka bir şey olmadığını unutuyorlar. Üçüncü ve dördüncü ciltlerde bu hususların ve koşulların bazılarını açıkladım. Yine de, bu kitapların sadece kalpleri ve zihinleri açık olanlar için olduğunu yinelemekte fayda görüyorum.

Radu Cinamar
Aralık 2010